

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

III legislatura

Any 1991

Núm. 11

Presidència
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera

Sessió celebrada els dies 5, 6 i 7 de novembre del 1991, a les 11 i a les 16,30
hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PUNT ÚNIC.- Debat General sobre l'acció política i de Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

I.- DEBAT GENERAL SOBRE L'ACCIÓ POLÍTICA I DE GOVERN DE LA CAIB.

EL SR PRESIDENT:

Sres i Srs Diputats, bon dia a tots. Comença la Sessió que té com a Punt Únic el Debat General sobre l'acció política i de Govern. Té la paraula el Molt Honorable Sr President de la Comunitat Autònoma, Gabriel Cañellas i Fons.

EL MOLT HONORABLE SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA (Gabriel Cañellas i Fons):

Senyor President, senyores i senyors diputats.

Dia aquesta Cambra el discurs programàtic de l'actual legislatura, inaugurada amb les eleccions de dia 26 de maig i concretada institucionalment amb la constitució solemne del Parlament Balear dia 19 de juny.

Avui comparec de bell nou davant vostès, però amb un objectiu diferent, comparec per parlar de l'estat de la Comunitat en el moment present, avui 5 de novembre. La meva intenció es fer un tall en el temps, per saber com està avui la nostra Comunitat, lògicament en alguns dels punts, per què tots seria impossible, fer un tall, per saber quines possibilitats té, quins entrebancs es presenten, quines sortides possibles hi ha, i què ens manca per tenir un autèntic autogovern, una vertadera autonomia.

Les eleccions de dia 26 de maig i el debat d'investidura posterior varen ser l'autèntic debat sobre l'estat de la Comunitat. I com que encara estan molt a prop perquè la situació hagi canviat de manera substancial, no vull repetir els arguments programàtics ja exposats davant aquesta Cambra. Però, des d'aquells moments d'inauguració de la Legislatura hi ha indicis de canvi en les relacions entre les administracions públiques. I aquests canvis ens donen una perspectiva de futur diferent.

És ben cert que diuen que l'esperança és el darrer que es perd. Crec que no els sabrà greu que canviï el to i la direcció d'aquest debat, perquè l'acció de govern de les dues legislatures passades i el programa amb què ens presentàrem davant els ciutadans de les nostres illes han passat pel sedàs de la consulta electoral. El poble ha parlat i ha fet un autèntic debat sobre l'estat de la Comunitat a través del vot secret, directe, conscient i lliure. I ha parlat molt clar, ha triat l'opció de govern que representa el Partit Popular-Unió Mallorquina i el programa de govern pels pròxims quatre anys, que va ser, sens dubte, l'argument central amb què ens presentàrem a les eleccions.

El poble ha estat clar i llampant i, a més, ha estalviat als grups de l'oposició la feina de fer equilibris damunt la corda fluixa, ja que mai no podran dir que el poble balear s'ha equivocat en el moment de triar un programa de govern. Ni mai tampoc podran justificar arguments contra el nostre programa de govern, ja que el poble balear ens ha donat nota ben abastament per actuar en tranquil·litat. Crec que quan els ciutadans parlen a través del llenguatge democràtic de les urnes i opten per un programa de govern entre tots els que es presenten, toca que els polítics siguem respectuosos, ens agradi o no.

Dia 27 de juny vaig presentar davant aquesta Cambra, renovada pel vot popular, el programa de govern amb què ens presentàrem a les eleccions. En aquella ocasió parlava de la necessitat d'integrar les Balears dins els grans corredors d'innovació i dinamisme econòmic de l'Europa del progrés. I vaig presentar un programa ben concret per millorar el turisme, les noves tecnologies industrials i de serveis, la conservació de la naturalesa i les rendes agràries. La bona disposició al diàleg amb Madrid, la recerca de solucions legals per facilitar la inversió de l'Estat en carreteres i en les unitats administratives; els objectius de la nostra autonomia i la necessitat que les illes de Menorca i Pitiüses arribassin a l'autogovern des de la institució de cada Consell Insular; i un programa especial i concret per a Mallorca, aquest i altres projectes varen ser l'espina dorsal d'aquell discurs que avui no repetiré.

Però, mentrestant - a més a més- d'ençà de les eleccions, s'ha produït un altre esdeveniment que ha romput la tendència dels darrers sis anys i que ens presenta unes perspectives de futur noves. S'ha confirmat que els qui ens acusaven de victimisme han hagut de plegar veles perquè els fets ens han donat la raó. La dinàmica de la veritat ha brillat per damunt les desqualificacions i ha quedat de manifest que hem reclamat sempre allò que ens tocava en justícia. No més, sinó allò que és just. Mirin, el Govern Balear havia demanat durant vuit anys un canvi d'actitud i de tendència per part de l'Administració Central cap a les Balears. A la fi, després de mantenir una posició ferma de denúncia constant del greuge comparatiu i de demanda d'un tractament més just, sense haver hagut de menester cap plataforma, ara reconduïxen el diàleg que mai no s'hauria d'haver romput. I ens donen la raó. De moment sé que només la raó. Ara resulta que les nostres peticions eren justes. I me remet a les paraules del president del Govern espanyol, Felipe González, quan li vaig demanar una major atenció cap a les Balears, va dir: "Hágase", "El convenio de carreteras está vigente".

És curiós constatar ara que aquells qui es preguntaven maliciosament "por qué llora Cañellas", ells mateixos se donin la resposta. Però no pateixin, que no tenc cap intenció de mirar enrere, perquè ens podríem convertir en estèrils estàtues de sal, hem creguin que no tenc cap ferida - només qualche cicatriu, això sí que serveixen com a record del passat - i no tenc cap intenció de gratar en situacions pretèrites, manifest públicament la meva satisfacció perquè s'hagi reconduït el diàleg pels camins de la comprensió i la col·laboració. Els qui durant molt de temps s'han equivocat acusant el Govern Balear de fer victimisme, tant aquí dins com a fora, que s'apreguin la lliçó.

Però, com que aigua passada no mou molí, vull dir que el desig del meu Govern és plantejar els problemes, les dificultats i les solucions en unes resolucions parlamentàries d'ampli consens. I vull constatar que si les coses que diuen en el carrer alguns grups parlamentaris, ho mantenen aquí dins, vull veure si les col·laboracions i ajudes que ens brinden a través de cartes dirigides a l'opinió pública, encara que en realitat les m'adrecin a jo, les mantenen o no en aquesta Cambra. Per jo és bàsic saber a través d'aquest debat si només hi ha bones paraules o són tàctiques electoralistes per fer-se seva, o al manco intentar-ho, la voluntat del ciutadà, o si respon a una voluntat decidida de col·laboració amb el Govern Balear en aquesta recerca del bé comú de la nostra Comunitat.

Però ho advertesc, no venguin amb enganys ni s'enfarinoïn la poteta, perquè la farina pot fer canviar el color, però, es llop muda ses dents, però no es pensaments. Si d'aquest debat surt un compromís parlamentari de col·laboració, comptin totalment i absolutament amb el meu suport i - més important encara - amb l'agraïment de tota la Comunitat. És cert que hi ha hagut un canvi en les possibilitats de consens en assumptes de cabdal importància per al futur de les Illes Balears, és cert perquè alguns grups assumeixen les responsabilitats i anuncien un canvi d'actitud respecte a temps passats. I com que un d'aquests grups té el mateix color que el Govern de la Nació, és lògic és forçat que m'hagi de referir a dins aquest debat a ell, d'una manera molt especial.

Encara que el principal protagonista d'aquest canvi, el principal protagonista d'aquest debasseig, no seguei precisament en els escons del Grup SOCIALISTA. Estam també molt prop del debat sobre els Pressupost de la Comunitat Autònoma, que han de definir l'acció de govern durant l'any 1992, però emmarcada dins una perspectiva de futur. Els pressuposts mai es refereixen només a l'acció d'un any perquè aquestes actuacions s'enquadren dins una perspectiva estratègica a quatre, vuit o deu anys. El pressupost d'un exercici és la capacitat real de dur a terme les realitzacions immediates d'acord amb un ordre de prioritats, que serveix per aconseguir els objectius que ens proposam a llarg termini. La manca de recursos pressupostaris, any rera any, poden suposar un retard important en el compliment dels objectius que ens hem marcat per modernitzar la nostra societat i preparar-la per als reptes de futur, a pesar que en satisfacció hem sentit aquests dies com públicament, en temes al manco turístics i a un congrés general de operadors alemanys es deien aquest dies "totes les comunitats diuen farem, farem". Tan sols a Balears és fa i és fa. Per això, encara que avui no parlem dels pressuposts del 92, sí que hem de debatre les fonts de finançament de la Comunitat Autònoma, garantia d'una acció efectiva de govern.

I en aquesta responsabilitat comuna hem de parlar de l'Administració Autònoma i de l'Administració Central, totes dues s'han de entendre. I aquí sí que és més ver que mai allò de que estam condemnats a entendre'ns és cert, ja que, en cas contrari, serà tota la població de les Balears la que patirà les conseqüències d'aquestes lluites, de l'obstinat oblit de l'Administració Central, de la penúria d'inversions i de la pertinaç negativa -ara sembla i esperam que feliçment trencada- al diàleg i a l'atenció deguda a aquesta Comunitat.

En aquest debat em correspon a mi parlar el primer com a representant de l'Executiu. I per no enganyar ningú, els advertesc que posaré totes les cartes damunt la taula i que no me'n guardaré cap dins la màniga, a pesar que ja sé que diuen que confiat va a l'infern. Però, aquesta sinceritat que anunciï, comença per una radiografia, el més realista possible, de la nostra situació dins el context de la nació espanyola.

Crec que ningú no posarà en dubte que hem mantingut un seny més que provat en les nostres demandes a Madrid. Demandes justes, raonades i assumibles per les dues administracions. Mai hem aprofitat el rebuig del Govern Central i la persistent negativa a atendre - ni tan sols la meua visita-, per fer d'això un arma de guerra, ni per qüestionar la unitat d'Espanya. I mai jugarem a "farol" perquè no es pot jugar ni amb la Constitució ni amb el sentiment majoritari de la població d'aquestes illes,

que se sent espanyola i al mateix temps europea o, a un altre nivell, no manco important, eivissenca, formenterenga, menorquina o mallorquina, com a diferents expressions de la nostra realitat com a Comunitat Balear.

I jugar el paper nacionalista i intransigent ho podríem haver fet. Poc ens hauria costat. Són molts els que ens ho han demanat i encara ens ho demanen, però hem volgut ser seriosos. Déu faci que no ens obliguin a ignorar aquests bons costums perquè tots, senyores i senyors diputats, em creguin, tots som partidaris de comandar a ca nostra.

Allò que sí demanam amb insistència és que l'Estat de les Autonomies apliqui el principi de responsabilitats compartides. I això s'ha de fer amb les passes següents:

En primer lloc, les Balears han de tenir una major capacitat política i econòmica ja que aquesta suficiència serà garantia del manteniment d'una estabilitat, tant dins l'àmbit de les Illes Balears com dins les relacions de la nostra Comunitat amb la resta de l'Estat Espanyol.

En segon lloc, no s'ha d'anar amb recels en el moment d'entendre que la Comunitat Autònoma és l'Estat Espanyol a les Illes Balears. I els prec que m'entenguin bé, és l'Estat Espanyol a les Balears. I no parlo d'estats separats, ni federats, ni autodeterminats, ni res que s'hi assembli.

Aquesta concepció està configurada en la Constitució quan parla de "Dret a l'autonomia de les nacionalitats i regions que integren la Nació Espanyola".

I a l'article 137 ho defineix clarament: "L'Estat s'organitza territorialment en municipis, províncies i en Comunitats Autònomes". Per tant, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, és l'organització territorial de l'Estat Espanyol a les Balears. Com a tal, la nostra Comunitat Autònoma és la màxima expressió i representació de tot l'Estat Espanyol en el territori de les Illes Balears i, en conseqüència, s'ha d'arribar a una convivència pacífica en el repartiment de responsabilitats, competències, doblers i àmbits d'actuació de l'Estat.

En tercer lloc, la conclusió d'aquest argument és clara, si la Comunitat Autònoma és la màxima expressió de l'Estat Espanyol a les Illes Balears, el Govern de la Comunitat Autònoma exerceix -o l'ha d'exercir o ha d'arribar a exercir- la màxima acció de govern dins la Comunitat. Això vol dir, amb altres paraules, que les Balears han de ser governades principalment, i no només de manera subsidiària, pel Govern de la Comunitat Autònoma en tot els camps de responsabilitat que no transcendeixen els límits de la nostra Comunitat. I, en aquest repartiment de responsabilitats, que ja està configurat a la Constitució, s'han de definir clarament els àmbits i els papers que corresponen a cada administració.

A l'Administració Autònoma, li correspon un paper preponderant, principal i amb capacitats de decisió pròpia en totes aquelles competències de l'article 148 de la Constitució. I quan dic totes, és que són totes, sense exclusió, sense cap renúncia. I no ha de ser un poder delegat o sucursalista, ni una oficina de mediació davant Madrid ni un poder de gestió delegada. No ha de ser una segona Delegació del Govern Central a les Balears. Aquesta ja està establerta i té definides

constitucionalment les seves funcions, limitades a les competències pròpies del govern de la Nació.

I a l'Administració Central li correspon una tasca, també principal, de representar els interessos que transcendeixen els límits de la nostra Comunitat, com són la Defensa Nacional, les comunicacions interregionals, la representació diplomàtica d'Espanya, la política monetària, la gestió dels "espais comuns" de totes les Comunitats Autònomes i les competències marcades a l'article 149. Aquestes, però només aquestes. No es pot parlar de "Territori MEC" o de "Territori INSALUD" o de "Territori INSERSO" perquè aquests són territoris de la Comunitat Autònoma que tan sols transitòriament, provisionalment -i si m'ho permeten, fins i tot injustificadament-, ocupa l'Administració Central de l'Estat.

I la conseqüència immediata d'aquest enfortiment de la Comunitat Autònoma i del seu Govern propi és la necessària i obligada minva de presència de l'Administració Central a les Balears. Per una simple qüestió pràctica. Perquè si l'Estat és només un, i nosaltres el representam de forma principal, qualsevol duplictat encareix la presència de l'Estat, provoca continuades situacions de conflicte i, sobretot, indueix el poble a un confusionisme perquè l'obliga a fer distincions entre l'Estat i Comunitat Autònoma.

Com si fóssim dos ens contraposats. Provocar aquest equívoc és greu. S'ha d'explicar que l'Estat és només un, però que els representants principals són diferents segons quin sigui l'abast territorial del govern, els Ajuntaments, en els municipis, els Consells a les Illes, i la Comunitat Autònoma, a la regió, nacionalitat o país.

Espanta pensar que, d'ençà que començà l'Estat de les Autonomies, en lloc de buidar-se d'estructures administratives per transferència de competències a les Comunitats autònomes, l'Administració Central ha duplicat els alts càrrecs, secretaries, direccions i fins i tot un Ministeri nou. I dins les Comunitats manté el mateix organigrama que tenia abans de posar en marxa les autonomies, aprimat en alguns casos perquè l'han buidat de competències, però amb una inflació de càrrecs que no tenen res per gestionar. Per això, ens queixam quan diuen que no hi ha doblers, perquè sí ni ha pel que volen. Així idò, suprimir duplicitats que perjudiquen el correcte funcionament en la presa de decisions i en la prestació de serveis als ciutadans és possible, convenient i necessari, ens hi hem d'esforçar tots.

La Comunitat de les Illes Balears, per tant, ha de ser el màxim representant de l'Estat Espanyol a les Illes Balears i l'operativitat major davant el ciutadà s'ha de canalitzar a través de l'Administració Autònoma.

En cinquè lloc, l'enfortiment de la Comunitat Autònoma, no ha de ser només polític, sinó també econòmic. Ha de ser simultani, perquè no ens enganyem, mai hi haurà una autèntica autonomia, un vertader autogovern, si no hi ha suficiència financera per exercir el poder polític en actuacions concretes.

I tot això ho plantejam dins un marc de convivència i solidaritat amb la resta de l'Estat Espanyol, que són els Ajuntaments, els Consells Insulars i l'Administració Central, i amb les forces socials i amb les persones, perquè els ciutadans són l'objectiu principal de tota acció de govern.

Per tot això que he explicat fins ara, els faré a vostès el mateix plantejament de la situació que fa pocs dies vaig exposar-li al president del Govern de la Nació i a algun dels seus ministres.

I el meu desig és fer-los a tots partícips de la totalitat de qüestions plantejades que, sense cap dubte, són de decisiva importància per al futur de la nostra Comunitat.

Si m'ho permeten, dividiré la meua exposició en quatre grans capítols:

El primer, finançament i inversió.

El segon, convenis i problemes específics.

El tercer, coordinació i cooperació.

I el quart, pacte autonòmic, competències i reforma estatutària.

Comencem idò. Encara que el finançament planteja problemes a totes les Comunitats, a la nostra, provoca conseqüències especialment greus i em remet a la "Comunicació" que el Govern va fer el seu dia a aquesta Cambra i que -hem de recordar-ho- no va comptar amb el suport d'algun grups de l'oposició. Però, com que el tema és molt ampli només em referiré a tres aspectes del mateix problema: finançament global per habitant, quantia total i evolució del tributs cedits.

El finançament per habitant derivat del sistema "definitiu" de finançament ha estat sempre per davall de la mitjana de les comunitats del 143. I en aquest capítol s'inclouen els tributs cedits, la participació en els ingressos de l'Estat i les subvencions gestionades. Dividim aquesta xifra per la població de dret i ens dona un resultat. Però, atenció! hem parlat de divisió per la població de dret i no per la població de fet, que ens donaria resultats diferents. Però d'això, ja en parlarem més endavant.

Del Fons de Compensació ja n'hem parlat prou en aquesta Cambra, igual que de la participació en els ingressos de l'Estat. No tornaré a les xifres, però hem de tenir en compte una situació de greuge comparatiu. I perquè no diguin que aquests són els nostres números, em referiré a l'estudi de la Fundació FIES, que dirigeix Fuentes Quintana sobre finançament de les Comunitats Autònomes, on dedica un monogràfic a les Balears.

Aquest informe treu les conclusions següents:

Una, el finançament per habitant se situa a les Balears en una tercera part del finançament per al conjunt espanyol, si es descompten els tributs cedits.

El pes dels tributs cedits -haurien de ser una font secundària de finançament perquè afecta només els impostos de segona o impostos residuals com successions i transmissions-, el pes d'aquests tributs, suposen actualment el 50 per cent de tot el pressupost de la Comunitat Autònoma.

Les transferències, que com se sap, provenen bàsicament de l'Estat, representen percentatges que es poden qualificar d'espectaculars a totes les Comunitats, excepció feta de les Balears. El conjunt de comunitats se financen entre un 62 i un 70 per cent d'aquestes transferències de l'Estat. A les Balears, aquestes transferències amb prou feines arriben al 30%.

La dependència quasi exclusiva d'una font de finançament com són els tributs cedits, suposa un sostre per als pressuposts de la Comunitat Autònoma que només es pot corregir recorrent a l'endeutament. I la capacitat d'endeutament també s'arriba a acabar, llavors s'han de tornar a gratar les butxaques dels nostres ciutadans, una vegada més.

D'altra banda, la bona gestió dels impostos és un mecanisme per aconseguir que ningú no s'escapi dels deures impositius, no ha de ser un argument en contra nostra, com s'ha fet fins ara. Allò que realment ens ha cedit l'Estat és una recaptació normativa, que no s'ha de confondre amb la recaptació real, que és fruit sempre d'una gestió més eficaç.

Una altra font de finançament important de les Comunitats Autònomes són els Fons Comunitaris Europeus. I crec que s'ha de dir que Balears és l'única regió insular comunitària que ha estat exclosa dels objectius regionals comunitaris 1 i 2, ja que només participam a través de l'objectiu 5B per a regions amb un fort desequilibri rural. I mirin la diferència, per al període 90-93, mentre el conjunt d'Espanya rebrà 291 Ecus per habitant, a les Balears en rebrem 46,5.

Per què s'ha produït aquesta situació? Les causes genèriques bàsicament es refereixen a dos aspectes:

1.- Per culpa del mal plantejament dels sistema anomenat "definitiu", ja que desvincula la inversió nova associada a les competències estatutàries, d'aquestes mateixes competències.

I en segon lloc, perquè el sistema es fonamenta en les variables redistributives que sempre actuen en contra de la nostra comunitat, tant en la participació dels ingressos de l'Estat, com del Fons de Compensació Interterritorial, com dels fons europeus.

Dins el capítol de finançament hi ha una triple vessant: el de la Comunitat Autònoma, el de l'Administració Central i un sistema mixt a través de convenis o acords. En fer referència a la inversió estatal a les Balears, és obligat posar de manifest la caiguda espectacular de la inversió pública de l'Estat a les Balears durant el període 83-90. Caiguda que en pessetes corrents és d'un 17,15 per cent, però que en pessetes constants que és com s'ha de comptar-, és d'un 48,66 per cent, pràcticament un 50 per cent. La situació es fa comparativament escandalosa quan comprovam que, mentre a les Balears es redueix a la meitat la inversió estatal, a la resta de l'Estat s'ha duplicat.

Però, aquest dèficit crònic d'inversions estatals a les Balears s'agreuja, si el comparem amb el conegut superàvit, favorable a les Balears, dins la Balança Fiscal. El recent debat damunt els mitjans de comunicació sobre la quantia del superàvit ha pogut confondre l'opinió pública i a vostès mateixos, perquè, tal vegada, era la creació d'aquesta confusió l'objectiu de la contestació feta pel representant del Govern a les Balears i per algun portaveu econòmic del major grup de l'oposició. Però les dades són les dades i les xifres són aquestes i només aquestes.

Les Balears aportaren l'any 90 al conjunt de l'Estat Espanyol un mínim de 84.100 milions més dels que varen rebre. Dit amb altres paraules, som la Comunitat més rendible per al Govern de la Nació. I l'any 90 no va ser un any d'excepció. És una constant

cada any, el 89 varen ser devers uns 74.000 milions. I en fer l'anàlisi de la Balança Fiscal, hem tengut en compte la introducció de les despeses indivisibles, és a dir, quantitats no rebudes a les Balears però que hi són imputables per al sosteniment de despeses comunes, com és la Casa Reial, Corts Generals, Ministeri d'Assumptes Exteriors.

Si feim abstracció d'aquestes dades, el superàvit favorable a les Balears, estaria al voltant de 104.000 milions durant l'any 90 i de 92.000 milions durant l'any 89.

Allò que no es pot fer és presentar un informe parcial, o coix com el que fins ara ha fet, on s'ha fet omissió voluntària o per desconeixement, dels ingressos fiscals corresponents a les Balears que s'han recaptat a la Península. Retencions del Treball Personal d'empreses no radicades a les Balears, impost de societats en la mateixa situació, l'IVA i l'impost de carburants.

Amb una població de dret de 700.000 persones –números rodons-, el promig d'aportació neta per habitant és de 120.000 pessetes. Aquesta xifra que paguen els ciutadans de les nostres Illes bé mereix un tractament diferent per garantir en el futur la continuïtat de la nostra activitat econòmica. En cas contrari, matam la gallina dels ous d'or.

Ho explicaré utilitzant un altre llenguatge econòmic, de cada cent pessetes que paguen els ciutadans d'aquestes Illes, només els en tornen 64. La resta agafa camí d'anada però mai de tomada.

Comprenc i defens la solidaritat interregional preconitzada a la Constitució. Però la solidaritat, tantes i tantes vegades demostrada per la nostra part, ha de tenir també en algun moment una via de preni i daça. Aquesta manca de solidaritat afecta els nostres serveis i, fins i tot, les nostres estructures productives. I la manca de solidaritat ens obliga a fer un esforç sobrehumà i a recórrer a l'endeutament, i fins a treure doblers de les nostres butxaques.

I ens hem de demanar, ¿on era la solidaritat com a contrapartida, quan la nostra Comunitat va patir greus inundacions? ¿Què ha fet el Govern Central, a part de qualche cartell?

¿On era la solidaritat de tomada quan les Balears quedaven endarrerides en la xarxa de carreteres perquè l'Administració Central ens negava el pa i la sal en finançament?

¿On és aquesta solidaritat quan els Ajuntaments i la Comunitat Autònoma duen a terme un Pla de Millora de les Zones Turístiques per garantir el futur del sector que més divises genera per a tot l'Estat?, aquest que deiem fa un moment tant alabat, el que ha pagat costes.

¿On és la solidaritat quan les Balears han de protegir, preservar i conservar el medi natural i han dedicat l'11'5 per cent del Pressupost aquesta tasca?

I és de justícia reconèixer-ho, el Govern Central ens posa com a exemple davant la Conferència Mundial del Brasil. Però, doblers poquets.

¿On és la solidaritat quan l'Administració Central redueix les inversions any rere any, fins a un 50 per cent, i les duplica a la resta?

La situació per al 1992 no canvia, de moment, gaire les coses. La precarietat de mitjans econòmics d'aquests darrers anys continuarà pel que es veu la mateixa tendència. Aquesta és la primera impressió després de fer un repàs ràpid als Pressuposts Generals de l'Estat.

Una dada per començar, si a la resta d'Espanya, l'Estat inverteix dels fons que administra el Govern de la nació una mitjana de cent, als ciutadans de les Balears ens en corresponen només 37. I la situació evoluciona pitjor de cada vegada, perquè l'any 83 aquesta diferència era només de 100 contra 85.

Es dona així la paradoxa que som els qui més aportam els qui en canvi rebem més pocs serveis, més poques infraestructures i més baixa dotació econòmica. Els qui més pagam, som els qui més poc rebem.

Els Pressuposts Generals de l'Estat per al 1992 no canvien les coses sinó que, -si hem permeten l'expressió- encara les tabaquen un poc més. Les Balears rebran - i escoltin bé, vostès que presumeixen de tenir un fil directe amb l'Administració Central, perquè farà falta estirar d'aquest fil, les Balears rebran, repetesc, un 0,1 per cent. Això ens situa en el darrer lloc de totes les Comunitats Autònomes. I crec que han posat aquesta dècima, el 0,1 per cent, perquè si la quantitat era menor, les Balears ja no sortirien ni tan sols a la relació. Ja no hi figuraríem ni com a Comunitat Autònoma de l'Estat Espanyol en el moment de fer la distribució dels doblers, sinó com a una comunitat independent per ella mateixa i autofinançada. En canvi, així, al manco amb una dècima, ja hem de figurar a la relació de les almoines.

I no creguin que m'estic inventant el números. Els he tret del llibre que ha editat el Ministeri d'Economia i Hisenda que es titula "Presentación del Proyecto de Presupuestos del Estado para 1992". Aquí diu literalment que "la participación en los ingresos del Estado para 1992 de cada Comunidad Autónoma es de 1.171 miles de millones de pesetas. Un 19 por ciento mlis que en el año anterior". Escoltin bé. Aquesta xifra és d'un bilió -amb B, cent setanta un mil milions de pessetes, quasi quasi no ho sé dir. Idò bé, d'aquestes xifres bilionàries, ¿saben quantes ens en toquen a nosaltres? Idò, 1.928, el 0,1 per cent.

Però no acaba aquí, aquesta història. Com que la quantitat encara els deu semblar excessiva, ens retallen la part des Fons de Compensació i de la Compensació Transitòria que correspon a les Balears, com a conseqüència del retall que han experimentat els Pressuposts Generals de l'Estat en el capítol d'inversions. En tenien poc, encara més! L'any 91 ens varen destinar 1730 milions i, enguany han arribat les tiores d'Hisenda i la quantitat s'ha quedat reduïda a 1443 milions. Ens han llevat quasi 300 milions. Incomprensible. I jo deman, si s'ha de retallar un Pressupost, ¿per què no ho fan en la despesa corrent i no en les inversions, que és on més mal fan als ja escassos doblers que ens arriben de Madrid?

I aquí els he de manifestar que ara sí que ja no entenc res de comptes. I si els Pressuposts de l'Estat són tan poc generosos en el moment de transferir-hi els doblers a la nostra Comunitat, en

les inversions directes, encara no sabem quins seran els projectes que es duran a terme. De moment, només tenim confirmació de les promeses, dic promeses a pesar de les grans manifestacions que avui han sortit als mitjans de comunicació, però de vegades com entre les promeses i els fets, entre les paraules i les realitzacions, hi ha un mur que retarda, any rere any, els projectes.

I d'aquests projectes els enumeraré alguns dels que vaig exposar al president del Govern de la Nació.

En primer lloc, l'aeroport de Son Sant Joan, a causa de la gran transcendència per a la imatge i la vida econòmica. El pla d'etapes i la concreció de les inversions són dues necessitats per poder programar el futur del transport a través de la principal entrada que és aquest aeroport per a Mallorca, amb un moviment superior als 12 milions de passatgers.

La dotació de més personal per a l'aeroport de Menorca per poder atendre la petició d'una obertura continuada, tant per poder donar servei als residents com per rebre els viatgers nocturns dels tour operadors.

El pla d'Extensió de l'Educació Física en els Centres Docents no Universitaris que té una previsió pressupostària de 3.000 milions, finançada a parts iguals entre la CAIB i l'Administració Central, encara que la nostra Comunitat no té competències en matèria educativa. El conveni firmat l'any 89 està paralitzat unilateralment des d'agost de l'any passat i no sabem si el Consell Superior d'Esports se n'ha oblidat o si és que ha romput el compromís escrit.

Què més hem de parlar de l'Hospital de Manacor? De moment, hi ha un compromís, d'iniciar enguany el moviment de terres, o així es comprometé el ministre com a mostra de bona voluntat de dur endavant el projecte. Però s'hauria de concretar una mica més, el termini de les inversions ja que ha d'atendre una població de més de cent mil persones. Només hem de recordar que el compromís era començar-ho fa tres anys, veurem si es comença l'any que ve i veuríem quines són les dotacions que li donen a aquesta inversió.

L'escassa inversió en costes, s'ha produït una minva d'inversions per part del Ministeri d'Obres Públiques, ara anuncien que l'any que ve serà el ministeri més inversor, com a contraprestació a l'increment d'inversions experimentat tant per part dels municipis com de la Comunitat Autònoma.

Una escassa inversió per part de l'INSALUD. La situació l'hem qualificada de crítica per la insuficiència de llits -molt per davall de la mitjana espanyola- i per la despesa "per càpita" a les Balears, que és un 20 per cent inferior a la mitjana nacional. És l'índex més baix de tot l'Estat i amb tendència encara decreixent. I aquest és un problema del qual haurem de pagar les conseqüències ja que la població que suporten aquests serveis és molt més alta que no donen les estadístiques. I esglaiaria pensar que l'INSALUD hagi d'atendre la població europea ja que no serà, ni de bon tros, cap bona propaganda de les nostres illes, tal com està avui.

Dels Equips d'Atenció Primària del Pla per al Trienni 90-92, és necessari augmentar-ne el ritme de posada en funcionament.

I sense abandonar la sanitat, l'atenció als drogoaddictes exigeix una major dotació per a actuacions sociosanitàries i d'integració.

Sense haver començat l'Hospital de Manacor, hem d'anunciar la necessitat d'un hospital a Inca, fins i tot prioritari sobre el segon hospital de Palma, per completar el Pla Director d'Ordenació Sanitària de les Balears, aprovat per aquest Parlament l'any 87, a proposta del Govern Balear.

Quant a política agrària, l'abandonament de cultius i la baixada accelerada de les rendes agràries són dos greus problemes, amb incidència tant en la població rural com en el medi ambient. No obstant, creim necessari mantenir un teixit social a les zones rurals com a garantia de futur i com a principals gestors del medi natural. I si no hi ha un sistema d'ajudes directes per millorar les rendes agràries, difícilment es podrà mantenir la població, els pobles, la cultura de l'interior de les illes i el medi natural. Per això, necessitam que el Govern de la Nació assumeixi davant la Comissió de les Comunitats el Programa d'Ajudes de les Rendes Agràries que elaborarà la Comunitat Autònoma.

I continuam. Si els regadius d'algunes zones es varen declarar d'Interès Nacional, ¿per què posen tant d'esment a retardar-les? I estic pensant en Sant Jordi i Sa Marineta.

Dels 800 milions prevists a Sant Jordi, se n'han invertits 90. I en el cas de Sa Marineta II fase, l'expedient està paralitzat en el Consell de Ministres. Per què? No ho sabem. Però el pla és d'Interès Nacional.

Camins rurals, amb unes necessitats avaluades en dos mil milions, o la necessitat de regionalitzar de facto la quota lletera, que permetria al Govern Balear afavorir l'abandonament definitiu i la compra de la consegüent quota de les explotacions amb una producció inferior als 60.000 quilograms/any per posar-les a disposició de les empreses més viables i rendibles, quant a altres comunitats, els 60.000 quilograms és l'objectiu a aconseguir.

I passam a la indústria. La reestructuració passa necessàriament per una concentració i modernització de les empreses amb una previsió d'uns 400 milions anuals per incentivar-ne la posada al dia. La reestructuració de les indústries càrniques i dels escorxadors per acomodar-los a la normativa europea, necessitaran entre 300 i 400 milions durant els dos pròxims anys.

I si parlem de turisme, la reforma de la nostra planta productiva necessita incentius de tot tipus que el Govern Balear no pot donar i sí l'Administració Central.

La relació no és exhaustiva, però ens dona una orientació de la quantia d'inversions que exigeix una modernització dels nostres esquemes productius i la nostra vocació com a comunitat de serveis.

Passem, però, al segon capítol, el dels convenis i problemes específics.

Com a conseqüència de la manca de finançament de la nostra Comunitat i del reconeixement explícit per part de l'Administració Central d'aquesta realitat, quan la nostra

Comunitat va participar a les negociacions del nou sistema de finançament per al període 87-91, se'n recordaran els qui hi varen anar, es va acordar que s'establirien "convenis d'inversió" com a elements de compensació a la situació en què quedava la nostra Comunitat. L'Administració Central encara no ha acabat de complir aquest acord. El recurs de la via del conveni ja té precedents com a reforma substitutòria d'un sistema efectiu i just.

D'aquests convenis i del seu incompliment unilateral, ja n'hem parlat. És el cas del Pla d'Extensió d'Educació Física o del Conveni d'Atenció Primària, o el de l'IRYDA o el de Menors, alguns continuen vigents però, curiosament, els d'inversió, tots estan en via morta.

Encara que la via dels convenis no és la solució millor, pot ser una alternativa provisional per conduir de forma satisfactòria el finançament de la nostra Comunitat i nosaltres així ho acceptam. I jo sé que parlar de convenis és, sobretot, parlar d'infraestructures viàries. I li agafarem tot d'una la paraula al president González quan va dir allò de "El convenio de carreteras está vigente". Com ja saben els senyors diputats, quan es varen acordar les transferències de carreteres, l'Estat no es va reservar la titularitat de cap carretera de Canàries i Balears perquè no discorren més que per una sola comunitat.

Hi havia altres solucions apuntades, però a les Balears optaren per una altra fórmula, la del conveni. Així figura dins el Decret de transferències quan es va decidir fer una valoració de la inversió de reposició. Però com que l'obra nova no figurava en aquest Decret, per compensar les Balears i aconseguir que la nostra xarxa es pogués situar al mateix nivell de la xarxa peninsular, es firmà un conveni que reconeix la singularitat de les Balears que "hace que la mayor parte de las inversiones no puedan ser llevadas a cabo en la programación adecuada por falta de recursos de la Comunidad. Este déficit puede cifrarse prácticamente en la inversión que, dentro del capítulo de creación de nueva transferencia, realiza el Estado en su red estatal, de la que carece la Comunidad Balear".

Quan el conveni reconeix una situació permanent de singularitat en el cas de Balears, aquesta singularitat continuarà viva, sempre que l'Estat faci nous plans de millora de la xarxa viària. I quan el Pla Nacional de carreteres preveu inversions multibilionàries, per adequar-la a les necessitats de l'Europa Comunitària, torna a fer-se automàticament el reconeixement que les Balears s'han d'equiparar a la mitjana de l'Estat.

L'acord de la Comissió Mixta de Transferències de novembre del 86 consagra com a vàlid aquest sistema de convenis, "Ambas Administraciones constatan la eficacia de los convenios como fórmula de colaboración y acuerdan impulsar decididamente, para el año 1987 y sucesivos, este tipo de instrumento como complemento al sistema de financiación autonómico".

Davant l'evidència del conveni, hem de saludar amb satisfacció la via oberta pel President del Govern per continuar amb aquest clima de col·laboració.

Com és natural, tots es deuen preguntar quina valoració feim d'aquest conveni compensatori. Els he de dir que avui no tenim

intenció de dir una quantia perquè no és la finalitat d'aquest debat entrar en xifres. Nosaltres sabem quines són les nostres necessitats però els terminis de realització i les disponibilitats pressupostàries del Govern Central poden fer variar els nostres desitjos. Però una cosa sí que és clara, si no és per la via de convenis i acords, la inversió en carreteres sempre serà un element distorsionant de les competències assumides per la seva quantia.

Per això, per situar-nos al mateix nivell que la resta de Estat fan falta dues actuacions:

Primera, que les despeses que fins ara ha assumit la Comunitat Autònoma per fer front a les obres de carreteres ens han obligat a l'endeutament en altres projectes que haurien d'haver figurat dins els ingressos ordinaris. Per això, pensam que és de justícia que les noves inversions fetes ja en carreteres siguin assumides per part de l'Administració Central.

I segona, que amb vista a la nova inversió que ens situï en el mateix nivell que la resta de Comunitats, es pugui arribar a una fórmula definitiva i automàtica de participació de les Balears. Ara bé, mentrestant, el conveni és una via -si bé provisional-segura i justa, que ens pot resoldre els problemes actuals de manera satisfactòria.

Dins els problemes específics de la nostra Comunitat, juntament amb les carreteres, figura el fet de la insularitat. Que la insularitat no només determina majors costos sinó que, en determinades circumstàncies, condiona el desenrotllament d'un territori, és un fet evident que tots coneixem i en alguns casos fins i tot patit.

Que el finançament ha de compensar aquest "dèficit insular" està reconegut en la Constitució mateixa, en el ja esmentat conveni de carreteres i a la normativa europea reguladora del FEDER, quan diu que la Comissió de les Comunitats té l'obligació de valorar el caràcter insular o perifèric de les zones i regions.

Un problema col·lateral al de insularitat és el de la dispersió de les unitats administratives com a conseqüència de la discontinuïtat territorial, i el sistema de finançament per al període 87-91 preveu una compensació per a les unitats administratives provincials a causa d'aquesta dispersió. Però res determina, a pesar de les nostres propostes i protestes, sobre la discontinuïtat de l'administració a unes illes.

Incomprensible, però cert. No obstant, no m'allargaré més en aquest punt perquè el President del Govern de la Nació i el Ministre d'Administracions Públiques varen entendre el problema. Només falta fer una valoració o quantificació per part de l'Administració Central per confrontar-la amb la nostra, que fa temps que tenim feta.

I aquí estam, amb més esperances que fa alguns mesos i hem permetin la frase, però tot esperant decisions d'en Solchaga.

La fórmula està feta i només resta aplicar-la a Balears, igual que es fa a altres comunitats amb diferents tipus d'administracions.

El tercer capítol de les nostres peculiaritats també és conegut, és el de la població que suportam, que consumeix i utilitza els

serveis de la nostra comunitat. A efectes tècnics de finançament, s'utilitza el còmput de població de 670.000 persones, encara que la població de dret del cens de 1990 sigui 756.000. A pesar d'aquesta diferència, cap dels dos còmputos reflecteix el vertader àmbit del dimensionament dels serveis i les infraestructures. L'acció de govern no només va destinada a aquesta població. Els serveis i les infraestructures s'han de sobredimensionar per atendre tota la capacitat d'acolliment de les nostres illes durant la punta de la temporada alta. I els posaré un exemple: una depuradora per a una població de 10.000 habitants costa una xifra. Per a una població flotant durant l'estiu de 20.000 persones, costa aquesta mateixa xifra però multiplicat per dos. I s'ha de fer un doble sistema que encareix qualsevol inversió. I això torna a passar en comunicacions, embelliment, mobiliari urbà, sanitat i en tot i cadascun, dels punts.

La població suportada és equivalent a la demanda de serveis i la utilització d'infraestructures en els períodes de major ocupació. Per això, s'ha de sumar la població de dret i la població visitant en un moment determinat, una quantificació a la baixa dona una població suportada de 1.067.000 persones. ¿Què significa això? Que les persones en el sistema de finançament tenen una traducció en pessetes. Però són doblers que no ens arriben perquè no es contempla aquest criteri poblacional més que en el moment d'exigir la prestació del servei i la construcció de la infraestructura.

Durant tres anys seguits hem patit inundacions greus a les Balears amb danys tant en béns particulars com públics. La quantia total dels danys ha estat de 21.067 milions l'any 89. De 10.700 milions, l'any 90. I de 458 milions, l'any 91. En total, quasi 32.000 milions.

Per a la reparació de danys particulars, la Comunitat Autònoma ha posat en marxa ajudes per un total de 3.300 milions de pessetes, de les quals 2.200 milions s'han dirigit al sector agrari.

Però la reposició i millora del béns de titularitat pública també varen resultar afectats. I han estat necessaris 6.500 milions. Com s'ha pagat tot això? Només hi ha hagut un camí, l'endeutament que ha subscrit la Comunitat Autònoma amb les conseqüències financeres que genera.

Què ha aportat l'Administració Central? De moment que sapiguem un total de 470 milions per fer front a un danys de 32.000 milions. Un poc curta sí que ha quedat la cosa. I jo crec que hi ha dades ben significatives a altres comunitats, per considerar que també en aquest cas no s'ha actuat en la suficient solidaritat.

La llengua pròpia és una altra peculiaritat. La manca de consideració i de sensibilitat cap a aquest fet cultural i diferenciador, ja la sabem, però darrerament un destacat dirigent socialista ho ha dit amb totes les lletres, "tenir dues llengües no significa tenir dues boques".

Ho hem repetit i no ens cansarem de repetir-ho allà on sigui necessari, som l'única Comunitat amb llengua pròpia que no tenim competències en educació ni tenim col·laboració central als programes de normalització lingüística. I aquesta és una peculiaritat que marca de tal manera les nostres senyes d'identitat que no podem deixar-la de banda. La protecció i el foment de la cultura i la recuperació de la nostra llengua fins

aconseguir que sigui utilitzada amb normalitat és una tasca obligada dels governants perquè aquí radica una de les riqueses de la nostra societat, la varietat cultural. I així ho reconeix la Constitució mateixa quan diu que totes les administracions vetllaran per les llengües i cultures de les minories nacionals ja que formen part d'un patrimoni cultural que ha de ser objecte de respecte i protecció especials.

I aquest suport institucional ha de ser del conjunt de l'Administració Central, i de la Comunitat Autònoma. Dins el camp de coordinació, cooperació i col·laboració, nosaltres no estam tancats a res. Sense perdre de vista l'assumpció plena de totes les competències que tinguin relació amb la nostra Comunitat, com ja he dit abans, com a passa prèvia saludam amb interès el nou clima en les relacions entre l'Administració Central i el Govern de la Comunitat, des d'ell, no volem que aquesta bona voluntat per les dues parts s'enteli amb viscoses interpretacions i maledicències. Si tots cercam el bé de la Comunitat, just és que hi hagi un punt d'encontre on hi càpiguen voluntats de coincidència i actuació conjunta. I, hem permetin que els enumeri algunes.

Una política de promoció industrial per mantenir un mínim equilibri entre sectors productius que pugui servir, fins i tot, com una assegurança contra tot risc amb vistes al futur, és fàcil que ens hi trobem, i hem de reconèixer que en aquest camp la col·laboració ha estat continuada, però es pot allargar més enllà fins a un Pla de Reindustrialització de les Illes Balears que, per manca d'un finançament suficient, no ha estat tan operatiu com hauríem volgut.

El recinte de fires és un altre camí de confluència de voluntats. L'accés a les ajudes al desenrotllament, via FEDER de la Comunitat Econòmica Europea és una altra de les nostres aspiracions. Crec que hi ha arguments favorables i si ens hi inclouen serà una mostra més de bona voluntat.

El Conveni de Gestió per a la Protecció Jurídica del Menor s'ha de complementar amb una millor dotació econòmica. La cooperació pot arribar fins al camp dels contenciosos. I hem de reconèixer que som una de les comunitats més poc conflictives pels números. Actualment només es troben pendents de resolució en diferents instàncies jurisdiccionals la impugnació del sistema de finançament, el recurs sobre la cessió de tributs i, la reclamació de quantitat en via administrativa per la inversió nova assumida per la Comunitat Autònoma i no pagada per l'Estat.

Però, ho hem de reconèixer si encara es mantenen aquests tres contenciosos és precisament perquè la Comunitat Autònoma vol tenir una assegurança davant la manca de vies de diàleg. I no per la nostra part, precisament. Però, fins i tot aquestes qüestions es poden posar damunt la taula per a una negociació sincera, oberta i beneficiosa per tothom.

I dins aquest context de cooperació, és bo que es vulgui que s'hagi desenterrat, així ho farem la Comissió Bilateral de Cooperació Administrativa, un fòrum on s'han de debatre positivament i constructivament, les diferències de criteri que puguin sorgir entre les Administracions -a més a més, és natural i bo que surtin- perquè és senyal de vitalitat. I com és natural, la Comissió ha de ser respectuosa amb una composició institucional legitimada pels processos electorals. I sense

necessitats d'íntromissions perquè tenguin decisió sobirana en tots els temes.

És just que acabi aquesta exposició amb una referència específica a l'anomenat pacte autonòmic. Jo crec que se n'ha parlat massa i que això només ha estat el començament. Però en aquesta exposició no puc deixar de fer-ne una referència perquè l'anomenat pacte autonòmic ha de definir les perspectives futures de l'Espanya de les autonomies.

Però, ja abans del pacte i de la convocatòria, hem assistit a un debat sobre l'abast de l'autonomia i sobre quin ha de ser el resultat final. I hi ha hagut de tot, des dels qui aspiren a emular el Bàltic i els Balcans, passant per una majoria que defensa el compliment fidel de les possibilitats previstes en la Constitució -entre els quals ens comptam nosaltres mateixos en representació de la majoria de tot el poble de les Balears- fins als qui aspiren a solucions extraconstitucionals.

I, com que nosaltres estam a favor de solucions emmarcades dins el nostre Estatut i la nostra Constitució, per això mateix estam en condicions d'exigir el mandat constitucional. I la nostra posició és clara. Bàsicament es concentra en tres punts.

Estam a favor de desplegar totes les possibilitats constitucionals i estatutàries fins al sostre màxim d'autogovern.

Volem que les solucions, dins el marc d'igualtat constitucional, no siguin discriminatòries per ningú, i que tinguin com a marc de referència totes les competències de l'article 148 de la Constitució.

I defensarem i exigirem un respecte cap a les peculiaritats de la nostra Comunitat de tal manera que "igualtat constitucional" no sigui sinònim d'uniformisme. És el respecte a aquestes peculiaritats que ha de marcar les úniques diferències.

I si aquestes peculiaritats exigeixen un tractament financer diferenciat tal com està previst a la Constitució, ho defensarem on sigui. I ho farem amb l'arma de la solidaritat, tantes vegades demostrada per la nostra part, i que tan poques vegades hem pogut agrair perquè no ens han donat ocasió de fer-ho.

Per on ha de començar el pacte autonòmic? Ildò, com tots els edificis fermes i segurs, pel fonaments. I aquests no són altres que la finalització de la primera etapa, ja massa llarga, que es pot completar amb una actitud generosa per part de l'Administració Central. Es tracta de completar les competències que resten i que, per diferents raons, no ha estat possible assumir-les.

En segon lloc, quant als objectius finals a aconseguir, convé tenir molt clar quin és el nostre horitzó. El Govern Balear, obert sempre al diàleg i amb un clar sentit de la responsabilitat i racionalitat, com a legítim representant de la sobirania popular per delegació d'aquest Parlament, entén que els habitants d'aquestes illes, integrants d'una Comunitat amb la seva pròpia personalitat històrica, cultural, econòmica i social, tenen el dret d'obtenir els nivells d'autogovern que es desprenen de l'articulat de l'Estatut d'Autonomia.

Nivells que, dins el marc constitucional, permeten arribar a unes cotes d'autogovern i autonomia similars a qualsevol altra

Comunitat. I per damunt d'aquesta igualtat constitucional, les úniques diferències finals han de correspondre a les peculiaritats de cada Comunitat. En resum, igualtat constitucional, sense discriminacions. I, en segon lloc, màxim respecte i reconeixement a un altre fet constitucional com és el de les peculiaritats, amb un tractament econòmic just, que tenguí relació amb la obligada solidaritat.

I en tercer lloc, anunciam que no hem de fer cavall de batalla del "tempo" d'aquest procés. Apel·lam a la responsabilitat i només posarem com a condició que sigui "tan ràpid com sigui possible", en funció de quina sigui la solució més adequada per acabar el procés autonòmic. Però exigim un compromís sobre el "timing" o calendari.

I tampoc farem qüestió de principis sobre el camí que s'ha de recórrer per acabar el mapa autonòmic, encara que ens hem definit clarament per la via de la reforma de l'Estatut. I si qualsevol té cap altra fórmula alternativa que sigui imaginativa i generosa, que la plantegi i l'estudiarem. No farem guerra sobre l'eina utilitzada si, al final, el resultat és satisfactori.

Creim que el camí està obert, la qual cosa ja és una bona nova. Creim, a més a més, que s'ha de tancar d'immediat un primer estadi competencial en el més curt termini de temps possible. I paral·lelament s'ha d'anar cap a la finalització del procés i, en aquesta tasca s'han d'utilitzar les eines que puguin resultar més poc conflictives perquè, no ens enganem, qualsevol conflicte retarda el resultat final que ha de ser el mateix.

I, permetin-me, per acabar, que els faci una proposta. Des de la majoria absoluta, estam disposats a consensuar les línies mestres del contingut d'aquest pacte autonòmic. I com a Govern que té la delegació de la sobirania popular sorgida d'aquest Parlament, assumirem al cent per cent la responsabilitat, com a institució, d'arribar amb l'altra Administració, a la consecució d'aquest pacte.

Permetin-me però, sol·licitar de tots els grups representats en aquesta Cambra que deixin fora guerres soterrades, com ho feim nosaltres. I, com que estam en una fase que podríem qualificar com a constituent, perquè és el moment de plasmar en realitats el nostre Estatut d'Autonomia, el consens sobre els temes que hem parlat, i que es recollirà en unes resolucions, serà, sense cap dubte, la millor garantia d'èxit. I, des d'aquestes premisses, els sotmet a la seva consideració unes propostes de resolucions que el Govern de la Comunitat considera bàsiques per arribar a un consens en aquesta Cambra, i que a títol de suggerències són aquestes:

1.- Assumim el principi que la Comunitat Autònoma és l'Estat a la nostra Comunitat i que se l'ha de dotar del màxim de competències, i de capacitat política i econòmica. I que el Govern de la Comunitat Autònoma és el Govern principal i no subsidiari dins l'àmbit de la nostra Comunitat.

2.- Que és necessari que s'incrementi la inversió de l'Estat a les Balears.

3.- Que la solució a les inversions en carreteres ha d'arribar via conveni entre les dues Administracions.

4.- Solució financera al fet de les unitats administratives mitjançant conveni o altres d'alternatives, al marge de les incloses dins la fórmula global de finançament.

5.- Arribar a solucions per a la comptabilització de la població real, utilitzadora dels serveis i de les infraestructures.

6.- Participació de l'Administració Central en l'ajuda al pagament dels deutes produïts per les pluges torrencials.

7.- Sol·licitar ajudes a l'Administració Central per a la protecció i el foment de la cultura pròpia i la recuperació de la nostra llengua, on radica, per la seva varietat, la riquesa de la nostra societat, tal i com s'ha fet a altres bandes.

Esper que aquestes suggerències es podran plasmar en unes resolucions d'ampli consens que permetran dur a la nostra Comunitat a bon port per l'única via, la de la col·laboració institucional i l'ajuda i el diàleg de totes les forces polítiques representades en aquesta Cambra.

Moltes gràcies Sres i Srs Diputats.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies senyor Cañellas. Es suspèn la sessió fins demà a les quatre i mitja de l'horabaixa.

EL SR PRESIDENT:

Recomença la sessió corresponent al Debat General sobre acció política i de govern de la Comunitat. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA té la paraula el Diputat Sr. Obrador i Moratinos.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Després del seu discurs, i escoltant-lo amb detall, Sr. Cañellas, em fa la sensació, si acluc els ulls per un moment, que no som a Mallorca ni dins aquest Parlament. Tenc la impressió d'esser a Corts Generals a Madrid; on vostè ens ha parlat com si fos el cap de l'oposició i el Grup Parlamentari SOCIALISTA s'assegués als escons reservats al Govern de la Nació.

No, Sr. Cañellas, vostè és aquí i ara, començant la seva tercera legislatura com a President de Govern de la nostra comunitat, i li pertoca dir i aclarir a tots nosaltres, representants del poble de les Illes, què pensa fer vostè, aquí a Balears i a partir d'ara, sense oblidar el que fins ara ha estat, President de la nostra comunitat.

El partit que vostè representa, Sr. Cañellas, ja té prou gent a Madrid, i ganes no n'hi falten de governar l'Estat espanyol, per això pot ésser millor transmissor de les seves queixes i aspiracions.

No es pot resoldre la seva responsabilitat de Govern de la nostra comunitat traspasant el problema a un altre terreny de joc. Fa més de vuit anys que vostè governa, gairebé el mateix temps que ho fa el Sr. Felipe González a Madrid. Hi ha prou temps per demostrar el seu tarannà.

La societat, a través de les seves pròpies organitzacions s'uneix i es coordina per demanar i exigir als poders públics, que volen que nosaltres governem ca nostra, expressant així un sentiment compartit que tenen un govern llunyà, estranya la seva realitat.

I vostè què en pensa d'això? Des que tenim Estatut d'Autonomia, qui ha estat el nostre representant, el nostre governant? Vostè, Sr. Cañellas.

Hi ha un sentiment de frustració davant la nostra autonomia. Algú podria pensar que es tracta d'un atac al Govern socialista de Madrid, i és possible que aquesta sigui la voluntat d'alguns dels promotors, però la realitat expressa una altra cosa.

Per què sorgeix aquí, a la nostra comunitat, un moviment d'aquest tipus? Els assegureu que és impensable a una altra comunitat de les setze restants.

Què és el que ha generat aquest sentiment de desprotecció, que ha exigint una sortida així? Jo li ho diré: una política de pura administració puntual sense cap tipus d'objectius concrets; una actitud de govern clientelista, per damunt dels interessos col·lectius; un continuat plor de no poder fer res davant els problemes concrets de la nostra col·lectivitat, sempre tenen la culpa els altres; la total disgregació, intencionada moltes vegades, del poder públic, tants caps, tants barrets. Vostè, Sr. Cañellas, ha estat l'autor principal d'aquesta trama.

La manca de govern i la reducció a una simple gestió administrativa, sovint dirigida a sectors amb interessos particulars, oblidant-se o deixant en laire situacions col·lectives que afectaven el conjunt. Li ha pesat més qualcú que la societat. Vol uns quants exemples, que poden ésser anècdotes, però que en aquest cas es transformen en categoria? Presenta un projecte de llei per imposar un cànon, perdó, un impost. Ara no és el moment de valorar, ja hi haurà temps de fer-ho. Abans que estassin assabentats membres del seu govern, i fins i tot abans que vagi al Consell de Govern, envia els seus consellers a discutir-lo amb sectors de la nostra gran patronal; ho ha fet amb els sindicats? Amb petits empresaris? Amb associacions de veïns, de consumidors? Amb ajuntaments? Amb consells insulars? No se li passa pel cap. A més, a aquests moments negocia amb sectors concrets, alliberant-los, a ells, de la forta càrrega i negociant reduccions, a costa de qui? I per què uns i no els altres? Quin temps fa que no ha rebut els sindicats? I no és perquè no li ho demanin, fins i tot per escrit, en canvi, potser, el Sr. Albertí, President de la CAEB, té barra lliure.

No ha estat capaç de constituir un sol òrgan de participació social i econòmica, ni tan sols el que li ve per mandat parlamentari, el Consell Econòmic i Social. Com creu que es poden sentir els ciutadans i les seves associacions si el seu President els margina? Si sols rep i explica les seves decisions als qui, a ell li interessa?

Tractar el problema del nostre finançament té referència directa amb el comportament del Govern i els objectius que es fixa per al futur. Pot parèixer que tocam la perifèria del problema, quan el fet més important és la "pela", els doblers, els duros, els sous, i que en venguin molts i quants més millor. Li volem dir, Sr. Cañellas, que millorar el finançament ha de servir per enfortir més un autogovern de la nostra comunitat, perquè si els modes persisteixen, com fins ara, estam convençuts que no servirà per

a res. No s'avançarà i els doblers mai no seran els justs ni els suficients, i serviran per arreglar poques coses. Serà com una família que no té cap ni barret, en què qui administra té les mans foradades, per molts doblers que hi arribin i que hi entrin no els basta mai. Això, sí, la culpa sempre la tenen els altres.

Hi ha dos fets totalment diferents i que es poden complementar mútuament però que no tenen el mateix contingut polític: la descentralització administrativa i l'autogovern. Estam convençuts que vostè, com a President del Govern, no ho té clar, ni pels fets, ni pel seu discurs.

La gestió de la descentralització passa per executar allò que altres han decidit i d'acord amb els seus pressuposts teòrics i objectius estratègics. L'autogovern necessita tenir clar on anam i per on. La descentralització administrativa podrà ésser el més gran que sigui, però mai no serà autogovern. Administrar molt pot no ésser mai una acció de govern.

Per exemple, què és més acció de govern, tenir i administrar la transferència de menors, que amb tota raó ens pertoca i que tant se n'ha fet boca, o la promoció econòmica de les nostres illes, de la qual tan fàcilment se n'ha desfet?

Podem passar llista a alguns sectors: ordenació del territori-turisme, responsabilitat total de la nostra comunitat, el seu govern, i per tant vostè, és el responsable que en quatre anys, del 1987 al 1990, s'hagin creat 82.000 places turístiques, encara n'hi ha que es construeixen, desequilibrant greument la nostra oferta turística, i tot per falta de previsió, per no haver aturat a temps, per precaució, la construcció durant els mesos que podia durar la redacció i l'aprovació definitiva dels decrets de la llei anomenada Cladera; va fer que la gent que en tenia coneixement es llançàs a demanar llicències sense mesura.

I ara, avui, tornam a caure en la mateixa pedra. S'està fent i acaben de concretar, segons ens han dit, el Pla d'Ordenació de l'Oferta Turística, que torna a tenir implicacions urbanístiques, i no prenen cap tipus de precaució en forma de moratòria urbanística, afegint al banyat de la nostra oferta ja desfasada. I ens consta en entren nous projectes als ajuntaments a fi que no els agafi el bou.

I això passa amb el bé més fràgil i escàs que tenim, el territori. Si ho hagués fet el Govern de la nació tots sortiríem al carrer; però amb això són més importants els interessos dels particulars, especialment si són pròxims, que els de la col·lectivitat.

En indústria, el desembre del 1986 s'aprovà per unanimitat en aquest Parlament el Pla de Reindustrialització, la Comunitat Autònoma havia de dedicar-hi 2.500 milions de pessetes, el Pla anava del 1986 al 1991, i al final del 1990 la Comunitat hi ha dedicat 727 milions, i tractam sectors com calçat, pell i confecció, cuir, fusta, confecció i moda, que han tengut i tenen una crisi forta.

Què ha passat, per exemple, en el sector del calçat? L'any 1983 ocupava 6.400 treballadors, el 1987 n'ocupava 4.600 i el 1990, 3.900 treballadors. Aquest sector ha tengut una baixada, que ja arrossegava dels anys anteriors, del 40% d'ocupació durant el seu mandat i un 17% durant la vigència del Pla. L'objectiu del Pla era mantenir el pes del sector industrial dins el Producte

Interior Brut de Balears. L'any 85 hi representava el 14%; el 1987, any del Pla, el 12 '01 % i el 1990 el 10'37%, i no ha baixat més degut al comportament del sector turístic. És el moment de fer una reflexió sobre aquest pla, la vigència del qual acaba enguany. Què hi pensa fer, Sr. President?

Què podem dir de l'agricultura? Salvem res? La Cooperativa Agrícola Poblara, Agama, Blahi, Cooperativa de Felanitx, i tants, tenen alternativa? En té cap el seu govern? Perquè el pressupost de la Conselleria d'Agricultura sí que creix, l'any 1983 era poc més de 211 milions de pessetes, l'any 1988 era de 1.237 milions i l'any 1992, segons l'avantprojecte de pressupost que ens han presentat, passa dels 4.000 milions de pessetes. Funcionaris i Directors Generals sí que n'hi ha. Després de la seva gestió política la participació en el Producte Interior Brut és menys del 2%, una aportació inferior als 12.000 milions de pessetes. Potser que la sortida sigui fer funcionaris a tots els pagesos.

A nivell institucional, encara avui, no gaudim d'un Consell Econòmic i Social. L'Avantprojecte de llei de Pressuposts per a l'any 1992 hi preveu una partida de 1000 pessetes. És necessari, però, omplir de contingut aquesta secció i per això fa falta una llei que estableixi aquest marc de diàleg social. Ja són moltes les comunitats autònomes que la tenen en funcionament.

Parlem del Síndic de Greuges, encara està per constituir.

Especial atenció, si és necessària, a la Sindicatura de Comptes, òrgan al qual correspon la fiscalització externa de l'activitat econòmica, financera i comptable del sector públic de les Illes Balears, creat per llei l'any 1987 i ni tan sols té partida dintre dels pressuposts del 1992, i podríem citar tants de casos i fets que ens avorriríem tots per la seva reiteració.

Crec, Sr. Cañellas, que el problema no és que s'hagin equivocat o puguin equivocar-se, tots ho podem fer, la realitat és que mai no han marcat objectius ni el camí per aconseguir-los, em refereixo a objectius polítics, col·lectius, finals. Qui no sap, o no diu on va, no s'esgarria mai.

Conseqüència de tot això és la manca dintre els ciutadans i les seves organitzacions del sentit d'utilitat i del per què de la nostra autonomia, els ciutadans no saben fins ara perquè els ha servit, però sí saben el que els costa. I a més, com que no han tingut element de referència en el seu govern, estan convençuts que d'aquesta pedra no en pot sortir, d'aigua, i es dirigeixen on sí creuen que els poden solventar els seus problemes, passant moltes vegades del seu govern. El Govern ha perdut la seva iniciativa dintre de la nostra autonomia.

Ja sé que ara pot pensar que l'oposició socialista vol exculpar el seu govern de Madrid, intentant fer trossos del Govern de la nostra comunitat, aquest és el paper que sempre ens reserva en el seu discurs. El Govern de la nació ja en sap prou, de defensar-se. Nosaltres som aquí per defensar les nostres illes, i hem lluitat sempre per aconseguir la seva autonomia. Hem signat tots els pactes i acords perquè això fos possible, ara bé, volem una autonomia forta, que sàpiga on va i per on.

Volem que es governi ca nostra, dins un marc constitucional al qual el poble illenc ha donat suport, però vostè ens hauria d'clarar la seva concepció d'aquest marc constitucional, vostè

creu que el seu partit la comparteix? Vol dir que el Sr. Aznar, per exemple, li donaria la raó quan vostè proposa la sobirania total per al nostre Parlament i Govern de la Comunitat? El seu discurs és confús. Vostè i el seu partit, volen un Estat confederal? O no sap què diu quan afirma que la CAIB és l'Estat espanyol a la nostra comunitat? I a més, cita l'article 137 de la Constitució Espanyola, això, en veritat, ho defensa el PP a Madrid?

Volem fer-li saber que, com a cap del govern de la nostra comunitat, té la nostra total lleialtat institucional per aconseguir dins del marc constitucional, que vostè sí assenyala clarament, la més plena autonomia i autogovern. Creiem que ho hem demostrat sempre, i ara especialment aquests mesos, aplanant i facilitant els camins dins la duresa de tota negociació entre diferents administracions, sobretot quan es parla de doblers o de competències.

Vostè, Sr. Cañellas, sap que aquests darrers temps els socialistes de Balears hem ajudat que les relacions a Madrid s'aclearissin. I el progrés es manifesta ja amb realitats.

Dins el seu discurs ens retreu constantment que nosaltres ens hem convertit al diàleg, Sr. Cañellas, li vull fer memòria, el nostre partit i el Grup Parlamentari SOCIALISTA, ja a la primera legislatura autònoma, a través del Sr. Fèlix Pons, li recordava que mai no el va cridar per fer-li proposta de cap alternativa conjunta que fos d'interès de la Comunitat. A quasi tots els discursos de l'estat de la Comunitat li hem fet saber la nostra voluntat de consens. L'11 d'abril del 1990 li remetérem un escrit amb les mateixes ofertes d'acord que ara. Recordi que el nostre Grup li va proposar un pacte d'inversions turístiques l'any 1988, li hem proposat un pacte ecològic, un pacte per a política científica, tan necessitada com n'està la nostra comunitat; la resposta sempre ha estat la mateixa: no. Qui és el que s'hi ha convertit?

Nosaltres donarem suport al pacte autòmic que faciliti ja les transferències que convenguin, fent operatives les negociacions i eficaces les gestions, i en el moment oportú la reforma de l'Estatut, que permeti consolidar el nostre més ple autogovern dins el marc d'un estat federal cooperatiu.

A més, tot allò que amb la necessària negociació interinstitucional faci millorar el nostre finançament, bé sigui via convenis, transferències de tributs o taxes, la contemplació de la nostra peculiaritat d'illes, com a diferents unitats administratives, i aprofit per recordar-li que nosaltres ho venim defensant des de l'any 1988, tindrà el nostre suport, l'ha tingut sempre si l'hagués volgut, per tot allò que siguin noves inversions, no oblidant-nos que és una negociació entre 17 comunitats i que cada una d'elles agrana capa a ca seva. Per comptar amb la nostra lleialtat institucional per fer front a problemes que van més enllà dels interessos partidistes.

Vostè, Sr. Cañellas, diu sempre que ha estat obert a una política de consens, idè, tirem endavant. Ara bé, el consens és per governar, fixant objectius i camins per aconseguir-los, no per canviar estampetes, com va dir el Sr. Triay en el discurs de l'estat de la Comunitat l'any passat, no per ficar dins la mateixa panera coses diferents, és per arribar a acords puntuals dins un marc estratègic i participatiu prèviament pactat.

Vull aprofitar per aclarir una part de les conversions de què vostè parla al seu discurs, qui va donar suport total a la reforma de l'Estatut era el seu Grup, qui ha parlat i parla que allò va esser una follia és vostè, Sr. Cañellas, qui rectifica la seva postura no és el nostre partit, és vostè.

Té majoria absoluta a aquest Parlament, i per tant, la responsabilitat i l'obligació única i exclusiva de governar, així ho van decidir els ciutadans el passat 26 de maig.

Però no oblidí, com ha dit, que ho va fer amb un programa, i que nosaltres som aquí per recordar-l'hi. El seu programa deia que no augmentarien la pressió fiscal, els impostos, si més prest ho arriben a dir ... , als tres mesos ja en creen dos, d'imposts nous, i quins impostos! El del cànon de l'aigua i l'impost mal anomenat ecològic.

Nosaltres estam disposats a donar-li suport en tots aquells temes concrets que suposin la consolidació de la nostra autonomia: pla energètic, pla de carreteres, desenvolupament i millora de la nostra oferta turística i en la supressió de places hoteleres obsoletes, traspasos de competències als consells insulars i tots els temes que dins d'aquest marc vulgui posar a la taula. Això, sí, dins aquest Parlament, i dins les responsabilitats com a representants del poble de les nostres illes, hem de concretar el paper amb precisió, avui, per trobar la confiança en la nostra autonomia de tots els ciutadans. I per fer eficaç tot això cal conèixer l'escenari actual on ens movem.

Tenim una situació de progressiva desestructuració de la nostra societat, els motius de participació han desaparegut. Hi ha hagut una absència de planificació d'objectius, mai no s'han explicat de manera tècnica i progressiva, i si han tengut objectius estratègics, els han dissimulat molt bé.

Quant a planificació territorial, s'aprova la Llei d'Ordenació Territorial l'any 1986 i a continuació diversos criteris per als plans, ja que no han presentat res per avançar en les directrius d'ordenació. Després, no realitzen els plans, creen una inseguretat total en el tema del territori, que, insisteixo, és el bé més important i més escàs que tenim; l'excusa sol esser que altres comunitats no l'han fet; creu vostè que n'hi ha cap altra per a la qual el territori i la seva ordenació tinguin la mateixa importància que per a la nostra comunitat?

Incidim constantment en la necessitat d'un conveni de carreteres, i que l'Estat ens les financii, i estam d'acord, però si és tan important, on és el pla que digui per on, de quines i de quin tipus de carreteres hem de gaudir? Això sí, cada dia apareixen en els mitjans de comunicació locals idees noves i meravelloses, inconnexes i sense prioritzar, però això sí, meravelloses.

Parlam tots de turisme de qualitat, l'objectiu bàsic per a la nostra economia és créixer cap a dins, no tenim encara un Pla d'Oferta Turística, ens diuen que ja està fet; i repeteixo, han pres o pensen prendre mesures per evitar les especulacions pròpies d'aquests temes? A vegades quan les prenen és massa tard i malament. Si és ver allò del turisme de qualitat, el sector de restauració n'és una peça fonamental. Fa més de quatre anys que aquest sector demana un reglament, i ara ens prometen, paraules, un decret, un reglament i un pla de modernització, però ens falten els fets.

La Llei d'Acció Social va esser aprovada amb un pla quadriennal generalitzador i afavoridor de subvencions però després són incapaços i no donen suport per tal de concretar-lo amb plans puntuals d'actuació concertada entre les diferents institucions i associacions que hi volen participar. Fan actuacions importants quantitativament en tercera edat, marginació social, droga, sense cap tipus de programa d'objectius, moltes vegades per pur clientelisme polític o d'altres tipus. Això els duu a fer, per exemple, una llar a Ciutadella, on ja n'hi havia una altra.

Per a qualsevol tipus de control participatiu o no han creat el mecanisme o si l'han creat, l'han fet inoperant, així la Comissió Mixta per a la Protecció del Patrimoni Cultural de l'Església Catòlica, el Consell Social de la Tercera Edat, el Consell Balear de Cultura, i tants, són exemples del que dic. Més que mai han procurat una total centralització, a vegades passant per damunt de les competències dels propis consells insulars i ajuntaments. La concertació institucional ha estat fora dels seus plans, i això ha fet duplicar activitats.

Per explicar aquesta situació hi ha casos clarificadors: la reforma de la Llei d'Espais Naturals, de què tant se n'ha parlat, Sr. Cañellas; no ha fet mai referència a la voluntat dels ajuntaments afectats ni al paper dels consells insulars, tan sols a les peticions dels propietaris afectats, amb la contradicció que mentre vostè ha parlat sempre de reformar la Llei, el seu Conseller de Turisme la ven a tota Europa i als touroperadors com a una gran promoció de qualitat turística.

El Projecte de Llei del cànon, perdó, repeteixo, impost de sanejament, no pretén en cap moment lluitar contra la contaminació, objectiu que hauria d'esser prioritari, no discrimina rendes i centralitza totalment la gestió, oblidant-se dels ajuntaments i consells, protagonistes essencials del tema, i a més penalitza a qui més i millor recapti. Si això és la seva política tributària i de gestió de recursos, anam ben servits quan tenguim més administració.

El procés d'atribució de competències als consells insulars no ha experimentat cap avanç, ni tan sols s'ha convocat la Comissió Tècnica Interinsular per substituir el seu President, el Sr. Huguet, que ha deixat de formar part del govern.

Tenim una situació social i econòmica poc receptiva i disgregada, una debilitat institucional per fer front a les tasques que ens esperen, perquè sense crear capacitat de govern, difícilment podem negociar i tractar, de manera eficaç el futur de la nostra autonomia. Sense un model estratègic a seguir és molt difícil aclarir una política tributària i financera eficaç. Hem de saber on anam per calcular el que necessitam.

Però aquesta situació de per si complicada té un model projectiu si no fem res per canviar-lo. S'han agreujat les amenaces estratègiques, els nostres empresaris tenen menys control damunt el procés de comercialització i disseny del seu producte, continua el procés d'esgotament del sòl, degut a urbanitzacions de baixa qualitat, es debilita o és inexistent el protagonisme, el rol, de les institucions en el desenvolupament econòmic, molt especialment en el territori són les persones particulars les qui el duen.

Ha disminuït la capacitat econòmica de totes les institucions públiques. L'esforç pre-electoral, a vegades poc dimensionat i no prioritzat, ha estat la causa, i això les projecta a una major pressió fiscal que pot perjudicar la situació econòmica i social, a moments no gaire bons; un exemple clar n'és l'avantprojecte de pressuposts de la Comunitat Autònoma.

La reconversió turística es fa i es prepara, però d'una forma descontrolada i brutal. L'avanç del procés de disgregació social, on dominen cada vegada més els valors culturals individualistes, fins i tot, està fora de la nostra pacífica tradició cultural mediterrània; ha desaparegut la necessària tensió social, exceptuant la monetària; es redueixen les taxes de creixement de població i disminueix la taxa d'activitat quasi un 1 %.

L'economia balear ha entrat en una fase de disminució del seu creixement econòmic i anam cap a l'estancament. El creixement del PIB dels anys 1980 a 1989 va ésser del 5 al 6% de mitjana, el del 1990 -1991 del 0'5 al 0'6% i continuam baixant. I tot això en un context en què augmenta l'excedent d'empreses almanco enguany, baixa l'ocupació i s'incrementa l'atur, mesurat en termes de demanda d'ocupació.

Si vol governar aquesta comunitat ha d'ésser des de l'alternativa per resoldre aquests reptes. Si volem fer que la societat senti que es governa ca seva, ca nostra, i no ca vostra, és a través de marcar objectius socials, econòmics i culturals que vagin més enllà d'on som, i sobretot d'on anam si continuam per aquest camí.

En tot projecte i realitat de negociació amb l'Estat i molt especialment en temes de finançament, de doblers, la nostra postura ha d'anar enfortida en la convicció que tenim un camí i que aquest camí pot ésser dur o costós, però a la llarga serà profitós per als ciutadans de les nostres illes, i de rebot, també per a l'Estat que es beneficiarà directament del nostre benestar, a part de la solidaritat que sempre hem mantingut.

Administrar més, no sempre vol dir tenir més i millors serveis. Es pot créixer en burocràcia i clientelisme, encarint innecessàriament i restant eficàcia als mateixos serveis. Podríem trobar quantitat de succeïts d'aquest tipus dins els pressuposts de moltes institucions públiques i privades. El binomi més recursos més i millors serveis, a vegades només vol dir més gent que en viu, d'aquests recursos, o més disbarats a realitzar.

Per tot això, hem de definir clarament on anam i quins controls tenim per rectificar si ens equívocam. No ens queda més remei que fer el disseny d'un escenari desitjat.

Aconseguir un creixement econòmic sostingut, basat en la millora de la qualitat del nostre producte turístic i d'oci, no entès com a un monocultiu tancat, sinó com a un fet dinamitzador de tot tipus d'activitat econòmica adient.

L'afirmació d'una cultura que ens arreli a allò que som, unes illes mediterrànies, lloc de trobada de diferents cultures que ens han enriquit, i que sigui dinamitzadora del nostre model econòmic d'acollida.

Per tant: hem de diversificar productes bàsics i complementaris a l'activitat turística; increment suau del nombre de visitants i

augment de la despesa a través de millor qualitat; disseny i implantació d'una càrrega al desenvolupament urbanístic; concentrar l'esforç del govern en tasques de foment econòmic; descentralitzar la majoria de funcions administratives als consells insulars i als ajuntaments capaços d'assumir-les; desenvolupar ja la llei de transferències als Consells insulars; plans concertats integrals entre diferents institucions públiques: Administració perifèrica, Govern de la Comunitat, consells insulars, ajuntaments, especialment en matèries socials, culturals, formatives i ocupacionals; potenciar el desenvolupament del paper institucional dels ajuntaments per la seva proximitat al ciutadà; concertar plans de formació en el sector turístic i de serveis que permetin recol·locar la nostra mà d'obra i adequar-la a la qualitat del servei que volem donar, especial tracte mereixen els nostres joves; dissenyar un model estratègic, i per fer-ho de manera eficaç, crear oportunitats de consens social, constituir d'una vegada per totes el Consell Econòmic i Social.

No podem creure els governants que la política, la res pública, sols ens interessa a nosaltres, i que basta que els ciutadans votin cada quatre anys. Els ciutadans han d'ésser protagonistes de la gestió i del control, i perquè ho puguin fer sense discriminacions ni entrebancs ha d'ésser a través de les seves organitzacions instituïdes. I aquesta necessitat sempre vàlida, a aquests moments ho és més que mai, és important. Necessitam ésser i sentir-nos un poble que camina si volem consolidar la nostra autonomia. Hi ha en marxa un pacte autòmic i és precís que ens sentim més junts que mai. Dissenyar futur és equilibrar recursos i necessitats, és prioritzar, i per a això és imprescindible saber on anam.

Sr. Cañellas, pot parèixer fàcil dir tot això i és cert, fer-ho, si es vol, és el repte del governant que té els ulls posats en el poble i els ciutadans, oblidant-se dels seus interessos i dels dels seus familiars i amics. Moralitzar la nostra política és fer això, no desviar recursos per interessos, és fer eficaços els recursos. per a les necessitats.

No podem continuar com ara si volem sortir-ne d'aquesta, perquè ja no basta esperar que les coses vagin bé per si mateixes, ja ho hem comprovat aquests darrers quatre anys, estàvem dins una situació econòmica on hi havia una màquina de creixement que tirava de nosaltres, que feia del nostre sector turístic un dels sectors més importants del Mediterrani, en aquests moments aquesta màquina ja no estira només el nostre valor, n'estira molts altres, i això és el greu problema que nosaltres hem d'entrar a combatre amb aquests altres amb un producte que sigui adequat en aquest mercat nou que volem crear.

Ja no és el mateix, la màquina ja no ens estira. Han sorgit moltes opcions d'allò que nosaltres érem: oferta turística mitjana-baixa, fins i tot millor i més gustosa per als qui abans ens preferien. Enguany ens ha salvat l'àrbitre de la desestabilització de la Mediterrània Oriental, l'any que ve ja ho veurem.

La morositat s'ha disparat i són molts els petits empresaris turístics, comerciants i constructors que ho pateixen. Necessitam, per tant, a aquests moments de negociació, l'aclariment més que mai del nostre finançament i pactar allò que ens faci més capaços de fer front al repte de governar-nos i no sols administrar-nos.

Col·loquem les coses en ordre, fixem posicions de partida i d'arribada, i si ho fa així, Sr. Cañellas, li repeteixo que tindrà la nostra lleialtat institucional. Però recordi, que ara no és igual que abans, l'any 1983 podíem no saber, davant la novetat, per què ens havia de servir l'autonomia, ara l'any 1991 tenim una cosa clara i demanada pels ciutadans, o serveix per governar ca nostra o no hi valen descentralitzacions administratives. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Obrador. Té la paraula el President, Sr. Cañellas.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA (Gabriel Cañellas i Fons):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Quasi sempre, en el moment de sortir a aquesta tribuna, per donar resposta als distints portaveus dels grups de l'oposició al llarg, crec que ara farà, de quasi nou anys, quan un travessa el camí ve fins aquí, sol tenir el dubte de cap a on ha de prendre, moltes vegades, quasi sempre, perquè es fa realitat un principi no escrit de tu digues el que convengui i jo et respondré el que em pareixi bé, si s'avenen, si s'encontren, la presentació dels problemes i les resolucions que aporten els altres grups, bé va, i si no s'avenen, doncs bé, tothom content.

Em passa una miqueta això, més que mai; dir que al llarg d'aquests nou anys, el Portaveu del Grup SOCIALISTA ha anat canviant però les estratègies quasi mai ho han fet prou. Jo pensava que el Portaveu anterior del Grup SOCIALISTA era un Portaveu realista i ara em trobo que més realista ho és el nou. Només quedo amb un dubte, i el vull exposar aquí, aquest discurs d'avui, és la resposta al meu d'ahir o al de la investidura, Sr. Obrador? No és que vostè va quatre mesos una mica retardat perquè el de la investidura li va patinar una mica i ha volgut demostrar que també tenien un programa de govern, una capacitat d'actuació, tota una possibilitat d'esplaiar aquí postures polítiques, i com que la primera li va fallar, doncs, vet ací la segona oportunitat, quatre mesos darrera?

Bé, jo sincerament, accepto que això sigui així, i fins i tot accepto entrar en el seu joc, només li demanaré que com a contrapartida vostè entri en el meu, també, és a dir, jo li respondré que estic ben clarament situat aquí, em cregui que ahir, quan jo expressava les meves opinions i el meu plantejament, era aquí, no era a Madrid, i parlava d'aquí, no parlava de problemes de finançament del Govern central, parlava dels problemes d'aquesta comunitat, parlava de la meua responsabilitat com a President d'aquesta comunitat, que al llarg de nou anys d'intentar per tots els modes, medis i maneres, que aquell concepte que es va establir a la Constitució d'allò que ha d'esser una comunitat autònoma, de les competències que ha de gaudir i dels mitjans econòmics que ha de tenir, que el PSOE va exigir a la UCD, mentre estava a l'oposició i que tot d'una que va estar en el govern li va posar set panys i set claus, aconseguíssem que es duqués a terme. Ens varen donar una petita partida els quatre primers anys, perquè clar, hi havia que callar la boca no tan sols als nostres sinó fins i tot als seus, i després pany i clau.

Pany i clau al procés autonòmic, pany i clau al procés financer, pany i clau a l'autonomia, pany i clau al govern, pany i clau a la possibilitat que les comunitats tenguessin una capacitat d'actuació, perquè això no convenia al govern de Madrid i vostè sap qui hi estava, vostè ho ha dit al mateix temps que ha dit que jo, just amb una miqueta de diferència, em pareix que eren nou o deu mesos, vostès a Madrid, nosaltres aquí.

No es tracta de donar les culpes a un govern llunyà, ni molt manco tractar d'exposar que el Govern que hi ha hagut aquí aquests nou anys ha estat un govern llunyà de tot allò que passava en aquesta comunitat, no, el Govern d'aquesta comunitat ha estat aquí, aferrat al terreny, i ho ha demostrat amb les seves actuacions que potser no han estat d'uns grans objectius polítics i filosòfics, però que hi havia uns objectius, sector per sector, que formaven un conjunt expressat en un programa d'actuació i que l'hem anat desenvolupant de tal manera que no ens podrà trobar ni un sol objectiu, en cap sector, que no s'hi hagin dut a terme.

Una política molt més per damunt dels objectius, perquè era una política que anava a aconseguir una finalitat concreta, no hem fet només clientelisme polític, vostè al llarg de la seva intervenció només ha parlat de clientelisme polític i no sé, em cregui, si és que no saben entendre i diferenciar, perquè voldria no pensar que és enyorar allò que es va fer i ja no es pot fer.

Que sols ens preocupa el doblers, és que creuen que és possible cap autonomia sense qualque cosa amb què dur-la a terme? És que es pot entretenir un poble dient-li tot lo dia no et preocupis, demà tindrà competències i podrà actuar? És que de tots els temes dels quals vostè reclama actuacions, podem entretenir a la gent només contant-li contes? El poble, la gent, els individus que conformen aquesta societat a la qual vostè diu que nosaltres no hem atès, individualment i col·lectivament, vénen a expressar els seus problemes i les seves dificultats, i no se'ls pot contestar sistemàticament no tenc competències o no tenc doblers, i per això exigim les competències, per respondre igual que hem respost en tot allò que era la nostra obligació i que la gent ens ho ha reconegut, si no, fixin's com els números canten, i diuen que canten papers i menten barbes, i per tant, si és així, és que som en el camí adequat i correcte.

Demanam que, igual que hem pogut actuar en una sèrie de qüestions, puguem actuar en totes aquelles que la Constitució ens permet i si és possible alguna més i fer-ho amb la mateixa capacitat que ho hem fet fins ara, i amb tots els mitjans possibles per donar resposta.

Que ens hem desfet de l'organització econòmica d'aquestes illes, que no ens hem preocupat ni ens ha importat, hem desbaratat el turisme, la indústria, l'agricultura, que fins i tot, diria, pareix que ens han culpats de la disminució del creixement de la població, em pareix un poc exagerat, però repassi el seu discurs i veurà com ens tiren en cara fins i tot això. Jo voldria que repassàs per un moment cara per cara, perquè són les mateixes, i em digui si l'organització en temes turístics que hem fet en aquestes illes no és exactament un model que intenten aplicar les altres comunitats, un model que intenta aplicar el seu Govern de la nació, el nostre Govern de la nació, ens agradi o no ens agradi, el nostre, a veure si tot allò que s'ha establert en el camp turístic des d'aquí no és precisament allò que avui es proposa com a

model, amb fallides, vostè ho ha dit, tots som humans i tots ens podem equivocar, tots podem encertar més o manco.

Supòs que no necessita que li repassi una altra vegada la lliçó que ja li vaig repassar el dia de la investidura, però, fixi's, la Universitat de La Laguna, si no recomana exactament el mateix per a Canàries, si el Llibre Blanc del Sr. Ministre, l'anterior a l'actual, no es va basar exactament en les nostres actuacions, si ara els mateixos diputats dels dos colors que formen i conformen la comissió que ha de crear el sector estratègic de turisme no proposen amb viatges i sense viatges el mateix que s'ha fet en aquesta comunitat, a veure si quan hi ha declaracions dels seus més experts portaveus d'aquesta matèria, no fan exactament les mateixes manifestacions que hem vengut fent i les mateixes decisions que hem vengut venent nosaltres, obviaré dir -les una per una, les declaracions fetes, fins i tot, per persones d'aquestes illes que ocupen càrrecs institucionals i han estat portaveus, que quan vénen i aprofiten l'ocasió d'estar per aquí no perden, i ho fan molt bé, ocasió d'explicar allò que pensen en matèria turística i resulta que reconeixen tot allò que nosaltres hem vengut posant i fent en forma i en mesures concretes i determinades cada dia, i els elogis, ja li vaig dir ahir, per què els he d'explicar jo? Pareixeria que hem vengut aquí només únicament i exclusivament a alabar-nos i no ha estat així.

Bé, si això era en temes turístics, jo no els vull cansar massa, doncs en indústria m'agafa el punt de dir que l'ocupació ha davallat, clar que ha davallat, aplicam cada vegada tecnologies noves i les tecnologies no són per ocupar més gent, i estam canviant el mateix sistema en la indústria i aplicant els mateixos principis que en els temes turístics: qualitat, quantitat i preu, en contra del que hi havia abans que era quantitat a rompre vetes, sigui quin sigui el preu, és exactament el mateix principi de reconversió de la indústria que s'ha aplicat a tota Espanya i que l'ha aplicat un govern socialista perquè no hi ha altre carni més que aquest si volem que es mantengui.

Una política d'agricultura, em demanen si ha salvat res, el que sí li asseguro és que no jo no he espenyat res, ni jo he anat a espenyar Agama, ni he anat a espenyar la CAP, ni he anat a espenyar Blahi, ni he anat a munyir cap vaca, això li asseguro, i en canvi hem hagut de fer esforços per veure si aquest principi de cooperativisme, que jo crec que és l'única cosa que pot salvar exactament encara alguns dels sectors agrícoles d'aquesta terra, és capaç d'aconseguir un esperit tal de conjunció que li permeti oblidar formes d'actuació que fins ara no han estat les més adequades i fer i admetre que han d'anar per altres camins molt distints del que avui és la política agrària. No li càpiga cap dubte que al PIB l'agricultura baixa, però hem de veure també com manejam les xifres, perquè ho deia vostè avui de matí fins i tot davant els mitjans de comunicació, a un debat que vostès mantenen, les xifres s'han de veure com són, si el sector turístic ha crescut molt i el sector ramader i el sector industrial no han crescut en la mateixa proporció, la seva participació al PIB és realment molt menor que la que era abans, molt menor que la que desitjaríem, i voldríem impulsar-la encara més, no es preocupi que estam en aquest camí.

Jo li deia que tot això m'ho havia d'haver dit a la investidura i crec que no vaig gaire equivocat però llavors, és cert, o no en va poder o no en va saber, i avui ha aprofitat l'avinentesa. Avui li ha vengut com a anell al dit perquè l'única cosa que ens hem quedat sense saber és si volem o no volem una autonomia forta,

perdó, si vostès volen una autonomia forta, almanco sabem el que volen qualcuns, si estan disposats a donar suport, com i de quina manera, si aquesta sobirania que vostè m'ha imputat, total, en aquesta comunitat, és allò que vostè diu que jo he dit o és més bé que som els representants principals de l'Estat a la Comunitat, que és el que jo vaig dir ahir, i hi ha molta diferència.

Que el progrés de les actuacions ve només marcat per un costat o el progrés en aqueixes actuacions ve marcat per un consens? Si, efectivament, en aquesta recerca d'un major autogovern amb competències, amb doblers, salvant les dificultats que tenim avui plantejades, particulars i pròpies ens poden permetre entrar en aquell debat principal de com hem d'aconseguir aquesta segona fase autonòmica, o no contam amb el seu suport?

Si hem de continuar encara discutint si INSALUD sí, com es discuteix avui, o l'educació no, si la sanitat sí o només part, si a aquesta discussió, quan ens cridin a debatre el pacte autonòmic podem dir que contam exactament amb el seu suport o no? Se n'han escapat, vostès volen continuar mantenint distints territoris per crear confusió o no? Vostès volen que aquí aquestes competències les exerceixi el Govern de la Comunitat Autònoma, sigui el qui sigui, sigui avui aquest, i per molts anys, o canviï el dia de demà, Déu faci que no? No ho sabem, vostès només ofereixen un consens per governar, però jo crec que per governar el poble ens ha designat a nosaltres, nosaltres el que volem saber és si hi ha consens en allò on han de jugar les dues parts, o no? Si vostès estan enfrontats a la voluntat del poble o no? I ens quedam sense saber-ho.

Abans de sortir de ca meva, i ho saben els meus companys que no em peneixo mai de dir que tenc una gran consellera dins ca meva, ai!, no t'enfadis, d'aquí cent anys ningú se'n recordarà possiblement, però encara ha aconseguit impacientar-me; la follia de la reforma de l'Estatut, vostè ha dit que jo he dit que la reforma de l'Estatut era una follia, no senyor, em digui on està escrit o em tregui d'on ho he dit. La reforma de l'Estatut va servir per demostrar en aquesta Cambra qui estava per una autonomia plena i qui no, i el debat d'avui servirà exactament per allò mateix, servirà per veure com des d'aquí cap allà n'hi ha que voten que sí i de vostès encara no ho sabem, però no hi ha perill, em pareix que ja ha quedat prou clar, ens han fet una altra vegada una fogatera de fum per veure si sortíem tots marejats parlant d'allò que no era un tema important i bàsic en aquell moment en què hem de començar a debatre a tots els nivells, polítics partidistes, polítics institucionals, quin és el futur que volem per al nostre país, gran i petit; si el volem, en quina proporció, amb quina responsabilitat i amb quines capacitats, i veig què si no aprofita el torn de rèplica ens tornarem a quedar sense saber-lo, o l'hauré de deduir.

I una altra explicació, a pesar que avui no sigui el moment, no em torni a dir que el nostre programa parla o deixa de parlar sense llegir-lo, li deixaré si el vol li he duit fins i tot la versió catalana perquè l'entengui més bé.

Quant al tema dels impostos, s'ha confós de programa, era en els dos anteriors on en parlava, en aquest no hi ha la mateixa explicació que deia que durant aquells quatre anys no hi hauria cap imposició, llegeixi en el programa allà on diu autonomia suficientment finançada, i després de repassar-li la mateixa lliçó que ahir, que ens fa falta una reforma del sistema de

finançament, la solidaritat de tot l'Estat, que defensarem els nostres drets per les vies de la justícia sense cercar amb això el detriment de les altres comunitats, perquè també ens diuen, tot d'una que vosaltres demanau més és perquè els altres en tinguin menys. No, és perquè s'augmenti més la quantitat i es reparteixi amb més justícia sense llevar res a ningú.

Diu i acaba, això no obstant perquè en l'exercici de les competències, que ens són pròpies cerquem fonts alternatives de finançament fonamentalment per metre de rendibilització dels serveis. Per tant, no cerqui allò que no hi ha, ens demani i li direm com va la cosa abans d'acabar.

I efectivament, han plantejat aquí tota una sèrie de suggerències, per veure si dins el Parlament, que és allò que vostè em reclama, podem arribar a acords, que és allò mateix que vaig contestar al seu Portaveu, Secretari General, quan demanava aquest consens davant l'opinió pública en carta a mi dirigida: puntualment, dins els òrgans de les institucions s'aniran plantejant aquests temes que se'm suggerien per arribar a un consens, i allà, públicament i en debat podem arribar als consensos que facin falta.

Jo voldria acabar, per no tomar, amb dues referències només, o amb dues preguntes si vol. Accepta, com ha dit, la reforma de l'Estatut? Vostè em demana que quina cosa em diria Aznar, i què li dirà a vostè Felipe? Perquè ho posen ben complicat per reformar l'Estatut, o han canviat des del dia que jo hi vaig anar? Ho contesti i també sabrem el que nosaltres, en nom de tot el Parlament balear podem defensar.

I una altra i darrera reflexió, vostè diu que hem de tenir un camí, que hem de saber on anam, en el seu torn ha tornat a aprofitar per parlar de clientelisme, de famílies i d'amics, el tenim, el camí, el vàrem posar damunt el programa electoral, l'hem defensat al llarg de nou anys i no anam tan desencaminats, no hem sortit tant per les voreres ni hem ferit tant per les bardisses, creim que anam pel camí que aquesta societat vol i que desitja, que aplaudeix i que ens commina a continuar, com jo el convidat en tornar a pujar que digui si les suggerències que nosaltres els vàrem fer les acompanyaran, les aplaudiran, les esmeneran, les modificaran o els donaran suport, però que coneguem la postura del Grup que vostè defensa. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT: .

Gràcies, Sr. Cañellas. Pel torn de rèplica té la paraula el Sr. Obrador i Moratinos.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo li agraeixo molt la seva rèplica perquè em permet aclarir una sèrie de temes, i almanco li vull dir una cosa, en ha donat una tranquil·litat perquè potser que és que no sapiguem llegir, vostè diu aquí "assumim el principi que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears és l'Estat a la nostra comunitat" li agraiem que ens hagi dit que és la representació de l'Estat a la nostra comunitat, perquè té la seva importància gramatical, els articles són per determinar i l'article que vostè empra aquí és un article determinatiu.

Per tant agraiem aquest aclariment, nosaltres coincidim amb allò que vostè en diu, de representació, i no li negam en cap moment

sinó que allò que li volem distingir és precisament aquesta definició, que vostè va dir en el seu discurs.

Quan torna a insistir una altra vegada més que pareix que un ha aprofitat per fer el discurs quatre mesos endavant, no Sr. Cañellas, si se'n recorda, en el discurs d'investidura jo li vaig dir el mateix per ventura vol dir que hi he tornat a incidir, evidentment. Jo li deia que vostè marca principis, idees, objectius, però que són objectius que no tenen camí, objectius dels quals ens diu hem d'arribar aquí però no ens diu com, i si se'n recorda, li citava a cada moment: "però això, com ho vol fer?" No ens ho diu, a part de mancances i de coses no tocades, no ens ho diu.

I jo li vull recordar que aquí hem vengut a fer un debat sobre l'orientació política general del Govern, del Govern d'aquesta comunitat, article 168 del Reglament, i per tant, allò que volem a escoltar és allò que vostè des de l'aspecte de finançament pensa desenvolupar com a govern aquí, quan vostè ens repta i ens diu: Estan d'acord, vostès, en donar-me suport a tota una sèrie de transferències: educació, sanitat, ... , li deiem que sí, li hem dit i està en el discurs, i endemés està escrit i lliurat, estam disposats a avançar a nivell competencial fins allà on es pugui, i fins allà on es pugui és aquest marc constitucional que nosaltres hem marcat, té el nostre suport.

Quan vostè ens parla de reforma, tornam a insistir en el mateix, si en el discurs diu la paraula follia, la diu perquè realment ens pareixen de follia les expressions que vostè diu, que el fet de modificar, i avui ho deia el Portaveu del seu Grup, la reforma de l'Estatut i aprovar-la aquest Parlament era una estratègia per aconseguir més coses de Madrid, això si que no ho acabàvem d'entendre, és a dir, nosaltres entenem que modificar un Estatut ha d'esser emmarcar clarament dins les possibilitats reals que aquest Parlament vol per fer-les, si en aquests moments i precisament avui es negocia més que mai aquest pacte autonòmic a fi que la reforma d'Estatut es faci en totes les comunitats, en això nosaltres li donam suport, i ho hem dit i consta per escrit aquí que donarem suport a aquesta reforma d'estatut.

Hem vengut, per tant, aquí a parlar de govern, i vostè diu no m'han contestat el meu discurs, fixi's, Sr. Cañellas, li vull dir una cosa, i em sap greu que no hi sigui el Sr. Forcades, si vostès ens han pres les xifres que diu, ens preocupa molt perquè sempre havíem dit que, ens semblava, les xifres se les treien de la mànega i no sabien d'on, tal vegada és que no tenim més dades i no ho coneixem però justament n'ha dit una, i està en el seu discurs: davant les pluges la Comunitat Autònoma de les Illes Balears va rebre, per solidaritat, 470 milions; exactament és aquesta xifra, jo li demanaria que prengui nota d'aquesta xifra.

El Govern de l'Estat espanyol va aportar per pluges 2.461.063.317 milions de pessetes; va aportar per ajudes a familiars, 76 milions; 8 milions del fons de la Comunitat Econòmica Europea; regeneració de platges 300 milions; reparacions d'indústries i carreteres, 320 milions; infraestructura municipal 27 milions; obres i camins rurals, d'IRYDA, 1.032 milions; obres d'interès agrícola, 539; camins forestals i boscs, 100 milions de pessetes; i per a despeses d'emergència, 56 milions de pessetes; i li diré més, els va aportar afavorint el 50% de tots els projectes, que els camins que va presentar el Consell

Insular, i aquí hi ha el seu President i ho pot dir, el 50% de tots els projectes els va finançar, i de l'altre 50% va fer un crèdit blan perquè es pogués realitzar, i l'any 1990 va remetre, des de la Delegació de Govern, carta a tots els ajuntaments afectats i no va rebre cap contesta.

Jo li vull dir una cosa, no venim aquí a defensar, vostè ho ha dit, venim a veure que fem des d'aquí, però hem de manejar les xifres exactes, no podem comparar 32.000 milions quan només ha gastat i ha aportat la Comunitat com a molt 2.500 milions perquè hi ha ficat altres plans dedins, cosa que ens pareix bé però que són altres coses diferents a les pluges, i el Govern precisament, i la solidaritat en aquest sentit, ens ha aportat 2.400. En un tema tan delicat com aquest dir que l'aportació és exactament 400 i cita una xifra exacta, això ens pareix poc seriós, i a vegades vostè no té per què saber aquestes xifres, però jo li aconsellaria que demani més rigorositat a aquell que les hi dona.

Vostè insisteix moltes vegades a dir és que nosaltres farem, però nosaltres no ho veim, si jo l'he citat dins tot el discurs precisament per fer veure que el Govern no ha governat, com a molt ha administrat unes coses, i li deia al discurs d'investidura, el mateix discurs, potser repetitiu, i el tindrà tota aquesta legislatura sempre que no pugui aquí i ens digui que és allò que vol fer i com ho vol fer, li insistia en temes tan importants com era el tema, per exemple, de la participació social a través de les instàncies pròpies, i no s'han creat, no em digui que s'han creat; en agricultura, d'acord, però ens diguin què volen fer, ens diuen en indústria, jo li dic: vostès tenien 2.500 milions, n'han aplicat 700 i busques a finals del 1990.

El fet de baixar la col·locació, vostè em diu que és per a millores tecnològiques, perdoni, jo crec que les millores tecnològiques no han de fer baixar els sectors, el nombre d'ocupació dels nostres sectors, el que han de fer és potenciar molt més producció, perquè si no anam ben servits, amb les taxes d'atur que tenim hem d'anar a potenciar una indústria que, a més de millorar el producte, de fer-lo més competitiu, perquè l'abarata, també doni més col·locació, i sobretot en sectors que sí tenen possibilitats de creixement, vostè ens marcava, i ho tornava a dir, si realment pot comptar amb nosaltres, nosaltres li deiem que sí, que pot comptar amb nosaltres en aquest pacte, i no tornam enrere, tot el que sigui millorar la governabilitat de la nostra comunitat, tot allò que siguin aquells temes puntuals, que dins un marc de govern al qual nosaltres hem de donar suport, tindrà el nostre suport sempre que sigui realment per enfortir la nostra autonomia.

En cap moment no li hem dit que volem participar en el govern, en cap del moment del discurs no li he dit que volguéssim participar en el Govern, ja ho sabem, i li he marcat ben clar, vostè té majoria absoluta, vostè pot governar, no ens necessita per governar; per tant, és vostè l'únic responsable, i crec recitar aquesta frase exacta, l'únic responsable d'aquest govern, ara bé, el que volem és que governi, el que volem és que ens digui cap on vol anar, i que ens hi dugui allà, perquè precisament per a això hi ha el control parlamentari, el control del nostre grup, per dir-li amb què estarem d'acord, amb què no estarem d'acord, per criticar-lo o no.

A vostè li sap greu que digui la paraula clientelisme, jo li dic perquè és un mode de fer política, sens dubte, cada vegada que

aquí s'han duit partides, sigui per a l'àrea que sigui, i hem proposat un pla d'actuació, sempre s'ha dit que no. Vostè diu: en turisme, fem actuacions, sens dubte, i crec que el conseller sap ben clar quina és la nostra postura i quina ha estat la nostra postura, precisament, en coses molt encertades, però fixi's bé, nosaltres cada vegada i amb la incidència que jo li he fet era una referència turisme-ordenació del territori, i això sí que ens preocupa, i aquí sí que no han jugat clar, i aquí és on jo li he volgut fer veure que precisament cercant allò que volem podem no aconseguir allò que volem perquè no aplicam les mesures adequades i en el moment adequat.

Vostè parla d'indústria, evidentment, li aprovarem per unanimitat el pla de reestructuració, però el que li criticam ara és que no l'hagi fet. Hem aprovat per unanimitat el Consell Econòmic i Social i no s'ha constituït, no hi ha la llei per donar contingut a aquest consell. S'han aprovat totes aquestes coses amb el suport de la majoria o amb la unanimitat d'aquest Parlament, però evidentment el que no hem vist és el resultat, a posta insistia, Sr. President, que allò que hem vengut a parlar aquí és de la gestió del nostre govern, i quan li deim impostos, no és que diguem que no se'ls hagi d'aplicar, deim i continuam dient que en el seu programa no figurava clarament la creació d'uns impostos, i surt en el diari d'avui que un director general diu, i perdoni que no tenguí ara justament el diari aquí, que precisament s'hauria d'haver fet fa sis mesos i no es va dir abans de les eleccions perquè podria tenir problemes electorals la creació del cànon de l'aigua.

Perdoni, nosaltres creiem que hem d'esser clars, si nosaltres pensam fer aquesta política, ho hem de dir clar, el que no hem de fer és dir-ho a mitges, si nosaltres en aquest moment li parlam dels impostos és perquè ni en el seu discurs, que li hem sentit moltes vegades, vostè no parlava de creació d'imposts, per això li deim ara, i en crea dos, i perdoni, vendran a aquest Parlament i els discutirem, i aquí ens veurem, però no entram en la discussió de si es poden crear o no; insisteix una altra vegada, que el que jo he volgut fer amb el meu discurs és precisament contestar el seu discurs, i si aclaram els temes d'estat és perquè creiem que són importants.

Se'n recordarà que al discurs d'investidura li recordàvem també que pot significar això de desequilibrar interiorment els diferents consells insulars dins el marc de la nostra autonomia, i li deim la nostra postura i li tornam a dir que nosaltres volem una transferència de tots els consells insulars per igual, i volem unes transferències reals als consells insulars i als ajuntaments que puguin gestionar, equilibrant amb el nostre govern.

I per acabar simplement li diria que ningú no vol aprofitar cap ocasió sinó que són les ocasions que el propi Reglament del Parlament i la pròpia explicació política que hem de fer aquí davant els ciutadans i davant tots els representants de la nostra comunitat, del nostre poble, que és aquest Parlament, volem dir.

Nosaltres estam per una política de consens que en un moment nou, i jo crec que innovador i obert a noves possibilitats, com és aquest moment, de crear realment i de potenciar la nostra autonomia amb totes les transferències, crec que tindrà el nostre suport, i al seu costat, i li consta, continuarem reivindicant allò que sempre dins l'Administració, i vostès saben més que ningú, és difícil aconseguir. El que sí li volem dir és una cosa, però volem saber com s'ha de governar aquí i volem saber per què

servirà i cap on anam, això és el que li volem dir i el que li hem dit en aquest discurs. Sr. Cañellas, governi, però digui als 59 membres que formam aquest Parlament, digui al poble, per què vol governar, quin és el seu camí, quins són els seus objectius i quins camins són els que vol seguir, i això, insisteix, no ho ha dit ni en el seu discurs d'avui ni ho va dir el dia de la investidura.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Obrador. Pel torn de contrarèplica té la paraula el Sr. President de la Comunitat.

EL SR. PRESIDENT DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA
(Gabriel Cañellas i Fons):

Gràcies, Sr. President Sres. i Srs. Diputats. Ara sí que he quedat ben preocupat. Tendrem tot el suport per aconseguir dins aquestes dificultats que els sistemes administratius duen, aquest suport de vostès per aconseguir més àmplies competències, que és allò que jo ahir vaig demanar, un sistema de finançament més adequat, però ens diguin com l'empraran, ens diguin per què servirà, a mi m'ha sonat que només hi faltava du, o si no ... , m'ha semblat un poquet allò de la mare amb els al·lotets petits que quan li demanen només diu, per què els vols? perquè si no són per a uns fins sans i honests, no te'ls donarem.

Per favor, parlem de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, parlem del Govern de les Illes Balears, que avui és un i demà pot ésser un altre, com el de Madrid que avui n'és un i per ventura en serà un altre en un altre moment, parlem per damunt de situacions, no ens han de dir diguem com ho empraràs o si no ...

O estam en un moment que l'hem definit de constituent, per segona vegada perquè la primera no va anar gaire bé del tot, que tots acceptam que aquest és el moment adequat per dir què és el que volem per damunt dels partits polítics, i li he dit amb l'expressió de país gran i país petit, com volem ésser administrats i de quina manera, qui ha d'assumir cada una de les responsabilitats, o no anam enlloc. Per favor, crec que està per damunt en aqueix moment tan transcendental d'actuacions com aqueixes, que ens diguin, si no és per ... , per què? Si no és per posar el Consell Econòmic i Social o si no ... , no crec que tengui en absolut res a veure, em cregui, o estam o no estam.

I això és completament distint i jo li accepto, del paper de control de govern, del paper d'actuació parlamentària, del paper de seguiment de la nostra actuació, del paper d'oposició que els toca, que els ha tocat en aquest moment jugar i correspondre, i és distint en absolut, i un dia debatrem aquí si hi ha d'haver o no hi ha d'haver una cobrança del servei de sanejament o no, i això no té res a veure amb allò altre que els he plantejat, i vostès manifestaran la seva postura i jo també, i compaginarem un projecte de programa d'actuació amb el seu, i hi haurà unes votacions, i cadascú assumirà les seves responsabilitats, nosaltres com a govern i vostès com a oposició, però res té a veure amb allò altre.

Em cregui, aquell discurs que vostè ha fet no és aquell que va fer el dia de la investidura, el dia de la investidura només va parlar de la droga i de la tercera edat.

I no em digui que la indústria, quan fa una reconversió, és per augmentar els llocs de feina, perquè si no li demanin a UNOSA, a les navilieres, a la construcció naval, a tota una sèrie d'actuacions, aquí on hi ha problemes s'actua per salvar una indústria, a la qual se li apliquen uns mètodes tecnològics i financers per salvar la possibilitat de mantenir un procés, no només per salvar una possibilitat d'incrementar els llocs de feina, si fos així no hi hauria la situació que hi ha en aquest moment, i no li crític, només manifest una situació.

Com tampoc no crec que tengui res a veure en aquest moment més que manifestar una opinió, que jo sé que vostès l'han defensada i és contrària a la nostra, sobre l'horitzontalitat o no de les delegacions als consells insulars, i no crec que nosaltres hàgim enganyant ningú, perquè el que defensam avui aquí sí era en el programa, sí ho vàrem anunciar durant la campanya, sí ho hem defensat en totes les ocasions que hem tengut i ens diferencia una opinió tan acceptable i respectable com qualsevol altra.

En el tema de l'Estat, si és o no és, si la Comunitat Autònoma és l'Estat dins la Comunitat Autònoma; vostè em diu que jo no li vaig aclarir prou dins el discurs, no és veritat, el que passa és que només ha agafat una frase, que en aquell moment li anava bé, però a la plana dotze, que també ha estat repartida, en el tercer paràgraf diu: "ha d'ésser governades principalment i no només de manera subsidiària pel Govern de la Comunitat Autònoma", de manera que no m'ho he tret de la mànega, estava en el discurs igualment, prou i aclarit.

Sres. i Sres. Diputats, perdonin la meua vehemència, quedo encara amb la mica endarrere, i mantindrem el suspens fins demà, però a les resolucions ens trobarem.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cañellas. Se suspèn la sessió per un temps de quinze minuts.

(Recomença la sessió)

EL SR. PRESIDENT:

El Grup Parlamentari PSM i EEM ha manifestat a aquesta Presidència la seva voluntat de dividir-se el temps de la intervenció entre el Portaveu primer i Portaveu segon del Grup. Té, en conseqüència, la paraula el Portaveu segon Sr. López i Casanovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, Molt Hble. Sr. President del Govern. Vuit anys han passat per arribar a un discurs com el d'ahir en què per primera vegada el President d'aquesta comunitat autònoma va fer una defensa, ben feta, al nostre entendre, del per què la Comunitat Autònoma de les illes Balears necessitava, reclamava amb justícia allò que li correspon com a poble diferenciat que som els pobles que composam aquesta comunitat autònoma, aquest país de països.

Quants anys hauran de passar perquè un President de la Comunitat Autònoma faci del reconeixement de les peculiaritats el reconeixement del dret a l'autodeterminació del nostre poble? És una pregunta que deixo volant aquí dins. Se'ns ha dit que estam en un nou, en un altre període constituent, i per què arribam a dir que som a una segona etapa d'un període constituent quan fa tants anys ja que es va aprovar una Constitució a l'Estat espanyol, un Estatut d'Autonomia a les illes Balears? Hem vist i hem comprovat que les virtualitats contemplades a l'Estatut d'Autonomia i a la mateixa Constitució no rebien el desplegament, no rebien el desenvolupament a què teníem absolutament dret com a poble, i açò ha estat així en uns anys precisament, i jo també diria malauradament, en què una majoria absoluta, en aquest cas del Partit Socialista Obrer Espanyol, ha governat l'Estat, el Govern central.

Hi ha hagut un bloqueig autonòmic, innegable, s'ha abusat de les lleis de bases, s'han regatejat les competències, el finançament ha estat desproporcionat, desproporcionat i negatiu en el nostre cas, però tot allò que ha succeït, tant de bo que avui poguéssim córrer, passar fulla i dir ja és aigua passada.

Sr. President, tothom li ha dit, li han dit per damunt dels mitjans de comunicació, segurament li hauran dit també personalment i nosaltres també li deim: el seu discurs d'ahir ofereix canvis notables respecte d'altres intervencions. No sols es pot llegir un major rigor en la forma, sinó que presenta un to més racional, i per tant, molt més idoni al debat polític i fins i tot al diàleg, açò és bo per a la comunicació parlamentària i aquesta hauria d'esser una pràctica a mantenir i a envigorir d'ara endavant, perquè ja li ho diré avui i també li ho diré en el futur, les majories absolutes, i vostè governa des d'una majoria absoluta, poden esser molt dolces per al govern, però sovint acaben per matar d'inanició la vida parlamentària, ho deim Sr. President per la seva referència ahir al model de democràcia que sembla tenir vostè.

Vós dèieu: "Crec que quan els ciutadans parlen a través del llenguatge democràtic de les urnes i opten per un programa de govern entre tots els que es presenten, toca als polítics que els polítics siguem respectuosos i que callem, ens agradi o no". Idò no, Sr. President, els diputats del Grup del PSM i EEM no callarem, primer perquè no estam d'acord en absolut amb una mena de democràcia plebiscitària que es limita a convocar els ciutadans i les ciutadanes a anar a votar cada quatre anys, i on cadascú a ca seva i Déu, és a dir, els omnipotents, per tot.

No cal dir que el seu govern està legitimat per governar, qui li ho nega? Però no amb patent de corts, per fer allò que vulgui i com ho vulgui, supòs que almanco, en teoria, està d'acord amb mi que açò no pot esser d'aquesta manera, no pot esser així, no pot esser que en un pim-pam-pum de campanyes electorals la

demagògia campi a l'ample i els doblers corrin a raigs per fer marketing i que es prometi, per exemple, que no es pujaran els impostos i es pot prometre, per activa o per passiva, ja sé que vostè aquí acaba de parlar que no ho van dir d'una manera específica, però tampoc no van dir que no creassin nous impostos i que tanmateix en el temps en què es produïa el procés electoral, s'elaborava, es preparava el famós ja, cànon d'aigües; o que s'asseguri que els consells insulars participaran en el procés d'elaboració dels pressuposts de la Comunitat Autònoma intervenint en la planificació de les inversions, i als primers pressuposts que el Govern presenta en aquesta legislatura s'hagin fet oblidadissos d'aquestes promeses.

Vostè ahir recordava amb picardia com la realitat s'imposa a determinades formes electoralistes, por qué llora Cañellas, recordava, i que a la fi, deia vostè, la veritat s'imposa; bé, idò, precisament per açò els diputats del nostre grup a l'oposició complim el nostre deure recordant també, Sr. Cañellas, els seus compromisos.

En segon lloc no hem de callar perquè la democràcia és un procés ininterromput de participació i no mereix tal nom de democràcia, si no és participació, una participació que ha d'esser conscient, racional amb la presa de decisions, que neix d'una informació veraç sobre els problemes plantejats i sobre l'acció de govern i que a través d'aquesta cerca la necessària tensió dialèctica entre administrats i administració, entre administració central i autonòmica, entre administració autonòmica i els consells insulars i l'administració local, i procura sobretot que creï xarxa social, que la societat es vertebrï i s'estructuri, només així serà possible el diàleg imprescindible.

Però aquest no ha estat, fins ara, el seu estil, Sr. Cañellas, ni l'estil del seu Govern, que no ha volgut crear, i ja s'ha dit avui capvespre, un Consell Econòmic i Social amb funcions plenes i vinculants, que es gasta milions de pessetes en assessors àulics, de la seva absoluta confiança, i en canvi es nega a constituir un consell de comunicacions institucionals que posi ordre i efectivitat en la parafernàlia institucional.

Que resulta observable com la petita i mitjana empresa de l'illa de Menorca sol·licita de poder parlar amb el Conseller de Transports i, fins i tot, arriba a demanar davant la sordesa de no poder debatre amb ell i amb aquest govern la qüestió de BAL-CON, arriba a demanar, la dimissió, almenys així, ha sortit als diaris i als mitjans de comunicació audio-visuals.

Una situació en què les centrals sindicals volen veure la plataforma sindical prioritària aplicada dins la nostra comunitat i demanen participar en el disseny dels pressuposts socials, i fins ara, aquesta petició justa no troba ressò dins el seu govern, que s'estima més realitzar les seves inversions amb criteris de clientelisme polític, que no d'acord amb òrgans de participació de consells i ajuntaments, creant per exemple, el Fons de Compensació Intermunicipal per compensar els municipis que han fet una política més respectuosa amb el seu medi natural front als qui han tingut ingressos importants durant els anys en què han permès grans creixements urbanístics, però que ara reclamen fortes inversions de diners públics per solucionar els problemes que han causat amb aquell desenrotllisme, i torna a aparèixer aquí el tema dels impostos i el del ja famós cànon d'aigües.

La gent senzilla n'està farta, d'haver d'assumir de les seves butxaques aquestes grans des economies, la gent modesta no s'ha lucrada fent urbanitzacions toleradament defectuoses, ni ha vist enlloc l'interès social de construir en el no urbanitzable perquè ara se li hagi de passar factura. Parlem-ne, idò, de la insuficient progressivitat impositiva. No li vindrà de nou que li diguem, Sr. Cañellas, que el medi ambient en aquestes illes hauria d'esdevenir una eina estratègica per esvaire en tost d'un maldecap constant per als qui governen.

El nostre Grup detecta, vet ací, darrera el cànon d'aigua una política en clau exclusivament recaptatòria de diners però que no s'acompanya de mesures de defensa i salvaguarda de recursos hídrics, depuradores privades que funcionen defectuosament, malversament d'aigua potable, negativa del Govern a constituir les juntes insulars d'aigua amb funcions executives, etc., etc.

I aquí, que hem d'esser tan justament reivindicatius per equilibrar la balança fiscal i li reconeixem moltes de les coses que vostè va dir ahir capvespre, avui i aquí que hem d'esser gelosos del bon ús dels doblers que surten de les butxaques dels ciutadans, que hem de voler fer del nostre un país modern, on es pugui viure i viure-hi bé, convé no perdre de vista que el progrés d'un país no es mesura solament en Producte Interior Brut, ni pel grau d'inflació o d'equilibri en la balança de pagaments, sinó també per la situació del medi natural, per la puresa de les aigües o pel grau de qualitat de productes del camp, per exemple.

Pensem, Sres. i Srs. Diputats, que en la qüestió ecològica, allò que no s'ha sabut fer amb previsió i amb creativitat empresarial, s'haurà d'aplicar després de veres i corrents, potser amb impostos i amb una dràstica fiscalitat, i el cost el pagaran, si el Govern no és més sensible a una estratègia progressista i social, estratègia els mitjans de la qual precisament ja són exigits avui per la Comunitat Europea, el pagaran, dic, els consumidors i la petita i mitjana empresa, perquè ja s'encarregaran les multinacionals d'exercir el seu determinisme econòmic i el monopolisme de mercat, etc.

Com pot comprovar, Sr. Cañellas, el nostre Grup no calla, les coses s'han de dir, les coses que són, i han de preveure les que han de venir, des del coneixement d'allò que ha passat, i vostè ho ha dit, el llop muda les dents però no els pensaments. Aquesta qüestió ens la podem aplicar gairebé tots en aquesta cambra, i també li vull un principi de lingüística elemental, el significat del missatge depèn de l'emissor, i resulta que determinats missatges no estan legitimats a ésser interpretats tal com les paraules diuen ateses l'estratègia, la història passada i la càrrega que duen de l'emissor, aquest principi és elemental i no m'hi estendré.

No podem, idò, estar callats a un Parlament que just encara no fa un any va aprovar sense cap vot en contra, amb l'abstenció del Grup SOCIALISTA, una reforma d'Estatut, i ara és el President que diu, i ho diu, que desoirà aquell mandat parlamentari en forma d'iniciativa legislativa, va dir que el tema, ahir ho va dir i està escrit, no era el de la reforma o no reforma, el tema és un altre; nosaltres creiem que convé recordar allò que s'ha dit, precisament, encara no fa un any en aquesta Cambra, i per part del Portaveu del Grup POPULAR es deia concretament "me queda una sola cosa per dir, si bien se ha

repetido mucho, yo creo que también debo decirlo y que debo hacerlo en el mejor tono del mundo, yo pediría al Grupo SOCIALISTA que de alguna forma se sumara a esta reforma del Estatuto, creo que sería muy bueno para esta Cámara, insisto, y extraordinariamente bueno, sobre todo para la previsible futura vida de las Cámaras nacionales de la reforma del Estatuto que el Grupo SOCIALISTA se sumara"; ara es tracta de veure si aquesta opinió, aquesta decisió de fa un any, es vol i es pot mantenir.

Som pocs, per ara, al nostre Grup, no governam a Madrid, però aspiram i no renunciem a decidir a tot allò que és patrimoni de tots, aquí i ara. Fa un temps escrivíem, no fa gaire temps: "quin estrany ressort que impedeix que una part important de la burgesia del nostre país assumeixi les seves responsabilitats històriques i intenti dur a la pràctica un programes realment ambiciosos més d'acord amb el pes econòmic que tenim en l'aportació del Producte Interior Brut estatal, no demanam ni tan sols que les tradicionals reticències a la col·laboració entre els Països Catalans sigui arraconada, tant de bo que fos així, que no hi hagués reticències en aquesta col·laboració, sinó simplement que s'assumeixin responsabilitats al disseny d'un projecte de país amb la dinàmica de transformacions socials, seria desitjable que en vigílies d'un pacte autonòmic de continguts incerts les institucions polítiques del país i les associacions cíviques, culturals, socials, empresarials, sindicals, etc., se situassin en un camí de desencomplexament que els fes reclamar el paper que els hi pertoca en el seu encaix dins l'Estat de les autonomies".

Idò ara, no oblidi la lliçó cívica que acaba de donar a Mallorca la Plataforma per a l'Autogovern, com segurament també succeirà a Eivissa i Formentera i a Menorca, posar-se d'acord en uns mínims irrenunciabls, desvestir-se d'una vegada de farramalles de provincianisme, assumir el siau qui sou i actuar en conseqüència.

Si vós teniu ben assumit allò que vàreu llegir ahir dematí no us preocuparà demanar el suport de tots els grups parlamentaris i de les entitats socials i econòmiques, perquè reclamar a Madrid més autogovern sigui una realitat compartida pel Govern i actuant en representació més sòlida, sabent però que us exigirem també que compteu, vós, amb tots per determinar què en volem fer d'aquest autogovern, què ens en fem, ja coneixem en part la vostra tàctica, la d'aquell entrenador que fa jugar el seu equip de futbol amb un fort *pressing* damunt l'altre equip per por de no saber jugar ell mateix la pilota.

Amb un suport polític i social ampli podreu anar a Madrid a dialogar d'igual a igual, amb dignitat, i no sol a parlar de convenis, pràctica subsidiària i gens autonomista per cert, sobre matèries com carreteres, recursos hidràulics, les competències dels quals, i ja ho hem dit aquí altres vegades amb l'Estatut i la Constitució en mà, ens corresponien des del mateix dia 1 de març del 1983, i que sí que calia haver anat al Tribunal Constitucional en defensa dels nostres drets plantejant el conflicte de competències. Sincerament, el pragmatisme de vol ras que ha practicat fins ara aquest govern ha estat rastrear i suplicant i pidolant miques de pa amb resultats ben tosts, ben magres i poc pragmàtics.

Contradiccions d'actituds. Ahir deia: "A l'Administració autonòmica li correspon un paper preponderant, principal i amb capacitat de decisió pròpia en totes aquelles competències de

l'article 148 de la Constitució". Li hem acceptat durant vuit anys la ignominiosa situació de l'aigua, del tema d'ordenació territorial en referència a costes, de cultura en relació a la Llei de "Patrimoni Històric Espanyol, i de carreteres, sense haver gairebé badat boca, i continuarem aferrats als convenis? És una visió fenícia del conflicte competencial, tres conflictes competencials al Tribunal Constitucional i tots de caire estrictament econòmic, de defensa de les competències ni un, ni un, i gràcies, i gran sort, que altres comunitats autònomes sí que ho han fet perquè gràcies a ells, avui, aquí, la Conselleria de Cultura pot declarar Bé d'Interès Cultural, per exemple, un monument d'aquesta comunitat autònoma, perquè avui, en matèria de costes, la Conselleria d'Ordenació del Territori, podrà en el futur actuar d'una altra manera.

Allò que es demana a Madrid, Sr. President, pensi que els consells insulars, almenys els de les illes menors, en part ho vénen reclamant a la mateixa Comunitat Autònoma. Podríem parafrasejar l'article 148 de la Constitució i aplicar-lo al 139 de l'Estatut, i ja li hem dit aquí, la Comissió Tècnica Interinsular ja és ben hora que es reuneixi i que faci feina, perquè una cosa és prometre i una altra és realitzar.

Consells insulars-Govern de les illes Balears, responsabilitat compartida en totes les matèries de titularitat no transferida, tot açò que vostè reclama a Madrid, també és clar que nosaltres li donam suport, també és possible dins la Comunitat Autònoma. Gaudeix vostè ara d'un immens capital per desenrotllar totes les seves promeses, li queden quatre anys, ara, d'exercici de majoria absoluta. Què vol dir responsabilitat compartida? Bé, sabem almanco què no vol dir, allò que vostès fan o toleren en algunes coses, o sigui, que a partir d'una responsabilitat compartida pagam, per exemple, una part d'una via d'ajuts en matèria de millora de l'eficàcia de les estructures agràries i una altra part la posa el Govern central sense que l'aportació de la Comunitat Autònoma impliqui cap nou ingrés per fer part de l'Estat, alerta, açò és deixar-nos ficar la mà dins la butxaca, açò és perdre doblers, des de Madrid ens diuen sí aquí no voleu perdre el tren de la modernitat heu d'afegir doblers autonòmics a les nostres polítiques estatals, açò és el que succeirà segurament amb el famós Decret 808.

Vostè afegeix a la fi, per primer cop, la variable lingüística, seguint una proposta del nostre Grup que en el seu moment va ésser desestimada, però els fets són tossuts i a la llarga quallen. Els arrels lingüístics, d'acord, però aquí, el Govern balear, ha de donar fum i no llum precisament en aquest tema, cal que facin aquí també un propòsit d'esmena, i és que entorn a la recuperació de l'ús lingüístic en tots els àmbits hi gira, agradi o no, la credibilitat i la sinceritat de la política, com deia Josep Vicenç Foix "el triomf d'una llengua ha d'ésser la voluntat de desenrotllar una política". Jo voldria dir-los també que a un país potenciat pel turisme, amb una de les rendes més elevades de l'Estat, les institucions d'autogovern no disposen de gaire capacitat econòmica, compartim aquesta idea i aquesta preocupació, i s'ha de refiar d'una actitud més o menys generosa, menys que més generosa, per part de Madrid.

Que el tufet té efectes clars i preocupants; primer, presenta les institucions autonòmiques com a façanes de color folklòric que no serveixen per decidir res i depenen de la queixa anual que es pugui fer, i vostè s'ha compromès, es va comprometre ahir a bandejar per sempre més el victimisme; en segon lloc abonen el

descrèdit entre els ciutadans de cara al mateix autogovern, i és que pessetes sense intenció és mala cosa, intenció sense pessetes encara és pitjor, i si aquest detall falla no hi ha política possible, només minsa, magra administració dels fets diaris, però allò que encara és més catastròfic, Sr. Cañellas, és no tenir ni pessetes ni autèntic programa de govern.

Unes quantes variables més, i acabo Sr. President. Variables que vostè i el Conseller Forcades es podrien dur a Madrid a l'hora de negociar i d'explicar la necessitat d'un altre finançament. Un ferit greu tarda més de nou hores a poder-se traslladar d'Eivissa a l'Hospital de València per manca d'infraestructura, per un problema d'infraestructura seriós; que la marginació social, lluny de minvar, augmenta; que l'índex de malestar econòmic a les Balears ha crescut quasi un punt sobre l'any 1989; que el projecte de drogoaddicció reclama tractaments de desintoxicació que no troben i Balears era l'any 1988 la penúltima de les desset comunitats en aportacions estatals.

Li reconesc que l'any 1990 hi va haver un esforç important de finançament per part del Govern, no per part del Govern central, que 1.530 famílies de la perifèria de Palma viuen en situació de la més absoluta pobresa, amb un increment de 500 casos més que l'any 1990, i açò afecta bàsicament tercera edat, immigració etc.; que aquí, la nostra comunitat autònoma, no té establert el salari social, cau el salari social perquè el salari mitjà dels treballadors de Balears és de 133.000 pessetes, el sisè més avall del país quan la mitjana està en 150.000 a tot l'Estat, i éssent la nostra comunitat, una de les que té un cost de vida més elevat i la renda per càpita més alta; que els pensionistes de les Illes són els que menys ingressos perceben, només per davant els gallegos, per cert, 43.600 pessetes; que a les illes es dona un dels índex més alts de sinistralitat laboral de tot l'Estat i no hi podem fer res perquè no tenim competències en matèria de treball; gravíssima situació d'atur estacional, etc., etc.

Però Sr. President, Sr. President del Parlament, abans d'acabar, jo tenc una sensació en aquests moments que em recorda una frase d'Ernst Junger a la novel·la Els espadats de marbre, diu: "Què són les deliberacions dels homes i llur voluntat quan l'esfondrament ja està escrit a les estrelles", idè mentre nosaltres hem discutit aquí la reforma de l'Estatut dia 29 de gener del 1991, o ahir, avui i demà el finançament i les cotes del nostre autogovern, serà per allò que Madrid té via directa a les estrelles per allò de "de Madrid al cielo", que avui el mateix Consejo de Política Fiscal i Financiera ens discuteix les mesures que aplicaran. Tenc la impressió, Sr. President, que hauríem de suspendre la sessió, esperar que torni el Conseller d'Economia de Madrid i després reprendre aquest debat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Morro i Marcé.

EL SR. MORRO I MARCÉ:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. En primer lloc vull dir que, des del punt de vista del nostre Grup, al discurs d'ahir del Sr. President hi ha aspectes indubtablement irrefutables. Un discurs que, en certs punts concrets, subscrivim, a vegades paraula per paraula, altres vegades no tant.

Hi ha algunes paraules que són irrepetibles, ens manca més autonomia, ens manquen més recursos econòmics, per exercir-la. Tots ens hem de felicitar que es proposi un consens sobre aquests aspectes, aspectes, fonaments, que són els que durant anys ha reivindicat constantment l'EEM i el PSM, moltes vegades en solitari.

Volem deixar ben clar, ja de bon començament, el nostre suport a totes aquelles propostes que impliquin una passa responsable i positiva de cara a incrementar el nostre autogovern, així i tot, en un debat sobre orientació política general del Govern hem trobat a manca un reconeixement, una anàlisi més gran de l'estat de les Illes Balears i de l'acció del Govern balear.

Des del nostre punt de vista hi ha un autogovern sense desenvolupar, quasi bé podríem dir un autogovern sense estrenar quant al significat profund, real, de la paraula autogovern. Analitzam els diversos sectors de la nostra vida econòmica i social, la indústria, el comerç, el transport, les infraestructures, l'educació, la política econòmica i social, i ens trobam sempre amb la dependència. Els assumptes més vitals per al nostre país es continuen decidint fora, i això es dona en un context en el qual, a les Illes, es perd la identitat de poble, es perd la identitat de país, hi ha un retrocés de la nostra cultura i de la nostra llengua, hi ha una desnacionalització ràpida, i és per de més que demanem doblers a Madrid per a la nostra llengua i per a la nostra cultura si el Govern balear, en aquests temes mostra un desinterès, una inhibició, una ineficàcia constant.

Aquests problemes, de manca d'autogovern, creiem que són el producte d'un pacte autonòmic, el pacte que ens va dur a aquest Estatut i a aquesta situació que podríem dir raquíca del nostre autogovern, i ara ens temem, deduïm, en part, del conjunt del discurs del President i de les darreres actuacions, d'aquest nou clima de què tant es parla, que estam a punt d'embarcar-nos en un nou pacte, un nou pacte de mínims, de misèries i d'insuficiències.

Srs. Diputats, ens manca un veritable projecte de país, ens manca creure en allò que parlam, ens manca la consciència i l'orgull de formar part d'uns pobles que durant la major part de la seva història s'han autogovernat, que tenen una llarguíssima tradició de sobirania i que tenen una molt clara identitat, identitat de país, identitat nacional; nosaltres, el poble de les Illes Balears, el nostre país som tan històrics com la comunitat autònoma que ha aconseguit el màxim nivell d'autogovern, i és això el que el nostre Parlament, la nostra màxima institució representativa, no pot deixar de proclamar, el nostre dret a l'autogovern ple, a decidir el nostre futur, a voler comandar a ca nostra, des del més ampli consens, des del diàleg i des de la fermesa, en una posició d'exigència i de justícia, no d'anar a captar les miques que hi ha per terra, sinó d'asseure's a la mateixa taula.

Jo els voldria dir, Srs. Diputats, que la nostra societat té una poderosa voluntat de fer camí, hi ha aspectes molt positius dins la nostra societat, aspectes suficients com per poder veure el futur amb optimisme, el nostre poble no és un poble mort, hi ha un bull creixent d'activitats i d'esperances, els pobles de les Illes volen un lloc propi dins l'Europa del futur; i les institucions, el Parlament, el Govern no han d'anar darrera darrera, hi ha d'haver també un diàleg amb la nostra societat, evidentment no

reduït, no circumscrit al debat electoral, les eleccions es produeixen però hi ha un debat constant, permanent en la societat.

La Plataforma Cívica per a l'Autogovern ha proposat un conjunt de punts que estan carregats de raó plenament assumibles per al nostre Grup Parlamentari i per a tots, ple de sentit institucional i de respecte al marc legal vigent; punts que poden servir, de bon de veres, per tirar endavant la nostra consciència de país, hem d'assumir com a poble aquestes aspiracions democràtiques i fer-les de cada cop més populars, perquè aquesta és l'única manera d'esser forts a Madrid i allà on sigui, amb el pes d'un poble viu, conscient d'ell mateix.

El nostre poble, i per a això no fa falta esser historiadors, ha estat un poble maltractat durant decennis, durant segles, i aquest poble es retroba, amb la democràcia amb l'exercici d'aquest petit autogovern, que certament ha estat una passa positiva però insuficient. Nosaltres, un cop més en aquest Parlament, ens hem de fer una pregunta que ja l'hem formulada moltes vegades: hi ha realment un projecte propi de recuperació lingüística de consolidació nacional? Això és fonamental i no és una obsessió nostra, perquè un país que no recupera el seu idioma, un país que no fa del seu idioma un eix central de la seva identitat és un país mort, un país sense vida.

Parlar d'autogovern és parlar d'identitat, és parlar de consciència i voluntat d'existir com a poble, és parlar inevitablement de nacionalisme, perquè nacionalisme no és res més que lluita per a la llibertat del propi país.

Al final de tots aquests debats, de totes aquestes discussions, els plantejaments estatals fets des de la dependència són molt similars, sigui qui sigui el partit, en un anterior debat sobre aspectes concrets de política autonòmica el mateix President Cañellas així ho reconeixia, no hi hauria grans diferències en aquesta comunitat autònoma si governàs el PSOE, en molts aspectes, és l'única política possible, deia vostè, i es referia en concret al PSOE, i possiblement si governàs el PP a Madrid ho faria amb la mateixa incomprensió de la nostra especificitat.

Escoltant i participant aquestes darreres setmanes als debats d'aquest Parlament ens hem trobat sovint, i ho hem de dir clar, un partit obstinat a defensar l'acció política del Govern central i un altre que té el Govern a les Illes Balears, que pareix que vol anar fent sense creure-hi massa, fermat també a Madrid en darrer terme.

I a Mallorca, les preocupacions, els problemes, són importants, vivim tota Europa, l'Estat espanyol, les Illes, moments de canvi, i no hi podem estar d'esquena. L'any 1993 tenim el gran repte, tenim ja ara el gran repte de l'Acta Única Europea, veure les repercussions d'aquest fet és fonamental i duim un gran endarreriment, tanquen empreses, tanquen cooperatives, certament és molt difícil i discutible si en té la culpa el Govern o si en té la culpa un altre, s'abandonen horts, sectors productius sencers estan amenaçats, però això és un problema d'aquest país, és un problema d'aquesta comunitat autònoma, no tenim competències, no hi ha recursos econòmics, tot va bé, tenim la renda per càpita més elevada, pareix, però les importants conseqüències que pot tenir l'entrada en vigor de l'Acta Única Europea, s'han previst, Sr. Cañellas? Hem previst res? Vivim una sensació de pèrdua del tren, de pèrdua de descavalcament

davant la nostra comunitat, i vénen temps en què serà necessari preveure les coses.

Per no tenir, no tenim ni un pla concret d'actuació, ni hem obert, també és cert, una oficina a Brussel·les, al servei de la informació de la nostra societat; escarrufa pensar quina és la nostra situació dins les comunitats europees, vostè ho deia molt bé ahir, Sr. President, i jo estic totalment d'acord amb la seva reflexió, som l'única regió insular comunitària exclosa dels objectius 1 i 2, gairebé marginats totalment dels fons estructurals, però els problemes hi són i són importants, què farà el Govern? Què farà el Parlament de les Illes Balears en els seus debats? Quines propostes s'aprovaran sobre aquests temes per facilitar a les empreses d'aquestes illes l'adequació a la normativa europea, l'homologació dels productes i fer front a una competència creixent?

Davant aquests temes, davant aquest panorama, evidentment fan falta actuacions, no just paraules, no basta ja la simple protesta dels greuges que ens fa el Govern central i esperar, esperar amb paciència de la bona voluntat dels administradors de Madrid; ja no es pot dir són els altres qui tenen la culpa, Sr. President, vostè diu que no l'han volgut rebre fins ara, és evident, i vostè què ha fet perquè se sentís la fermesa del nostre govern? No podem predicar la resignació a les persones, als ciutadans d'aquestes illes, la resignació serà fruit d'un model provincià o de la manca d'un model.

Sr. President, en aquest debat, el nostre Grup Parlamentari allò que li vol demanar és que actui, que el Govern governi, que el Govern, amb les seves competències, però amb una vocació ambiciosa de construir un país, actui i governi, perquè els problemes que hi ha avui ja hi eren, ja hi eren més o manco l'any 1983, això és evident, i hem avançat ben poc amb les seves resolucions.

Amb aquests plantejaments seus, que hem sentit ahir i avui, hi ha hagut molt poques referències a l'actuació d'aquest govern, pareix que tot es resol dient que la culpa la té tota el Govern central però, què s'ha fet des de l'any 1983? Què ha fet el seu partit, el Partit Popular, a Madrid? I això es repeteix una vegada i una altra, Sr. Cañellas, si continuam així ja quasi li podem avançar el discurs que farà l'any que ve, això arribarà a ésser molt avorrit, i ho he de dir amb sinceritat, a vegades tenim la impressió que aquesta situació és volguda, que aquesta situació li va bé al Govern del Partit Popular.

És ben cert que hi ha discriminació cap al nostre país, una discriminació respecte del finançament, amb un endeutament fort, molts dels problemes tenen indubtablement l'arrel en aquesta mancança que vostè ahir comentava i explicava, és indubtable, però en temes competencials exclusius, en els quals no és possible passar la responsabilitat a Madrid creiem, opinam, i així ho volem dir, que es fa ben poca cosa.

En política social, les actuacions dirigides a un desenvolupament social i territorial més just, són poques. Hi ha l'informe recent de Càritas, actualitzant la informació sobre la pobresa, se n'ha parlat fa un moment, s'ha parlat de la necessitat d'intentar fer coses, la possibilitat d'un salari social, d'estendre aquest concepte de benestar a tota la societat, concepte solidari; realment el Govern gestiona pensions assistencials i no contributives però amb criteris que continuen éssent burocràtics

i a la vegada aquestes contribucions són de misèria, i això no és acceptable tampoc per a un país que vol ésser europeu.

Què passa en urbanisme i ordenació de territori? Encara no tenim aquelles famoses directrius de què tant se sent parlar en aquest Parlament, d'ordenació territorial; directrius, suposam, bàsiques, fonamentals, per ordenar planificar i donar una estructura de futur al nostre territori, i aquesta des de l'any 1983 és una competència exclusiva. Fa falta un programa integral de medi ambient, fa falta educar els ciutadans, educar els joves, fer campanyes, fer una labor que fomenti una sensibilitat ciutadana cap a tots aquests problemes. Mentrestant, també és cert, s'anuncia la reforma de la Llei d'Espais Naturals, es volen fer carreteres i sobretot autopistes.

I què passa en turisme? Quina és l'ordenació que s'ha fet? S'ha parlat del Decret Cladera, dels seus efectes, amb la generació de noves places turístiques, s'ha parlat de moltes promeses també: el Pla Director de l'Oferta Turística, s'espera el Projecte de Llei de Defensa del Turista, de moment ni un ni l'altre s'han presentat.

Quant a funció pública hem arribat a prop de 2.400 funcionaris, però crec que ens hem de fer tots una pregunta: com funciona l'Administració autònoma? És realment ràpida, àgil, eficaç, com es diu a certs textos, o continuam dins la via de la paperassa? Amb aquesta administració, i ho hem de dir així, molts són els dubtes que se'ns plantegen.

En matèria cultural el buit és massa gran, sense dubte que manquen recursos, ho hem debatut molt també les darreres sessions en aquest Parlament, però el que es fa amb patrimoni, normalització lingüística, esport, educació, és molt poc, evidentment, educació dins les possibilitats que tenim, biblioteques, política del llibre.

Com ara la indústria, Foment Industrial sembla que va comprar uns terrenys a Petra, pareixia que la solució havia de venir del Japó, encara s'espera que arribin les inversions del Japó. Hi ha, és ver, promeses, hi ha algunes actuacions, hi ha poques competències, hi ha poc finançament, hi ha també poc govern.

I de tot això no se'n pot acusar en exclusiva ni a Madrid, ni al finançament, és evident que en podem parlar molt, de finançament, en aquest terreny hi ha coses concretes, sembla que ara, pel que deduïm del seu discurs es demanen alguns acords, propostes concretes, alguns acords des del nostre punt de vista molt limitats, molt circumscrits a algunes aportacions econòmiques de l'Estat; però no es fa cap plantejament respecte de l'IRPF, això és un plantejament que altres comunitats autònomes se'l fan, voldríem saber quina és la posició del Conseller i del Govern balear en aquests moments sobre aquest conjunt d'aspectes, la solució és el cànon?

Evidentment està clar que no n'és la solució; aquest cànon, s'ha dit prou, és injust en el context del nostre finançament, en el context de la nostra autonomia significa una pressió fiscal injustificada, hem de treballar per tal de fer possible un major finançament, plantejar nous objectius, potenciar una presència física, un debat col·lectiu, dialogant, democràtic, positiu; vostè, Sr. President, hauria d'encapçalar aquest moviment, i tots els grups polítics donar-li suport perquè aquesta és una reivindicació justa.

No hi ha més sortida que esperar, confiar que aquest pacte que han de fer a Madrid es faci, és pobre aquest plantejament; fixin-se, jugar el paper nacionalista és una cosa que nosaltres mai li demanarem a ningú, ni a vostè, no es tracta de jugar cap paper, ni que sigui "de farol", es tracta d'esser conseqüents, d'esser o no esser responsables en els seus plantejaments, plantejaments fets amb claredat, que la Comunitat Autònoma és l'Estat a les Illes Balears, això és el que defensam els nacionalistes i no d'ara, des de fa molts anys, fixin-se bé, a Catalunya, al País Basc, els partits en el govern són nacionalistes, per això són poc seriosos? Són intransigents? Nacionalista és intransigent, deia vostè? Han obviat els bons costums? No ho sé, de moment ells van davant i nosaltres anam darrera, a la cua; ja no basta queixar-se als debats parlamentaris, s'ha de fer pública la situació, s'ha d'aconseguir activar el nostre poble i vostè hi té molta responsabilitat, amb uns plantejaments cívics el futur és el futur de tots, efectivament, s'ha de dir ja està bé, prou, cercar solucions estables, definitives, en la mesura que això sigui possible, i això no significa esser intransigents.

Es parla molt aquests dies, a la premsa, en aquests debats, de pacte autonòmic, però, qui és que fa aquest pacte autonòmic? El Sr. González i el Sr. Aznar? S'abandonarà, per tant, la via aprovada en aquest Parlament, l'única via vàlida i adequada per consagrar l'autonomia? Existeix cap casta de calendari sobre aquest pacte? Sobre les seves implicacions? Vostè s'hi referia i ho demanava, i aquest és un aspecte ben important. Pel que s'ha dit, en aquest pacte autonòmic no hi haurà competències en educació ni en sanitat, jo faig una pregunta, es pot aspirar a normalitzar el nostre idioma, es pot aspirar a fer una política de normalització lingüística, sense competències en educació? És evident que no. Les administracions s'han d'entendre, això és indubtable, però mai des de la injustícia.

No podem deixar de banda l'acord d'aquesta Cambra, seriós, rigorós, es digui el que es vulgui dir, d'aprovar el Projecte de Llei de Reforma d'Estatut Parlar que l'Estat a les Illes Balears és la Comunitat Autònoma, parlar que no volem un poder delegat o sucursalista, parlar de tots aquests aspectes no és possible sense la reforma de l'Estatut, això és evident, no es tracta que a Madrid se signi un acord per resoldre l'estancament de les autonomies de segona i de tercera, creiem que el Parlament de les Illes Balears, no ha d'aspirar a això, per molt que ho pretenguin el Sr. González i el Sr. Aznar, volem una autonomia de primera.

No és possible, és contradictori, és fer un nígul de paraules i llavors fer una altra cosa ben diferent, dir que es vol arribar al màxim nivell d'autogovern, que es volen totes les competències de l'article 148 i llavors quedar-se amb la petició d'una actitud generosa de l'Administració central; així no anam enlloc, perquè del que es desprèn del discurs del President és que aquí hi ha dos pactes, un a Madrid del Sr. Aznar i del Sr. González, suposam que és el pacte autonòmic, igualador, racionalitzador, dirien els diputats del PSOE, de les autonomies, diguem-ne, pobres; i llavors un altre pacte, un pacte petit, de generositat, més o menys ja engirgolat, ja embastat, que és el que inspira les suggerències de proposta de resolució presentades ahir, suggerències limitades, molt limitades, molt contradictòries amb els altres discursos.

Nosaltres ja li volem avançar que donarem suport a totes aquelles suggerències, evidentment debatudes, a totes aquelles

propostes de resolució, ja ho he dit al començament, que impliquin anar més endavant, cap a l'autogovern, però creiem que aqueixes propostes desentonen totalment amb el contingut general del seu discurs. Així no aconseguirem que l'acció el Govern, feta directament sobre la població i les institucions de les Illes, la facin sobretot el Parlament i el Govern balear, això és poc o res, aquestes suggerències, per ventura, són ja el pacte que està embastat, nosaltres li acceptam, almanco a nivell d'esperit, part de les propostes, però en falten -més, per esser conseqüents s'han de debatre i aprovar altres propostes.

I evidentment, aquí, una d'elles és plantejar-nos, com ja he dit, que a més a més de les competències que han de puguin venir, han de venir, és evident, qui hi pot estar en contra? Però tenir en compte que sense la reforma de l'Estatut no hi haurà autogovern i això, tots el diputats d'aquesta Cambra, ho saben, ben bé que ho saben.

Els pobles de les Illes han de comandar el seu futur, i això és l'única possibilitat d'esser solidaris, és evident, no se n'ha de fer més, de demagògia, sobre la solidaritat. Des de la manca de respecte a l'autogovern, des del xuclament dels recursos econòmics, des del foment d'un model econòmic desequilibrat, dependent, no es pot parlar de solidaritat. Els que no tenen possibilitats de decidir tampoc no poden esser solidaris, hem de menester un impuls, un impuls optimista, un impuls de totes les forces polítiques, hem de tenir confiança en el nostre poble, confiança que aconseguirem el reconeixement nacional, justícia i solidaritat, adequació de la nostra economia, més poder polític i econòmic, però necessitam per a això una gran mobilització moral del nostre poble, i en això, els diputats, els partits, hi tenim una gran responsabilitat, mobilització que tots hem d'agrair que es produeixi, és més, que tots hem de fer possible, perquè sols així, podrem veure el futur amb esperança.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el President de la Comunitat, Sr. Cañellas.

EL PRESIDENT DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS (Gabriel Cañellas i Fons):

Gràcies, Sr. President. No li càpiga cap dubte que per un moment, en vista de com es desenrotllava el debat per primera vegada no hagi estat temptat a deixar passar el següent grup i contestar a tots els mixtos al mateix temps, però no voldria mistos d'encendre perquè em pareix que avui no hem fet més que flamaradetes. Però hauria estat confondre les coses i pens, molt més adequat per no perdre el fil i el punt, contestar directament a aqueixes dues intervencions.

Crec que ja es fa tradicional que dins aquests debats, quan intervé l'Entesa de l'Esquerra o el Partit Nacionalista, en tenim mig de farcit i mig de bullit. Una manifestació clara i rotunda en determinats temes en què els correspon haver de dir que els seus sentiments donen suport obertament i clarament alguna de les nostres postures i, com és natural després, un apartat en què s'enfilen totes les diferències vinguin també o no vinguin a compte, i ens ha passat una altra vegada exactament el mateix i amb les mateixes paraules amb més o menys fortuna però amb les mateixes paraules.

Molt bé, efectivament, defensam en justícia, Sr. López i Casanovas, allò que creiem que ens correspon, però també crec que han de reconèixer que no ho reclamam només a partir d'ahir sinó que al llarg de vuit anys amb més o manco fortuna hem anat defensant les mateixes qüestions, hem anat defensant les dificultats d'aquesta comunitat per tenir una suficiència financera, perquè creiem que era fonamental per poder tenir una autèntica autonomia amb capacitat de decisió i amb capacitat per construir el nostre futur.

Tal vegada, fins i tot, hem pecat un poc massa d'incidir en aquell tema d'una manera primordial, o tal vegada dins els nostres discursos han tret només aquells temes perquè resulten, als mitjans de comunicació, molt més atractius i molt més fàcils de discutir perquè les xifres es manegen amb molta més soltura? Però ho hem fet aquí i hem fet igualment aqueixa mateixa defensa a tots aquells llocs on ha estat necessari fer-la, l'hem feta com a partit als llocs que ens ha correspost defensar-la, l'hem feta com a govern en totes les ocasions que hem pogut aquí dedins i fora d'aquí.

Vostè feia referència a que ha notat un canvi a la forma, al to, que es reflectien en una obertura al diàleg, que jo li he de tomar a repetir que sí, efectivament, voldríem que fos una pràctica a mantenir i a reafirmar perquè res no ens satisfaria més que poder-la dur a terme en aquest procés que hem definit d'una altra vegada constituent per veure si traïem endavant una clarificació d'aquells temes autonòmics.

De totes formes li voldria advertir que és perillosa la pràctica, per altra banda quasi ja exigida, de veure si ens canviem els papers, i a l'hora de defensar se segueixen rigorosament els escrits i no les paraules, en més d'una ocasió vostè ha dit que veníem aquí a debatre, idò, no es fii tant dels papers i escolti una miqueta més perquè avui li ha produït un petit lapsus. Jo vaig modificar la meua intervenció ahir i jo no vaig dir que als polítics els tocàs haver de callar, ho diu l'escrit però no està reflectit a les actes d'aquest Parlament, no vaig arribar a temps a les còpies repartides a vostès per llevar-vos-les, i vaig acabar aquí on diu "siguem respectuosos", perquè esser respectuosos era molt més oportú amb allò que venia ajustant, el que evitava haver de fer a certs grups certs equilibris, de veure si hi havia o no hi havia una capacitat d'actuació pròpia d'un grup polític i es podia o no jutjar si hi havia hagut equivocacions dins el procés electoral.

Esser respectuosos sí, la qual cosa no vol dir que callin perquè, efectivament, dins la meua intervenció anterior, jo ja deia que hi ha un paper a jugar per cada un dels grups polítics, que és precisament a uns el de governar i als altres és el de fer tot el paper de control que els correspongui, de suggerències i de la participació.

El que passa és que, una vegada més, cada vegada que parlam de diàleg, sistemàticament s'entén que diàleg vol dir governar amb les mateixes actuacions, que cada actuació de govern sigui prèviament passada per un sedàs i si, per casualitat, discrepes, a les hores, tornaríem estar en aquell moment de dir tanmateix feis el que voleu. Jo crec que cadascú ha de jugar el seu paper, i a l'hora del Govern, a nosaltres ens toca governar i a vostès fer una altra actuació distinta, tan respectuosa com aquesta, però no és el mateix demanar diàleg a l'hora de construir quina és la base damunt la que ha d'actuar la Comunitat i com s'ha de

construir aquest país i una altra molt distinta és l'actuació diària de govern que no té perquè haver d'esser en tot moment consensuada.

Si darrera el cànon hi ha o no hi ha una actitud simplement recaptatòria, la qual cosa em pareix molt denigrant manifestar-ho així, jo crec que ho deixarem per discutir la setmana que ve, veurem si un servei cobrat per un ajuntament és una actitud recaptatòria i assumir aquesta actuació a través d'una cooperació a un altre nivell és tenir interès recaptatori. Jo crec que està molt més d'acord amb aquell paràgraf del nostre programa electoral que he tengut l'oportunitat de llegir al Grup SOCIALISTA, molt contràriament al que es vulgui, perquè el que passa és que moltes vegades es vol anticipar, ens deixam dur de la necessitat d'haver de comentar immediatament cada actuació abans de dominar-la, tots ens en deixam, immediatament que se'ns demana per qualque actuació, i vostè que en pensa? Jo no ho conec però, però ... , esperin a conèixer-la, i és un vici que tots, començant pel Govern, membres del Govern i del meu partit i tots vostès, hauríem de començar a dominar, que encara que ens demanin opinions immediates no som armes de repetició, som armes d'estudi i de resposta molt més serenes i meditates.

La reforma de l'Estatut, veiem, o jo no m'explic clar o no convé. Jo vaig dir que no en faríem una guerra, de l'eina, crec que hi ha qualque cosa més important, i és l'objectiu, i amb l'objectiu crec que podem coincidir fàcilment, i hi ha una eina per la qual vostès i nosaltres ens hem decantat, però si en un moment determinat, si en un moment determinat l'eina ha de poder interferir a la consecució de l'objectiu final, jo per endavant no em pronunciaré a favor de l'eina, em pronunciaré a favor de l'objectiu final, d'aquí les meves paraules que continuam dient que nosaltres hem proclamat la conveniència del camí de la reforma de l'Estatut, i que si qualcú té una altra fórmula i les paraules concretes em pareix que varen esser una altra fórmula alternativa que sigui imaginativa, que ja és demanar, i al mateix temps generosa, que ja és demanar, que la plantegi i l'estudiarem, per principi, nosaltres no direm absolutament que no.

Per què no direm que no? perquè no ens volem tancar, perquè entre la seva postura i la nostra hi ha una diferència fonamental. Jo, quan els escolt a vostès des d'allà i vostès estan aquí, em sembla una miqueta que ens passa el mateix que veim reflectit a les pel·lícules de guerra medievals, vostès són un poc el senyor feudal que es tanca dins el castell i diu no passaran, volem això!, però clar, és que vostès no tenen cap responsabilitat de govern, i a mi em toca davallar el pont del castell i sortir al camp de batalla de davant el castell i potser que me'n vagi amb qualque ferida però si he guanyat la batalla hauré fet un benefici a aquesta comunitat, per tant, abans de pujar el pont, tancar-lo amb fermesa i dir no passaran, jo m'estim més intentar lluitar dins qualsevol camp de batalla, encara que sigui el contrari, i veure, amb una expressió una mica no sé si oportuna, a veure si en trec raca, i raca vol dir en aquest context, no només aqueix finançament de quatre temes que són peculiaritats que podrien entrebancar la negociació d'avui horabaixa, a la qual vostès han fet referència.

Precisament aquestes peculiaritats que tractam de solventar abans de ... són les que, com que les tenen cadascuna de les comunitats, podrien entrebancar un diàleg, i si estan garantides

aqueixes peculiaritats per un altre carni, comptant amb el suport de tot els seus grups, de tot, ho repeteixo, per ventura, si no avui horabaixa a la pròxima reunió hi podrà haver un altre tipus d'acord que faci possible la suficiència financera, una suficiència que no ho oblidí, tenim i ho vaig dir també ahir, i no és d'ahir mateix, un tant garantida per una sèrie de contenciosos i recursos posats, perquè no ho ens hem tret ahir de la mànega aquest tema sinó que l'any 1987 ja vàrem recórrer als pressuposts de l'Estat per falta, entre altres, del principi de suficiència financera i altres molts defectes, i que estam disposats, igualment, a posar damunt la taula però després, quan sapiguem que hi ha possibilitats d'arribar a uns acords que ens facilitin, que ens posin en una situació de solventar les nostres peculiaritats, cadascú les seves, és ben just si les tenen.

A una d'aqueixes reunions a Madrid, se m'argumentava que precisament la dificultat està a dins el Consell de Política Fiscal i Financera, perquè les peculiaritats no ens fan barallar amb el Govern central, sinó una comunitat contra l'altra, i això és perillós. El Ministre corresponent, amb tot respecte, perquè no ho va dir amb mala intenció, em va dir, a vós no vos aniria bé que aplicàssim la disseminació a la població, que demanen a Galícia, lògicament ja pot suposar per què treien Galícia, per veure si jo feia ... , no ho sé, per ventura la població disseminada, la més disseminada és la meua, no és un problema de formes ni d'expressions lingüístiques, és el concepte que li posem darrera de cada una d'elles quan es tradueix en actuacions concretes, per tant, bo és que ens asseguem abans de tancar-nos en quina ha d'esser l'eina emprada, a veure quins són els camins que llimen les asprositats d'una comunitat amb l'altra, i després a veure si en la filosofia global som capaços d'entendre'ns els partits polítics i després, també, les distintes institucions.

I a mi em toca, tal vegada, tristament, haver de defensar el paper institucional, hem lluitat des de les institucions pels procediments legals oportuns i no des de l'escenari del Teatre Principal, i possiblement les mateixes coses que es puguin defensar allà en qualque moment, tots les hem dites a qualque lloc i a qualque instància, i no sols una sola vegada, amb matisos i amb diferències que ens separen a cadascun, perquè alerta amb les mescles, que poden esser explosives; però no em digui que no hem badat boca, no hem badat, tal vegada, la boca que vostè voldria però durant vuit anys no ens diguin que no hem lluitat des de la rigorosa actuació institucional, lluitam per aconseguir allò que en justícia se'ns negava, si no ens han resolt els recursos.

Miri cap a una altra banda, si no ens han resolt tots els temes, un només n'ha sortit, el de costes i encara prou suficientment, no ens han resolt ni el del joc, ni el de les aigües, ni el dels pressuposts, ni els de la quantitat, no em digui que tots junts no hem anat al Parlament nacional, jo no, però sí representants dels grups a defensar més competències en Lleis Orgàniques, vostè mateix hi ha assistit acompanyat de membres dels nostres grups i d'altres a defensar-les, no em diguin que hem estat boca copa.

No entro en aquests temes que vostès enfilen un darrera l'altre sistemàticament, crec que en varen esser objecte de debat en un altre moment, que ho seran en altres circumstàncies, la marginació i de tota aquesta llista dels temes que dins el concepte d'acció social podríem fer-los, perquè seria estendre'ns i canviar un poc el camí del debat d'allò que, em perdonin, avui

ens convé potenciar més dins aqueix moment, dins aqueix debat de caràcter de resolució del nostre futur i no d'aquest altre.

No passi pena, oblidí la sensació i miri les estrelles amb tota tranquil·litat perquè tenguí per ben segur que no ens deixarem obnubilar ni perdre de vista la Constitució d'allò que nosaltres creiem que és i depèn del nostre futur com a país.

Dit això, em resulta un poc més difícil, Sr. Morro, contestar amb imaginació a una altra exposició com la seva, molt semblant als principis de la que ha fet el Sr. López Casanovas, és l'inconvenient d'anar el segon, o l'avantatge, tal vegada, perquè contesten sempre l'altre.

Però sí voldria dir-li una cosa, i és que per damunt d'aqueixa anàlisi que vostè fa, que li pareix que fa falta una major anàlisi de si som o no som una comunitat, per damunt de les manifestacions que estam en un continu retrocés cultural i amb una repressió de la llengua i del nostre sentit de país que a vostè potser que l'afecti però que jo, personalment i particularment, i crec que com a grup, creiem que és molt al contrari; el voldria tranquil·litzar en el sentit que no passi pena, que no fem cap joc de mans perquè de tota la discussió d'un pacte autonòmic surti un pacte de mínims, no estam per aquest joc, estam, i ahir li deia, perquè es faci una manifestació clara de quin és l'objectiu final a aconseguir però que, distint a la vegada anterior, distint al del 1983, en comptes d'haver-hi una simple manifestació global de donarem, pertocarà, correspondrà, podran assumir, tendran dret, i jo li deia ahir: hi hagi un temps i un calendari; no sigui manifestació de pures voluntats, que si m'ho perdona, el mateix Estatut és una declaració de pura voluntat, perquè després d'haver dit què volem, resulta que estam depenent de la voluntat d'un altre, i les úniques fórmules que hi havia aquí, votades per majoria estan pendents de la voluntat d'un altre.

Idò, per una vegada que tenim a l'altre a tret, en el bon sentit de la paraula, anem a veure si clarificam aqueixes postures, les posam, definim el marc d'autogovern del futur que desitjam, li posam dates, li posam números i li posam dies. Tant és així que nosaltres, que moltes vegades hem dit i ho hem acceptat, i jo crec que el meu conseller de Sanitat n'ha fet un ús molt repetit, de l'atac a l'Administració d'aquestes illes que ha estat una administració colonialista molt de temps, la situació, avui, pateix aquella situació anterior però no la del 1983 cap aquí, pateix les conseqüències de voler fer un mimetisme d'allò que hi havia abans de, i que per això demanam una altra cosa molt distinta per al futur que canviï aquell panorama comparatiu.

No els estranyi, idò, que aquí dedins i fora d'aquí hi hagi una voluntat d'establir aquell marc de qualque manera per unes forces polítiques, tampoc no so, i no en vull en aquest moment mesclar, tampoc no és res que el 90% del Parlament d'aquesta comunitat intenti cercar una aproximació i un marc de definició del que és i del que ha d'esser aquesta comunitat, i em pens que avui dos grups d'aquesta Cambra, si no és el 90% ens falta poc, i defora les proporcions són distintes.

No em digui, i em perdoni la broma, que hem perdut el tren, encara no me l'han donat, el tren, i el reclam des del 1983, i si qualque vegada ens hem hagut d'esmolat les ungles no és perquè no era per un problema de concepció de país sinó que era per la voluntat d'un ajuntament, troba estrany, idò, que ara que aqueixa situació, em diuen que ha canviat, m'hi aferri amb

aqueixes mateixes ungles que abans esmolava? La meua responsabilitat està per damunt.

Tan responsable som que no m'he atrevit a obrir l'oficina a Brussel·les i m'agradaria saber el que m'haurien dit des dels seus grups si l'arribo a obrir. Em creguin que hauria d'haver sentit el concepte que haurien tengut de tal despesa, perquè m'haurien recordat que tanmateix les comunitats autònomes no tenen cap poder en absolut decisorí dins les comunitats, i perquè endemés crec que per obrir-la s'han de dir mentides i l'han de disfressar de cambres de comerç o de no sé què, i el dia que l'obri allà m'agradaria obrir-la com a Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i no com a oficina de venda d'"objets varios", m'agradaria poder-hi anar amb l'orgull de dir aquí han arribat unes illes que viuen a Europa, no m'agradaria anar-hi d'amagadet sabent que em perdonen un pecat. Com veu, idè, així mateix actuem.

I no s'avorreixi, ni cregui que serà avorrida aquesta legislatura, hi haurà per entretenir-se, i no es preocupi si les meves manifestacions són quasi constantment les mateixes, en el seu discurs ha canviat de personatge però no ha canviat massa de to tampoc, el sabem de memòria, només han faltat, i em perdoni, perquè si hagués sortit el Sr. Serra ens hauria tret les vídues desemparades i maltractades, que són les úniques que han faltat avui a la llista.

I no m'intenti fer nacionalisme perquè el dia que jo el faci serà el vertader, no serà traslladat, serà d'aquell de bon de veres perquè ja li vaig dir que no m'agradava jugar "de farol", no és que no digui que el seu no sigui vertader, cadascú té un concepte del vertader, dic vertader perquè és meu, no anirà a remolc de ningú, no anirà a remolc de cap comunitat autònoma, serà d'aquí.

Li vull deixar el darrer missatge tranquil·litzador, nosaltres creiem que sense educació no podem acceptar el pacte autonòmic, però pensí per un moment quina és la postura d'aquests senyors, i aquí està la diferència entre vostès i nosaltres, és de necessitat, tenen tots els vots, no em mirin amb aqueixa cara, aquests senyors han fet una reforma educativa que va pujant a mesura que van passant els anys de curs en curs, què creuen?, que hi haurà lliurament de les competències educatives perquè la reforma no pugui arribar, o hi haurà una participació progressiva en lemes educatius? I perquè hi hagi un termini jo no he d'acceptar la competència? No senyor, si els puc fermar els fermaré, i si no els puc fermar no hi haurà pacte, estigui ben tranquil, i no entengui que hi ha un pacte a Madrid i un altre pacte aquí, aquí no hi ha més que dos interlocutors que al final són els qui han de posar les seves signatures: el Govern central i aquesta Comunitat, i endemés em diuen que setze més, que no m'importa, si el pacte és petit serà perquè vostè consideri que el nostre país és petit, jo particularment no li consider.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cañellas. Pel torn de rèplica té la paraula en primer lloc el Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Procuraré cenyir-me al torn de cinc minuts, i li diré ja d'una manera molt directa i telegràfica que les diferències que aquí hem exposat una vegada més són producte de la frustració del debat general sobre orientació de la Comunitat Autònoma, perquè si bé és cert que la Comunitat Autònoma té problemes de finançament i problemes competencials, no és menys cert que vostè ahir va dir, ho té escrit, i em sembla que jo també ho vaig recollir de la seva dissertació, que no discurs, que la meua intenció, deia, era fer una dissecció, un tall, en el temps per saber com està avui la nostra comunitat autònoma, com està avui, quina diagnosi ha fet vostè de la Comunitat Autònoma, quines possibilitats té, quins entrebancs es presenten, quines sortides possibles, i aquí hem de parlar evidentment de finançament però també hem de veure quin és l'estat, en aquests moments aquí i ara, de la Comunitat Autònoma perquè d'aquelles pluges, aquests fangs.

De tota manera li vull ja avançar que com que aquesta frustració ha estat real i ho han dit també altres portaveus, i segurament ho diran d'altres, emplaçarem a través d'una resolució, si vostès la voten, que aquest Parlament tenguí en el proper període de sessions debats generals sobre polítiques concretes.

Segona cosa, és cert que hem reclamat i venim reclamant des de fa anys qüestions tan òbvies com que la terra és més o menys rodona i aquest més o menys rodona vol dir que hem demanat les competències d'educació, hem dit que les competències d'aigües, essent comunitat autònoma de conques hidrogràfiques perfectament dissenyades, teníem dret a tenir-les, igual que carreteres, i açò ho han fet vostès i ho hem fet nosaltres.

Però li vull assenyalar una qüestió fonamental, el Govern pot anar a Madrid aixoplugat i amb el suport d'una àmplia majoria parlamentària, d'una àmplia actuació també social, no menyspreï, no minusvalori moviments com el de la Plataforma Cívica, atenció, perquè és molt important que les Illes Balears, per primera vegada en temes com el del nostre autogovern es mogui molta gent, per motivacions diverses però importants totes elles perquè conflueixen en una qüestió que està part damunt de conjuntures polítiques; l'actuació diària, evidentment, no cal consensuar-la, vostès tenen majoria absoluta però hi ha temes que no responen a qüestions de detall, no és una coma més en un decret, és una concepció de govern, i aquí és allà on fallen moltes coses.

Si em permet, ara no hi és el Diputat d'Eivissa, Sr. Joan Marí, que ens ha obsequiat amb un llibre de terminologia marinera, ell en aquell refranyer diu, recollint una dita popular, que el bon peix necessita esca bona, nosaltres volem anar a pescar a Madrid, que no hi ha aigua salada, però volem anar a pescar competències, però ho hem de fer a partir d'una dignitat, d'una autoritat, que no hem de perdre per res, i com perdem l'autoritat? Fixi's, perdem l'autoritat quan anam a negociar els serrells de finançament a partir de la qüestió lingüística, quan des de Madrid poden veure que la propaganda institucional, per exemple, en aquesta comunitat autònoma, no es fa només en la nostra llengua, es fa bilingüe, no hi ha la mateixa actitud de fermesa que hi ha a altres comunitats autònomes, i aquí és allà on falla, al nostre entendre, el seu plantejament.

Vostè, s'ha enfadat, sembla ésser, perquè hem advertit una actitud recaptatòria en el tema del cànon d'aigües, jo li l'explicaré, perquè sí, vostè ha dit que açò era una cosa molt greu, dir que només hi havia una actitud recaptatòria, jo li diré perquè, el Projecte de Llei s'ha publicat, no? L'estudi econòmic que vostès creuen que avala la presentació d'aquest Projecte de Llei també el tenim, aleshores, per quin motiu el Govern de les Illes Balears es preocupa per aquest cànon d'aigua però en canvi no actua amb la mateixa decisió en aspectes d'inspecció de depuradores privades, en matèria de juntes insulars d'aigües amb caràcter executiu, aquífers sobreexplotats, etc. ?

Aquests són els buits que desautoritzen, al nostre entendre, la qüestió del cànon d'aigua, entre altres coses. No farem una guerra de l'eina, ha dit vostè, i ha dit molt bé, l'objectiu final és l'important, però clar, també ho ha dit vostè: temporalització, calendari, terminis, perquè no sigui cosa que ens dormim en els somnis dels justos esperant que les nostres justes reivindicacions estiguin ...

I, per cert, el castell medieval, no passaran, a mi em sembla, si em permet, que l'actitud del Govern de les Illes Balears fa referència a un altre castell, però al castell d'en Kafka, vostès són els agrimensors que arriben al castell a l'espera que els rebin, i passen els dies i passen els mesos i arriben a passar els anys i en passen vuit, d'anys, i resulta que ni tan sols les competències que tenim reconegudes per la Constitució i per l'Estatut arriben a tenir transferència i materialització, i vull dir-li una altra cosa, no confongui les Sres. i els Srs. Diputats, una cosa són les competències i una altra són la materialització, la transferència efectiva de les competències.

Nosaltres reivindicam la reforma de l'Estatut perquè creiem que competències en ensenyament, competències en recursos hidrològics, en INSALUD, etc. ha de figurar a l'Estatut, igual que ho demana el Sr. Lerma, que va tenir la competència a través d'una Lotraba però una volta la tenim dins l'Estatut, després hi ha tot un procés de negociació i de comissió mixta i vostè el sap millor que jo, aquest tema.

Acabo, Sr. President. Vostè es contradia quan parla de suficiència financera i diu que l'actitud de demanar convenis ens garanteix que avui tenguem suficiència financera, no en tenim, però alerta, perquè si van a demanar engrunes i tot el problema consisteix a tenir 5.300 milions més per qüestió de les unitats administratives disperses, o 5.000 milions més per carreteres, i amb açò ens anam contents i acceptam la pròrroga del sistema de finançament i acceptam l'inacceptable, aleshores estam contradient la voluntat d'aquest Parlament, ens estam contradient, Sr. President.

Cada vegada hi ha més brossa a les Illes Balears i aquesta brossa està més seca, jo ho dic amb la sana intenció d'advertir-li que encara que siguin f l'amaradetes poden prendre foc. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Morro i Marcé dins el tom de rèplica.

EL SR. MORRO I MARCÉ:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Dos aspectes, nosaltres en cap moment no hem parlat de si som o no som una comunitat, evidentment tenim ben clar que ho som i crec que s'ha després de tot el contingut de les nostres intervencions.

Repressió de la llengua i la cultura? Jo no m'hi he referit, evidentment això seria un altre aspecte a discutir, jo m'he referit al retrocés real, efectiu, estadísticament comprovat de la nostra llengua a les Illes Balears i molt concretament a ciutat, a Eivissa, a això no m'hi he referit però és el que hauria d'haver dit o ampliar, i evidentment un retrocés en conseqüència de la identitat de país, i això és així, i això és evident que es produeix per una sèrie de factors entre els quals hi ha la manca d'actuació del Govern balear.

Jo crec, Sr. Cañellas, que hi ha un aspecte del qual hem de partir i és que estam abaix de tot, a nivell econòmic estam a la cua, i el que voldríem, supòs tots, és sortir d'aqueixa situació, i és aquí on ens demanam si un conveni de carreteres, segurament ben necessari és aquell objectiu que ha de satisfer ara ja, en aquests moments, les nostres aspiracions; comprenem perfectament la seva acció negociadora, la seva responsabilitat, comprenem, això és evident, però també creiem que fa falta el Teatre Principal, i per ventura voldríem que vostè hi fos al pròxim acte, precisament voldríem que assumís vostè una actitud clara, que en alguns aspectes l'ha assumida, voldríem que vostè hi fos al davant d'una reivindicació plenament justa, que vostè ahir, en molts aspectes va desglossar.

Però el que no voldríem és haver d'esperar aquest després, aquest futur, aquest ara que els tenim a tret a veure si ens tornen enganyar una vegada més, aquest és el problema, avui, en aquests moments o en altres, a Madrid, a veure si nosaltres hem estat al costat d'aquells que han demanat, que han plantejat qüestions com la recaptació i gestió de l'IRPF, això és un tema que ens agradaria conèixer i ens agradaria saber, i això no creiem que sigui plantejar dubtes ineficaces i estèrils.

S'ha de tenir un marc, és evident, ningú no li ha dit que no tenguin dret a definir un marc, és clar que el poden establir, dos grups, tres grups, els que siguin, però aquest marc, quin marc és? Un marc de mínims, un marc on hi ha conveni de carreteres, on hi ha reconeixements de les realitats administratives? Vostè, és cert, reclama el tren, l'ha reclamat des del 1983, i malament anam, encara no el tenim, a veure si continuarem així.

Oficina a Brussel·les? Facci l'oficina, però no faci just l'oficina, no és el problema l'oficina a Brussel·les, el problema és un pla d'actuacions global davant la incorporació plena al context europeu, d'això en voldríem saber qualque cosa, necessitam saber nosaltres, el conjunt dels ciutadans d'aquestes illes, saber-ne qualque cosa vostè, Sr. Cañellas, President del Govern d'aquesta comunitat autònoma, ha de tenir aspiracions al màxim, sinó, no l'obrirà mai a aqueixa oficineta a Brussel·les per por que el critiquin, no en tenguim tanta, de por.

Jo li he dit, Sr. Cañellas, que nosaltres no li demanàvem que jugàs a fer nacionalisme, però evidentment, entenem que una postura conseqüent de defensa i de lluita per a la llibertat d'aquest poble, evidentment, és ésser conseqüentment nacionalistes, jo li diré una cosa, nosaltres no anam a remolc de

cap comunitat autònoma, mai no hi hem anat, en tot cas vostè ha anat a remolc de les decisions preses fora d'aquestes illes, nosaltres no hem pres mai cap decisió, ni hem actuat amb cap altre criteri que fos l'interès i l'anàlisi de la situació de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera.

Competències educatives? Segurament vostès estan en unes negociacions, voldríem saber amb quins termes es plantegen, evidentment s'ha d'acceptar si li donen però, educació universitària, sí o no? És un traspàs parcial? Amb quins termes es planteja aquesta competència en educació? És evident que hi ha dos interlocutors: Govern central i Comunitat, i és molt positiu, però sense por, plantejant les aspiracions que tenim, plantejant les aspiracions necessàries, no tenguim por de les lluites que entrebancaran, no entrebanca res plantejar les coses clares, i si no es fixi, vegi que aquells que actuen amb claredat, d'aquells que parlen de les coses, d'aquells que es dirigeixen a la societat, aconsegueixen coses.

Jo supòs que els dos partits majoritaris xerren, parlen, segurament faran pactes, clar que ho poden fer, per això nosaltres parlem de dos possibles pactes, i en tot cas ja veurem quins en són els resultats, d'aquests dos pactes.

Nosaltres, per acabar, Sr. Cañellas, el que voldríem deixar molt clar és que el que nosaltres intentam avui és una qüestió molt senzilla, hi ha unes negociacions, ha d'esser responsable evidentment, però no just hi ha unes negociacions avui, hi ha una actitud conseqüent demà i passat demà, a cada moment, que vostè ha d'assumir.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel torn de contrarèplica té la paraula el President de la Comunitat.

EL SR. PRESIDENT DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS (Gabriel Cañellas Fons):

Gràcies, Sr. President. Quan he sentit, Sr. López i Casasnovas, la paraula frustració he dit avui ho reconeixerà, però no, encara me l'ha carregada a mi, la frustració. No hi ha manera, no ho aconseguiré, però no perd l'esperança.

Tot és manejable així com un vol. Jo vaig dir que feia, aquí, un tall per veure quina era la situació, la situació que s'havia produït des de la investidura a avui en uns punts concrets, quines sortides possibles hi havia, que ens faltava per tenir un autèntic autogovern i una vertadera autonomia, i deia expressament que no volia reproduir el debat d'investidura perquè feia escassament tres mesos que s'havia produït.

Perquè precisament la dificultat estava, si no s'haguessin produït aqueixes circumstàncies especials, en donar al debat d'ahir, d'avui i de demà, un contingut suficientment important que no fos precisament repetitiu de la investidura, però hi havia circumstàncies que motivaven, que feien possible que aquí hi hagués un debat sobre l'estat en què es troba aquesta comunitat, davant un problema greu en què es troba aquesta comunitat, que molts hem assumit al llarg d'aquests vuit anys, i entre ells vostès, i als que pareixia que les ombres negres començaven a tenir una possibilitat d'aclarir-se, i això donava peu que igual que els dies que es debatia en comissió la reforma de l'Estatut

i en aquell ple, al final de legislatura, molt mogut i electoralista, a veure si amb més serenitat repetíem aquell debat aquí. Pensava que aquesta era una gran oportunitat i no crec que vostès tampoc no l'ha hagin considerat.

Sr. López i Casasnovas, jo no menyspreï mai ningú, ni crec que hagi sortit de la meua boca en absolut ni aquí ni fora cap paraula menyspreativa ni per a la plataforma ni esper que per a ningú, i si qualche dia en surt una i no és motivada li agrairia que m'ho fes notar i sap que en altres ocasions he tornat enrere expressions no conformes amb el que l'educació i el respecte als altres. Jo respect la plataforma però no vol dir que jo pugui assumir exactament les mateixes puntualitzacions, com les que fan vostès, tampoc no les puc assumir en absolut perquè tenc un plantejament diferent de cada una de les situacions, tot respectant les actuacions que ells facin, que en cap moment no he criticat, jo tenc l'obligació de continuar en el respecte als meus pensaments i a les meves actuacions.

Veiem si ens explicam d'una vegada per totes, jo sé que l'objectiu que hem de perseguir no és arreglar el conveni de carreteres, ni els de les unitats administratives, ni que un dia que tenguem aquells dos arreglats tenguem la seu plena d'ous, jo sé ben cert que aquests dos punts com qualche altre comunitat en té qualcun de seu ens pot fer que en el moment d'asseure'ns a debatre amb les altres comunitats la fórmula de finançament, petites diferències que tots volem introduir per modificar situacions que una fórmula polinòmica és impossible que pugui entendre en tota la seva totalitat, entrebanquin una solució final.

Si jo puc anar a aquest pacte autonòmic, no sé quin dia, no sé en quin moment, i encara no sé ben bé amb quin interlocutor, però sí sé amb quin grup, amb aquells problemes resolts, amb el suport que tots vostès em puguin donar tendré moltes més facilitats per aconseguir un objectiu final, perquè aquells que asseuran davant jo no tendran l'oportunitat d'afuar-me, i em perdonin una altra vegada l'expressió, les altres comunitats siguin del signe que siguin.

Haurem evitat aqueixes dificultats de finançament peculiars i ens podrem asseure a debatre repartint justícia. La quantitat total que entre tots i democràticament decideixin que ha de servir per finançar, sigui per una fórmula de corresponsabilitat fiscal o sigui per una altra fórmula distinta, que a mi no em pertoca avui exposar-la aquí per una senzilla raó i és que puc donar la meua opinió particular però jo no sé quina m'exposaran, l'única cosa que sé és que en vuit anys i mig per primera vegada ens han dit: voleu venir i en parlarem? Què anam de bo? I crec que la resposta aquí i avui havia d'esser: estam disposats a parlar-ne i volem anar-hi havent escoltat en aquest debat les distintes postures.

No renunciarem a res, l'única cosa que, utilitzant termes mariners, res més enfora del nostre pensament d'anar-hi a discutir quatre serrells i venir carregats només amb quatre serrans, mirarem de dur qualche peix un poc més gros, perquè és la nostra obligació, perquè és la nostra voluntat i perquè és el nostre desig, i és un desig, esper, a que tothom s'hi sumi amb la mateixa voluntat que s'ha manifestat per escrit aquí dedins, a fora d'aquí, amb expressions dels màxims representants del Govern central perquè ja no n'hi ha de més amunt, i un ha de pensar i creure que quan es representa una institució i es fa un oferiment d'aquest tipus per primera vegada, perquè no l'havíem

sentit mai, el que va de bo i no vol donar gat per llebre; si això es produís, com que el temps és llarg aquí ens tornarem a veure i els podré tomar a contar que aquella llum que vèiem enfora no era tal llum sinó una equivocació.

I anam amb un objectiu ben clar: tot allò que ens correspongui, exactament tot el que la Constitució i el nostre Estatut ens permet i tot quant la mesura ens permeti anar un poc més enllà no ens quedarem gens curts, em cregui.

Sr. Morro, jo ja sé que estam a la cua de moltes coses, jo ahir ja li vaig expressar claríssimament que si arribam a estar una mica més a la cua hauríem aconseguit aquell bell ideal que a vostès els faria feliços, seríem independents, perquè si en comptes del 0'1 ja ens rebaixassin un poc més la xifra no figuraríem als pressuposts de l'Estat; per tant, li dic el mateix, l'objectiu no és anar a encalçar uns convenis, això només és una fórmula d'obviar dificultats i problemes, no mínims sinó el cent per cent d'allò que ens pertoqui.

Jo comprenc que vostès tenen la mateixa obligació que jo en sortir aquí, de tractar de quedar bé, però per favor no em diguin ni em posin com a objectiu que jo hagi d'aconseguir fer un pla d'actuació ple en el context europeu, és una frase que queda polidíssima però és que amb frases d'aquestes no fem país, amb frases d'aquestes només fem actuacions aquí dalt, queda preciós perquè des dels mitjans de comunicació tothom vegi al portaveu del PSM dient ja ens ha integrat dins Europa, no sabem com, amb un pla d'actuació plena, jo no faig cap pla d'actuació que sigui buit, procur omplir-lo de contingut i procur pensar que estam en una situació actual que és un context, endemés de nacional, europeu, per a nosaltres molt més europeu que el context nacional.

Lluit per aquest poble, perquè sigui propi i no em digui que de vegades vostès no demanen coses distintes, repassi algunes manifestacions de proposicions duites a certs ajuntaments i veurà si subliminalment no suggereixen un canvi de capitalitat només i no és el canvi de capitalitat de Mallorca cap a les illes menors, no és aquest, ja sé que vostès volen esser cap a l'altre

Repassin el lèxic perquè també s'equivoquen els mestres qualche vegada. I no li puc explicar més del pacte autonòmic, perquè com li deia al Sr. López i Casasnovas, jo tampoc no en sé més, perquè l'única cosa que ens han dit és, estam disposats a debatre damunt aquestes competències, estam disposats a parlar del finançament d'aqueixes competències, anau-nos proposant estudis i quan hi hagi una visió global, i em supòs que per a això, després d'un o dos presidents i jo, perquè aquest pic em va tocar esser dels primers; veig que han fet un repàs general a totes les comunitats autònomes, hi haurà les pertinents reunions que tots els vàrem demanar, ells, que durant vuit anys les han retardat han de proposar, a ells els correspon la responsabilitat de dir com, quan i de quina manera, després d'haver-nos escoltat, a tots.

No ens han volgut escoltar junts, hem hagut d'anar d'un en un, però per ventura també això, en aquesta ocasió, no ha estat dolent. Tenc un temor i l'he de dir aquí, el mateix que tenen vostès, si jo hagués hagut de fer aquest pacte en el lloc del President del Govern jo no hauria començat per reunir la Comissió de Política Fiscal i Financera, perquè per bé que hi vagi, i ja he sentit alguna manifestació avui matí als informatius

dels mitjans de comunicació, ja hi ha anat tothom com que no saben res més amagat darrera la roca defensat postures individualitzades; per tant, no he vist encara cap Conseller, la reunió d'avui no haurà servit per gaire cosa, aqueixa ha de ser la darrera, aqueixa serà la definitiva; quan tenguem el model, la forma i el sistema podrem discutir el finançament.

Ens ho han començat a l'inrevés, no serà açò per a nosaltres un entrebanc. Diuen, en acabar comptarem, però tenguí per segur que la negociació la farem, com ho procuram fer tot, des de la més absoluta de les responsabilitats. D'altra manera, no pujaríem aquí de la forma que hi pujam. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cañellas. Se suspèn la Sessió per un temps de deu minuts.

(Recomença la Sessió)

EL SR. PRESIDENT:

El Grup Parlamentari MIXT ha comunicat a aquesta Presidència la voluntat de dividir les seves intervencions. Té, en conseqüència, en primer lloc, la paraula el Diputat Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Sr. President, Sr. President de la Comunitat Autònoma, Sres. i Srs. Diputats, els que hi són. Vàrem escoltar, i després hem estudiat també amb molta atenció, el discurs sobre política general de la nostra Comunitat, pronunciat ahir pel Molt Honorable Sr. President del Govern, Sr. Gabriel Cañellas.

En línies generals estam d'acord i coincidim plenament o quasi totalment amb l'exposició feta pel màxim responsable de l'Executiu balear; si se'm permet, no en va pensam un poquet igual i, en tot cas, ara, atenint-me a la divisió que ha fet d'aquí i d'allà, jo no som aquí, però tampoc allà, sinó allà deçà, i, per tant, des d'aquesta perspectiva, i amb un oferiment que ja li vaig fer en el seu discurs d'investidura, on vaig optar per una abstenció, però li vaig prometre que seria positiva si, agafant-li la paraula i com no dubto que serà, complia allò que respecte de les illes menors, sobretot, va expressar a la investidura, perquè avui, per allò que hem dividit en tres intervencions, a pesar de ser els mixtos, com ha dit el Sr. President, o del Grup Mixt, en aquest cas, el que sí som és la veu d'una formació autòctona de les Illes Pitiüses, i, des d'aquesta perspectiva, li puc oferir una col·laboració, utilitzant un poc el seu símil del castell medieval -tenint en compte que a Eivissa tenim unes murades renaixentistes impressionants-, però, a més d'això, aquell exemple dels corsaris, que com saben molt bé quan feia falta sortien, no quedaven dins les murades, podríem fer alguna cosa positiva per la nostra terra.

Des d'aquesta perspectiva, no per anar a cercar pirates, però sí per defensar-nos i sobretot amb aquest objectiu comú de procurar el millor per a la nostra comunitat i per a cadascuna i totes les illes que la integren.

Per tant, jo, des d'aquesta perspectiva, no li retreuré res, ni tan sols petits detalls que podrien ser frustrants de cara a aquelles intencions que va expressar el dia del debat d'investidura i, per tant, jo el que sí faré -dic que no li retreuré res ni tan sols l'acusaré d'aquest neo-maltusianisme, com sembla que han fet altres grups, jo no me n'havia adonat, però vostè ho ha dit -serà matisar-li un poquet les seves intervencions, millor dir el que va dir ahir, i tal vegada un poquet també, i, si em permet, amb la diferència que hi ha de categoria, i ara la diferència que hi ha d'estar allà, una mica lluny, un poquet en el seu estil, si em permet. Em limitaré a matisar algunes coses -dic algunes, perquè per a totes no tenc prou temps-, les que a mi m'interessen i les que interessin a la formació política que jo represent aquí del seu discurs d'ahir.

Vostè va començar parlant de les eleccions amb un legítim orgull i valgui el joc de paraules, de la legitimació que li havien donat les urnes, i va dir molt bé que quan els ciutadans parlen a través del llenguatge democràtic de les urnes, i jo li vaig a fer una petita matisació, perquè ha de ser una preocupació de tot, el greu, el lamentable és quan hi ha molts de ciutadans que no parlen quan es tracta de les eleccions -si no parlen és perquè no volen, ja ho sabem-, i en aquest aspecte li he de dir que hem de sentir-nos una mica culpables que, per exemple a la ciutat d'Eivissa, de 24.000 electors, en votaren tan sols una mica més d'11.000. Per tant hi ha un conjunt de ciutadans que tenen dret a ser governats a pesar d'haver passat -i continuo amb el joc de paraules- com és acudir a les urnes.

Això ens ha de fer reflexionar, jo només li deman això, i cenyint-me al debat d'investidura, vostè en aquella oportunitat va parlar més extensament que no ahir, de l'autogovern de cada consell insular. Jo només li deman que pensin que l'article 37 de l'Estatut ho diu molt clar, i que desenvolupem el 39, quant a les transferències als consells insulars. Ja no dic el que ha dit un altre grup, que ha afegit, i als ajuntaments. Jo, vertaderament, crec que els ajuntaments tenen unes competències municipals molt pròpies i no formen part d'aquest organigrama autonòmic de fa nostra comunitat.

Feta aquesta matisació per -torno a repetir- aportar al que vostè diu i en la mateixa línia que el que va expressar ahir, li vull dir que el que es necessita també és que es tenguí en compte això i, sobretot, quan vostè ha parlat dels disseminats, etc., que podia vostè argumentar per obtenir millores davant el seu diàleg amb l'Administració central, pensi també que Eivissa és un disseminat, quant a la població, dins del disseminat geogràfic de la nostra Comunitat.

Són petites matisacions que li vull fer. El nou diàleg, a mi em pareix molt bé; avui matí parlàvem a una tertúlia que hi havia hagut un canvi de plantejament, jo crec que no, ni hi ha de ser, en tot cas hi ha hagut un canvi de disposició per part dels dos grups majoritaris o del Govern, de l'Administració central i el Govern de la nostra Comunitat, i si d'aquest canvi de disposició ha de sortir un enteniment, benvingut sigui.

El que més em va interessar ahir, i amb això vaig a seguir la línia i precisament abundant en tot el que va dir, és quan va dir que el que demanava és que d'aquest debat surti un compromís parlamentari de col·laboració. Jo li vull oferir i fins i tot el meu grup, m'atrevesc a dir-ho en nom dels altres, perquè nosaltres admetem totes les suggerències de les seves propostes de

resolució, hi estam completament d'acord; però el que sí li demanam és que els afegits que li feim, amb l'ànim constructiu de la nostra posició minoritària, però que crec constructiva i amb caràcter de poder parlar en nom d'una formació autòctona de les Illes Pitiüses, de les illes menors, ajudarem a construir més bé, a muntar la nostra Comunitat Autònoma.

Nosaltres, així com va dir vostè ahir, en una part del seu discurs -tal vegada avanç molt poc, perquè veig que té vint pàgines, i serien dues per cada minut, cosa que és un poc difícil, però intentaré ser breu i anar al principal.

Estam també d'acord que s'ha de comandar a ca nostra, aquí ha estat al Principal, a Eivissa podria ser al Teatre Cartago; però només li vull fer una observació, no crec que això l'hagi de preocupar en absolut, jo crec que això l'ha de fer tenir més força, perquè tenir el suport cívic o de la iniciativa ciutadana, jo sé que li ha d'anar molt bé. Per tant, jo crec que si a Eivissa, al Teatre Cartago, per exemple, es muntava una cosa similar, pensi que és per col·laborar amb el que tots volem.

Perquè a Eivissa també ens sentim espanyols i europeus, com va dir vostè molt bé ahir, que també, lògicament, ens sentim de la comunitat eivissenca i formenterera. Bé, dic que ens sentim europeus i tal vegada avui perdem els partits de la Copa d'Europa, però ens continuam sentint europeus.

Una cosa no lleva l'altra, i li dic que des d'aquesta perspectiva ens podem sentir insularistes, que no vol dir insolidaris, i sense cap política soterrada, com deia vostè ahir, obertament volem col·laborar, però, torno a repetir-li, col·laborar de manera que també aportant coses, vostès admetin el que els deim nosaltres.

Jo estic d'acord que la CAIB és l'Estat a les Balears, i la matisació que ha fet crec que m'excusa de fer-ne més, perquè, a més, no tendria temps, però és molt clar que vostè va dir que el màxim representant, i vostè tampoc no ho ha cercat al lloc oportú -és a la pàgina cinc-, de l'Estat espanyol a les Illes Balears és la Comunitat Autònoma; jo hi estic d'acord, una cosa és una cosa, i l'altra és l'altra; però tots som Estat, tots som església, com és diu; i tots som hisenda, com es diu també.

D'acord amb tot el que vostè va plantejar ahir, amb els impostos no li dic si hi estic d'acord o no perquè vostè ja ho ha dit, i en això sí que és un seguidor d'Heraclito, perquè ha aplicat allò de panta rei, i el que fa un parell d'anys, quan jo era aquí, no era allà, no era així, però molt bé, de vegades les circumstàncies obliguen.

Per tant, el que sí li vull dir és que estam també d'acord amb tot això que vostè ens diu del finançament, amb les reivindicacions de carreteres i la població suportada i el dimensionament del serveis, que s'ha de tenir en compte no només la de dret, sinó la fe fet. I en això, cregui'm, perquè l'altre dia es va parlar una mica al nostre consell insular, que només deman -i això ho dic molt seriosament- que el Govern de la Comunitat Autònoma també a la vessant de l'Administració local tenguí cura que el Govern central tenguí en compte, quan hagi d'atorgar la participació que toca als consells insulars, amb la recaptació dels impostos directes i indirectes de l'Estat, tenguí en compte els criteris de població d'aquestes illes, sobretot la d'Eivissa que es multiplica aquests recursos.

Bé, tenint en compte tot això -i perdoni Sr. President, tot d'una acabo, som ja a la pàgina catorze-, i tenint en compte que les Illes hem tengut accés en el Fons europeu, només en allò del 5B, com ens explicava l'altre dia el conseller d'Agricultura, tenguí en compte que al del 5B, Eivissa era a l'única cosa que podia accedir i també fa falta que ens deixem de competències soterrades i que facem que tots, concretament en l'assumpte del pla líder, Eivissa, així com Mallorca i Menorca, també hi pugui tenir accés.

En general, i quant al pacte autonòmic ens sembla molt bé que tenguin un camí, però, com he dit avui matí al seu portaveu, ell que en sap molt de carreteres, pensí també allò de la direcció obligatòria. I m'ha satisfet molt que vostè, en la intervenció d'ahir, reafirmàs que s'havia de tenir en compte la reforma de l'Estatut d'Autonomia que va aprovar aquesta Cambra.

Per tant, tenint en compte tot això, vostè també diu molt clar que no farà qüestió de principis sobre el camí que s'ha de recórrer per acabar el mapa autonòmic, encara que ens hem definit clarament per la via de la reforma de l'Estatut, crec que és molt positiu, i al final jo li dic que els set punts de les seves suggerències els subscriu totalment, però, per favor, tenguí en compte aquests afegits que veurà demà a les nostres propostes de resolució, a veure si podem obtenir aquest consens entre tots i l'any que ve, quan parlem de l'estat de la Comunitat Autònoma, no haguem de parlar d'una comunitat autònoma en estat, i malgrat aquest estat es digui de bona esperança, en llenguatge vulgar, no hi cap en aquest Cambra, ni tan sols en llenguatge acadèmic, i, per tant, pensí només el que vol dir en estat. I a les illes menors no tenguí cap dubte que seria una comunitat autònoma en estat, o sigui, empipada.

I, com que vostès ja m'han entès, moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sres i Srs Diputats.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres i Srs Diputats. Jo vull començar amb una mica de broma, respecte d'una discussió que hi ha hagut entre el President de la Comunitat i el portaveu del Grup Socialista, Sr. Obrador, quan aquest darrer ha dit que el Govern era culpable del creixement de la població, i el President li ha contestat i li ha dit, fins i tot d'això som culpables.

Jo crec que fa falta fer una matisació, i és que evidentment de la taxa de natalitat jo pens que el Govern no és culpable, apart que la taxa de natalitat està en descens, però sí hi ha unes polítiques que incideixen sobre l'augment de població, i és la immigració.

Jo pens que en aquest punt intermedi hi pot haver una coincidència. I vull dir al Sr. President del Govern, no duc els números aquí preparats perquè no pensava dir això, que des del 1986 al 1990, la taxa d'immigració ha estat la superior en tota la història de les Illes Balears. Si en els anys 60 venia un promedi de 10.000 habitants per any, del 1986 al 1990, han vingut en un promedi de 15.000 habitants per any. Clar, això té a veure que en el Col·legi d'Arquitectes, del 1987 al 1988 varen passar de

18.000 habitatges visats, a 45.000. Evidentment, aquí hi ha una responsabilitat de la política urbanística i del sector de la construcció que té el Govern. Però crec que avui no hem de parlar d'aquest tema.

El discurs del President va ser un discurs bastant monocolor, i jo pens que en aquests moments, el discurs sobre el pacte autonòmic és el que s'ha de fer aquí avui. Per què en aquests moments ens hi jugam massa, què ens jugam? Ens trobam davant un pacte autonòmic, segons paraules del President ens trobam en un moment constituent, ho ha dir avui, i jo he d'afirmar que estic d'acord amb aquest plantejament. I que tenim un objectiu final, el President diu, nosaltres no renunciem a aquest objectiu final, però no en feim qüestió dels medis. I la pregunta, al fil del que ha dit el Sr. Vidal respecte de les direccions obligatòries, és la següent: On ens du aquest pacte autonòmic?

Aquest pacte autonòmic ens pot dur per dos camins, un camí que consistiria que es doni des de Madrid carta de naturalesa al fet que hi ha dues castes de comunitats, unes que seran Catalunya, Euskadi, Galícia i Andalusia, més l'afegit de València, Canàries i Navarra; i una altra que serien la resta, entre elles la de les Illes Balears, i s'institucionalitzarien, usant paraules del Sr. Solchaga, referides a un altre tema, però que es podrien aplicar aquí, "para siempre jamás" dues classes de comunitats autònomes. Aquest pot ser un resultat, no possible, jo crec que probable, tal com anam, i aquest resultat és totalment inacceptable, des d'un punt de vista nacionalista, i aprofit per dir al Sr. President que no ens amenaci a fer-se nacionalista, tampoc no li deman que s'hi faci, si no s'hi vol fer, però que si li demanam que faci una política nacionalista.

I des d'una política nacionalista, si-aquest no pot ser mai l'objectiu, que és donar carta de naturalesa a una desigualtat que no està escrita a la Constitució, sinó que l'article 143 diu que les Comunitats podran accedir a l'autogovern, això vol dir que el pacte autonòmic només ha de poder dur que els drets dels pobles han de ser reconeguts i tots els pobles d'Espanya, segons la Constitució, tenen els mateixos drets per accedir a l'autogovern al mateix nivell. Si algun no hi vol accedir, molt bé, és el seu problema; però si a les illes Balears nosaltres ens hem pronunciat per una reforma de l'Estatut, aprovada dia 29 de gener del 1991, d'enguany, perquè volem un nivell d'autonomia com Catalunya i el País Basc, nosaltres hem d'obtenir aquest nivell d'autonomia.

I clar, quan diu, el camí per seguir, sabem que hi ha dos camins al pacte autonòmic. Un camí que propugna el Partit Socialista, que només pot arribar a donar carta de naturalesa a la desigualtat entre les comunitats autònomes, que és renunciar i dir que no a la reforma dels Estatuts, i dir que sí a una Llei Orgànica de transferència de competències.

Esper que sigui un lapsus, tal vegada no ho va dir, tal vegada ho va canviar, però a la pàgina setze del seu discurs, diu, volem que les solucions dins el marc d'igualtat constitucional no siguin discriminatòries per a ningú i que tenguin com a marc de referència -escolti bé, Sr. President totes les competències de l'article 148 de la Constitució. Jo vull suposar que és un lapsus, i ho vull suposar perquè l'educació no és dins l'article 148, les aigües no són dins l'article 148, la seguretat social tampoc no és dins l'article 148. Supòs que el Sr. President volia dir, i jo li

demanaria una explicació al respecte, les competències dins el marc de l'article 149, és a dir, que aquelles que no són adscrites exclusivament a l'Estat per l'article 149, o sigui que no són ni a l'article 148 ni al 149, la resta, aquesta resta pugui ser assumida per la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

I tornam al tema de si reforma sí o reforma no. Ja s'ha discutit aquest tema a l'anterior legislatura, però encara s'han de recordar quines són les diferències que hi ha entre una Llei Orgànica de transferències i la reforma.

En primer lloc, la Llei Orgànica de transferència de competències és un procediment excepcional, el normal de la Constitució és la reforma, com diu l'article 149.2; en segon lloc, una Llei Orgànica de transferències és una llei feta a Madrid, sense participació d'aquest Parlament, o sigui que és una llei feta des dels interessos de Madrid, no des dels interessos d'aquest parlament i per tant des dels interessos de les Illes Balears; i si la fan a Madrid ja poden derogar immediatament o quan vulguin amb una altra llei orgànica, sense participació d'aquest Parlament.

Però a part d'això, a part de les competències, a la reforma de l'estatut hi ha altres capítols molt importants. Per exemple, en el tema institucional. Vostè no té la facultat de dissoldre la Cambra i convocar eleccions, la reforma de l'Estatut diu que sí ho podrà fer, i això és un dret que tenen Catalunya, el País Basc, que tenen tots els landers a Alemanya, i que a nosaltres se'ns nega; nosaltres volem que vostè pugui dissoldre la Cambra si li convé.

També volem que aquest Parlament no es pugui reunir només durant quatre mesos a l'any, perquè vuit mesos sense control parlamentari ens sembla que és un temps on el Govern està descontrolat.

I també ens sembla que hi ha un buit en el nostre Estatut, i és referent al Consell Consultiu, com hi ha el Consell d'Estat a nivell de l'Administració central. Necessitam un Consell Consultiu que només es pot obtenir amb la reforma de l'Estatut. En el Títol V, Hisenda i Patrimoni, hi ha el famós concert econòmic, a l'article 54 bis. Vostè ha dit que l'Estatut és una declaració de voluntat, i jo hi estic d'acord, no es tracta de reclamar d'avui per demà un concert econòmic que sabem que no podem aconseguir, però veim amb preocupació, amb molta preocupació que fins i tot socialistes, el PSC, els socialistes de la Comunitat valenciana o els socialistes de Madrid, encapçalats pel Sr. Leguina demanen la cessió de l'impost de l'IRPF; jo no he sentit cap paraula ni del Govern de les Illes Balears ni de l'oposició de les Illes Balears, socialistes, em referesc, que reclamïn avui una cessió de l'impost del rendiment de les persones físiques. Esperem que el Sr. Forcades, tal vegada ja ho ha demanat a Madrid i no ens hem assabentat.

Pens que aquest Estatut ha d'obrir la porta per tal que el deia de demà hi pugui haver un concert econòmic que evidentment pot ser gradual i que el tempo que vostè, Sr. President, demanava ahir, pugui ser un tempo adequat per al funcionament de les institucions, però mai sense renunciar a un dels objectius més importants que és tenir uns drets com té Navarra, per exemple, que no és *moco de pavo*, com diuen en castellà, sinó que suposa que el pressupost de Navarra tinguí 411.900 pessetes per habitant, mentre que nosaltres en tenim 45.000, i si hi sumam

els consells insulars, ja que allà no tenen diputacions, serien al voltant de 60. 60 contra 411.000 és una diferència brutal, una diferència inacceptable, nosaltres no volem llevar res als *navarros*, el que volem és tenir un tracte igual, perquè la Constitució no prohibeix, sinó que l'article 157.2 estableix un sistema per tenir fórmules de cooperació entre les hisendes de l'Administració central i de les comunitats autònomes.

El Sr. Rodríguez Ibarra va dir que dues llengües -i vostè el va citar- no vol dir dues boques. Efectivament, però si nosaltres comparem el pressupost de la comunitat d'Extremadura i el nostre, que tenen les mateixes competències, ens trobam que ells tenen 95.300 pessetes per habitant, l'any 1991, i nosaltres en tenim 45, és a dir, la meitat. Per tant, la realitat és que dues llengües en el cas de les Illes Balears vol dir mitja boca, no vol dir una boca, ni dues, sinó mitja.

I si anam als ingressos de l'Estat imputables a les comunitats autònomes, nosaltres som al 0'1, com va dir el Sr. President; Extremadura, al 2'6, i només té un 30% més de població que nosaltres. Per tant, les injustícies són evidents.

I jo voldria treure unes frases de l'Informe Pi-Sunyer del 1990 sobre el finançament de les comunitats autònomes, les llegiré: "Resulta difícil justificar el desigual tratamiento de las comunidades autónomas en nombre de la lucha contra la pobreza, con ella no negamos la necesidad de una política de desarrollo regional, simplemente subramos que dicha política se instrumenta a través del Fondo de Compensación Interterritorial y no debe, por lo tanto, interferir con la financiación de las competencias transferidas".

Això vol dir que si hi ha d'haver una reflexió per corregir el desequilibri, vol dir que nosaltres hem de tenir més del que tenim, i possiblement les diferències amb Extremadura, nosaltres volem ser solidaris, però nosaltres en aquests moments no ho podem ser, perquè se'n duen més del que toca.

Volem comandar ca nostra, jo també ho he de dir aquí, i vull aprofitar per saludar la Plataforma Cívica per a l'Autogovern, com a moviment cívic per a la defensa dels drets dels nostres pobles davant l'imminent perill que el dret al nostre ple autogovern sigui trepitjat per un pacte de Madrid que segons com es faci pot resultar un pacte no Comunitat Autònoma amb Estat, sinó un pacte Ferraz-Gènova.

Jo esper del President de la Comunitat Autònoma que actuï com a tal, com a representant de tots els habitants d'aquestes illes i no actuï com a representant del carrer Gènova, perquè, si és així, nosaltres estam abocats, com he dit, a no tenir les reivindicacions que demanam.

Per acabar, li volia dir que estam d'acord amb tot el que va dir respecte que l'Administració de la nostra comunitat ha de ser la primera, que s'ha de reduir dràsticament la presència de l'Administració perifèrica de l'Estat a la nostra comunitat, però també li he de dir que vostè, Sr. Cañellas, no comanda ca nostra, comanda poc, perquè de cada 100 pessetes que recaptam, vostè n'administra com a president del Govern 7'5, i si comptam la Seguretat Social, n'administra 4'5. Per consegüent, comanda molt poc, vostè, Sr. Cañellas, i nosaltres volem que comandi molt.

També li hem de dir que evidentment el tempo és negociable, però al dret de tenir el mateix tipus d'autonomia com qualsevol altre nacionalitat històrica, no hi podem renunciar de cap manera. Si es renuncia a això, vostè faria figa, i esperam que no sigui així.

Vull acabar amb una frase de Goethe que diu que si volem convergir en l'infinit, primer hem de diferenciar per després juntar. Ens hem de diferenciar a través del reconeixement dels nostres drets i de l'assoliment de les cotes d'autogovern que ens permet la Constitució, si ho aconseguim serem vertaderament solidaris i pagarem la part que ens correspongui; ara que tenim una autonomia francament insuficient, ara que pagam molt més del que ens toca, no som solidaris malgrat ho vulguem ser, ara som súbdits del poder central. I no ho volem ser més, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Diputat Sr. Peralta i Aparicio.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. President del Govern de la nostra Comunitat. Evidentment resulta difícil sortir aquí a parlar essent el darrer de tots els que parlen dels grups de l'oposició, perquè tal vegada, tal vegada no, segur que seré reiteratiu en temes que ja han sortit una i una altra vegada; però la veritat és que la interpretació que s'ha fet del Reglament -que si bé se'ns ha dit que podíem intervenir tots tres-, del Grup Mixt o del grup dels mixtos, parlar els darrers ens obliga a ser reiteratius en alguns temes.

Com a mínim ens queda el recurs, que han emprat també els meus companys, de fer alguna broma, i parlant de la política de taxes de natalitat, jo diria que en som responsables tots, fins i tot el Govern. Un amic meu que és batle d'un ajuntament de Catalunya em deia un dia que ells havien fet augmentar la taxa de natalitat del seu poble. Des de feina dos anys, havien posat televisió per cable i quan acabava la programació de la televisió espanyola, posaven pel·lícules picants, i en dos anys això havia evolucionat i havia augmentat la taxa de natalitat al poble, un poble molt petit, puc dir el nom, si volem, és el poble concretament de Vilada, a Catalunya. Em contava açò i és curiós.

Miri, fent bromes, vostè ens ha parlat de flamaradetes, ha sortit el tema de l'oficina a Brussel·les, fins i tot ha fet una autocrítica de qualque actuació del seu Govern, seva, ens va fer un relat detallat de la seva peregrinació a Madrid a demanar més competències i més doblers, i, per últim, quan ens ha parlat que açò era un castell i que vostè qualque vegada venia aquí a obrir la porta, a mi, la veritat, em semblava que escoltàvem les memòries del relat de Tirant lo Blanc, que obria portes i resolvia tots els temes. Però, bromes apart, entrarem en matèria.

Dins el temps de què dispòs tractaré de resumir la meua opinió del seu discurs d'ahir i de part de les intervencions que ha fet avui que han estat, en certa mesura, una prolongació del seu discurs amb els diferents apartats que ha fet a cadascun dels grups de l'oposició. Tractaré de valorar les seves ofertes i molt especialment s'ha d'aconseguir el suport de tots els grups

polítics envers de les seves propostes de resolució, les set propostes que vostè va presentar en el seu discurs.

En línies general, Sr. Cañellas, estic totalment d'acord amb el seu discurs, amb tot allò que va dir; ara bé, és evident que hi va haver moltes coses que no va dir.

Que hem de comandar ca nostra? Totalment d'acord, tal vegada el que s'hauria d'afegir és que també els menorquins, els eivissencs i els formenterers, igual que els mallorquins, també volen comandar ca seva, també volem comandar a ca nostra.

En línies generals, Sr. Cañellas, d'acord amb els dos elements principals del seu discurs. Un discurs que avui no ha sortit aquí, però qualcú va dir a declaracions de premsa, un discurs que recordava, deien, al Sr. President de la Comunitat de Catalunya. Evidentment, va ésser un discurs molt a la catalana, amb el seu estil propi, això sí, i estic d'acord que sigui així i que es basi en dos pilars fonamentals: seny i doblers.

I aquell que no està d'acord que venguin més competències, perquè diu que vostès ho fan molt malament, miri, val més tenir competències encara que sigui no fent-ho massa bé, no passin pena que ja n'aprendran, que venguin competències, ja se n'aprendrà.

Permeti'm, Sr. Cañellas, que li recordi tot allò del que no va parlar. Ja hi ha hagut altres companys de la cambra d'altres Grups que n'han parlat. No es va parlar de l'increment de la marginació social que també forma part de l'estat de la Comunitat Autònoma; de la manca d'habitatges dignes per a aquells que els necessiten que també forma part això de l'estat de la Comunitat Autònoma; del retard a aplicar la normalització lingüística a molts indrets de la nostra autonomia, també forma part de l'estat de la Comunitat Autònoma; de l'enfonsament del sector agrari a les nostres illes, que crec que també forma part de l'estat de la nostra Comunitat Autònoma. I així li podria fer un llarg llistat de problemes que vostè no va anomenar o que va tocar molt de passada.

En el seu discurs, junt amb el que sí va dir, el problema de la manca de finançació, dels greuges comparatius amb altres Comunitats Autònomes, de la manca de cooperació per part de l'Estat, dels incompliments de convenis per part de l'Estat, etc., etc., tot això forma part de l'estat de la Comunitat Autònoma. Per tant, jo li deman que també ens parli i que no deixi temes tan importants de banda com els que he esmentat anteriorment i d'altres.

Tot això i molt més és el camí, el que vostè va dir al seu discurs i tot això que jo li he afegit i altres coses que per manca de temps no li puc dir, són el camí per aconseguir augmentar les quotes d'autogovern. Però sense oblidar que més autogovern vol dir reforma de l'Estatut. Vostè ho va dir, però més autogovern ara vol dir reforma de l'Estatut ja, no després d'un pacte que veurem com anirà.

Si no ens aproven a Madrid aquesta reforma de l'Estatut, pitjor per a ells, perquè sense cap dubte això enfortirà encara més una demanda que en els darrer dies va cobrant una força que, a la curta o a la llarga, aconseguirà aquestes cotes d'autogovern que fins ara ens han estat negades. I crec que amb això estam quasi quasi tots d'acord.

Però tot això sense oblidar l'autogovern de les diferents illes. Res de greuges comparatius amb altres Comunitats Autònomes, l'Estat espanyol no és només Sevilla, Madrid i Barcelona; Balears i el seu govern autònom, els Consells Insulars, i jo diria que també -discrepant un poc del meu company de Grup- els Ajuntaments, són tots Estat espanyol, però també Comunitat Autònoma. Per tant, cal no oblidar-ho a l'hora de donar més competències als Consells Insulars des de la Comunitat. No només comandes de gestió, sinó competències plenes; s'ha d'acabar amb un estat de coses negatives per a les nostres illes. No tenir competències plenes en seguretat social, educació, en tot allò que no està transferit i que es pot transferir d'acord amb la Constitució, però tampoc no hem d'oblidar transferir a cadascuna de les illes allò que, d'acord amb l'Estatut, és possible.

Exemples a Menorca en tenim de tot tipus, d'una banda i de l'altra; un Museu tancat per responsabilitat del Govern central, però també unes empreses castigades econòmicament pels costos de les navilieres, i es va obviar aquest problema per part del seu govern, el dia que aquest tema es tocar aquí. I així li podria fer un llarguíssim llistat de temes.

Vostè ho va dir, un aeroport en el cas de Menorca que està tancat els vespres per la manca d'interès de Madrid, i que vostè va reivindicar quan va visitar Madrid, però també hi havia altres qüestions com una marginació a Menorca dels òrgans de gestió d'un bé natural, escàs i preciat, com és l'aigua, per la manca d'interès del seu govern. Es escassa la representació de Menorca dins els organismes d'aigua de Balears, i és un tema que avui preocupa molt, no tan sols a Menorca sinó a tota la Comunitat. Evidentment, hi ha molts de temes de Madrid: aconseguir regionalització de les quotes lleteres, cosa que a Madrid ho escolten com a música celestial; el greuge comparatiu amb el descompte de residents de les nostres illes, per la manca d'interès de Madrid a resoldre aquest tema; escoles, hi ha molts de temes pendants d'educació, com són les Unies de català a moltes escoles; perquè la normalització aquí no ha arribat a tots els indrets de la Comunitat, i això ja ha sortit a molts de debats que s'han fet aquí.

En resum, Sres. i Srs. Diputats, Sr. President del Govern, nosaltres donarem suport, com ja han anunciat els meus companys, a les seves propostes de resolució, però, evidentment, amb alguns afegits i matisacions que crec són importants. Ells ja ho han desenvolupat a les seves intervencions, i tots aquests afegits, em creguin, van en una sola línia: reafirmar el desig d'autogovern i aconseguir majors cotes, majors competències, majors cotes competencials per a totes les illes, per a tota la Comunitat sense greuges comparatius ni marginacions. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. President de la Comunitat.

EL MOLT HBLE. SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Gabriel Cañellas i Fons):

Gràcies Sr. President. Gràcies Sres. i Srs. Diputats per la paciència d'escoltar-me una vegada més. Comprendran que si era difícil respondre a un Grup amb dues veus, fer-ho a un Grup amb tres distintes exposicions, que quasi em permetrien treure aquí, en aquest context familiar en què s'han expressat els tres oradors, amb aquella frase que m'adjudicava a mi el Grup Socialista, tants de caps tants de barrets, em trob davant tres caps i tres formes i una voluntat d'unificar.

Jo crec que dels tres es pot concloure una voluntat innegable de donar suport al context primordial i principal que va esser objecte ahir de debat, amb distintes matisacions segons els Portaveus. Unes matisacions que no vénen per simples qüestions geogràfiques o d'ubicació parlamentària, sinó que representen molt més posicionaments ideològics, que no situacions accidentals.

Jo voldria matisar algunes coses, i és que no podem estar pendants, com pareix que se'm proposava, que hi hagi gent o no que a un moment determinat, quan és el moment decisiu a unes eleccions, no exerceixin els seus drets. És possible, és real que hi ha gent que no va a votar, però a aquests se'ls governa igual perquè afortunadament no hi ha distinció que faci possible saber qui ha votat o no en un moment determinat. Són governats igual el que passa és que dins l'examen intern que ells facin en el moment que no exerceixen aquest dret, perden un altre dret que és el de queixar-se.

Dic això perquè en cap moment ningú no s'ha de poder sentir ni ignorat, ni oblidat, ni marginat pel Govern d'aquesta Comunitat. Ni molt manco i especialment cap de les institucions que formen part del Govern d'aquesta Comunitat, sigui el Govern en si o siguin les altres institucions, els Consells Insulars.

Si ahir no hi va haver excessives referències implícites, que sí n'hi va haver, perquè jo deia clarament que s'ha d'explicar que l'Estat només és un, però que els representants principals són diferents segons sigui l'abast territorial de govern, els Ajuntaments en els municipis, els Consells a les Illes i la Comunitat Autònoma a la regió, nacionalitat o país, perquè ningú no se sentís oblidat, ens obliga el fet de tenir-ho tan clar que independentment que ahir féssim o no menció d'aquest desenvolupament de l'article 39, aquesta sigui una de les obligacions primordials del Govern d'aquesta Comunitat.

Però no s'oblidin per favor, que qui res no té, res no pot donar, i que en el moment en que plantejam transferències als Consells Insulars, surt immediatament l'emperò, i cap Consell Insular no voldrà rebre competències si no estan adequadament dotades, cosa molt justa, molt lògica, i molt raonable. I la lluita que feim quan demanam finançament, la feim precisament per poder obviar que la discussió que nosaltres tenim avui, de cara a aquells que han estat massa aspres en el moment de donar el que sí tenien, ens hagi de passar exactament igual, Déu no ho faci, amb els Consells insulars.

Per tant, no som nosaltres que hem de recuperar cap mena de cadena de l'esclavitud perduda, són altres que han ignorat aquestes cadenes que ells mateixos es posaren durant molt de

temps i ara recorden que les han de recuperar perquè perden el tren de la modernitat d'aquest país.

M'alegra la coincidència, i al mateix temps em satisfà poder-los dir clarament que tot i respectant qualsevol moviment, aquest Govern, aquest grup polític i jo mateix, ens sentim àmpliament i absolutament emparats cívicament, ciutadament i socialment. Totes les manifestacions que hi hagi a més a més, benvingudes; però en el moment decisiu i clau, els ciutadans, individualment, representant col·lectivitats i com a membres d'una ciutadania, ens empararen i ens continuen, mentre no es demostrï el contrari, emparant, i no amb paraules només, quan passàvem i ens donaven un copet a l'esquena i ens deien, vas bé, no et preocupis; sinó que a més d'això ens empararen així com toca i, per tant, respectant aquesta decisió presa de manera lliure i secreta pels ciutadans d'aquestes illes, continuarem actuant.

M'és difícil poder-li dir en aquest moment què passarà amb un 5B d'una illa en concret, perquè desgraciadament aquest sedàs encara no el tenim nosaltres. I als que estaven més bé els han posat molts d'emperons, voldrem veure què diran des del lloc on tenen la facultat de decidir dels que tenien algunes dificultats més, però no li càpiga cap dubte, igual que lluitarem des d'Eivissa, des de Menorca, des de Formentera i des de Mallorca perquè aquest 5B que era l'única manera de participar en els fons comunitaris que ens quedava a l'abast, no passàs per davant la nostra porta sense aprofitar aquella ocasió, no deixarem de lluitar perquè uns projectes en concret siguin una realitat.

Esperam sincerament que en el pròxim debat que hi hagi, sigui de l'ordre que sigui, aquesta Comunitat no estigui ni en estat ni amb estat, el que és tant com ripuntat, però amb les bastes grosses; sinó que estigui acabat, llest, enllestit, de tal manera que el fruit de l'esforç de tots sigui igualment beneficiós per a tots.

I dins aquest context de puntualitzacions a aquest grup, voldria esser prou clarificador que en el moment en què una intervenció d'aquesta magnitud i de la transcendència que pot tenir per a un davant aquesta Cambra, s'usen expressions, es procura, s'intenta, s'esforça un perquè no hi hagi errors. Tots som humans, i és possible que ens equivoquem; només s'equivoquen els que no fan res. Però quan he posat l'article 148, Srs. Diputats, no m'he equivocat, el darrer apartat d'aquest article inclou totes les matèries del 149, per tant en dir 148, no hi ha error, el 148 acaba dient que passats cinc anys hi podrà haver també exactament totes les del 149, si bé és cert que imposa uns condicionants de modificació de l'Estatut als quals jo crec que no hem renunciat. Per tant, el 148 marca uns límits, i la Constitució no té diferències per a ningú.

I nosaltres no volem diferències per a ningú, però també volem que, per favor, una vegada més no es facin judicis de valor anticipats, que no es digui que un pacte autonòmic suposa cessions, que no es facin judicis de valor d'allò que no se sap. Perquè si nosaltres no som en condicions de fer-los i som el Govern d'aquesta Comunitat i fins ara els únics interlocutors institucionals, perquè n'hi ha que fan el paper del comissionista, que va i ve, que també se n'assabenten de qualque cosa, encara no sabem de què va, em pareix improcedent que es faci el judici de valor de dir un pacte autonòmic pot suposar rendir les nostres armes a les portes d'aquest castell inexpugnable que ha estat fins

ara a Madrid. Per tant, qui vulgui fer judicis de valor, que se'ls guardi.

És similar o paregut a dir que no estam per a les comandes de gestió, que volem competències, que les volem completes, que no volem desigualtats més que les que les nostres pròpies peculiaritats ens puguin comportar, però que també dins aquest capítol del seny que ens adjudicam tots amb tanta freqüència i per molts anys, voldríem que aquest seny ens duqués per un camí que no és tancar-nos a fer-ho per passes rigoroses, ens impedís arribar a aquest objectiu final que tots desitjam.

Estic convençut que amb el seu suport, senyors del Grup Mixt, serà més fàcil l'actuació del Govern, com ho serà amb l'ajuda de tots aquells que vulguin col·laborar en aquest suport seu, a l'hora de fer les propostes i a l'hora de fer les lluites que facin falta. I no es preocupin, senyors del Grup Mixt, el darrer tot ho té, i per això parlarà el darrer el Grup Popular.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies Sr. President. Membres del Grup Mixt que volen intervenir en torn de rèplica? Té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Moltes gràcies Sr. President. Si se'm permet parlaré des del mateix escó per guanyar temps. I només perquè no voldria que el to de la meva intervenció anterior hagués confós ningú, tal vegada perquè li he donat un to massa jocós, i sobretot perquè no hagués confós sobretot el Sr. President del Govern.

En primer lloc li he de dir una cosa, respecte del que ha dit d'ubicacions, si anava per aquest Diputat, no és gens accidental la ubicació que té quant a la situació en el Grup Mixt, no té res d'accidental, no, no té res d'accidental, no hi entraré més.

Quant al que li he dit de l'abstenció, el que li volia dir amb ànim constructiu, un poquet des de l'experiència, és que tots som responsables i hem d'estar preocupats per l'alt grau d'abstenció, perquè, vulguem o no fa falta una il·lusió dels ciutadans d'aquesta Comunitat Autònoma cap a la res política, sigui dit sense ànim d'entrar en qüestions de veus, la res política.

A continuació, li vull dir que li agafo la paraula una vegada més. Aquest compromís que vostè ha dit, per poder dotar adientment les transferències als Consells Insulars, li agafo la paraula, Sr. President. I li agafo en un sentit, i estic molt content que de cada dia coincidim més fins i tot amb les cites insularistes, perquè vostè ha esmentat ni més ni manco que "Gra d'Arròs", com sap el Sr. President, bé, ja ho explicarem un altre dia perquè no hi ha temps; "Gra d'Arròs" és el que va parlar de recuperar les cadenes de l'esclavitud perduda.

Però, el que li vull dir és que no el confongui això. Em vull comprometre que el mateix que vostè demana a l'Administració central, pensi que té l'obligació de fer-ho respecte de les Illes, respecte dels Consells Insulars, respecte al desenvolupament de l'article 39, recordant que el 37 diu que el govern, la representació i l'administració de cadascuna de les illes és ostentada pels Consells Insulars. Que quedi clar això amb tota seriositat.

Des d'aquesta perspectiva només li puc dir una cosa que el que li deia del 5B, es tractava precisament no perquè vostès ho poguessin fer, sinó perquè tengués el mateix suport, i no és ara el moment de parlar-ne que han tengut els altres projectes de les altres illes. I m'excús d'entrar a fons a la qüestió.

Per acabar, senzillament que l'any que ve, quan parlem aquí i seguint el símil de la Comunitat en estat o l'estat de la Comunitat, si és la Comunitat en estat, respecte d'això amb tota seriositat li he de dir -acabaré amb una broma, una broma d'actualitat, no només pel cànon, perquè és el problema més greu que tenen les illes pitiuses- que Déu faci que el Govern hagi romput aigües. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Sr. President de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, vostè diu que se sent emparat cívicament, ciutadanament i socialment perquè ha guanyat unes eleccions, i jo estic d'acord que ha guanyat unes eleccions amb majoria absoluta, però jo li deman per què.

L'objectiu final que ha dit vostè és aquesta igualtat de drets de tenir l'autonomia que vulguem i per tant nosaltres volem tenir la mateixa autonomia que té qualsevol altra Comunitat Autònoma de l'Estat espanyol. Si és per això, jo crec que efectivament està emparat no tan sols pel seu Partit, per la seva coalició electoral, ho està per molta més gent que no l'ha votat.

Però si vostè diu que està emparat cívicament, ciutadanament i socialment per anar cap a un pacte autonòmic que consagra la desigualtat entre unes autonomies que seran de primera i unes altres que seran de segona, li he de dir que possiblement tindrà la majoria d'aquest Parlament, entre el seu grup, entre el seu partit i el primer partit de l'oposició, no amb tota la seva coalició si és veritat el que he llegit als diaris i les declaracions que ha fet Unió Mallorca.

També li he de dir una altra cosa, respecte d'Unió Mallorca que en primer lloc s'ha adherit a la Plataforma Cívica, i, en segon lloc, que ha sortit als mitjans de comunicació, que Unió Mallorca, que va ésser la promotora de la reforma de l'Estatut que es va aprovar dia 29 de gener, que va ésser qui a través d'una iniciativa parlamentària va fer possible la Comissió que va redactar la reforma de l'Estatut, hi ha hagut unes declaracions als diaris que no vol renunciar a aquesta reforma. Tal vegada estic equivocant, em podem desmentir.

I, en tercer lloc, li he de dir que sí, que vostè té majoria per fer el que vulgui, però també li he de dir que hi ha unes enquestes molt significatives que pens que no són suficients, tal vegada s'haurien de fer més ben fetes, més grosses, però que de moment ens diuen que per cada ciutadà d'aquestes illes balears que no vol tenir una autonomia com la que tenen les altres Comunitats històriques, n'hi ha quasi quasi set que diuen que sí. Per consegüent, vostè pot fer el que vulgui Sr. President, perquè té majoria per fer-ho, el que passa és que nosaltres esperam del seu

bon sentit i de la seva prudència que faci cas al que vol la majoria del poble de les Illes Balears.

I respecte de l'article 148, molt bé, l'article 148.2 diu efectivament que passats cinc anys es pot accedir a les competències de l'article 149, però, i vostè ho ha reconegut, mitjançant la reforma e#l'Estatut, no d'altra manera.

Per acabar, jo li vull dir que tindrà tot el nostre suport perquè negociï a Madrid un pacte autonòmic amb les condicions que tenim, i si vostè s'ha sentit al·ludit quant que jo he fet judicis de valor, li vull donar un marge de confiança Sr. President, el té tot i esper que no ens defraudi.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. President.

EL MOLT HBLE. SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Gabriel Cañellas i Fons):

Gràcies Sr. President. Tan sols per constatar que efectivament, en qualque ocasió, quan se surt a aquesta tribuna, es fan judicis de valor, i s'intenten repetir una vegada més. Jo no crec que en cap moment hagi fet ni tan sols la més petita insinuació de cessions de res que ens doni dret ni la Constitució ni els Estatuts. I sistemàticament s'intenta suposar que un pacte autonòmic pot ésser una ja prèvia concessió a perdre i a cedir part d'allò que ens correspon.

Un pacte és un camí per arribar a un fi. I tan sols he fet la concessió de dir que no posarem un temps predeterminat per arribar a aconseguir aquest objectiu que perseguim, que no serà la qüestió de temps la clau principal d'aquesta negociació, sinó l'objectiu final. Tant és així que crec que l'única vegada que s'han pogut pronunciar i en l'únic sentit ha estat per cobrir el que són les peculiaritats d'aquesta Comunitat pel fet d'ésser una Comunitat insular, pluriinsular que ha tengut unes dificultats determinades i que les ha de superar. Tan sols aquestes peculiaritats. Hem d'admetre que hi ha altres Comunitats que tenen també les seves, i que això ens pot fer diferents a un moment determinat.

Suposant que aquesta sigui la voluntat de tots els grups, no crec que hi hagi motiu per pensar que asseure's a una taula a negociar sigui renunciar a res.

I si dic que em sent emparat, no ho dic pel fet d'haver guanyat unes eleccions, perquè això seria pretensions i una presumpció personal, sinó que em sent emparat perquè el que es dedueix d'un esdeveniment és que hi ha una coincidència majoritària d'una sèrie de ciutadans d'aquestes illes que volen un determinat camí i un determinat procés que ve marcat per un Grup polític majoritàriament acceptat, i per la coincidència en alguns punts de molts altres grups que proposaven exactament el mateix. Per tant, en el moment en que anam a defensar això, defensam coses per les quals ens sentim absolutament emparats.

Voldríem exactament de tots els grups el mateix suport a l'hora de defensar, malgrat sigui dins una simple resolució tan senzilla com la de les inversions, aquest mateix esperit d'anar a cercar si trobarem aquest suport de tothom quan parlem d'aeroports de

Mallorca, de Menorca, de l'Hospital de Manacor, de la inversió de costes, de l'Hospital de Palma, de totes aquelles altres referències i relacions que férem ahir en el discurs i que tothom ha obviat per si de cas patinàs.

Nosaltres continuarem insistint en les competències com continuarem insistint en el finançament que ens correspon per fer nosaltres "lo nostro" i perquè ens correspon que els altres ho facin també en compliment de les seves competències. Tan sols quan puguem dir que tothom ha complert amb el que li toca, podrem dir que cadascú comanda ca seva, però alerta que ca nostra tal vegada no és ca seva per a tothom. Ca nostra crec que és aquesta Comunitat, que comprèn quatre illes, que forma un conjunt i que per a tots és ca nostra.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies Sr. President. Té la paraula el Portaveu del Grup Parlamentari PP-UM.

EL SR GONZÀLEZ ORTEA:

Gracias. Sr. Presidente. Sras y Sres Diputados.

El Presidente del Govern, en su discurso de ayer, cifraba el pasado éxito electoral en que los ciudadanos habían escogido, mayoritariamente, el programa del PP-UM para el próximo cuatrienio, y ello es obvio; pero, a mi juicio, tanto o más importante que el programa concreto ha sido que los ocho años de gobierno del centro-derecha balear, lejos de erosionar la credibilidad de quien lo representa, ha volcado a su favor la confianza de una amplia mayoría, y esto no podemos perderlo de vista en un debate que, como éste, trata de poner en claro el planteamiento de la política de la Comunidad Autónoma.

En pocas palabras, en mi opinión el ciudadano pensaba, piensa que se han hecho muchas cosas y sobre todo que se han hecho bien, y por eso vota con la confianza de que se seguirá por ese camino.

Y que nadie piense que diga esto como muestra de satisfacción y autocomplacencia; muy al contrario, lo que quisiera con ella es resaltar al Presidente del Govern la necesidad de asumir la responsabilidad de respaldar aquella confianza con hechos, de extremar esfuerzos por desarrollar el programa prometido, y de mantener los oídos bien abiertos a las demandas públicas.

Las preocupaciones de nuestro grupo parlamentario en esta legislatura estarán puestas, lógicamente, en apoyar al Govern, pero también en recordarle sus compromisos.

Una parte del discurso del Presidente nos ha producido una especial satisfacción: es la que se refiere a su disposición al diálogo y al consenso con las fuerzas de oposición; ello por dos razones: la primera, porque pone de manifiesto públicamente que tres victorias electorales sucesivas y ocho años de trato difícil con una oposición en ocasiones correosa -si me permiten la expresión-, no han conseguido ensorberbecer ni alterar su talante de diálogo, y que, pese a nuestra mayoría parlamentaria absoluta, la negociación política está abierta a todos los grupos que estén dispuestos a aportar ideas y a apoyar la construcción definitiva de nuestra Comunidad.

La segunda razón, porque parecía apuntar a una nueva disposición, por parte del Grupo Socialista, a modificar sus planteamientos de los últimos años y pasar de la postura casi permanente de acoso y derribo del Govern, tratando de encontrar apoyo en los grupos más pequeños, a la de arrimar el hombro en la tarea común de enriquecer nuestra Comunidad, lógicamente desde la crítica, y sin perder su función de control de la acción de gobierno.

Debemos felicitarnos si al fin conseguimos desterrar actitudes pasadas, que dieron lugar a posiciones legislativas, a mi juicio poco responsables y ponderadas de las que surgieron leyes y propuestas necesitadas de revisión, como la de espacios naturales, o de hostilidad manifiesta, como las mantenidas en la reforma del Estatuto.

¿Es real la disposición a colaborar de la oposición, a que se refería el Presidente? Yo tengo que confesar, a estas alturas del debate, que no tengo nada claro.

Financiación. El discurso del Presidente se ha centrado fundamentalmente en dos temas: financiación y autonomía. Y tal vez éste de financiación es uno de los más discutidos en esta Cámara, en los últimos años, y siempre se han planteado dos posturas contrapuestas: una, la del grupo Socialista, que se ha esforzado en convencernos de la bondad del sistema vigente; y otra, la del resto de los grupos parlamentarios y el Govern, que la hemos venido considerando insuficiente e injusta.

Ello desembocó en la propuesta contenida en la reforma del Estatuto, de un nuevo modelo de financiación. No obstante, y en referencia a la situación actual, la controversia ha girado unas veces en torno a los componentes de la fórmula, tanta en lo que se refiere a los índices que en ella se contemplan, como el de insularidad; como a los que no se contemplan, como el de población demandante de infraestructuras y servicios no residente; el del distanciamiento real geográfico del territorio insular, o el de la existencia de unidades administrativas separadas.

Es grato escuchar que en alguna medida la mayor parte de estas peticiones empiezan a ser entendidas por la Administración central -¿se entienden aquí por el Grupo Socialista?-, aunque lo que es verdaderamente importante no es que se entiendan, sino que se comiencen a atender.

Lo mismo sucede con el tema de los Convenios, y específicamente el de Carreteras, que supondría, de renovarse en condiciones razonables, una fuerte inyección para nuestras vías, nuestras congestionadas vías, que necesitan urgentes ampliaciones: la Conselleria de Obras Públicas y Ordenación del Territorio cifraba recientemente en no menos de 50.000 millones de pesetas, año actual, las necesidades para adecuar la oferta a la demanda en el tema de carreteras en los próximos años. Y que nadie se asombre, porque con unos niveles medios de tráfico similares, la red de interés general del Estado, que tiene una longitud de unos 18.000 kilómetros, tiene prevista una inversión de más de un billón de pesetas.

Pero no solamente padecemos un defecto de financiación a través de las competencias transferidas; también, como puso de relieve ayer el Presidente, hay todo un rosario de inversiones directas del Estado, inconclusas o aún no empezadas, y lo que

mas nos preocupó de su discurso, es la caída del 50% a pesetas constantes en los últimos años. A este respecto, me pregunto, ¿cual ha sido el papel jugado por la Administración periférica del Estado, y cual su responsabilidad en este estado de cosas?

¿Se han sabido exponer carencias y necesidades, en las materias de competencia estatal, ante los respectivos ministerios, por sus representantes aquí, aquí, en la Comunidad Autónoma? ¿Se ha puesto el empeño necesario y se ha ejercido la presión adecuada?

No voy a contestar a esas preguntas porque ignora las respuestas, pero los resultados de las gestiones que se hayan podido hacer no son, al menos hasta ahora, brillantes; y, no lo olvidemos, las autoridades periféricas de la Administración central tienen como una de sus principales obligaciones la de transmitir a Madrid aquellas carencias y buscar en la capital del Estado las oportunas soluciones dentro de lo que son sus competencias.

Esta caída de la inversión estatal, la ausencia de convenio de carreteras y la irrisoria participación de la Comunidad Autónoma en los ingresos del Estado y en el Fondo de Compensación Interterritorial, me parece que son suficientemente elocuentes como para evitarnos seguir discutiendo sobre la balanza fiscal, tan de moda en los días pasados. Y aquí, pediría al Grupo Socialista que concentraran todos sus esfuerzos y conocimientos -que son muchos, y me consta- en la tarea de contribuir a buscar soluciones para la mejora de la financiación de las islas, en vez de derrochar todos esos conocimientos tratando de encontrar errores en los argumentos del Conseller de Hacienda.

Una última observación a propósito de la financiación, y es que si se consiguen los objetivos propuestos por el Presidente, se podría producir un efecto de mejora indirectamente en la financiación de los Consells Insulares, en el momento en que haya el traspaso de las competencias correspondientes, y, tal vez, como se ha dicho aquí por algún otro Portavoz, con los mismos argumentos de población y unidades administrativas distintas, una mejora directa de sus paupérrimos presupuestos.

Autonomía. En esta parte del discurso cabe detenerse, a mi juicio, en dos aspectos fundamentales: uno, la ubicación, netamente constitucional, del Presidente; y el otro, su posición de flexibilidad en cuanto a la fórmula y el tiempo necesarios para la definitiva estabilización del proceso autonómico.

Quiero detenerme en ambos, y respecto del primero quiero decir que creo que deja muy poco espacio para el equívoco. El Presidente no sólo ha hablado en términos constitucionales al referirse a la Nación española, así, en singular, o a la unidad del Estado, sino que ha dejado claro que sea cual fuere el trato con el Gobierno central, nunca jugaría con esos términos ni con la ambigüedad que supone omitirlos. Entre tanta declaración oportunista como hemos escuchado en los últimos tiempos, resulta reconfortante oír, de quien lleva años gobernando a contracorriente y maltratado por un poder central y centralista, la seriedad y firmeza de su pensamiento político.

Esto, Sras. y Sres. Diputados, no es Croacia ni Lituania; esto es, sencillamente, una Comunidad Autónoma española: "Yo imagino, pues, que cada gran comarca se gobierna a sí misma,

que es autónoma en todo lo que afecta a su vida particular; mas aún: en toda lo que no sea estrictamente nacional. La amplitud en la concesión de "self-government" debe ser extrema, hasta el punto de que resulte más breve enumerar lo que se retiene para la nación que lo que se entrega a la región. En principio, sólo el ejército, la justicia, una parte de las comunicaciones, la vida internacional, el derecho a intervenir los actos del régimen local y la opción constante a establecer servicios reguladores de orden pedagógico, científico y económico, en todo el territorio peninsular, quedarían en manos del órgano central del Estado. Y este Estado nacional va a ser cosa mucho más seria y enérgica de lo que ha sido hasta aquí. El abandono de tanta jurisdicción que hemos hecho a la gran comarca parece hasta ahora inspirado sólo por una generosidad en beneficio de una vida local. Ya se verá como a la par va hecho en beneficio del poder nacional, que, libre de ese lastre, ascenderá a las alturas de prestigio que le corresponden y de que nunca debió bajar".

Esto no son palabras más, son palabras que hace más de sesenta años decía un gran español, Don José Ortega y Gasset, nosotros, ahora lo tenemos plasmado en una Constitución, y todo lo que hemos de hacer es convencer de ello a quienes todavía temen que la fortaleza de las Comunidades Autónomas pueda suponer la fragilidad del Estado; o a quienes, por el contrario, piensan que el camino del autogobierno pasa inexcusablemente por la destrucción de España.

El segundo aspecto destacable de las palabras del Presidente, relativas a la situación autonómica, se refiere a la fórmula o fórmulas para su avance. El pasado año, esta Cámara elaboró una Proposición de reforma del Estatuto que duerme el sueño de los justos en algún cajón olvidado en el Congreso de los Diputados. Pensamos entonces y seguimos pensando ahora, Sr. López Casanovas, pensamos entonces y seguimos pensando ahora que aquél es el mejor camino para adecuarnos a la amplia demanda de autogobierno, y voy a dar solamente tres razones para justificar esta afirmación:

Primera. La reforma de Estatutos entra de lleno en el mandato constitucional, contenido efectivamente en el apartado segundo del artículo 148; han pasado más de ocho años de vigencia del nuestro, las instituciones están en marcha, la legislación básica aprobada por esta Cámara, la experiencia electoral repetida satisfactoriamente, la Administración autonómica trabajando; en definitiva, todo a punto para ensanchar el campo de actuación de las instituciones de Baleares y para tomar en sus manos la representación ordinaria del Estado en la Comunidad, como dice la Constitución en su artículo 152 y como reclamaba ayer nuestro Presidente.

Segunda razón. La reforma de los Estatutos permite la diversidad en la homogeneidad. Permite que, sin renunciar a nada, cada Comunidad especifique sus peculiaridades; cuando la reforma se debatió en este Parlamento, ya señalábamos esta ventaja frente al procedimiento, también constitucional, contenido en el artículo 150.2, que autoriza a realizar transferencias del Estado a las Comunidades Autónomas mediante Ley Orgánica específica, procedimiento que a nuestro juicio si se singulariza para cada Comunidad, haciendo, por ejemplo, para la nuestra una ley de ordenación de transferencias a las Islas Baleares, nos sitúa en la misma vía que la reforma de los Estatutos, con algunas desventajas, como los mecanismos de control no definidos o la posibilidad discutida por

constitucionalistas de recuperación, en este caso, de competencias por el Estado, etc. Esa si se hace para una ley singular; y si se generaliza para todos -con otra LOAPA- impide la necesaria diferenciación entre unos y otros, como efectivamente ya se había mencionada desde esta tribuna esta tarde, y sigue dejándonos en inferioridad de condiciones respecto de las comunidades mal llamadas históricas. En cualquier caso, su utilidad me parece evidente que es transitoria.

Tercera razón. La tercera ventaja de atender la reforma del Estatuto propuesta está en la resolución definitiva del tema de la financiación. Nosotros propusimos el sistema de convenio o concierto, similar pero no necesariamente igual, al que tienen otras comunidades y con las premisas que se contienen en los artículos 156, 157 Y 158 de la Constitución. Ella exige, desde luego, el valor de plantearse rigurosamente el papel de las Comunidades Autónomas como partes indivisibles del Estado, pero con verdadera capacidad para su autogobierno en lo que afecta al desarrollo de sus competencias, y no vemos en este planteamiento nada que no pueda ser admisible e incluso deseable para todos, ya que minimiza las controversias a que nos ha conducido el modelo vigente de financiación provisional, y creo que puede simplificar extraordinariamente el futuro.

Las técnicas jurídicas y económicas están suficientemente desarrolladas para permitir dar con las fórmulas precisas y para incorporar en ellas el principio de la solidaridad, que nosotros estamos dispuestos a defender ahora y siempre, nos sea favorable o desfavorable, porque creemos con Ortega y Gasset, y queremos como él, que la Nación española en su conjunto también ascienda a la altura que le corresponde.

Es evidente, no obstante, que la vía de la reforma del Estatuto tiene también sus inconvenientes, y quizás el mayor, el de más importancia, sin ninguna duda, es la necesidad de un acuerdo generalizado que hoy por hoy parece difícil de alcanzar, porque, pese a lo que hace un año pedía al Grupo Socialista, Sr. López Casanovas, hace un año o unos meses, que se subiera al carro de la reforma del Estatuto, el Grupo Socialista es evidente que no se subió, y sin él no se puede prosperar en ese camino.

Ya ven, Sras. y Sres. Diputados, que el Gobierno español -y no nos duelen prendas decirlo- es valiente a la hora de la reconversión industrial o minera, que nosotros entendemos imprescindible pese a lo dolorosa que pueda ser, pero se acobarda en lo que a la reconversión administrativa se refiere. Y tal vez somos optimistas al tachar al Gobierno central de cobarde en materia de reconversión administrativa si atendemos al imponente crecimiento de su aparato institucional, funcional y directivo: aumentan ministerios, organismos y empresas públicas, altos cargos y funcionarios, como queda reflejado en los Presupuestos Generales del Estado año tras año, en tanto se regatean transferencias y se escatiman medios a las Comunidades Autónomas.

El otro día leía en una revista técnica que la línea de alta velocidad de ferrocarril entre Madrid y Sevilla -hoy también aquí se ha hablado de trenes-, que empezó presupuestada en 180.000 millones de pesetas esta por los 300.000 millones de pesetas, ya nosotros se nos regatea, se nos niega, el traspaso en condiciones mínimamente aceptables de los 30 kilómetros de la línea Palma-Inca.

Algo se mueve, sin embargo, y parece concretarse en el Pacto Autonómico. ¿Cual es el alcance de este Pacto? Debo confesar que lo desconozco, aunque me tranquiliza enormemente, pero en cualquier caso parece discurrir por un camino distinto al de la reforma de los Estatutos. A mi juicio, cualquier movimiento es bueno y creo que una alternativa a la reforma de Estatuto podría ser aceptable bajo tres condiciones como mínimo.

La primera es que se mejore inmediatamente la situación actual lo que pasa por la reconversión administrativa de que hablaba. Y ello significa traspaso inmediato de competencias y mejora de las fórmulas de financiación actualmente existentes, tal como nos proponía el Presidente, ayer en su discurso y hoy a lo largo del debate.

La segunda condición es que el Pacto consiga los mismos resultados que la reforma del Estatuto que propusimos, es decir, que la Comunidad alcance los mismos techos competenciales y que se arregle de forma justa la financiación definitivamente.

Y la tercera condición es que la solución sea objeto de un consenso muy amplio de las fuerzas políticas parlamentarias, ya que, si no es así, tendría el mismo problema con el que tropieza la reforma del Estatuto, una continua irregularidad y zozobra, albur de resultados electorales, aquí y en la capital del Estado.

En definitiva, de lo que se trata en las tres condiciones es de que el Pacto sea un escribir derecho con renglones torcidos y que todos lo sepamos y estemos dispuestos a asumirlo.

Y, finalmente, sólo me queda decirle, Sr. Presidente, que hacemos nuestras las resoluciones que propone y esperamos que sean apoyadas por toda la Cámara y que compartimos, tras escucharle, un moderado optimismo, tras escucharle a usted compartimos su optimismo, tras escuchar a la oposición lo dejamos en moderado, en cuanto a que sean atendidas por el Gobierno central las peticiones, las propuestas que mañana se presentaran, y se inicie una nueva relación de cooperación con la Comunidad.

Muchas gracias.

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Gabriel Cañellas i Fons):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Només per una qüestió de cortesia, crec oportú i convenient usar un torn en aquest debat, no per contestar lògicament al grup que dóna suport al Govern, sinó perquè crec que és el moment més adequat perquè compreguin que adreçant-me d'una manera molt especial a ells, els demani a aquells que integren el grup parlamentari majoritari d'aquesta cambra, a aquells que integren el Grup Parlamentari del Partit Popular i Unió Mallorquina, que facin una petita reflexió, que se n'adonin -crec que ho fan- que ells, a més de ser els que donen suport al Govern de la Comunitat, són, en tot moment, els que tenen la difícil i primordial funció de vetllar les actuacions del seu govern.

Perquè a ells els correspon, més que a ningú, la difícil tasca de mantenir i fer que es mantinguin per part d'aquest govern tota una sèrie de conviccions que són les pròpies d'aquells que a un moment determinat li varen donar la capacitat de representar-los. Perquè des d'aquesta vetlla puguin garantir que mai el Govern a què ells donen suport no deixi de banda, ignori o oblidí aquell mandat que a un moment li donaren.

Perquè en aquestes circumstàncies actuals, el Govern de la Comunitat Autònoma ha de fer un esforç, el més gros possible, el màxim esforç possible, sense rendir cap ni una de les armes, sense lliurar-se en cap dels moments, per tractar d'arribar fins a un camp de lluita, de lluita sana però decidida per obtenir la més àmplia capacitat de sentir-nos un país amb autèntica força de decisió, finançada suficientment per no dependre de ningú i empena, sense cap dubte, per un camí de progrés.

I és important que aquest grup que és el que dóna suport al Govern usi tot el seu esforç per alentir aquest govern a no deixar passar cap ocasió, però que també ens serveixi de vetlla perquè no facem cap passa enrera.

Al mateix temps, jo els voldria demanar que usin exactament els mateixos esforços per utilitzar tots els mitjans que siguin al seu abast per aconseguir que a altres fòrums de diàleg, a altres centres de decisió i sempre exactament amb el mateix seny, es defensin les postures que han de fer possible, per afegit, que aquestes actuacions nostres puguin anar per aquest camí. Em referesc que, allà on es pugui decidir tot allò que formava part integrant del discurs i del debat que ahir es va proposar, en qüestió d'inversions que no depenen de nosaltres i que graven les nostres possibilitats

econòmiques, perquè els hem de dedicar esforços financers que podríem dedicar a competències que ens són pròpies, es faci exactament la mateixa vetlla; però amb una major facilitat, perquè en aquest esforç puc demanar la col·laboració d'altres grups de la Cambra que són disposats, efectivament, a fer-ho.

Aquells esforços que han de fer possible que el 1992, els Pressuposts del Govern de la Nació que es debaten en aquests moments, ens donin molt més àmplies oportunitats i ens permetin no haver de repetir aquí les mateixes peticions que hem hagut de fer en aquesta ocasió.

Que es compleixin els desitjos de veure les inversions realitzades en els temes d'aeroports de Mallorca i de Menorca, i en els temes d'hospitals. Perquè no ens pareix prudent ni convenient que cap dels grups no accepti que un hospital com el de Manacor que havia d'haver estat fet, acabat i enllestit l'any 1988 i que després s'ha anat retardant, es presenti en aquest pressupost, després de la promesa de començar-lo enguany, - es presenti per a l'any que ve amb una inversió de 4.000 i busques de milions de pessetes, amb només una dotació d'escassament 200, i un termini de realització de 5 anys per fer aquesta inversió de 4.000 milions, quan l'any 1988 ja havia d'estar acabat.

O que en el segon hospital de Palma, no precisament proposat per nosaltres com a una urgència, sinó per altres grups, perquè nosaltres crèiem més urgent el d'Inca, surti a un Pressupost de l'Estat amb 10 milions de pessetes, quan es calcula una inversió de 10 a 12.000.

O que s'ignorin i quedin sense justificar les inversions en infraestructures esportives en els centres escolars que estan convinguts i firmats amb el nostre govern. O que tampoc no quedin determinades les inversions en costes, a un moment en què aquesta comunitat ha fet l'esforç grandíssim, combinat amb tots els ajuntaments de tots els colors polítics, per embellir les zones, la prova és que només han quedat a l'aire aquelles zones on la participació massiva de la inversió de costes havia d'haver fet i aconseguit el més important dels resultats.

Tants i tants de temes com hem tractat aquí i per als quals els deman una vegada més la seva col·laboració, la de tots els grups, la de cadascun en la mesura en què siguin capaços i amb la seva força. Tan sols si tots ajuntam els nostres esforços, podrem parlar amb un altre, no tan moderat, optimisme, d'un futur realment esperançador per a tots, i no haurem de parlar, una vegada més, de doblers, doblers i doblers.

Creguin-me que treure-aquest tema un pic -i un altre també, no és en absolut ni agradable ni crec que sigui convenient, precisament perquè aquest esperit de confiança en la política i en el que els polítics podem aconseguir per a la nostra comunitat, és precisament qualche cosa més que parlar de doblers. No debades diuen en aquesta terra que "parlar de doblers no fa senyor". Voldríem, Sres i Srs. Diputats, que el proper debat ens elevàs a tots a una categoria molt més de senyors en aquest sentit.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President.

Vull recordar als portaveus dels grups que podran presentar propostes de resolució demà matí de les 9 a les 10 en el Registre d'aquesta Cambra.

I, conclòs el debat, s'aixeca la sessió.

EL SR PRESIDENT:

Comença la tercera sessió del Debat general sobre acció política i de govern corresponent a les propostes de resolució. Per presentar les propostes de resolució del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula, en primer lloc, el Diputat Sr Pascual i Amorós.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Sr President. Sres i Srs Diputats. El President del Govern, Sr Cañellas, abans d'ahir, quan va fer la presentació del debat i es va centrar en temes pendents que hi ha entre la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i l'Administració de l'Estat, va fer una crida als distints grups parlamentaris perquè es fessin una sèrie de propostes a l'Administració Central i el Grup Parlamentari Mixt ha respost a aquella crida recollint els 7 punts que ell va proposar.

D'això en parlaré poc. Només he de dir que es demanen doblers per a carreteres, per exemple, que es demanen doblers per als ajuts als pagaments dels deutes produïts per les pluges torrencials i que es demanen doblers per a altres coses, com puguin ser temes culturals, la normalització lingüística i també que les solucions de finançament passin per la comptabilització de la població real utilitzadora dels serveis i no la població de

dret, però aquesta setmana també hem viscut la presentació en públic de la plataforma cívica per a l'autogovern i ens han lliurat un manifest que els distints grups parlamentaris hem rebut a través del President del Parlament.

Idò bé, el Grup Parlamentari Mixt es fa ressò d'aquest manifest, dels seus objectius i, coincidint amb el Grup Parlamentari PSM-EEM, encara que en forma diferent, du a l'aprovació d'aquesta cambra quatre punts que són el reflex del manifest de la plataforma cívica. En primer lloc, es tracta de valorar positivament - com deim a la nostra proposta d'acord núm. 9 - totes les iniciatives ciutadanes, i naturalment ens referim a la plataforma, per aconseguir l'autogovern i els seus objectius de fer créixer la consciència de país per tal de fer possibles les nostres legítimes i irrenunciables aspiracions com a poble.

En segon lloc, com a conseqüència d'aquest principi, demanam que s'aprovi pel Congrés de Diputats el text de reforma de l'Estatut que es va aprovar en aquesta cambra per una gran majoria absoluta dia 29 de gener d'enguany, que és un text que equipara la nostra autonomia al nivell d'autonomia de les nacionalitats mal anomenades històriques Catalunya, País Basc i Galícia -, perquè Andalusia també en té com aquestes i no és cap nacionalitat històrica.

En aquest respecte, a aquells que diuen que hi ha moltes dificultats per a reformar els estatuts, jo els he de dir: ¿Per què, si al Govern Central li ha interessat reformar els estatuts no record de quantes comunitats, no sé si són cinc o set, perquè es poguessin celebrar les eleccions dia 26 de maig del 1991, a totes les comunitats, eleccions municipals i eleccions autonòmiques? Si en un termini de temps molt breu ha reformat tots aquests estatuts, per què ens han de dir que no si la Comunitat Autònoma de les Illes Balears demana la reforma del seu? Jo vull recordar una vegada més que l'article 143 de la Constitució diu que les comunitats autònomes exerceixen el dret d'arribar a l'autogovern. És un dret que tenen les comunitats autònomes dins el marc constitucional i el que feim aquí no és en absolut sortir del marc constitucional, sinó exercir aquest dret que ens dona la Constitució.

Per tant, nosaltres pensam que l'objectiu immediat i més concret de la plataforma cívica és aquest: que s'aprovi la reforma de l'Estatut, i així hem de celebrar que el Consell Insular de Menorca, en una sessió celebrada recentment, ja ho demanà així, i que el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, en una sessió encara més recent, de fa molt pocs dies, també hagi acordat demanar que s'aprovi la reforma de l'Estatut d'Autonomia, cosa que ha fet per una àmplia majoria. Això és el que nosaltres demanam, sobretot del grup majoritari de la Cambra: que doni suport a aquesta proposició, cosa que al cap i a la fi hem afegit al principi que propugna el President del Govern i que nosaltres també recollim, d'assumir que la Comunitat Autònoma és l'Estat a la nostra Comunitat, i que s'ha dotar del màxim de competències i capacitat política i econòmica, és a dir, que la principal Administració a les Illes Balears és l'autònoma i no la perifèrica. Per tant, això és el punt més important.

Després hi ha un altre punt també derivat del que demana la plataforma cívica, que és instar el govern de l'Estat i el de la nostra Comunitat que pactin un calendari de transferències de competències en tot allò que s'aprovi a la reforma de l'Estatut i,

naturalment, també sol·licitar que es dugui a efecte el model de finançament basat en el concert econòmic. Respecte d'aquest darrer punt, he de dir que el PSM-EEM ha presentat un punt, el seu núm. 10, que és més complet que el nostre, perquè parla d'una situació transitòria per arribar al concert econòmic que podria ser la cessió a la Comunitat Autònoma un impost dels grossos. Naturalment tots pensam en l'impost sobre la renda de les persones físiques, cosa que ja han demanat les comunitats autònomes de Catalunya, de València i de Madrid. Ho han demanat eminents presidents socialistes, o sigui del Partit Socialista Obrer Espanyol, i nosaltres volem que això també es faci aquí.

Respecte d'aquest punt, per tant, nosaltres oferim una transacció al Grup Parlamentari PSM-EEM perquè, en aquest cas en base a la seva redacció, s'hi afegís que s'incrementi la proposta del Sr Cañellas - i en aquest cas també del Grup POPULAR-UNIÓN MALLORQUINA - que és la consideració de la gran necessitat d'incrementar la inversió de l'Estat a les Illes Balears. Si s'hi afegís aquest paràgraf dins la proposta del PSM-EEM, nosaltres estariem d'acord amb una transacció, naturalment.

Per tot això, pensam que en aquest debat no hem de diversificar les propostes d'acord, perquè ens jugam que davant el Pacte Autonòmic arribem a tenir, a nivell d'autonomia, un estatut de primera, un estatut del mateix nivell que els de Catalunya o del País Basc, o que aquest Pacte Autonòmic fet a Madrid per a les illes Balears institucionalitzi un estatut de contingut molt menor que els de Catalunya i del País Basc, cosa totalment inacceptable i, a més, rebutjada per la societat balear, és rebutjat per cada un dels pobles de les Illes Balears, com ja ha manifestat una enquesta molt reveladora en aquest respecte que diu, com vaig dir ahir, que per cada mallorquí, menorquí, eivissenc i formenterenc que volen que hi ha hagi manco cotes d'autonomia, n'hi ha quasi quasi set que demanen un nivell d'autonomia semblant al de les nacionalitats històriques. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula, també pel Grup Mixt, el Sr Vidal i Juan.

EL SR VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Com ha dit el meu company de grup, en les nostres propostes de resolució nosaltres hem recollit totalment les suggerències que va fer el President del Govern en el seu discurs sobre l'estat de la nostra autonomia. Això tal vegada ha confús l'opinió o alguns mitjans de comunicació en el sentit que nosaltres donàvem suport incondicional - pareix que ho han dit així - a les suggerències que va fer el nostre President. Efectivament, nosaltres li donam suport, però no incondicional, sinó agafant la paraula del seu compromís que també assumiria una sèrie d'afegits que ahir nosaltres vàrem fer i amb els quals ell ja va estar d'acord en principi, almanco implícitament. Per tant, no m'estendré sobre el punt del qual ja ha parlat el meu company, referent a la reforma de l'Estatut, perquè ja no cal parlar-ne més, crec que ha quedat prou clar.

Em referiré, sobretot, al punt 1, on, seguint la suggerència feta pel Sr President, nosaltres deim que al mateix temps, en base al que preveu l'article 37 del nostre Estatut, reconeixen - "el Parlament de les Illes Balears acorda" -la necessitat de desenvolupar l'article 39 sobre traspàs de competències als consells insulars a l'efecte que puguin exercir el govern, l'administració i la representació de les Illes respectives. Aquí, en les propostes presentades pel Grup Parlamentari PSM-EEM, hem vist que hi ha un punt - concretament la seva proposta de resolució núm. 3- que fa referència a la convocatòria de la Comissió Tècnica Interinsular, la qual, com dia la llei, ha de distribuir totes les competències, així que, naturalment, aquestes propostes hi hauran de passar per tal que les dugui a terme.

Per tant - i igualment que ho deim d'aquest punt concret i per al PSM, també ho deim per a tots els grups - ja anunciam que estam d'acord a transaccionar, quan hi hagi un recés, que segurament se'ns concedirà, tant això com altres propostes que hi pugui haver, amb el benentès que ho feim complint el compromís que vàrem assumir ahir sobre que volem arribar al més ampli consens possible per part de tots els grups d'aquesta Cambra perquè es duigu a terme, seguint les suggerències del Sr. President del Govern de la Comunitat Autònoma, aquestes millores que ens han de conduir a un model d'autogovern que encara no tenim.

Quant al punt 4 de les nostres propostes de resolució, veuran que també recollim el que deia sobre la solució financera, el fet de les unitats administratives que reconegui, naturalment, l'Administració Central, mitjançant conveni o altres alternatives al marge de les incloses dins la fórmula global de finançament, i nosaltres afegim: "i que aquesta solució es reflecteixi adientment en la política del Govern de la Comunitat Autònoma respecte de les diferents illes que componen les tres distintes unitats administratives". Nosaltres confiam, com va dir ahir el Sr. President, que això es reflexarà, i confiam que el Grup que dóna suport al Govern de la nostra Comunitat també assumirà aquest compromís del màxim responsable de l'Executiu.

El punt 5, ni més ni menys, no l'hem tocat, perquè és per arribar a solucions per a la comptabilització de la població real utilitzadora dels serveis d'infraestructures, perquè, naturalment, com va dir ahir el Sr. President, crec que això també s'ha de reflectir a les illes menors i concretament a Eivissa i Formentera, ja que la població de dret moltes vegades es quadruplica o quintuplica els mesos de la temporada turística i, per tant, no és just que les distribucions de les aportacions als recursos es facin en base a una població de dret que no correspon a la de fet.

Amb el punt 7, on es demana "sol.licitar ajudes a l'Administració Central "per a la protecció del foment de la cultura pròpia i la recuperació de la nostra llengua, on radica, per la seva varietat, la riquesa de la nostra societat", també hi estam totalment d'acord. El que nosaltres voldríem dir, per acabar, perquè crec que ja s'han debatut prou totes les qüestions, és que les nostres propostes de resolució, en coherència amb el que vàrem dir ahir, van encaminades precisament a això que dèiem: a obtenir el més ampli consens possible per aconseguir una millora en les cotes d'autogovern, en la finançació de la nostra Comunitat Autònoma i, sobretot, ja que per imperatius geogràfics i fins i tot històrics estam dividits en tres unitats territorials concretes, que això es reflecteixi també

adequadament en la millora dels recursos de finançació dels consells insulars i també en el fet de poder gaudir de l'autonomia que, per ser vàlida, com he dit tantes -vegades aquí i ara repetesc, ha de passar per totes i cadascuna de les illes de la nostra Comunitat. Gràcies, Sr. President, i també gràcies per la seva atenció al Govern i als Srs. Diputats.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Abans de continuar, voldria advertir als portaveus dels distints grups parlamentaris, que la Mesa no admetrà cap proposta de transacció que no es presenti per escrit, indicant, a més, els punts afectats i els punts que es retiren.

Grups que volen intervenir en el torn de les propostes del Grup Parlamentari Mixt? Pel Grup Parlamentari PSM-EEM, té la paraula el Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats. Sres. del Grup Mixt.

Ens satisfà reconèixer que hi ha una àmplia sintonia amb les propostes de resolució que aquí es presenten, si bé s'hauran de posar en concordança amb les que també presenta del PSM-EEM.

El primer punt, el reconeixement de la necessitat que la reforma de l'Estatut que es va aprovar aquí oportunament sigui també reiterada i defensada davant el Congrés dels Diputats - i del Senat, si prospera - és una necessitat bàsica i fonamental si volem que les competències que hem demanat aquí es consolidin dins l'Estatut d'Autonomia.

Avui que el President de la Comunitat Autònoma del País Valencià, o de la Comunitat Valenciana, o el President de la Comunitat de Madrid reclamen aquestes competències -el de la Comunitat Valenciana a partir de la reforma de l'Estatut, perquè ja tenen aquestes competències via delegació, via llei de transferències - és un bon moment per dir que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears també té i ha d'exercir aquest dret davant el Govern Central i el Congrés dels Diputats, però a la vegada que demanam açò i totes les competències de l'article 148 de la Constitució, és obvi que hem de reconèixer que dins les Illes Balears hi ha un procés pendent, el procés de descentralització no només administrativa, sinó competencial, que avala l'article 39 de l'Estatut d'Autonomia.

Per tant, nosaltres, si el President ho permet i amb el text pertinent, proposaríem que, si no hi ha inconvenient per part dels grups polítics, arribéssim a una transacció, perquè crec que és important que no sigui una qüestió de protagonisme de grup, sinó una qüestió institucional, parlamentaria, el fet d'arribar a aquestes resolucions per unanimitat, si és possible.

El punt 2, suficiència, autonomia, igualtat, corresponsabilitat i solidaritat són principis tan elementals que no haurien de ser necessàriament objecte de reafirmació parlamentària. Per què el Grup Mixt, el Grup PSM-EEM i supòs que altres grups presentaran aquesta resolució? Perquè, fins ara, no hi suficiència, ni hi ha autonomia, ni hi ha igualtat, ni hi ha corresponsabilitat. La solidaritat és dóna per entesa, però tampoc no hi ha els mecanismes que arbitrin aquesta possibilitat

de coneixement previ i de repartiment posterior dels recursos econòmics que es posen damunt la taula.

Òbviament, la fórmula que garantiria millor aquesta situació és el concert econòmic, si bé nosaltres també afirmam que abans d'arribar al concert econòmic també seria prudent i pragmàtic, com ahir li agradava de dir al President, que es contemplessin dies, passes que no suposessin endarreriments però permetessin arribar a les fórmules desitjables de concert econòmic. Ens referim als grans impostos estatals - l'IRPF, per exemple - i a la necessitat de dir d'una manera clara que la pròrroga del sistema actual de finançació no és en absolut acceptable. Qualsevol mesura que passi per la pròrroga d'aquest sistema, encara que després vinguin afegits de finançació addicionals, serà una terrible involució dins el sistema autonòmic de l'Estat.

Per açò també ens fa una certa recança - li donarem suport, però ens fa una certa recança - el punt 3: que la solució de les inversions en carreteres ha d'arribar via conveni entre ambdues administracions. No hauria d'arribar via conveni, hauria d'arribar via una finançació idònia, justa i corresponsable. Si només ens obrim la porta del conveni, no ho rebutjarem, però sempre direm que aquesta fórmula és insuficient i que no és una fórmula autonòmica.

Saltaré els punts 4, 5 i 6, perquè és obvi que els hem de donar suport. Quant al punt 7, ha de quedar molt clar que les ajudes de l'Administració Central per a la protecció i el foment de la cultura pròpia i la recuperació de la nostra llengua són deguts a l'article 3.3 de la Constitució Espanyola. L'Estat té el deure inalienable, però també indefugible, d'ajudar en aquesta qüestió. La varietat lingüística, la plurinacionalitat de l'Estat espanyol basada en l'eix de quatre llengües diferents, quatre llengües nacionals, fa imperiosa aquesta necessitat.

Acabaré amb el punt núm. 9, el punt del calendari de les transferències és tan obvi que supòs que no hi haurà ningú que s'hi oposi. Per a nosaltres el punt 9 és importantíssim. Fer créixer la consciència de país és precisament el que donarà al Sr. Cañellas la possibilitat que tots els seus discursos que pot amollar, que pot donar a les ones hertzianes arribin a trobar la sintonia necessària perquè a Madrid els facin cas. Si no es governa amb el coixí, amb el suport, amb el sosteniment de tot un poble no es fa valer el principi d'identitat nacional, i nosaltres som conscients - i ja ho vam dir en un debat precisament amb el Sr Pascual - que a les Illes Balears hi ha un àmbit nacionalitari, hi ha tots els elements perquè es doni la nació dels països que parlen la llengua catalana, però hi falta la consciència, i fer créixer la consciència nacional del país serà precisament el que legitimarà les irrenunciabls aspiracions del nostre poble.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr Pons i Pons.

EL SR PONS I PONS:

Sr. President. Sres i Srs Diputats.

En relació amb les propostes del resolució del Grup Mixt, començarem, òbviament, per la part més senzilla, per la part del si, per aquelles amb les quals estam d'acord: Proposició núm. 3, inversions en carreteres via conveni, d'acord; proposició núm. 4, cercar la solució financera al fet de les unitats administratives, no hi ha cap problema. La núm. 5 ja presenta unes certes dificultats, crec que de mala redacció, però podem estar d'acord amb el fons, perquè "arribar a solucions per comptabilitzar la població real" és un problema comptable, supòs que volen dir una altra cosa, conèixer la població real i en funció d'aquesta població real plantejar determinades solucions en matèria de finançament de la Comunitat Autònoma, però parlen de comptar i en el fet de comptar hi estam d'acord.

Punt núm. 7, "solicitar ajudes a l'Administració Central en matèria de protegir i fomentar la nostra pròpia llengua i cultura", d'acord. Punt núm. 8, calendari de transferències, s'ha dit aquí. Punt núm. 9, "valorar positivament totes les iniciatives ciutadanes per aconseguir l'autogovern", estam d'acord que si la societat civil es mou vol dir que es viva; que s'ajudi a aconseguir més autogovern, d'acord, no exactament d'aconseguir l'autogovern, l'article 1 de l'Estatut d'Autonomia ja diu que ens constituïm en Comunitat Autònoma. Ens hi constituïrem l'any 1983 per accedir a l'autogovern; des del moment que ens vàrem constituir tenim un autogovern, ara es tracta d'incrementar el sostre, no de crear una nova figura. Ho tenguí present, Sr Pascual.

Anem, però - el però sempre és la part més interessant d'un debat - a les coses amb les quals estam molt poc o gens d'acord. Veig que la darrera troballa ideològica d'aquesta Cambra - esper que el Partit Popular tenguí la prudència suficient per matisar i desvirtuar certes afirmacions un poc radicals que es varen fer - apunta a la idea que la Comunitat Autònoma és l'Estat, a les Illes Balears, i, francament, això no és dins el marc de la Constitució. Si ens hem de moure fora del marc de la Constitució, no hi ha fronteres, no hi ha límits, podem arribar on vulguem, la imaginació és molt àmplia, però dins el marc constitucional recordem que l'article 137 ho deixa perfectament clar: "L'Estat s'organitza territorialment en municipis, en províncies i en les comunitats autònomes que es constitueixin".

Totes aquestes figures d'organització territorial, Sr Pascual, són Estats. Un municipi és Estat dins el terme municipal, un Consell Insular és Estat dins la seva illa, la Comunitat Autònoma és Estat a les Illes Balears i l'Estat és Estat en tot el territori d'aquest Estat, i valgui la redundància. Convé que recordin aquestes veritats elementals, perquè fer aquests grans pronunciaments que nosaltres ens constituïm en exclusiva en l'Estat, senzillament és saltar-se la Constitució.

Hi ha hagut una mica de debat entorn d'això, crec que per part del Partit Popular tindrà un vida curta, ja hi hagut unes matisacions que ho han desvirtuat, però els aconsello que si volen aprofundir ideològicament en això s'atenguin realment a les conseqüències i vagin fins-al final, perquè el final de tot això, si la Comunitat Autònoma és l'Estat i assumeix totes les funcions, és ben clar: Si deixam l'Estat reduït a matèries internacionals, al tema exèrcit i poca cosa més, Espanya no

seria, com diu la Constitució, "un Estat social i democràtic de dret" - un Estat, això ho diu l'article 1, no importa llegir massa, basta arribar a la primera fita -, sinó que seria una confederació d'Estats, i si vol un model, li recoman que rellegeixi la Constitució dels Estats confederats d'Amèrica, que va crear el Sr Jefferson Davis en un acte d'autogovern; un autogovern, per cert, que crec que cap de vostès no sostendrien, perquè es va fer un autogovern per practicar l'esclavitud dins el propi territori.

Aquesta constitució confederal li pot servir de model per veure que quan s'afluïxen els llaços també hi pot haver interessos que realment no són del tot legítims.

Reforma de l'Estatut d'Autonomia. Li vaig dir des d'aquesta tribuna, Sr Pascual, que aquesta reforma no feia por perquè no es va prendre seriosament; no hi va haver un debat seriós, basta beure com ha acabat el gas, com ha acabat la vida política. Aquesta reforma és un expedient que és a Madrid, es tramitarà el dia que sigui, però ja té una mort absolutament anunciada. Aquí, el tema fonamental és: Aquesta Comunitat Autònoma, estructurada políticament després d'un procés molt laboriós i que no hem de tornar a obrir, el procés constituent del qual parlem ara, si tenim seny, és un procés constituent d'ampliació competencial, però no de tornar a obrir tots els fronts polítics que va dur el debat de l'Estatut, i aquesta reforma, afortunadament - tots ho sabem, vaig participar en algunes comissions- anava un poquet en broma, es tractava d'aïllar un poc el Grup SOCIALISTA i d'enviar una cosa a Madrid que anàs amb el suport de tothom exceptuant els qui avui tenen la responsabilitat de governar dins l'Estat espanyol, que és el govern socialista, però ja ha vist com al final la majoria d'aquesta Cambra no dubti que vendrà a les propostes de seny i racionalitat.

Hi haurà una ampliació competencial via pacte autonòmic, hi haurà una reforma d'Estatut amb els elements competencials i punt. No s'ha de menester res més, perquè la resta seria obrir un vertader infern polític en aquesta Comunitat Autònoma, sobretot perquè ja sabem el que significa el poder autonòmic i el poder insular, que serien replantejats si la reforma hagués anat seriosament. Per tant, un altre motiu per no donar suport a aquest punt 1.

Un altre element que em pareix pintoresc. Com és possible que parli que "la Comunitat Autònoma és el govern principal i no subsidiari"? De principal hi ha el teatre, i ja es fan certs moviments ciutadans, ens pareix molt bé que es facin, etc., però a la Comunitat Autònoma no hi ha govern principal ni secundari, hi ha un govern de la Comunitat Autònoma, absolutament legítim, els ciutadans escullen mitjançant les urnes la majoria política que volen, des del 1983, majoria conservadora, i això és el Govern de les Illes Balears, i el govern d'una illa és el seu Consell Insular, i el govern de cada municipi és el seu ajuntament. Per tant, deixem-nos d'històries, de primacies i secundarietats. Això són figures retòriques d'una ideologia política d'escassa consistència.

Punt 2, hem d'incrementar la inversió, tot això estaria molt bé, però al final "un model de finançament basat en el concert econòmic". Jo voldria Sr Pascual - em dirigesc a vostè perquè crec que és el principal artífex d'aquestes argumentacions que tengués present que l'element de concert econòmic és un fòssil polític, perquè no tots els territoris de l'Estat espanyol estan

units o es varen unir de la mateixa forma. El cas del País Basc és molt simptomàtic, repassi la Constitució. Per què la Constitució té una disposició derogatòria, la 2, on s'esmenten dues lleis, la de dia 25 d'octubre del 1839 i la de 21 de juliol del 1876? Per què parla d'aquestes lleis i no parla de derogar el Tractat dels Pirineus? Perquè el cas del País Basc és una unió molt peculiar.

Una vegada acabades les guerres carlines hi va haver represàlies contra els territoris que havien donat un suport social a aquestes guerres - ara acabaré, Sr President - i, per tant, quan la Constitució de l'any 1978 va voler tancar processos, va voler tranquil·litzar tots els pobles d'Espanya i va obrir el tema de l'autogovern a través de les Comunitats Autònomes, en el cas basc va voler fer un reconeixement del fet que aquestes lleis que es consideraven vexatòries per a aquest País, quedaven expressament derogades. I encara més: La disposició addicional primera de la Constitució diu que "empara i respecta els drets històrics dels territoris forals", aquest és l'origen jurídic constitucional dels concerts econòmics famosos que tant el preocupen.

EL SR PRESIDENT:

Li prec que vagi acabant, Sr Pons. Té el temps totalment exhaurit.

EL SR PONS I PONS:

Ara acab, Sr President. Per què esmenten expressament el tema dels territoris històrics? Perquè es troben dins la mateixa dinàmica. Per tant, Sr Pascual i Srs del Grup Mixt, tinguin en compte que els concerts econòmics són senzillament un fòssil que no es pot estendre a altres Comunitats Autònomes. Si volem un altre finançament, el podem debatre, però aquest és un reducte ja completament superat del passat. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr González Ortea.

EL SR GONZÀLEZ I ORTEA:

Sí; gracias, Sr Presidente. Sras i Sres Diputados. Lo primero que tengo que hacer es agradecer al Grupo Mixto esta serie de propuestas que básicamente significan que han entendido de alguna forma el discurso con el que el martes iniciaba este debate el Presidente del Gobierno, y no solamente lo han entendido, sino que lo han atendido.

Sus propuestas, en gran medida, coinciden prácticamente punto por punto con las que el Presidente finalizaba ese discurso. Hay, sin embargo, alguna propuesta nueva, dos concretamente, y algún añadido a las del Presidente.

Respecto a la primera, contiene dos añadidos. Voy a pasar primero por el más sencillo, que es el último párrafo, el que dice: "Al mismo tiempo, en base a lo que prevé el artículo 37 de nuestro Estatuto, reconocer la necesidad de que se desarrolle el artículo 39 sobre traspaso de competencias a los consejos insulares al efecto de que puedan ejercer el gobierno, la administración y la representación de las islas respectivas". No

necesito decirle que estamos absolutamente de acuerdo con esto, que efectivamente está contenido en el artículo 37 del Estatuto vigente, artículo que nosotros no pretendimos modificar en ningún momento. Por consiguiente, estamos de acuerdo.

El primer añadido que se refiere a la reforma del Estatuto de Autonomía, igual que el añadido que se hace a la segunda propuesta, en la que se pide concretamente el modelo de financiación del concierto económico, ustedes saben, Sres del Grupo Mixto - concretamente el Sr Pascual, que es el que se refirió a estos dos puntos - que nosotros estamos de acuerdo con eso, yo lo reiteré aquí ayer, que nosotros hemos apoyado la reforma del Estatuto en qué se contenía también el concierto económico. Ayer yo hice aquí una defensa creo que bastante razonada de ese sistema. Sin embargo, yo le pido que ese esfuerzo de inteligencia que ha hecho para el resto del discurso del Presidente y de hecho se plasma en el resto de las propuestas, lo haga también para esto.

En este momento la situación es la siguiente: Nosotros tenemos presentada una proposición de ley de reforma del Estatuto de Autonomía de las Islas Baleares en el Parlamento de Madrid, en el Congreso de los Diputados. Nosotros lo apoyamos y lo sostenemos y no solamente eso, sino que además creemos que es la vía mejor, que esa es la vía mejor. Sin embargo, se plantean una disyuntiva: Hasta ahora el Gobierno de la Nación no ha aceptado entrar siquiera en el debate de este Estatuto de Autonomía, yo ayer decía que seguramente dormía el sueño de los justos en un cajón del Congreso de Diputados.

No ha aceptado eso pero sin embargo empieza a aceptar otras cosas, empieza a aceptar que hay que dotar de mayores competencias y hay que mejorar la financiación de las Comunidades Autónomas. Entonces hace esa oferta nuestro Gobierno, el Gobierno de la Comunidad recoge el guante y esta dispuesto a sentarse a hablar. Ayer creo que quedó aquí bastante claro que todavía no sabemos en qué consiste el Pacto Autónomo, pero yo creo que al menos se debe conceder el beneficio de la duda, vamos a ver en qué consiste. Yo creo que reiterar ahora esa petición que de inmediato se pase a discutir la reforma del Estatuto de Autonomía es una declaración de principios muy buena que suscribiríamos todos encantados de la vida, pero que en definitiva no conduce a nada, nos conduce a un callejón sin salida, al mismo en que nos encontramos los últimos meses, desde el 29 de enero del año en curso, como dice usted en su propuesta, y desde mucho más atrás por parte de otras comunidades que antes que nosotros remitieron también una proposición de reforma de Estatuto. Por consiguiente yo todavía le pediría un esfuerzo en este sentido y que retirase ese párrafo, insisto que no porque no lo suscribamos, sino porque parece que ahora no es el momento procesal más adecuado para volver a insistir en esto. Tanto me refiero al primer párrafo añadido al punto 1 como el añadido al punto 2, en cuanto al concierto económico.

El siguiente añadido se refiere a la propuesta de resolución nº 4, en que se pide, lógicamente, que en la política del Gobierno de la Comunidad Autónoma se refleje adecuadamente la solución financiera de las unidades administrativas. Bueno, primero vamos a ver si nos dan esa solución financiera de las unidades administrativas, pero completamente de acuerdo. Lógicamente, si se da solución a eso, esa solución tiene que traducirse inmediatamente en una mejora a las distintas unidades; en

definitiva a las cuatro islas consideradas como tres consells insulares.

Respecto a las otras propuestas, coinciden prácticamente literalmente, como he dicho antes, con lo propuesto por el Presidente y no necesito decirle que también coinciden con las nuestras. No sé cual será el procedimiento, pero en definitiva supongo que las votaremos todos juntos.

La propuesta nº 8 - las 8 y 9 con completamente nuevas, de nuevo cuño en relación con el discurso del Presidente - y nos parece muy bien: Instar al Gobierno del Estado en nuestra Comunidad a que pacte un calendario de transferencias, nos parece que efectivamente eso debe ser así, que lógicamente hay que empezar casi por ahí. El presidente se refería ayer precisamente a este tema, les vamos a votar que sí, y finalmente queda la proposición 9.

La proposición 9, les voy a decir la verdad, provoca en nuestro grupo dos sentimientos un poco contrapuestos. Por un lado, efectivamente, la tendencia a valorar positivamente las iniciativas ciudadanas para conseguir el autogobierno, en eso estamos, en eso estamos todos y creo que estamos todos los miembros de esta Cámara, los 59, en este caso sin ninguna excepción. Lo que pasa es que también hay quien piensa que valorar positivamente todas las iniciativas ciudadanas para conseguir autogobierno parece una fórmula demasiado amplia y demasiado ambigua. Allí cabe cualquiera que pretenda iniciativas de autogobierno absolutamente (fuera de los cauces en los que por lo menos nosotros las pretendemos - en definitiva los cauces constitucionales - y, claro, eso no otros no lo podríamos apoyar. De manera que nos queda esta duda en relación con esta propuesta y quizá esta diferencia de criterio entre algunos miembros de nuestro grupo parlamentario. Nada más, muchas gracias.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr Pascual i Amorós.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

El President del Govern, Sr Cañellas, ahir va dir, i jo crec que es una mania d'aquest Diputat que parla: No facin valoració d'intencions, i jo li vaig contestar: Sr President, no volem fer valoració d'intencions. No obstant això, crec que avui n'haurem de fer, ens hi sentim forçats. Primer, el Sr Pons diu: Reforma de l'Estatut d'aquest Parlament, no és seriosa, o sigui: la gran majoria d'aquest Parlament aprova una llei que no és seriosa. Això és un menyspreu a aquest Parlament, Sr Damià Pons, és un menyspreu, perquè jo no vull suposar que cap dels Diputats que hi havia aquí durant aquesta legislatura, quan aprovaven qualsevol llei, ho fessin en pla de "caxondeo", i manco si és la Reforma de l'Estatut, Sr Pons.

Una altra sorpresa encara més grossa és que diu: "Hi haurà, hi haurà, s'aprovarà una llei de transferència de competències, després hi haurà no sé què de reforma de l'Estatut". Què és? Que ja el tenen fet, el Pacte Autòmic? Ja l'han fet d'espatlles a aquest Parlament, sense esperar que hi hagi un moviment

ciudadà i sense esperar que hi hagi un debat important a les Illes Balears? Què passa? Que Gènova i Ferraz ja han pactat? És el Pacte Gènova Ferraz al qual jo vaig fer referència, ahir? És això que ens duen, vostès? Vergonya, cavallers, vergonya.

Respecte de la intervenció del Sr González i Ortea, jo he de dir que, francament, em sorprèn que un grup parlamentari que fa possible una reforma d'Estatut, que és el que vol el poble d'aquestes illes segons demostren les enquestes, que volem autonomia com Catalunya i el País Basc, que fa sis anys que es va provar, avui no vulgui dir que això s'aprovi a les Corts Generals, quan ho haurà de defensar quan ens cridin allà, no sé quan. Això m'estranya molt i, clar, jo he de fer una valoració d'intencions. Per què? Hi ha dues maneres de procedir. Una manera és dir: Aquí hi ha una llei que és el que vol la majoria del poble de les Illes Balears i darrera també hi ha un moviment ciudadà que hi vol donar suport. Jo agaf tot això per negociar amb fermesa amb Madrid; avui el Parlament aprova aquesta proposta de resolució per negociar amb fermesa amb Madrid, no amb una negociació Ferraz-Gènova, no d'un president del PP i un President del PSOE, sinó d'un president del Govern amb un president de la Comunitat Autònoma, i amb aquesta fermesa avui és molt important que es ratifiqui que es vol l'aprovació de la reforma de l'Estatut.

No ens enganem. Ja ho vaig dir ahir i ho torn a repetir: Si no ens aproven la reforma de l'Estatut s'institucionalitzaran dues classes d'autonomia, una que seran les de primera, les tres anomenades històriques; Andalusia i Navarra, possiblement; unes altres, València i Canàries, que també tendran un sostre més gran que el nostre, i després hi haurà la resta, i hi haurà una mica de que fer per a tots. Això és el que avui ens jugam aquí, Sres i Srs Diputats. Vostè diu que actui amb intel·ligència, Sr González Ortea. Quina intel·ligència? La d'anar a favor dels interessos de Madrid? Vostè creu que els caps de Madrid actuen en funció dels interessos de les Illes Balears o en funció dels interessos de Madrid? Què els interessa? Si tenen a problemes a Castilla i León per reformar el seu Estatut o tenen problemes a Galícia, per què ho hem de pagar nosaltres? Per què?

JO pens, Srs President, Sres i Srs Diputats, que avui, jo personalment i crec que els del Grup Parlamentari Mixt, ens enduim una gran decepció. Senzillament, vull acabar recordant una cançó de Joan Manuel Serrat. Ja sé que no tots mantenen aquesta posició, però els vull dir que "prefiero el farero de Capdepera a los vigías de Madrid".

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Pascual. Grups que volen intervenir dins el torn de contrarèplica? Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr Pons i Pons.

EL SR PONS I PONS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

Reforma d'Estatut. Referir-s'hi en els termes reals, de substància política que va tenir. Què m'ha de contar, Sr Pascual? Aquest Diputat va viure bona part del procés autonòmic i hi va haver de tot, hi va haver tensions, hi va haver un senyor d'Eivissa que es va sentir ofès i va fugir escales avall, el Sr Marià Llobet. Hi va

haver tota casta de tensions, sobretot en el tema de l'articulació. Per què? Perquè en aquell moment la cosa anava de ver, s'havia de crear una Comunitat Autònoma. Si després de tocar amb les mans la importància del poder insular es fa una reforma d'Estatut on aquestes veus tan inquietes, sobretot de les Illes menors, pràcticament no diuen res, no se'n preocupen! Quina pel·lícula és, aquesta? No veu que no anava seriosament? No sigui obstinat. Anava de broma, era una pura maniobra política i vostè ho sap. Ho vaig dir aquí dins i ho torn a dir: L'únic que es creia aquesta pel·lícula era vostè i em fa gràcia que vostè s'hagi convertit en una espècie de Robinson reformista situat en el darrer escó d'aquest Parlament.

A veure si realment toca de peus a terra. Políticament, aquesta reforma és morta i acabada perquè va néixer morta, i de rates mortes no en neixen ratolins vius, com diuen a Mallorca, i perdoni que davalli a aquest llenguatge, que de vegades s'utilitza massa aquí dins, però és així i no hi cap desdeny per a aquest Parlament. El que és preocupant és que unes determinades forces polítiques - i crec que afortunadament avui hi ha una mica més de seny - facin una maniobra política que consisteixi a dur al Congrés de Diputats una reforma d'Estatut sense que realment aquesta reforma hagi tengut un debat que no podia tenir perquè no anava de ver. Això és així; toqui d'una vegada amb el peus a terra i crec que deixarem el pintoresquisme de posar-nos metafísics i transcendents sobre si avui és un gran dia.

El dia d'avui té vint-i-quatre hores com qualsevol altre i si avui li votam en contra del punt núm. 1 d'aquesta proposta no passarà absolutament res. És absolutament irrellevant, es pura retòrica. Que vostè es vol fer portaveu del Parlament i del moviment ciudadà per anar a negociar a Madrid. Francament, crec que deu ser com Alexandre el gran, que era un exèrcit d'un sol soldat, encara que el Sr Alexandre es movia un poc millor i va arribar fins a l'Índia, però em pareix que aquestes propostes no arribaran tan enfora.

Gènova i Ferraz. Resulta que, si no sum malament, les seves forces polítiques dins aquest Parlament són de l'ordre d'un 50 a 1 diputats, i això ho han votat els ciutadans de les Illes Balears, no ho han votat els ciutadans de Madrid. Per tant, hi ha una àmplia majoria. Si el Partit Popular i el Partit Socialista Obrer Espanyol, fent un acte de reflexió i de consens absolutament necessari, perquè en els temes institucionals el consens és bàsic. Si estam d'acord en ampliar les competències no hem d'obrir fronts polítics de reformes d'Estatut i posar una altra vegada en qüestió lleis electorals, consells insulars, organització territorial. O això no són problemes seriosos? No hi hauria un desastre polític dins aquesta Comunitat, si posàssim aquests problemes aquí?

Creu que serien tan tranquil·les, les comissions i les ponències, que pràcticament s'havien de fer grans esforços perquè es reunissin perquè allò no interessava a ningú perquè no anava de ver, és així de senzill.

Per tant, Sr Pascual, crec que les coses estan absolutament clares. El que és patètic és que els qui es varen creure la història i avui es queden sols amb una bandera de plàstic, darrera la qual no hi ha res, han de reconèixer avui que aquesta bandera és de plàstic i que si va a Madrid val més que el debat vagi fluixet, perquè si no, realment serà una situació molt pintoresca i crec que en aquest moment, parlant ara seriosament, es tracta

d'ampliar les competències de la nostra Comunitat Autònoma posant-nos tots d'acord.

Per tant, un calendari, en això estam absolutament d'acord. No hi ha cap problema per ampliar les competències, no hi ha cap problema per negociar, discutir i arribar a acords. Al que no està disposat el Partit Socialista, i esper que el Partit Popular-Unió Mallorquina tampoc, és a obrir temeràriament un front de debat de tota l'estructura de la Comunitat Autònoma, cosa que hauria passat si la reforma de l'Estatut hagués anat de ver. Afortunadament, mantenc que va ser un "xiste". Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Pons. Dins el tom de contrarèplica, té la paraula el Sr González Ortea.

EL SR GONZÀLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr Presidente. Sr Pascual, no está usted solo ahí en ese escaño defendiendo la reforma del Estatuto. Cuento con todos los que estamos aquí, esa reforma la hicimos seriamente; yo estuve en la Ponencia codo con codo con usted y cuento conmigo para las duras y para las maduras, cuento conmigo. Yo soy tan ingenuo como usted, si la palabra es ingenuidad. La reforma del Estatuto fue seria y nosotros la suscribimos y la apoyamos, primera cosa.

Segunda cosa: Hay una oferta de pacto autonómico, no de Ferraz a la calle Génova, a mi me parece que eso quedó claro, sino de don Felipe González a don Gabriel Cañellas. Ésa es la negociación ante la que nosotros hacemos esperar la reforma de Estatuto, ésa es la negociación, no la de Ferraz y la calle Génova, Nada mas; muchas gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Per què demana la paraula, Sr Pascual?

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Dues coses, Sr President. En primer lloc, al.lusions, però en segon lloc ...

EL SR PRESIDENT:

Sr Pascual, per al.lusions, no li don la paraula, això ho tenc ben clar.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Jo només li don una explicació del perquè li deman la paraula, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Bé, però m'indica primer de tot per al.lusions i per al.lusions entenc que no.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Per dues raons.

EL SR PRESIDENT:

A veure quina és, la segona raó.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

La segona raó és que aquí diu: "Propostes de resolució presentades. Grup proponent, 10 minuts; altres grups, 5 minuts; grup proponent, 5 minuts; Govern, fixació de posicions, grups que no hagin intervengut". S'ha alterat això, s'ha obert un torn incidental per part dels dos grups i jo voldria contestar com a torn incidental, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Els grups no han obert cap tom incidental. Vostè ha fet la defensa conjuntament, dividint-se el temps amb el Sr Vidal; han fet la defensa de les seves propostes, llavors hi ha hagut un debat en el qual han intervengut els portaveus que han volgut dels altres grups, hi ha hagut un tom de rèplica i s'ha tancat amb el tom de contrarèplica, com qualsevol debat. Per tant, aquesta Presidència entén que el tema és resolt i que no hi ha lloc a donar-li la paraula.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Sr President ...

EL SR PRESIDENT:

Passam al punt següent, que són les propostes presentades pel Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Portaveu Sr Sebastià Serra.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Sr President, en primer lloc demanaríem que el Sr Secretari llegís les nostres propostes.

EL SR PRESIDENT:

Sí, Sr Serra. Sr Secretari segon, vol fer lectura de les propostes de resolució que planteja el Grup PSM-EEM?

EL SR SECRETARI SEGON:

"Primera.- El Govern presentarà una comunicació sobre els acords presos amb el Govern Central en matèria de política autonòmica, perquè sigui debatuda a la Cambra.

Segona.- El Parlament, conscient que l'actual finançament de la nostra Comunitat és totalment insuficient, insta el Govern de les Illes Balears a reclamar a l'Administració Central:

a) Co-finançament del 50% de la segona etapa del Pla de millora d'infraestructura de les zones turístiques.

b) Co-finançament del 50% del Pla de modernització i millora dels establiments turístics.

c) Co-finançació del 50% del Parc tecnològic de les Illes Balears.

d) Que en els Pressupostos generals de l'Estat per al 1992, es contempli la materialització del Conveni d'extensió de l'educació física i instal·lacions esportives als centres escolars de les Illes Balears.

Tercera.- El Govern de les Illes Balears convocarà en un termini breu la Comissió Tècnica Interinsular a l'efecte de remprendre els treballs d'elaboració de proposicions de llei de transferències del Govern als consells insulars de les competències contemplades a l'article 39 de l'Estatut d'Autonomia.

Quarta.- El Govern de la Comunitat Autònoma presentarà, dins el primer trimestre del 1992, per tal que es debatín pel Parlament de les Illes Balears, les memòries que inclouin els nivells i la qualitat de les funcions i dels serveis exercits, elaborades pels Consells Insulars de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera, corresponents als anys 1990 i 1991, sobre la gestió de les competències en matèria d'urbanisme i habitabilitat atribuïdes per la Llei 9/1990, de 27 de juny.

Cinquena.- Davant l'entrada en vigor de l'Acta Única Europea,

a) El Parlament constituirà una comissió no permanent per fer un seguiment dels efectes a les Illes Balears de la plena integració de l'Estat espanyol a la Comunitat Econòmica Europea. Aquesta comissió no permanent estarà formada amb la mateixa proporció que les ponències parlamentàries.

b) El Govern de les Illes Balears facilitarà a tots els sectors econòmics i socials la informació necessària sobre les conseqüències econòmiques de l'entrada en vigor de l'Acta Única Europea.

c) El Govern de les Illes Balears intensificarà la informació entre els ciutadans dels drets i deures que aquella comporta.

d) El Govern de les Illes Balears unificarà de forma coordinada les distintes iniciatives de les conselleries, les intensificarà i establirà un nou programa de formació professional amb la perspectiva de l'entrada en vigor de l'Acta Única Europea.

Sexta.- El Parlament de les Illes Balears constata la necessitat d'un impuls d'elecció de govern en les següents matèries, i per això proposam:

a) El Govern de les Illes Balears presentarà al Parlament, en el termini de dos mesos, el projecte de creació del Consell econòmic i social de les Illes Balears.

b) El Parlament constata els greus desequilibris existents entre municipis i comarques de les Illes Balears i insta el Govern a adoptar mesures per corregir-los.

c) El Govern, en un termini de sis mesos, elaborarà un pla de conservació i manteniment dels espais naturals protegits i un pla d'educació mediambiental dirigit a tota la població.

d) El Govern intensificarà la vigilància i el control del funcionament de les depuradores i de la contaminació mediambiental.

e) El Parlament, constatant la imperiosa necessitat de construir l'Hospital General Bàsic de Manacor, d'Inca i el segon de

Palma, sol·licita al Govern de l'Estat que s'iniciïn les obres de construcció amb la major rapidesa.

f) El Govern de les Illes Balears intensificarà les mesures d'acció social per tal d'actuar sobre Bosses de pobresa i marginació social, les deficiències de les pensions assistencials i no contributives, i els programes d'atenció i reinserció destinats als sectors de drogodependents més marginals.

g) El Parlament insta el Govern de les Illes Balears a complir rigorosament el Decret 100/90, que regula l'ús de la llengua catalana als àmbits de l'Administració, a totes les conselleries, empreses públiques i entitats autònomes.

Sèptima.- El Parlament de les Illes Balears valora positivament totes les iniciatives ciutadanes per aconseguir l'autogovern i els seus objectius de fer créixer la consciència de país per tal de fer possibles les nostres legítimes i irrenunciables aspiracions com a poble.

Octava.- El Parlament de les Illes Balears es dirigeix al Congrés dels Diputats en sol·licitud d'una ràpida tramitació de la iniciativa legislativa de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Novena.- El Parlament de les Illes Balears insta els governs de l'Estat i de la nostra Comunitat Autònoma perquè pactin un calendari de transferències.

Desena.- El Parlament de les Illes Balears considera que els principis bàsics que han d'orientar la nova proposta de finançament han de ser: suficiència, autonomia, igualtat, corresponsabilitat i solidaritat, tot això per a un model de finançament basat en el concert econòmic.

En tant que no s'arribi a aquesta situació, el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma a sol·licitar del Govern de l'Estat una participació efectiva del Govern de la CAIB en la gestió dels grans impostos de l'Estat.

Així mateix el Parlament rebutja la via de prorrogar el sistema de finançació actual i també el Parlament considera inacceptable i així rebutja qualsevol recàrrec a l'IRPF com a fórmula de finançament".

EL SR SERRA I BUSQUETS:

El nostre Grup ha volgut presentar un conjunt de propostes de resolució clarament emmarcades en una sèrie de blocs. Un és el bloc de política institucional; un altre, el de finançació; un altre, el de l'Acta Única Europea, i el darrer, del qual parlaré en aquests moments, és respecte de com impulsar, amb -quines mesures bàsiques, l'acció de govern que trobam bastant fluixa en vuit grans àrees.

Per això, parlarem en primer lloc i molt breument de la política institucional, i no es pot parlar en aquests moments de política institucional sense manifestar, per part dels diputats de l'EEM i del PSM, la seva més profunda tristesa i decepció pel debat que hem presenciats fa una estona. Sr Pons, aquí hi ha diputats i diputades, no hi ha ni el primer ni el darrer, i ha partits polítics i grups guanyadors i partits polítics i grups no guanyadors. La

seva intervenció pejorativa vers un diputat que ha intervingut anteriorment ha estat vertaderament lamentable.

Per altra banda, ha estat igualment pejorativa la intervenció respecte de la reforma estatutària. Qualificar de "xiste" i de via morta una reforma aprovada per aquest Parlament amb cap vot en contra i per una immensa majoria, és un concepte democràtic i econòmic pejoratiu. Cregui, Sr Pons que, des de l'amistat i el respecte, ens sap molt de greu haver de fer aquesta afirmació rotunda a aquestes hores i en aquest moment. Per altra banda ...

(L'Honorable Sra Vice-presidenta primera substitueix el Molt Honorable Sr President en la direcció del debat)

EL SR PRESIDENT:

Sr Diputat, li prec que se cenyeixi al...

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sra Presidenta. Parlar, en conseqüència, de política institucional, és una de les coses que hem vengut a fer aquí; ho hem fet tots els grups amb el màxim rigor i per això és obvi que en aquests moments cal clarificar i concretar tota una sèrie de qüestions.

Primera, les iniciatives ciutadanes són absolutament positives i necessàries; s'han de saludar, se'ls ha de donar suport i se n'ha de recollir el millor. Segona, la reforma de l'Estatut és la via constitucional, establerta a l'article 148 i d'altres, que ens permet plantejar per uns mecanismes prou clars i coneguts el que un Parlament vol i el que vol dur al Congrés de Diputats. Ja hi ha un debat al Congrés de Diputats que demanam que sigui aviat per tal que després, acceptant o rebutjant, corregint o no corregint, es vegi quina ha de ser la reforma des del Parlament de Balears. Tercer, és més que evident que si hi ha unes converses, un pacte de la Comunitat Autònoma de Balears amb el Govern de l'Estat, amb altres comunitats o no, nosaltres sol·licitam que aquest pacte sigui debatut en aquest Parlament per tal de conèixer-lo en profunditat. Política institucional també vol dir calendari de transferències i vol dir, com és natural, un respecte constitucional, un impuls en profunditat del que la Constitució permet dins el seus límits, però en profunditat i amb un cert agosarament.

Aquest és el primer bloc que per al PSM-EEM són qüestions irrenunciables, qüestions de serietat absoluta, perquè la reforma que férem i aprovarem en aquest Parlament pot ser més o manco bona, però és la reforma discutida i aprovada aquí i, per tant, aquesta és la reforma que volem. Millorable, canviable, potser sí, però aquesta és la qüestió. En aquesta reforma d'Estatut que hem enviat a Madrid no hem tocat, per exemple, aspectes com la bandera inventada de les Balears que un bon dia aprovaren una sèrie de senyors asseguts i mai no hem dit que fos un "xiste", però que en veritat ens va fer molt de mal a tots pel que significava respecte dels nostres símbols de poble.

Segon bloc: Finançament autonòmic. S'ha parlat de concert econòmic, nosaltres creim que tal com ve establert a la nostra proposta i a la reforma estatutària que hem aprovat, no va en contra del que constitucionalment és possible. La gestió de grans impostos de l'Estat és evident que s'hauria de sol·licitar;

nosaltres entenem que n'hi alguns de molts clars, IRPF i IVA, però en definitiva és una tema que s'ha de deixar obert perquè es concreti des de l'òptica de la hisenda col·lectiva. El que és clar és que l'actual sistema de finançació autonòmica no és vàlid per a Balears i per tant l'hem de rebutjar i hem d'interpretar que la proposta que ahir es feia a Madrid respecte de dir "si voleu més finançació autonòmica, feis un recàrrec damunt l'IRPF, si aquesta proposta és a Madrid, talment com ahir es deia, aquest Parlament ha de dir no amb rotunditat a una proposta que nosaltres entenem que només significaria augmentar encara més la pressió fiscal sense cap projecte, això s'ha de dir amb molta claredat, sense cap projecte a programa d'Estat de les autonomies.

Per altra banda, nosaltres hem volgut incloure en les propostes de finançació quatre elements. Pensen que el pressupost de la Comunitat Autònoma, a part dels capítols I i II, que ja s'enduen una quantitat molt important, si dels doblers que té la Comunitat s'ha de pagar íntegrament el Pla de millora d'infraestructures a zones turístiques, el Pla de modernització d'establiments turístics i el Parc Tecnològic, evidentment anam a una situació de bancarrota. És per això que plantejam una cofinançació amb l'Estat i ens pareix que el 50% seria la quantitat adequada, atesos els mecanismes existents actualment.

Per altra banda, ens pareix que s'hauria d'activar urgentment en els pressuposts de l'Estat per a l'any 1992 un dels pocs convenis que existeixen entre les Illes Balears i l'Estat, el Conveni d'extensió de l'educació física i les instal·lacions esportives als centres escolars de Balears. No entenem, per altra banda, com el Govern de la Comunitat no ha insistit amb molta més força per fer realitat aquest tema.

No podíem deixar de banda que l'any 1993 l'Acta Única Europea tindrà vigència en aquestes illes. En aquest sentit, nosaltres propugnam informació als ciutadans, no la informació que dóna el Centre de Documentació Europea, que entenem que és insuficient, que s'hauria de millorar molt, sinó una informació molt més popular, molt més clara i molt més activada dels drets, deures i funcionament del que seran les Illes Balears en el context de la plena integració de l'Estat espanyol a la Comunitat Econòmica Europea. En aquest sentit creim que és prioritari un programa de formació professional, de noves professions, de reactivació de l'actual formació professional, molt lligat al món de l'empresa, que superi en molt el marc actual de la formació professional. Creim que per ventura aquest seria un dels programes socials punts que s'hauria d'activar des de l'any 1992, almenys per devers 10 anys, si bé creim que s'hauria de començar urgentment l'any 1992.

Per altra banda, creim que aquest Parlament ha estat, és absent del debat de les especificitats per a les Illes Balears de la vigència de l'Acta única Europea i de la integració. Per això propugnam la conveniència d'una comissió parlamentària que treballi aquests aspectes i que els pugui divulgar. En definitiva, creim que significaria que el Parlament de Balears vol fer seu aquest gran projecte europeu en base a la diversitat, en base als pobles, a l'Europa de pobles, nacions i regions.

El nostre Grup tampoc no podia deixar de parlar, com hem fet aquests dos dies de debats, de problemes que té l'acció de govern a les Illes Balears, i per això feim un bloc de vuit propostes que s'han llegit. Nosaltres no estam conformes en

absolut amb la política que du el Govern del Partit Popular i d'Unió Mallorquina: Nosaltres pensam que fa falta un impuls en política institucional - Consell econòmic i social -, en política d'igualtat o d'equilibri territorial. Per això cal anar al Fons de compensació intermunicipal, que tantes vegades hem propugnat i s'ha negat, per tal que aquells municipis que protegeixen la natura, que volen industrialitzar, que es van despoblant, puguin tenir uns incentius clars. Estam per un pla de conservació i manteniment dels espais naturals i per un pla d'educació mediambiental.

Pensem que el Govern no parla d'aquests temes, només parla de reduir els espais naturals aprovats en aquest Parlament. Nosaltres, en canvi, estam per aquesta alternativa de conservació mediambiental, estam per solventar els grans dèficits sanitaris que en aquest moment nosaltres entenem que són d'atenció primària, i la vegada de la manca hospitalària de llits. Creim que la solució comarcal és la millor i per això propugnam que siguin realitat aquests hospitals de Manacor, Inca i Palma que són en el cap de tothom, però que, com deia el Sr Cañellas despus-ahir, només es parla de moviments de terres l'any 1992 i ni tan sols de la primera pedra, per la qual cosa creim que hem de palesar aquesta urgència.

Per altra banda, creim que hi ha noves bosses de pobresa, ho deien Joan López i Casasnovas i Mateu Morro en el debat d'ahir. Hi ha noves situacions de marginalitat social importantíssimes a Eivissa ciutat i a Palma; hi ha un descontent important respecte de les pensions, tant assistencials com no contributives, en aspectes de gestió, de burocràcia, però també pel poc significat econòmic d'aquestes pensions. Quan parlem de tercera edat o de jubilats, creim que està bé fer programes socio-culturals, els donam suport amb tota fermesa i hi participam quan podem, però des del PSM-EEM també creim que cal una política de pensions amb molta més dignitat i molt manco burocràcia.

Creim que també es fa política respecte del problema de la droga. S'hi dediquen recursos econòmics, de cada vegada un poc més, però ens pareix que hi ha uns problemes grossos d'uns sectors de drogodependents que es troben en un món molt més marginal de la gent que pot acudir als projectes articulats - projectes als quals donam suport, com el Projecte Home, Can Gasà, Can Pep Xico, etc. -, que són aquests que els vespres o els capvespres trobam pels carrers, que pràcticament tenen molts pocs programes on acollir-se. Per tant, creim que també s'ha d'atendre aquest sector social.

Per acabar, una altra deficiència que sentim molt, com a nacionalistes, és el tema de la llengua. Aquí hi ha pocs consellers, però nosaltres hem comptat set conselleries on no es compleix el Decret que el Govern té aprovat d'ús de la llengua pròpia d'aquesta Comunitat. A set conselleries del Govern no es compleix el Decret del mateix Govern; creim que també és una qüestió de sentit comú i a la vegada de vergonya que el Govern no compleixi els seus propis decrets. Gràcies.

(El Molt Honorable Sr President reprèn la direcció del debat)

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Serra. Grups que volen intervenir? Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula ... Per què demana la paraula, Sr Pons?

EL SR PONS I PONS:

Demana la paraula per al·lusions directes del Sr Sebastià Serra. Vostè en aquell moment no era a la Cambra, però la Sra Vice-presidenta li ho podrà ...

EL SR PRESIDENT:

Efectivament, jo en aquell moment no era present, però la Vice-presidenta m'ha informat i, d'acord amb ella, entenc que no hi ha lloc a al·lusions. Per consegüent, té la paraula el Portaveu del Grup Mixt, Sr Vidal i Juan.

EL SR VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Hagués bastat fixar la nostra posició després de les intervencions dels dos grups, però he volgut intervenir en aquest tom per quelcom que és fonamental a la convivència parlamentària, que és la cortesia. Per tant, per cortesia amb un grup amb el qual tal vegada no estam gens d'acord ideològicament, però que crec que hi estam totalment amb el plantejament que ahir va fer aquí, li volem agrair de veritat el suport que ja ha donat per endavant a les nostres propostes de resolució - em referesc al grup proponent de les que ara tractam, al Grup Parlamentari PSM-EEM - al mateix temps que li volem oferir el nostre. El fet de no estar d'acord en temes ideològics no vol dir que no s'acordin propostes per arribar a estar-hi tots en el que ens ha de moure, que és el millorament de la vida en la nostra Comunitat i, sobretot, que tots arribem a gaudir d'aquesta autonomia que tots desitjam.

No des de l'últim escó d'aquest Parlament, però sí d'uns escons determinats on tal vegada hi ha un nombre reduït, però ben qualificat - no ho dic per presumció - vull dir que pareix que tres dels quatre grups que formen aquesta Cambra autònoma estam d'acord en tot allò que és fonamental. Per tant, per moltes piruetes que es puguin fer des del grup que, segons les seves propostes de resolució que tots hem tengut oportunitat de llegir, pareix que no està d'acord, això no vol dir que el que s'acordi aquí deixi de ser seriós ni que d'aquí a un parell de mesos ningú pugui dir que el que avui s'ha acordat aquí no hagi estat seriós, encara que hi hagi una abstenció o una oposició, com pareix que hi ha d'haver.

Per tant, en primer lloc jo vull dir que nosaltres donarem suport a aquestes propostes del grup parlamentari proponent, naturalment transaccionant les que són quasi coincidents amb les nostres, però que es poden complementar perfectament. Per tant, a part que les propostes 1 i 2 ens pareixen molt bé, i crec que des de la perspectiva que hem dit no tenen per què ser rebutjades per ningú, perquè coincideixen amb el que ahir es va dir aquí i amb les suggerències que va fer el màxim representant

del Govern, vull dir que quant al punt 3, naturalment amb la matisació que quan diu aquí que el Govern de les Illes Balears convocarà en un termini breu la Comissió Tècnica Interinsular, jo entenc que no és el Govern que l'ha de convocar i, per tant, canviant això serà fàcil arribar a una transacció amb la nostra proposta núm. 1, complementa i enriqueix el que nosaltres hem dit.

Efectivament, per dur a terme el que nosaltres deiem aquí s'haurà s'haurà de convocar aquesta Comissió Tècnica Interinsular que ara, tal vegada per qüestions accidentals - i no és que vulgui dir que el Vice-president que abans era el President ara ho sigui per accident, que no sigui el President, això no ho vull dir, sinó per circumstàncies que no fan al cas -, s'haurà de nomenar un president, però que el Govern posi en marxa aquest mecanisme (mecanisme legal, naturalment) perquè es convoqui la Comissió Tècnica Interinsular estem completament d'acord.

Quant al punt 4 és quelcom que crec que és recollit dins les mateixes transferències que es varen fer als consells insulars quant a les matèries d'urbanisme i habitabilitat; naturalment no s'hi pot estar en desacord, sobretot perquè és així, o sigui que els consells hauran d'informar o presentar dins el primer trimestre del 1992, per tal que es puguin debatre en aquesta Cambra, les memòries que incloguin els nivells i la qualitat de les funcions i dels serveis exercits amb aquesta transferència de competències en les matèries esmentades.

És molt oportú que vostès demanin una acció de govern davant l'entrada en vigor de l'Acta Única Europea. En aquest respecte nosaltres també els donarem suport. Ja hem dit que els ho donaríem en tot, naturalment, però voldríem tenir temps per poder dir per què - som a punt d'acabar, Sr President -, per bé que crec que és obvi que tot allò que es faci perquè quan entri en vigor l'Acta única Europea la nostra Comunitat Autònoma es trobi preparada per afrontar aquesta situació històrica nova mereix el suport de tota aquesta Cambra.

No importa dir que quan a la resta - totes aquestes propostes des del projecte de creació d'un consell econòmic i social de les Illes Balears, si pot donar resultat - crec que se'ls ha de donar suport almanco en intenció, i a la resta perquè és per protegir els espais naturals, que el govern es marqui un termini. Precisament a la Llei d'Espais Naturals hi falta això, que es digui que aquest Parlament ho posi damunt la taula també mereix tot el suport.

Finalment, quant al punt 10, ja ho ha dit abans el meu company: Millora el nostre que fa referència al mateix tema i, per tant, també estam d'acord a transaccionar-lo, i això és el que esperam de l'esperit de consensuar per tenir força, com ha dit el meu company de grup, i per poder negociar amb fermesa davant Madrid o davant l'Administració Central, i això ha de començar aquí, Srs Diputats, per part de tots els grups i sobretot pel grup majoritari de l'oposició.

Moltes gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Vidal. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr Valenciano i López.

EL SR VALENCIANO I LÓPEZ:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

El Diputat Sr Serra ha dividit les seves propostes de resolució en quatre o cinc categories. Jo els dividiria en dues: Unes que són declaracions d'intencions genèriques, globals, inherents al sistema democràtic, que fan referència a participació ciutadana, a més informació, etc., i unes altres que efectivament ha estat recolzades plenament dins el debat que hi ha hagut aquests dies.

Dins la primera categoria, començam per la primera proposta de resolució que encara debatem en aquests moments. Hem parlat de finançament i ja demana una altra comunicació sobre el tema de finançament, sobre els acords que s'han pres. Jo els demanaria que no fessin tanta via, que esperin un poquet, que es facin els acords, que es vagi caminant, però que no facin el compte de la lletera, que no s'avancin als esdeveniments, ja en farem de debat o, si no, expliquin una mica més detingudament aquesta necessitat imperiosa d'aquesta comunicació.

Per una altra banda també ens proposen a votació una cosa que ja va ser votada i és a una llei. Resulta que la seva proposta de resolució núm. 4 és idèntica a l'article 24 de la Llei de Consells Insulars, el mateix. Jo demanaria que no ens facin votar aquí un article d'una llei, no té molt de sentit; els demanaria que retirassin aquesta proposta de resolució que aquest Parlament ja ha votat per unanimitat o bé que la redactin d'una altra manera, o que si creuen que el Govern no ho ha complert ho diguin clarament. El que no té sentit és venir aquí i tornar a posar a votació un article que ha estat votat per unanimitat; s'hi hi posen aquest article, també n'hi podrien posar d'altres, no té molt de sentit. Demanam que ho retirin o bé que ho redactin d'una manera més clara que defineixi més clarament quina és la intenció d'aquesta proposta de resolució núm. 4. Així com està escrita, realment és l'article 24 de la Llei de Consells Insulars.

Qui no està d'acord a potenciar les iniciatives dels ciutadans per fer créixer la consciència de país. Ja li ho he dit, tothom està d'acord. Qui no està d'acord que hi hagi més informació? Igualment, com en fan referència les seves propostes de resolució mims. 5 i 7. En el que no estam d'acord, Sr Serra, és a voler modificar el Reglament d'aquesta Cambra. A la seva proposta de resolució núm. 5 vostès demanen la creació d'una comissió no permanent que no correspon fer al Ple d'aquesta Cambra. Segons l'article 51, al ple d'aquesta Cambra li correspon aprovar una comissió d'investigació, no una comissió no permanent que no sigui d'investigació. Per tant, en aquest sentit no podem avalar aquesta proposta de resolució, a no ser que també la rectifiquin expressament, perquè les comissions no permanents que no són d'investigació correspon aprovar-les la Mesa del Parlament, no el Ple d'aquesta Cambra.

Jo crec, Srs Diputats, que no és aquest Parlament el que ha de dir a una altra institució quines són les coses que ha de posar al seu ordre del dia. A mi m'agradaria veure què opinarien els batles de Santa Maria, de Marratxí, d'Ariany, de Santanyí o el que vulguin si una altra institució com el Parlament o el Consell de Mallorca els diguessin: Vostè ha de posar aquests temes a l'ordre del dia. No han de crear una guerra institucional, cada institució tindrà les seves prioritats i vostès, com a Grup Parlamentari PSM-EEM, tenen membres d'Esquerra Unida al Congrés de Diputats a Madrid i a partir d'allà, aplicant les les

lleis i els reglaments, podran influir perquè unes certes propostes facin més o manco via. Per tant, en aquest sentit, no som partidaris de crear una guerra institucional i anar dient a les altres institucions què han de fer, i per això no avalarem la seva proposta de resolució núm. 8, perquè creim que no té sentit que la presentin aquí.

Pel que fa referència a les propostes de resolució directament relacionades amb aquest debat, més intrínsecament relacionades, i pel que referència a la proposta de resolució núm. 10, Sr Serra, jo li diré ben clarament: Nosaltres tenim un concepte d'Estat totalment diferent del seu, radicalment diferent. No som partidaris d'un Estat confederal, li ho dic ben clar, no en som partidaris. Tampoc no som partidaris d'un Estat independent de les Illes Balears; tampoc no som partidaris d'un Estat independent dels Països Catalans i manco amb seu a Barcelona, li ho deim ben clar. Som partidaris d'un Estat de Comunitats Autònomes tendent a un Estat federal. Per què dic això, Srs Diputats? Perquè cada model d'Estat té un model de finançament i estam radicalment en contra del model de finançament que vostè proposa, que està íntimament vinculat amb aquest.

Per això li ho deim ben clar: No estam d'acord, no li avalarem aquesta proposta de resolució. Per què? Perquè no coincidim en aquest model de finançament, en aquest model d'Estat que vostè proposa aquí, així com tampoc no coincidim amb la proposta de resolució núm. 2 que vostès presenten. Ara resulta que el Sr Cañellas ja deixa l'antorxa victimista, ràpidament anam al racó, l'agafam i la recollim. No, no ho avalam i no estam d'acord; per tant no li donarem suport, perquè o estan d'acord que el finançament sigui condicionat, que és el que proposen a la proposta de resolució núm. 2, o estan d'acord que sigui incondicional, que és el que proposen a la proposta de resolució núm. 10, però ara sembla que hem de posar llevat per tot a veure què cau.

A poc a poc, Sr President, resulta que els grups d'aquesta Cambra anam deixant això de la reforma de l'Estatut i ja veim millor que efectivament s'acordi un calendari de de transferències d'acord amb aquest Pacte Autonòmic. Efectivament, ja era hora; anam deixant aquestes idees radical-independentistes a poc a poc i anam posant una mica més de seny. Nosaltres, Sr Serra, avalam aquest canvi i donarem suport a aquest canvi.

Efectivament, aquests dies s'ha parlat molt de finançament, s'ha de parlat de Pacte Autonòmic i, com va dir ahir el nostre portaveu, s'ha parlat molt poc de consells insulars, les transferències s'han aturat. Els diputats ja saben que el nostre grup sempre ha avalat aquesta política, hem presentat lleis de transferències als consells insulars, per tant donarem suport a la seva proposta de resolució núm. 3.

Finalment, la proposta de resolució núm. 6, que requereix una lectura especial, si em permeten l'expressió. D'una manera amistosa, Sr Serra, em permetrà que li digui que això és un "cacao maravillao" redaccional, com diria qualche diputat, i li diré per què. La proposta de resolució núm. 6 diu: "El Parlament de les Illes Balears constata la necessitat d'un impuls de l'acció de govern en les següents matèries i per això proposam", "Apartat b) El Parlament constata ... ", una altra vegada constata, jo trob que són massa constatacions, no?

Efectivament, aquest Parlament ha discutit que hi ha d'haver un fons de cooperació intermunicipal, s'ha aprovat dues vegades per aquest plenari i efectivament és una assignatura pendent del Govern, que mai no ho ha dut aquí. És a dir que donarem suport a la proposta de resolució núm. 6 perquè efectivament hi ha aquesta assignatura pendent, hi ha uns greus desequilibris entre els municipis i comarques i efectivament s'haurien de prendre mesures en aquest sentit.

Pel que fa referència a aquesta reconstatació de constatació de l'apartat e) ...

EL SR PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr Valenciano. Ja té el temps esgotat.

EL SR VALENCIANO I LÓPEZ:

On diu que el Parlament constata la imperiosa necessitat de construir l'Hospital General Bàsic de Manacor, estam d'acord, i que després que s'hagi fet aquest hospital es vagi fent el de Palma i posteriorment el d'Inca, encara que no s'hagi programat. Moltes gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Pel Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr González Ortea.

EL SR GONZÀLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr Presidente. Sras i Srs Diputados.

Yo voy a ir por orden, porque como hay diferencia de criterios en cuanto a si esta son dos bloques, tres bloques o quince bloques, voy a ir por el 2, 3, 4, eh?, por la cuenta de la vieja, y me parece que voy a acabar antes.

Punto 1, comunicación sobre los acuerdos tomados por el Gobierno en materia de política autonómica. Me parece bien. Efectivamente quizá es un poco prematura pedir esta, no?, porque todavía no se han sentado para empezar a hablar y ya se pide que se traigan aquí los acuerdos que se tomen, pero evidentemente tendran que traerse aquí, eso esta fuera de toda duda. Aunque sólo sea por esa razón vamos a decir que sí, no hay inconveniente.

El punto núm. 2 tiene cuatro apartados y por lo menos dos de ellos, a nuestro juicio, tienen alguna matización. El apartado a) habla de cofinanciación al 50% de la segunda etapa del Plan de mejora de infraestructura. El plan de mejora de infraestructura no tiene dos etapas, el plan de mejora de infraestructura se hace en dos años, pero es un solo plan. La verdad es que en eso yo no soy ni moderadamente optimista, pera si realmente se nos hiciera caso y llegara alguna financiación para este plan, entonces para la segunda etapa resulta que habría un agravio comparativa con los de la primera. Los señores que han pagado contribuciones especiales para pagar la parte municipal de ese plan de embellecimiento, tanta si ya lo han hecho como si lo desarrollan durante este año, resulta que estarían en inferioridad de condiciones con respecto a los del año anterior. Yo le pediría - y entonces nosotros apoyaríamos esta petición - que quitara lo

de segunda etapa: Cofinanciación al 50% del Plan de mejora de infraestructuras. Pues tos a pedir, creo que vale mas pedir la totalidad.

En el punto b) nosotros nos vamos a estrenar. No podemos apoyarlo, porque aquí se pide la cofinanciación al 50% del Plan de modernización y mejora de establecimientos turísticos. Éste es un plan que en realidad tienen que desarrollar los propietarios de los establecimientos turísticos; no parece lógico que se financie a esos y en cambio no se financien otros sectores. Nosotros no tendríamos ningún inconveniente en que por parte de la Administración Central se financiaran algunos sectores en reconversión, pera, claro, después tendríamos que ver el sector comercial, el pequeño comercio, el sector de transportes, el sector de la construcción, claro!, si esta fuera de ámbito general, entonces podríamos apoyarlo, pero referida exclusivamente a esta nos parece también que es un caso de agravio comparativo con relación a otros sectores.

No hay nada que decir del punto 3 ni del 4, estamos de acuerdo; concretamente el 4 es uno de los temas a los que se refirió el Presidente en su discurso y que redamó como una de las inversiones pendientes a hacer por parte del Gobierno Central. También vamos a decir que si al punto 3, aunque también tengo que hacerle una precisión. Realmente no es el Gobierno quien tiene que convocar en un plazo breve la Comisión Técnica Interinsular, es el Vice-presidente de esa comisión. Al haber cesado el Presidente por el hecho de ya no ser miembro del Gobierno, es el Vice-presidente quien tiene que reunirla, es decir que la propuesta debería quedar que el Gobierno solicite al Vice-presidente de la Comisión Técnica Interinsular que la convoque lo mas pronto posible. Según mis noticias - y eso se lo digo a titulo particular - creo que ya esta convocada o por lo menos que ya se han cursada las convocatorias por parte del Vice-presidente, insisto, no por parte del Gobierno.

Al punto 4 también podemos decir que si. Como antes decía el Sr Valenciano, y tiene razón, esto es prácticamente lo que literalmente pide la Ley de Consells Insulares con una matización. En cuanto al traspaso de competencias, la Ley de Consells Insulares pide que durante el primer trimestre de cada año los consells insulares redacten esa memoria y la envíen al Gobierno y que después el Gobierno la envíe a su vez al Parlamento. Entonces yo aquí substituiría la expresión "primer trimestre" por "primer cuatrimestre", porque aunque sea un caso un poco extraño, la verdad es que los consells insulares tienen hasta el último día del primer trimestre para remitir esa memoria al Gobierno, y entonces al Gobierno le seria materialmente imposible traerla al Parlamento durante el primer trimestre. Por lo demás, si estamos de acuerdo cambiando trimestre por cuatrimestre, porque esta en la Ley de Consells Insulares y además, yo diría que da igual que estemos de acuerdo no, no, debe cumplirse y tiene que hacerse, por consiguiente ya esta.

Después están las siguientes propuestas, porque de las últimas, la 7 coincide sensiblemente con la 9 del Grupo Mixto, la 8 con la n° 1, la 9 con la n° 8 y la 10 con la n° 2 siempre del Grupo Mixto. Ya nos hemos pronunciado con relación a ellas; en unas nos abstenemos, en una votamos a favor, etc., de manera que no voy a perder más tiempo en eso. Respecto a las 5 y 6, concretamente, yo quisiera decirle que a mi juicio exceden completamente del ámbito de debate. Era un debate de financiación y de competencias autonómicas y entonces ustedes

en la 5 hablan de una comisión no permanente para estudiar las consecuencias de la entrada en vigor del Acta Única Europea. Eso, yo creo que no debe ser objeto de una propuesta presentada y aprobada aquí, aprobada o rechazada, yo creo que esta tiene que ser objeto de un estudio concreto y particular. De esto ya se habló - el año pasado creo que hubo alguna petición al Gobierno - y yo creo que puede ser objeto de una petición de comparecencia del Conseller de Hacienda, por ejemplo, o de una proposición no de ley o de una interpelación aquí, y lo discutiremos con calma y entraremos en la materia, pero entrar ahora a aprobar o rechazar una cosa que prácticamente no hemos discutido, parece fuera de lógica.

Ocurre exactamente lo mismo con gran parte de lo propuesto en la n° 6. El apartado a) habla del Consejo Económico y Social, el b) de los desequilibrios entre municipios y comarcas, el c) del Plan de conservación y mantenimiento de espacios naturales protegidos, el d) van a tener ocasión de traerlo cuando se discuta la Ley del canon del agua, la de vigilancia y control de las depuradoras; nosotros estaríamos de acuerdo, pero nos parece fuera de contexto. El e) es el único al que se ha hecho una especial mención aquí, también 10 mencionó el Presidente como una de las inversiones pendientes, lo del Hospital de Manacor; aunque ya se ha pedido tantas veces, si podemos votar independientemente cada una de las propuestas, que parece que sí, votaríamos a favor.

El apartado f) sobre bolsas de pobreza y marginación social y el g) sobre el Decreto 100/90, que regula el uso de la lengua catalana, insisto otra vez más: Eso está muy bien y puede incluso que el Grupo estuviera dispuesto a apoyarlo, pero no a raíz de un debate sobre la financiación y las competencias, porque creemos que no tiene absolutamente nada que ver. Nada más; muchas gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr Serra i Busquets.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Moltes gràcies, Sr President.

En nom del PSM-EEM, intentaré fer una mica de rèplica a les distintes intervencions que hi ha hagut.

Respecte del Grup Mixt, efectivament el tema de la Comissió Mixta Interinsular ha de ser objecte de transacció amb la seva proposta, entenent que l'ha de convocar el Vice-president Sr Palau. Per tant, esperam que la convoqui amb tota urgència, però creim que dins l'àmbit institucional és més que evident la importància d'actuar dins l'àmbit dels consells insulars, tal com preveu la llei, i desbloquejar aquesta situació.

Quant a la intervenció del Sr Valenciano del PSOE, creim que nosaltres plantejam les qüestions de l'autogovern amb realisme, però també amb una il·lusió de futur, i trobam que es va molt xano-xano i aquest anar tant xano-xano arriba a desil·lusionar. El nostre Grup Parlamentari proposa saludar totes les iniciatives cíviqes. La de la Plataforma Cívica és una iniciativa cívica important; feia molts d'anys que no s'havia vertebrat res en aquesta illa i esperem que les plataformes o d'altres organismes

a les altres illes siguin tant forts o més - crec que ho seran més que els de l'illa de Mallorca - i en conseqüència ens pareix que s'han de saludar i a la vegada es ben hora que el Parlament de Balears recordi al Congrés de Diputats que es tramiti el que aquí es va acordar a finals del mes de gener del 1991, que és la reforma de l'Estatut, perquè no és lògic que hi hagi retards tant grossos en les tramitacions legislatives.

Per altra banda, amb aquesta il·lusió, Sr Valenciano, nosaltres ens situam en un terreny molt clar. Nosaltres volem un concert econòmic homologat per la Constitució, no va en contra de la Constitució. Tal com nosaltres ho plantejam, és la Constitució que parla de solidaritat, d'eficàcia i d'igualtat; és perfectament viable, si es volgués treballar en aquesta línia. Proposam una corresponsabilitat fiscal en els grans impostos; abans he parlat d'IRPF, d'IVA, etc., mecanismes clars i claus, com vostès deuen saber. Parlem, per altra banda, que el model actual de finançació no ens du absolutament enlloc i parlem que la proposta d'ahir vespre a Madrid respecte de finançació de les Comunitats Autònomes d'augmentar el percentatge de recaptar via IRPF per als projectes que puguin tenir les autonomies ens ha semblat un tema bastant equivocacat, bastant desafortunat, per part del Ministeri d'Economia i Hisenda de l'Estat.

Per altra banda, és ben evident que es parla de pactes. S'ha dit que hi ha un pacte mig fet, que ja s'han assegut; em pareix que era ahir que parlàvem d'un nou procés constituent que a tots ens agradaria que anàs bé, però per altra banda, si nosaltres deim: Idò quan això s'hagi aclarit que vengui a debat parlamentari perquè sapiguem què ha succeït, com ha anat i tots puguem opinar, aplaudir o no aplaudir segons els resultats, resulta que els sembla precipitat. Nosaltres creim que es va per un camí, ja veurem els resultats, ens agradaria que fossin bons. D'aquí ve el nostre èmfasi en tots uns mecanismes.

Si nosaltres deim que s'estableixi un calendari de transferències, això no contradiu la reforma de l'Estatut ni altres sistemes que hi pugui haver per millorar l'autonomia de Balears. Nosaltres creim que el sistema correcte seria via reforma estatutària i fer llavors el calendari de transferències; de totes maneres hem sentit que hi alguna altra possibilitat jurídica, que és fer unes transferències clares i finançades i després, en conseqüència, la reforma de l'Estatut. Ja diran els juristes quin és el camí més vàlid, quin és més correcte políticament i jurídicament, però el que sí volem és rapidesa, calendari, informació i clarividència.

Ens ha demanat una cosa, Sr Valenciano, i li ho direm, tot i que ja s'ha discutit una mica. Al punt 4, quan nosaltres parlem de les memòries dels consells insulars respecte de la transferència d'urbanisme, nosaltres ho demanam perquè no s'ha fet, és a dir, que hi ha hagut un temps que els consells insulars eren obligats a fer-ho i no ho feren, però és que hi ha un contenciós, Sr Valenciano, que per ventura vostè coneix poc, i és el contenciós del Camp de Golf d'Alcaufar, que explica perfectament que sigui urgent, des de l'òptica de la conservació dels espais naturals en aquestes illes, que vengui a informació i a debat a través d'aquestes memòries. Per ventura els seus companys de Menorca que dirigien el Consell Insular li podran explicar de què anava aquest tema. Vostè demanava que concretàssim que volíem dir. Evidentment el compliment escrupolós de la llei, però també el cas concret d'Alcaufar per saber almanco a què ens hem d'atendre.

Per altra banda, Sr Valenciano, quan nosaltres proposam al punt 5 que el Parlament constitueixi una comissió no permanent per tal de preparar el debat i el coneixement dels temes de l'Acta Única Europea i la seva implicació a les Illes Balears quan entri en vigència, aquest tema el va acordar aquest Parlament em sembla que per unanimitat, amb votació afirmativa del seu grup, i no es va fer durant l'anterior legislatura. Nosaltres entenem que el Parlament és format per la Mesa, pel Plenari i per les comissions. Si la Mesa ho vol fer directament, ens sembla perfecte, però el Plenari ho pot dir perfectament i llavors qui el constitueix efectivament, d'acord amb el Reglament, és la Mesa. Nosaltres canviarem el Reglament, i bastant; el que passa és que evidentment no ho farem a un debat de política general, prou s'han preocupat vostès que el que ha canviat només hagi afavorit el bipartidisme en aquest Parlament.

Per altra banda, res de radicalisme indenp... Com ho ha dit? Idees radicals independentistes per demanar la reforma de l'Estatut i un calendari de transferències? Mare de Déu dels àngels! No ho comentaré, perquè això ... ! A més, els sectors radicals independentistes ens situaríem dins un reformisme del més descafeïnat pel fet de dur el debat amb aquestes conseqüències. Per tant, tot això de l'Estat independent de Balears, em pareix que ha dit, o l'Estat confederal, o l'Estat del Paísos Catalans. No sé que ha dit de capitalitat, em pensava que vostè la volia a Ciutadella, ja ens aniria bé que fos a Ciutadella. Vagi la broma en aquest sentit, deixem aquesta qüestió com a anècdota.

Grup POPULAR. Nosaltres, Sr. González Ortea, hem fet aquí un debat d'acció de govern general.

EL SR PRESIDENT:

Li prec que vagi acabant, Sr Serra.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Sí, gràcies. Hem fet un debat d'acció de govern general, per això hem parlat de temes de institucionals, hem parlat de temes de govern de Balears - el bloc que hem comentat - i hem parlat de l'Acta Única Europea, perquè ens preocupa molt, ja que l'any 1993 és a la vora i nosaltres notam que els sectors socials i econòmics estan poc informats i pocs reciclats davant el que significa l'Acta Única Europea. Si es vol dur a un altre debat, ho podem fer; nosaltres tenim una interpel·lació presentada que si això avui s'aprovàs, la retirariem i ja ho debatriem quan fos, però això és un debat de política general i creim que el tema europeu és un tema precís de política general, un tema que també ens ha de preocupar molt.

Per altra banda li podem acceptar perfectament el fet de parlar de primer qua trimestre en el punt 4. No hi ha cap problema; si bé la llei parla de trimestre, tenint en compte la tramitació no hi ha cap tipus de problema.

El tema del Pla de modernització, Sr González Ortea, si que li ho volem matisar. Nosaltres creim que el Pla de modernització, si no és en base a uns incentius públics, no es farà, i no es farà en els sectors que més l'haurien de fer, n'estam convençuts d'això. Els sectors pitjors de la nostra oferta són els que manco podran fer aquest pla de modernització, per moltes circumstàncies. En aquest sentit ens atrevim a pensar que s'ha

demanar una cofinançació en condicions adequades i clarificades; que els recursos que de fet haurem de destinar a certes coses d'aquesta naturalesa poguessin anar precisament cap a defensa d'espais naturals, cap a altres sectors econòmics, i que aquesta cofinançació anàs per al gran sector de l'economia de Balears, que és el sector hotelier. Té una lògica que l'Estat intervengui en el sector del qual treu més, que és precisament el sector hotelier o turístic de Balears.

En aquest sentit també estaríem totalment d'acord a llevar el tema de segona etapa en la qüestió de les infraestructures. Evidentment parlem d'anys, nosaltres creim que això és en tema que durarà més de dos anys, però deixem-ho estar i posem senzillament intentar que hi ha hagi qualche duro per a això. Els duros que el Govern té per a aquestes infraestructures, com he dit, podrien passar a altres sectors econòmics: depuració d'aigües, medi ambient, etc.

Em pareix que ho he contestat tot, sobretot tenint en compte que s'ha encès el llum vermell. Gràcies, Sr President, per haver-me permès de passar-me una mica, però he intentat contestar els punts més concrets que m'han plantejat. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Serra; ha multiplicat per dos el temps inicialment assignat. Grups que volen intervenir dins el torn de contrarèplica? Record als portaveus que aquest torn tanca el debat. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr Vidal i Juan.

EL SR VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Gràcies, sobretot, perquè després del que ha dit el meu company de grup sobre el que s'havia acordat a la Junta de Portaveus quant a les intervencions, s'ha aplicat ara en aquest segon bloc de propostes de resolució, el mateix criteri que s'havia aplicat en el primer, i per tant ara podem fer ús de la paraula per dir, molt breument, en primer lloc que estam molt contents que per part del grup proponent, el Grup Parlamentari PSM-EEM, s'hagi acceptat aquesta matisació quant al punt tercer de les seves propostes sobre la convocatòria de la Comissió Tècnica Interinsular sobre qui l'ha de convocar, perquè és un tema en el qual també ha incidit el portaveu del Grup POPULAR. De passada, també em vull congratular que és un tema que es va tractar fa uns dies en el Consell Insular i, modestament, crec que ha servit un poquet d'incentiu perquè quan avui es reculli aquí aquesta proposta, més o menys ja estigui atesa.

En segon lloc, estic completament d'acord amb el grup proponent que una cosa és parlar de la reforma de l'Estatut i l'altra del calendari que es pugui pactar. Per tant, aquí tractam uns temes sobre concerts econòmics i competències de la Comunitat Autònoma i, per molt que diguin que no, és perfectament compatible una cosa amb l'altra.

En tercer lloc, dir al portaveu del Grup Parlamentari SOCIALISTA, que ha fet al·lusió als qui defensàvem amb èmfasi la reforma de l'Estatut; no sé si volia generalitzar ...

EL SR PRESIDENT:

Sr Vidal, li vull fer l'observació que el torn de contrarèplica a la intervenció del grup proponent, no a la intervenció del Grup SOCIALISTA dins el torn en el qual ha fixat la seva posició, intervenint a favor o en contra.

EL SR VIDAL I JUAN:

Molt bé. Moltes gràcies per aquesta observació, Sr President. A veure si ho podem lligar, així mateix, perquè la veritat és que el grup proponent ha estat identificat com un grup que parlava d'un estat independent a Balears. Jo només volia dir, perquè no hi hagi cap dubte, que nosaltres, de Països Catalans i altres històries, res - parlo del grup que represent en aquest moment i de la formació política que m'ha donat la representació en aquesta Cambra - i que, per tant, quan alguns, no dic qui, s'han espantat que aquí es parlàs d'assumir que la Comunitat Autònoma és Estat, és precisament perquè reconeixem un Estat únic. Ho hem dit des d'aquesta perspectiva. Moltes gràcies per la seva comprensió.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Vidal. Dins el torn de contrarèplica, té la paraula el Diputat Sr Valenciano i López.

EL SR VALENCIANO I LÓPEZ:

Sr President. Srs Diputats.

Il·lusió de futur. Hi ha qualche diputat, aquí, que no tengui il·lusió de futur? Jo crec que no n'hi ha cap, tots en tenim, vostès d'una manera, nosaltres d'un altra, el Partit Popular d'un altra, però des de la seva òptica tothom té il·lusió de futur. D'aquí a un moment, després de la intervenció del Grup POPULAR, el nostre portaveu li explicarà detingudament quina és la nostra il·lusió de futur.

Ara bé, efectivament coincidim en moltes coses i també discrepam en altres, moltes o poques, però crec que en algunes importants. Jo he dit clarament quin és el model d'estat que nosaltres defensam, un estat de comunitats autònomes tendent a estat federal; en cap moment no he sentit parlar sobre quin model d'estat defensen vostès, només mastegar molts de fesols. Li ho tornaré a dir: Cada model d'estat té el model de finançament que li correspon, i el model que vostès proposen és un model que correspon a un estat confederal, és un model que correspon a un estat independent o quasi independent, i en això, Sr Serra, discrepam. Hem de discrepar perquè tenim una concepció diferent i li ho tornaré a repetir clar i català, com diuen a Ciutadella i com a bon ciutadallenc: Celebram que vagin abandonant aquestes idees radical-independentistes i, per tant, torn a repetir que donarem suport a aquesta via de diàleg, a aquesta proposta de resolució núm. 9 que vostès presenten. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Valenciano i López. Té la paraula el Sr González Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí; gracias, Sr Presidente, y también gracias, Sr Serra, porque recoge usted las dos sugerencias que le hacía, tanto en la cofinanciación en el Plan de mejora de infraestructuras turísticas como en el tema del cuatrimestre, a efectos de dar cumplimiento a la Ley de Consells Insulares. Respecto a las otras dos cuestiones a las que usted se ha referido, decirle, en primer lugar, cuando dice que en un debate de política general cabe cualquier cosa, que yo creo que no. Es un debate de política general, el que ha habido, pero referida a dos cuestiones concretas: financiación y competencias. Todo el debate ha girado en torno a eso, todo el debate, el discurso del Presidente del martes y ayer miércoles las intervenciones de todos los portavoces y la réplica del Presidente.

Es verdad que marginalmente han salido otras cosas. Yo he hablado del tren de alta velocidad Madrid- Sevilla, Sr Serra, pero ¿qué le parecería a usted si yo ahora me descolgara con una propuesta: "Nuestro Grupo dice que se construya un tren de alta velocidad Palma-Inca"? Esto no tiene sentido, no tiene ningún sentido. Yo estoy de acuerdo con usted en que no hace falta ese tren de alta velocidad entre Palma e Inca, estamos de acuerdo, pero piense usted en cualquier otra cosa, una línea de ferrocarril en la que sí pudiéramos estar de acuerdo o una carretera. No sería lógico, no hemos hablado de eso, hemos hablado de financiación y entonces hablamos del convenio de carreteras, eso sí es una propuesta razonable y congruente con todo el debate, pero ponernos ahora a hablar de la mejora de la carretera entre Manacor y Porto-Cristo, muy bien, podemos llegar a un acuerdo, pero no tiene ningún sentido.

¿Es de política general? Sí. ¿Se ha hablado de carreteras? Hombre, sí, se han mencionado, pero no tiene ningún sentido, no es ése el "leitmotif fundamental del debate, eso parece claro y eso es lo que yo achacaba a sus propuestas y achaco a toda una serie de propuestas, y le invito, efectivamente a que las presente. El tema del Acta Única Europea me parece interesante, importante, y que quizá vale la pena que usted mantenga efectivamente esa interpelación, la subsiguiente moción y que lo podamos debatir con calma, e igualmente otras cosas. Le había hablado del tema de las depuradoras en la contaminación; también me parece un tema muy interesante, le dije incluso que tal como esta redactada le hubiéramos votada que sí si no fuera por esa cuestión de que nos parece que esta absolutamente fuera, insisto, del ámbito en que se ha mantenido el debate.

Me parece que nada más., no sé si me había dicho usted alguna otra cosa. Repito que gracias si acepta usted esas dos modificaciones, espero que el resto de los portavoces tampoco tengan inconveniente porque ambas cosas parecen de razón. Nada más; gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Se suspèn la sessió per un temps de quinze minuts.

EL SR PRESIDENT:

Recomença la sessió. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr Obrador i Moratinos.

EL SR OBRADOR I MORATINOS:

Si no hi té inconvenient, demanaríem que es llegissin les propostes.

EL SR PRESIDENT:

Sí, Sr Diputat. Sr Secretari segon, vol fer lectura de les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari SOCIALISTA?

EL SR SECRETARI SEGON:

Sí, Sr President.

"Primera.- Davant plantejaments d'organització de l'Estat que desborden el marc constitucional, el Parlament de les Illes Balears manifesta que tant la Comunitat Autònoma com els consells insulars i els ajuntaments, d'acord amb Títol VIII, article 137, de la Constitució espanyola, són Estat a les Illes Balears.

Segona.- El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat a descongelar el procés de descentralització de la funció executiva i la gestió de les competències autonòmiques incloses a l'article 39 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears en els consells insulars, amb especial prioritat en obres hidràuliques, carreteres, cultura, esports i serveis socials.

Tercera.- El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat que en el termini màxim de tres mesos presenti al Parlament un projecte de llei de Consell Econòmic i Social amb l'objecte de donar contingut normatiu a la secció pressupostària 04, Consell Econòmic i Social, de la Llei de pressuposts dels 1990-1991 i del projecte de Llei de pressuposts per al 1992.

Quarta.- El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat a continuar les negociacions amb l'Administració de l'Estat per a la revisió del sistema de finançació. La revisió del sistema de finançació ha de permetre millorar l'aprovat l'any 1986. El nou model s'ha d'inspirar en els següents criteris:

- a) Que compleixi els principis de solidaritat, autonomia, suficiència i corresponsabilitat.
- b) Que tendeixi a la igualtat de finançació per habitant dins el mateix marc competencial.
- c) Que es separin, dins un marc global de finançació, els tres conceptes fonamentals de la LOFCA: L'equiparació del nivell mínim de serveis, la finançació comuna i la solidaritat interregional.
- d) Que el sistema incrementi la finançació incondicionada fins a aconseguir l'autonomia financera de la Comunitat Autònoma.
- e) Que s'actualitzin els mecanismes financers de solidaritat.
- f) Que s'estableixin a mig termini mecanismes de corresponsabilitat fiscal de les comunitats autònomes.

g) Que s'estableixin mecanismes de coordinació pressupostària entre les comunitats autònomes i l'Estat espanyol.

h) Que es considerin les mes Balears com a tres unitats administratives.

Cinquena.- El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat a continuar les negociacions amb el Govern de l'Estat per a la consecució del Pacte Autonòmic, amb l'objectiu d'aconseguir el major autogovern possible. Dins el marc constitucional, interessa aconseguir un acord per a l'efectiva transferència de les competències d'Educació, establint un calendari efectiu en aquest sentit.

Sexta.- El Parlament de les mes Balears insta el Govern de la Comunitat a presentar en el termini de tres mesos un mètode per establir el nivell mínim de serveis a donar per l'Administració autonòmica, amb la finalitat de poder orientar estudis comparatius sobre la matèria comparativament amb la resta de les comunitats autònomes de l'Estat i amb la Comunitat Econòmica Europea.

Sèptima.- El Parlament de les Illes Balears lamenta el fracàs del Pla de reindustrialització al no haver complert els objectius de mantenir o incrementar el pes del sector industrial en l'economia de les Illes Balears i insta el Govern a presentar, abans del primer període de sessions del 1992, un pla de desenrotllament industrial de les Illes Balears, el qual, en un termini de tres anys, faci possible recuperar la importància d'aquest sector.

Octava.- El Parlament de les Illes Balears considera que per tenir una comunitat autònoma dinàmica i eficient és imprescindible que aquesta disposi d'una bona informació. Amb la finalitat de millorar a tots els nivells les dades a disposició de la Comunitat Autònoma, s'insta el Govern a potenciar el funcionament de l'Institut Balear d'Estadística i a incrementar-hi les inversions, duplicant-hi les previstes en el Projecte de pressuposts del 1992.

Novena.- El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat a presentar, dins el proper període de sessions, el reglament de restauració.

Desena.- El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat a impulsar la normativa pertinent que contempli una mora en construcció a tots els terrenys que hagin de quedar afectats pel Pla de l'oferta turística.

Onzena.- El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat a presentar, en el termini de sis mesos, un pla de prevenció de la marginació en col.laboració amb les diferents administracions competents.

Dotzena.- El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat a presentar al Parlament, en el termini de sis mesos, un pla d'integració laboral dels disminuïts.

Tretzena.- El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat a fer les gestions pertinents per tal que els disminuïts profunds que en l'actualitat resideixen a diferents centres de l'Estat espanyol puguin accedir al Centre de Son Tugores".

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies.

EL SR SECRETARI SEGON:

Perdó, Sr President. Encara n'hi ha tres mes.

"Catorzena.- El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma a elaborar i presentar en el termini d'un any el Pla d'infraestructura cultural de les Illes Balears. Aquest pla serà presentat al Parlament i tramitat d'acord amb el que disposa l'article 172 del Reglament de la Cambra. Contindrà els elements infraestructurals mínims que en el terreny de la cultura han de tenir tots els nuclis de població de les Illes. El pla establirà les previsions econòmiques i els terminis per tal d'anar dotant els nuclis de població dels elements d'infraestructura cultural que els manquin per assolir els mínims fixats. Seran territoris d'actuació preferent les illes que presentin majors dèficits d'infraestructura cultural.

Quinzena.- El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat que en el termini de tres mesos presenti un pla d'actuació en matèria de reciclatge professional en coordinació amb els sindicats, patronals, INEM, ajuntaments i consells insulars, per tal que tots els treballadors en situació d'atur del sector turístic puguin millorar professionalment i, per tant, perfeccionar el nivell d'atenció als nostres visitants.

Setzena.- El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat a elaborar, en el termini de tres mesos, un pla de reactivació del sector agrari de les Illes Balears amb la finalitat d'incentivar l'ocupació agrària de la joventut, amb el propòsit de garantir el futur del sector".

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Moll. Té la paraula el Sr Obrador.

EL SR OBRADOR I MORATINOS:

Moltes gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Ahir, quan contestàvem al discurs del President de la nostra Comunitat, Sr Cañellas, dèiem que nosaltres enteníem que dins el seu discurs hi havia un bloc d'ofertament d'un consens per a una sèrie d'objectius que anaven i tendien cap a la consolidació d'un major autogovern en la nostra Comunitat, i que passaven evidentment per dos sectors bàsics: la finançació i les competències. Li dèiem, sobretot en la segona rèplica, que estàvem disposats a acceptar aquest repte de consens i marcàvem una sèrie d'elements i de punts en els quals nosaltres estàvem disposats a col.laborar, però també dèiem - i en coherència amb el discurs d'ahir vénen aquestes propostes - que nosaltres enteníem que era un debat de l'estat de la Comunitat, que no era un debat que el Govern pogués reduir a un o dos elements de discussió. El Govern li va donar una preferència i nosaltres també ho hem fet en les nostres propostes de resolució, però evidentment el que pretenem en aquests moments amb aquestes propostes és tornar a fer entendre d'una manera més clara, si és possible, que la nostra voluntat de consens, con deia ahir, no era un canvi d'estampetes ni ficar coses diferents dins

una panera, ni era simplement anar a cercar doblers pels doblers. Era aconseguir que a través d'una major finançació i d'unes majors competències aquesta Comunitat se sentís més governada, que es creàs un sentiment de sentir-se més i millor governada.

Per aquesta raó presentam avui aquestes 16 propostes, amb la idea que nosaltres manifestarem quina és la nostra postura, com ja hem fet en els torns en els quals fa uns moments els portaveus del Grup Parlamentari SOCIALISTA s'han manifestat sobre una sèrie de temes de transferències, de finançacions i d'altres que ja hem afirmat que els donaríem suport. També volem manifestar que evidentment donarem suport a altres propostes del Grup Parlamentari del Partit Popular amb les quals estam d'acord, però entenem que si volem que això sigui eficaç també ha d'anar vinculat a una part del nostre discurs.

Nosaltres entenem que tot això és per estructurar millor la nostra societat i, per tant, és molt important que en un moment en què estam disposats a dir que sí a una sèrie de coses i a fer camí tots plegats per aquesta via, també és important que hi hagi una voluntat de demostrar als nostres ciutadans que en una sèrie de temes també estam disposats a dir que sí plegats. Per això i en coherència amb el nostre discurs, presentam aquestes 16 proposicions que no van aïllades, sinó que van dins un bloc; que es podien subdividir en altres blocs, cosa que intentaré fer en la meva exposició, evidentment sense repetir tota l'argumentació d'ahir, sinó intentant ser el més breu i precís possible, però que aquestes propostes estan dins un bloc complet.

Nosaltres entenem que poden dir que sí a unes i a altres que no, però sàpiguen que la nostra voluntat és que si es diu que sí a unes volem que, dins tot aquest procés, també es digui que sí a les altres, no vull dir d'aquestes concretes, però sí del marc que podien significar aquestes mateixes propostes. Si no demostram que el que nosaltres volem fer a la nostra Comunitat no és sols una gestió administrativa, sinó que és una gestió política de Govern, hem de demostrar a tots els nostres ciutadans que els seus problemes concrets i puntuals per petits que siguin interessin a aquest Parlament i hem de saber manifestar i expressar al nostre Govern presidit pel Sr Cañellas que així volem que es faci.

Per això, llevat d'una, les nostres propostes són instàncies al Govern de la Comunitat i volem que aquestes propostes siguin i marquin elements de participació ciutadana, de participació a través d'aquells òrgans que el nostre Estatut i la voluntat d'aquest Parlament ja han manifestat. Volem que aquestes restes de creació de més autogovern, d'adquirir més competències i tenir millor finançació passin també per compartir d'una manera més participativa amb les estructures socials que ens envolten i que vertebrin la nostra societat civil.

Per això també demanam una major descentralització, en una de les nostres propostes. Descentralització en dues vessants, una descentralització de cara als consells insulars - i hem de manifestar a aquest Parlament que així ho farem, per això ve a una proposta nostra - i també una descentralització de cara a les competències dels nostres ajuntaments.

Creim que el fet d'aprovar les nostres propostes no queda fora dels objectius genèrics que el mateix President Cañellas ens ha vengut marcant. Més que objectius genèrics, creim que el que

nosaltres presentam és que si és ver que volem esser això, diguem com ho volem fer; jo diria que estan més dins el com hem d'arribar a aconseguir allò que hem dit aquí que volem fer que en el fet d'entrar dins el problema de si és aquest objectiu amb un adjectiu més o manco. Anam als substantius, perquè creim que així podem demostrar que el que deim aquí no són només paraules, entreteniments de 59 parlamentaris, sinó que volem expressar aquí dins la voluntat de la nostra societat.

Per tant, insistim que en les nostres propostes volem marcar, més que els objectius, per on creim que hi podem anar, i també volem dir que nosaltres volem un consens, però no un consens que es manifesti amb grans definicions teòriques ni estratègiques. Creim que les definicions són importants, però podria ser que aquí tots ens dividíssim. Creim que l'important dins aquesta línia és arribar a acords concrets que vagin més enllà d'un simple camí: les pedres que cada dia constitueixen aquest camí i que a poc a poc ens marquen on arribam. Són aquelles meravelloses pedres mil·lenàries que col·locaven dins les grans calçades romanes per assenyalar cada vegada que anaven avançant. Jo diria que si aconseguim aquests objectius ens donaran consciència, a nosaltres i al nostre poble, que nosaltres som el seu govern, no el govern estrany i llunyà que deia ahir en el meu discurs.

Les propostes que venim a presentar són 16, que podríem dividir en un primer bloc, que diríem que és la nostra Comunitat dins el marc de relació cap a l'exterior. Hi ha la proposta núm. 1, institucional, creim que no necessita explicació. No és instar el Govern, sinó aclarir d'una vegada per totes què és aquest Parlament i quina és la voluntat dels parlamentaris que som aquí dins, dins el marc d'una constitució. S'ha discutit tantes i tantes vegades sobre si un article era definitori o no ho era, que creim que de vegades per ventura és convenient un moment de reflexió d'aquest Parlament i assenyalar clarament on ens trobam i què som. Per tant, la nostra primera proposta no és més que manifestar què som nosaltres aquí, dins el marc de la nostra Constitució.

Una segona proposta important, la núm. 4, és la proposta de finançació. Si l'heu llegida, crec que tampoc no necessita massa explicació, perquè evidentment no marca tants d'objectius, si bé els assenyala: Què hem de ser una Comunitat Autònoma a la qual correspongui allò que li pertoca, sense oblidar els temes de la solidaritat, però també tenint la capacitat, autonomia i suficiència per desenvolupar les activitats de govern que necessita fer dins el marc competencial corresponent. Per això creim que tornam assenyalar un camí, torna a ser una altra d'aquestes pedres mil·lenàries que ens assenyalen per on d'avançar per aconseguir aquesta finançació. Podríem parlar de moltes més coses i estam disposats a aprovar altres resolucions, però evidentment creim que aquesta expressa d'una manera clara per on podem caminar junts per fer camí i avançar en la capacitat de finançació de la nostra Comunitat.

Hi ha una proposta que entraria dins un marc competencial que hem volgut aclarir, i precisament hem dit que estam disposats a donar suport a tot allò que signifiqui augmentar el nivell competencial que pertoqui a la nostra Comunitat, passant a ser, emprant el símil de les lligues de futbol, allò que entenem per un equip de primera. Nosaltres volem que la nostra Comunitat sigui un equip de primera. El que no creim és que un equip de primera s'hagi de distingir pels colors de la camisa, creim que

un equip de primera és aquell que lluita dins el joc, dins el quadrilàter juga per ser el primer de la lliga, aquell que té més capacitat que els altres. Creim que cada Comunitat i especialment la nostra té unes peculiaritats que s'han de respectar, però dins aquestes peculiaritats volem que s'aconsegueixi el màxim sostre competencial, assenyalant d'una manera especial una competència que sempre pareix que ens volem retreure que no estam disposats a donar-li suport: Nosaltres donarem suport total a la fixació d'un calendari efectiu per a la transferència de la competència d'Educació, evidentment dintre del Pacte Autonòmic.

Hi ha un altre marc de proposta que volem assenyalar precisament perquè la nostra finançació sigui efectiva, que és que es marqui clarament el nivell de serveis que volem que tengui la nostra Comunitat tant en relació amb la resta de les Comunitats Autònomes dins el marc de l'Estat espanyol com en relació a la mateixa Comunitat Econòmica Europea. Creim que aprovar això significa fer una tasca important i que, a més, ens pot servir per a tot allò que deim la necessitat de ser autosuficients en la finançació.

Hi ha un altre bloc, o un altre tema, que ens du a entendre que la nostra Comunitat, si bé marca dins aquesta relació exterior institucional, també necessita demostrar-se a si mateixa i, per tant, demostrar als ciutadans, que és un bloc, diríem, més de cap endins. De cap endins significa enfortir la nostra relació institucional, i per això presentem una proposta, la segona, on parlem de la necessitat de desenvolupar l'administració i el govern dels ciutadans a través de transferències als consells perquè es concreti cada vegada de més prop tot això que deim d'aquests diferents pobles que constituïm aquestes Illes Balears, cosa que es diu moltes vegades aquí dins però no s'arriba a plasmar en una realitat administrativa concreta i de gestió política com són els Consells Insulars. Creim que en aquest moment, aquesta descentralització és més urgent que mai. Creim que sense consolidar un Consell Econòmic i Social i omplir de contingut la partida 4, perdó, dels anys 1990, 1991 i 1992 del nostre pressupost, és molt difícil que puguem fer sentir a la societat d'una manera vertebada que treballam amb ella per als objectius que tantes vegades definim aquí dins.

Hi ha una proposta que a qualcú li podrà parèixer anecdòtica, la núm. 8, que és concretament l'Institut Balear d'Estadística. Creim que som una Comunitat que, més que cap, necessita emprar el coneixement. En un llibre d'Alvin Toffler, hi ha una imatge preciosa que expressa un poc el que volem dir aquí. Hi ha un moment en què el déu Sol Ixent dóna els poders a la deessa Amaterasu i li diu concretament: "Et don una joia, una espasa i un mirall; la joia representa el poder de l'economia, l'espasa el poder coactiu i el mirall és perquè et coneixis a tu mateixa. Si et coneixes a tu mateixa, seràs capaç de saber la ciència del govern". Jo diria que en aquests moments la nostra Comunitat necessita un bon mirall i que l'Institut Balear d'Estadística por ser un bon mirall que ens faci reflexionar a tots si aquest coneixement ens du cap a algun lloc.

Plantejam el tema d'Indústria a la proposta núm. 7 - ho diré breument, perquè el temps se m'escursa - perquè entenem que és més necessari que mai un pla de reindustrialització, i vull advertir que no parla de reconversió, sinó de reindustrialització. La paraula té un sentit molt diferent i creim que el que necessitam realment és una reindustrialització de la nostra

indústria que mantengui aquells resultats i aquella presència que la nostra Comunitat sempre ha tengut i cal que tengui.

En temes d'ordenació del territori i turisme, diríem que en la proposta núm. 10 estam pel Pla de l'oferta turística. Aquest pla suposa quatre actuacions greus damunt el territori: Una, les franges de protecció; dues, les franges que podran ser utilitzades per a activitats complementàries, fins i tot per a sòl que es pugui oferir en complementació, diríem, d'una reconversió turística; tres, la separació entre franges turístiques, i quatre, jo diria que afectarà tots els plans parcials no aprovats fins ara. Si no es pren una mesura seriosa en aquests moments, ens podem trobar que aquests plans no es puguin executar perquè haguem incentivat una vegada més que s'actui damunt aquest territori.

Tenim una proposta 9 sobre el tema de la restauració. Si deim que hem de millorar la qualitat - ho vaig dir en el discurs d'ahir i no m'allargaré - és important el tema del reglament de la restauració. La proposta núm. 16 és que necessitam donar sortida a la nostra agricultura i aquí tampoc no m'estendré perquè la proposta és prou clara. És difícil, és complicat, però tenim un pressupost que passa dels 4.000 milions de pessetes i és important saber si això també és una pedra d'aquestes mil·lenàries que ens fa fer camí o, a revés, una pedra al coll que no deixa avançar la nostra autonomia.

En temes de formació professional, la nostra proposta es defensa per si mateixa. La formació professional té, més que mai, dos grans reptes. El primer és millorar la qualitat del nostre producte turístic i sense bons professionals no millorarem la qualitat del producte turístic que necessitam per a la nostra Comunitat. En segon lloc, el necessitam precisament jo diria per donar eines als treballadors de les nostres illes perquè, de cara al 1993, realment puguin tenir avantatges en la competència i la capacitat sobre la mà d'obra que pugui venir d'altres països.

EL SR PRESIDENT:

Li prec que vagi acabant, Sr Obrador.

EL SR OBRADOR I MORATINOS:

Acabaré tot d'una. El punt núm. 14 és sobre cultura. Parlàvem en el discurs que la nostra cultura no és un fet anecdòtic; necessita imbricar-se profundament dins la nostra societat, necessita ser els substrat més important del nostre mateix producte econòmic, que és una cultura de trobada, de trobada de gent. En aquest moment pot ser greument atacada precisament per aquest fet positiu. Creim que hem de completar més que mai una xarxa d'infraestructura cultural que permeti resoldre aquest problema.

En els temes de marginació, només em fixaré en tres més. Ho dic perquè si es diu que som la Comunitat més rica d'aquest país, si volem que creixi més la nostra renda, hem de tenir més cor que mai per a aquells problemes que tenim al costat. Aquests problemes, precisament, són els que creim que en aquest moment s'han de solucionar més, fins i tot per donar credibilitat al que avui aprovarem aquí, el nostre Pla de marginació, que implica unificar totes les administracions -locals, autonòmica i estatal- tenint en compte que encara ens falten transferències en plans concrets que ens entrenin per quan arribin aquestes transferències, que ens facin ser més eficaços.

El tema del Pla d'integració dels disminuïts, que és la proposta núm. 12, perquè precisament entenem que el greu problema d'aquest món dels disminuïts, encara que es facin coses, ningú no ho dubta, és que totes aquestes coses es facin en un camí concret i coordinades per aconseguir la integració laboral del nostres disminuïts físics.

El darrer punt és el tema de Son Tugores. Enguany hem creat o inaugurat, diríem, el Centre de disminuïts profunds. És un problema seriós que ha fet, perquè històricament no el teníem, que els nostres disminuïts profunds es trobin a altres parts de l'Estat espanyol. Són al País Basc, a Catalunya, a Madrid, perquè aquí no hi havia centres d'aquest tipus. En aquest moment, atès que tenim un centre aquí, seria molt important - precisament pel caràcter social, jo diria quasi cordial que té aquest problema - que intentàssim la integració de tots aquests col·lectius, de tota aquesta gent, una altra vegada a la nostra terra. Pel que fa a aquestes propostes, si bé poden parèixer, com deia ahir, perifèria del problema d'una finançació - quan parlem de doblers parlem de doblers de la butxaca de la nostra Comunitat, evidentment, no parlem dels de ningú més - creim que també s'ha de tenir més que mai la capacitat de solidaritat amb aquells qui, al nostre entorn, a vegades pateixen més les conseqüències de la mateixa riquesa que han creat aquí. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Obrador. Grups que volen intervenir? Pel Grup Parlamentari PSM-EEM, té la paraula el Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats. Jo crec que hem de reconèixer que les propostes de resolució que ens presenta el Grup SOCIALISTA vénen en perfecta consonància amb la intervenció que va fer el seu portaveu ahir capvespre en aquesta Cambra, atès que d'alguna manera només vénen a referir-se a un buit constatat i constatable d'acció de Govern. En aquest sentit, les mesures que impliquen instar l'Executiu a una major i millor actuació en un seguit de temes, de matèries, rebran el suport del nostre grup. Són propostes que compartim des de l'esquerra.

Una altra qüestió és la visió de la suficiència financera per poder exercir l'acció de govern i veure fins a quin punt no és fàcil, com a mínim no és contradictori, el fet de demanar un seguit d'actuacions, per exemple en matèria de reindustrialització, en matèria de turisme o també en matèria laboral, quan no és compta amb competències en matèria laboral - encara que sí es poden fer coses en aquesta matèria - i quan la finançació dels plans d'indústria són òbviament competència de la Comunitat Autònoma, però també han d'estar en consonància amb les possibilitats inversores que té aquesta Comunitat. En aquest sentit, no vull defensar ni he de defensar cap dels programes inversors que té la Comunitat en aquesta matèria, perquè tothom sap que són escafits, són escassos, són insuficients, però una altra cosa és que obviem el debat de la finançació estatal.

Nosaltres donarem suport al punt núm. 2, que fa referència a l'article 39 i a la descentralització dins la Comunitat Autònoma, perquè seria hipòcrita demanar majors cotes competencials al Govern Central i no aplicar la mateixa rasadora i els mateixos criteris dins la Comunitat Autònoma i en allò que pot fer el

Govern de les Illes Balears, però tenc por que aquesta resolució no trobi, en principi, el suport de tothom i després barra de cap en la situació concreta, hora d'aplicar-se.

Es diu, i això ja ens preocupa més, que la revisió del sistema de finançació ha de permetre millorar l'aprovat el 1986. Òbviament, es parla de revisió del sistema de finançació; això ens alegra, perquè les notícies que tenim són més aviat alarmants, amb el sistema de pròrroga del sistema de finançació, i algunes mesures que puguin acontentar - caramels, s'ha dit aquí, dolços - determinades comunitats. Estam, idò, per la revisió, i hi estam d'una manera inexcusable, però amb el model que vostès proposen, model de solidaritat, autonomia, suficiència i corresponsabilitat, en abstracte també hi estam d'acord, però ja ens preocupa més veure com es pot executar, com es pot ser solidari per decret o per reial ordre sense tenir un coneixement real, sense haver-hi transparència fiscal a les Illes Balears, sense conèixer quina és realment la balança fiscal, si hi ha o no hi ha greuge comparatiu, etc., etc.

L'autonomia - vostès ho saben perfectament o ho haurien de saber - passa, entre altres qüestions, per tenir coneixement per poder exercir la despesa dels diners que tenim, però també passa per tenir autonomia recaptatòria, i per aquí no s'avança, per aquí trobam una paret, un mur. Vostès proposen un sistema basat en gran part en transferències o subvencions de l'Estat. Fins ara, l'actuació del Govern Central s'ha basat en transferències o subvencions de l'Estat. Transferències generals o incondicionades, unes; d'altres, condicionades. No són açò, els convenis, senyors socialistes? No són açò, els convenis?

La participació dels ens autonòmics en els ingressos centrals per població, per renda, per càpita, per superfície, per esforç fiscal. No és açò que contempla el sistema que ha regit fins ara? Idò sàpiguen que aquests punts 1 i 2 impedeixen la materialització de les millores assignatives que en potència ofereix la descentralització, que açò no és un sistema ple d'autonomia fiscal. És açò que jo vull dir: que quedi clar que no s'avança en aquest sentit, perquè si fossin conseqüents amb aquests principis acabarien, òbviament, amb el concert econòmic.

El concert econòmic - solidari, evidentment - passa també per reconèixer que és perfectament constitucional. No entenem de cap de les maneres com és possible que el punt primer de la resolució digui: "Davant plantejaments d'organització de l'Estat que desborden el marc constitucional, el Parlament de les Illes, etc., etc.". Jo no som expert en dret constitucional, però m'agradaria que diguessin quin plantejament ha fet el nostre grup parlamentari - per no dir els altres - que sigui clarament desbordador del sistema constitucional, que hagi anat més enllà del marc constitucional. La Constitució, precisament, parla de suficiència financera al seu article 156, apartat 1, i aquí s'ha constatat que a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears no hi ha suficiència financera. Si demanam aquest compliment constitucional crec que exercim una funció plenament democràtica i reglamentària.

També és cert que el sistema de transferència, és a dir, a través de lleis de delegació de competències, és perfectament constitucional. Avui hem discutit aquí, i ahir també, quin sistema volem seguir: reforma de l'Estatut o altres maneres d'aixecar el sostre competencial, cosa amb la qual tots estam d'acord. Idò sàpiguen, per si no ho sabien, que la reforma de

l'Estatut és perfectament contemplada a l'article 148 de la Constitució Espanyola, i, a més a més, a l'article 68 de l'Estatut d'Autonomia. Per tant, m'agradaria que diguessin quin ha estat el grup que ha sortit de mare. D'altra banda, la Constitució es pot reformar, no hi ha dubte.

El punt que fa referència a les competències en matèria d'educació, el punt núm. 5, nosaltres hem de dir clarament que el podríem veure bé si es contemplés dins una filosofia d'avanç en l'autogovern, amb l'autogovern possible. Per què diuem dins el marc constitucional? És evident que haurà de ser dins el marc constitucional, per què si no, no ho aconseguiríem. Però, per què les competències d'educació, només? Per què no les d'INSALUD i sanitat, i les que ens permetin fer realment plans de reindustrialització?

Competències en matèria laboral; competències en mitjans de comunicació, tan importants per crear un espai comunicacional que salvi la nostra llengua i la nostra cultura i enforceixi els lligams de nacionalitat, tal com diu l'Estatut, etc., etc.

Aquest és el cantó pel qual consideram que les propostes de resolució del Partit Socialista Obrer Espanyol són insuficients. No ens hi oposam, però hem de dir clarament que són tan escasses, tan tímides, tan insuficients, que no poden rebre el nostre suport. Ens sap greu, perquè en matèria d'impuls a l'acció de govern sí que coincidiríem, però hem de ser clars: Per impulsar un autogovern cal complir el principi constitucional de la suficiència financera. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Pel Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIO MALLORQUINA, té la paraula el Sr González Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr Presidente. Sras y Srs Diputados.

En principio nosotros estamos dispuestos a votar afirmativamente la primera propuesta de resolución del Grupo SOCIALISTA, aunque yo creo que aquí hay una cierta distorsión del artículo 137 de la Constitución Española, que se cita, porque el artículo 137 dice que el Estado se organiza territorialmente en comunidades autónomas, provincias y municipios. Se organiza territorialmente; esto aquí no es exactamente lo mismo, pero en fin, nosotros no queremos ver en esto más que una expresión de buena voluntad no muy bien conseguida, no muy bien redondeada, y en principio aceptamos que eso sea así, si parlamentariamente no hay problemas con relación a nuestra propuesta nº 1. Si no hay contradicción en ello, no vemos inconveniente para votarla a favor.

En cuanto a la propuesta nº 2, no estamos de acuerdo. Primero se insta aquí al Gobierno de la Comunidad a descongelar el proceso de descentralización de la función ejecutiva de la gestión de las competencias autonómicas incluidas en el artículo 39. No están congeladas, no se puede descongelar nada si previamente no esta congelado, y nunca han estado congeladas desde que hay una Ley de consells insulares que permite hacer las transferencias. Eso respeto a la primera parte. En la segunda,

el párrafo final de la propuesta aún nos parece peor cuando dice "con especial prioridad en obras hidráulicas, carreteras, cultura, deportes y servicios sociales". Aquí hay una mezcla de cosas que ya se han anunciado por parte del Gobierno, que tiene un interés especial en traspasar a los consells insulares y cosas que ustedes, el Grupo SOCIALISTA concretamente - ya ha intentado con anterioridad y ya hemos discutido aquí que no nos parecía el momento más conveniente. Lo lógico es que la Comisión Técnica Interinsular, que otro grupo pedía que se reuniera en breve y parece que así va a ser, inicie sus trabajos y decida cuales son las prioridades de acuerdo con su composición.

El tercer apartado, el del Consejo Económico y Social, entra dentro del bloque - ya que hoy esta de moda hablar de bloques - de las propuestas del Grupo SOCIALISTA que van de la 7 en adelante. A nuestro juicio no tiene nada que ver con el debate de hoy, aunque claro, usted, Sr Obrador, puede decir que usted ha hecho referencia a ello.

Efectivamente, usted ha hecho referencia al Consejo Económico y Social y a otras cosas de este tenor, pero que no se han discutido con detalle aquí. Por otra parte, además, recuerdo que en un momento determinado usted le contestó al Presidente que lo que no estaba bien era que ahora pidiéramos la financiación o las competencias autonómicas para determinadas cosas. Aquí vamos a jugar limpio y vamos a pedir las en general; después, en cada actuación del Gobierno, ya habrá ocasión a lo largo de la legislatura para que ustedes reclamen lo que crean más conveniente.

En la propuesta nº 4 estamos básicamente de acuerdo con estos principios financieros, siempre y cuando ustedes nos admitan una pequeña introducción, y es cuando dice "el nuevo modelo se ha de inspirar en los siguientes criterios", poner a continuación de "inspirar", "entre otros" - "entre otros", lógicamente - y ello porque estos criterios nos parecen efectivamente interesantes, estamos de acuerdo con ellos, pero no deben ser los únicos criterios a tener en cuenta. Con esa petición que les hago, que creo que es atendible, estamos de acuerdo con los criterios que exponen.

También estamos de acuerdo con la propuesta nº 5, sobre que se inste a continuar las negociaciones con el Gobierno del Estado. Efectivamente en eso está el Gobierno, esto nos ha anunciado, y nosotros, lógicamente, lo apoyamos y también nos parece muy bien. Creo que usted, Sr Obrador, y el Presidente discutieron este asunto de la transferencia en materias de educación con un calendario que permite hacerlo progresivamente, en la medida que las competencias de educación se refieren a un tema que va modificandose y cuya transferencia, lógicamente, debe acomodarse a esa modificación de planes que esta en marcha.

No estamos de acuerdo con la propuesta nº 6 en los términos en que la redactan, porque el Gobierno nos ha informado que esto es una petición que se ha hecho repetidas veces al Gobierno Central, no sólo por la Comunidad Autónoma de Baleares, sino por otras comunidades autónomas, todas las cuales esperan del Gobierno de la Nación que fije de alguna forma estos niveles mínimos de servicios, cosa que efectivamente sera de gran utilidad o piensa el Gobierno de la Comunidad que será de gran utilidad. Aquí les propondríamos una transacción, pero un poco más complicada, y es que se instará al Gobierno del Estado para

que, en colaboración con el Gobierno de la Comunidad Autónoma - o sea que el Gobierno de la Comunidad Autónoma también quedaría implicado en el tema - estableciera, bueno, "presentaran el plazo de tres meses", no sé si será un auténtico recado a la madre superiora si le damos tres meses al Gobierno de la Nación. Entonces podríamos suprimir lo de los tres meses, però sí que se pongan de acuerdo para establecer ese nivel mínimo de servicios a dar por las administraciones autonómicas. Si llegáramos a una redacción de ese tipo, entonces estaríamos completamente de acuerdo con ustedes.

Llego ahora al bloque final, las cuestiones que van de la 7 a la 16, donde se lamenta el fracaso del Plan de reindustrialización, en la siguiente se habla del Instituto Balear de Estadística, del reglamento de restauración - supongo que se refieren ustedes a la restauración del comer, porque podría ser también de restauración patrimonial, si me permiten la broma -, después el Plan de la oferta turística, el plan de prevención de la marginación en la siguiente, el Plan de integración laboral de los disminuídos, el tema del centro de Son Tugores, que por cierto no expresan ustedes bien, porque tal corno se puede leer aquí, en su propuesta, parece que se trata de mandar emisarios por toda el Estado español para que todos los disminuídos profundos vengan al centro de Son Tugores, y eso, sinceramente, nos parecía extraordinariamente raro que ustedes lo propusieran. Usted ha aclarado que se trata de aquellos que en su momento no tuvieron oportunidad aquí; nos parece muy bien, pero insisto: no fue objeto del debate, preséntelo ustedes como otra proposición no de ley, les diremos que sí. Lo digo porque pasaba lo mismo con otras del Grupo del PSM-EEM. Nos sabe mal votarlas en contra, pero es que no son el objeto fundamental del debate.

En la siguiente hablan del Plan de infraestructura cultural, en otras de un plan de actuación en materia de reciclaje profesional y finalmente de un plan de reactivación del sector agrario. Si me permiten también la broma, uno de sus portavoces acusaba al Grupo del PSM-EEM de que una de sus propuestas era un "bullit", pero ustedes me dirán lo que es esto. Si yo pensara como un diputado de ustedes muy aficionado a hablar de África, podría decir que lo que nos ha hecho es un cus-cus. Gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Per al torn de rèplica, té la paraula el Sr Obrador.

EL SR OBRADOR I MORATINOS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

Ja que parlem de temes gastronòmics, li vull aclarir que la proposta era de restauració i ha vingut pel que deia vostè, però curiosament nosaltres parlem de cus-cus, però és que ahir ens parlaven de castells medievals, de no sé quines coses, de sortir a cavall amb armadura per guanyar batalles enmig del camp. Jo crec que per ventura no han acabat d'entendre quina era la proposta i el discurs d'ahir, i a posta els volem avisar, però voldria contestar al Sr López i Casasnovas.

Evidentment, i dic el mateix al Grup POPULAR, el que férem fa dos dies, amb el discurs del Sr Cañellas, era el discurs de

l'estat de la Comunitat. Que quedi ben clar que no veníem a parlar de la finançació de l'Estat, sinó de la gestió del nostre Govern i del nostre President aquí, avui i ara, partint de la seva experiència de treball, si no, no ens entendrem mai. Jo no li vull dir que nosaltres no haguem dit coses que anaven més enllà, jo ho he assenyalat ben clar: Nosaltres marcem un camí, objectius que tenim, n'hem parlat, però marcem objectius amb els quals crec que anam a donar solucions a aquesta Comunitat, partint també de la responsabilitat que ens pertoca, evidentment, de tenir ganes de governar-la un dia. Per tant, el que deim avui aquí ho hem de poder dir d'aquí a tres o quatre anys, quan esperem governar; no podem dir "faríem", sinó "aquest és el camí per on nosaltres aniríem".

Vostè ha parlat d'unes coses que crec que no ha llegit; per tant, ha dialogat amb un mur que no existia i ha tirat pedres a un mur que no existia. Aquí no s'exclouen en absolut els concerts ni es parla de convenis, sinó que es marca un mecanisme de finançació. Ho estudiï bé i veurà que és un mecanisme de finançació que evidentment potser no sigui definitiu, però que és un camí per avançar en la millora de la finançació, és un camí pel qual, si la majoria d'aquest Parlament ho ratifica, podrem treballar costat per costat amb totes les nostres forces per poder anar avançant a poc a poc en aquests temes.

Evidentment, nosaltres no rebutjam en absolut el que deia vostè. Nosaltres volem suficiència financera, evidentment, i crec que s'apunten coses, i jo els agrairia que llegissin uns articles recents que han sortit a El País precisament sobre el tema de l'IRPF. Entre altres coses, li vull recordar que un dels grups que defensen que es mantengui transitòriament l'actual sistema de finançació de les Comunitats per prorrogar el sistema actual és Esquerra Unida. Per tant, el que vull dir és que, precisament en aquest moment de finançació, nosaltres demanam una sortida diferent a la del 1986. Creim que les faltes que assenyalam aquí són factibles, possibles i que poden millorar de veres el nostre finançament.

Evidentment, quan parlem de competències, nosaltres no n'exclouen cap de les que vostè ha dit. L'únic que hem volgut dir és: Volem totes les competències que ens pertanyen - evidentment dins el marc constitucional, per referència -, però en aquest moment volíem expressar aquí la voluntat d'una transferència que desitjam tots i que tantes vegades hem utilitzat com a pedra de xoc els uns contra els altres, i aquí el Grup Parlamentari SOCIALISTA volia dir que donarà el seu suport total perquè es fixi un calendari per a la transferència de la competència d'educació, per la importància que tenia i precisament per començar a llevar segons quins malentesos que fins ara ens han vingut aplicant.

De cara al Grup POPULAR: Aquí no hi ha cap distorsió. Quant al punt núm. 1, diu el que volem dir i el que diu la Constitució. El que passa és que hem arribat a sentir tantes coses que ens hem quedat un poc així i volíem que s'aclarís, que es retirí i s'ha acabat, no passa res més. Aquí no instam ni demanam res a ningú, ens ho demanam a nosaltres mateixos com una afirmació d'aquest Parlament.

Quant al 2, no és que estiguin congelades. Als hotels, ja que hem parlat de restauració i de turisme, hi sol haver el que diuen les cambres de conservació. Primer hi sol haver una cambra a una temperatura bastant baixa, que és la de conservació de

verdures, fruites, etc.; llavors n'hi ha una de carn, que sol estar a menys graus, que permet conservar la carn i altres aliments, i finalment n'hi ha una que està a menys de 25 graus baix zero, que és la que conserva el peix congelat. Jo diria que les nostres transferències són dins aquesta cambra, no dins cap altra.

Sobre el que vostè deia del núm. 2, li ho acceptam perfectament... Perdonin, el núm. 3, concretament és el Consell Econòmic i Social i a veure si ho entenem: Si el mateix President, el senyor Cañellas, ahir ens deia que no volia governar des del Teatre Principal, perquè el Teatre Principal és per obres de teatre i altres actes, evidentment, això no hagués passat mai - que es plantejàs aquesta idea en aquest Parlament - si hi hagués hagut un Consell Econòmic i Social que representàs les institucions i les forces d'aquesta Comunitat. Si vostè diu que això no té res a veure amb la finançació, jo no sé, què passa?

¿Que la finançació és una cosa oculta, estranya, sense objectiu, que simplement es projecta a si mateixa davant uns mateixos? Nosaltres entenem que va directament vinculada a un mode d'actuar i a voler unes transferències i a voler una finançació, perquè al mateix temps volem fer partícips la societat i les estructures socials de fer això precisament perquè no volem que el nostre President governi des del Teatre Principal, volem que governi des del Consolat de Mar, i que al Consolat de Mar i també a través d'aquest Parlament pugui tenir un organisme d'interlocució clara, transparent i de projecció de la seva gestió de govern.

Vostès presenten una modificació al 4; estam d'acord amb la modificació, totalment, no crec que afecti el contingut. Quant a la núm. 5 nosaltres assenyalam que evidentment estam contents que estiguin d'acord. No he tengut conversacions personals amb el President, és l'únic que li vull dir; el que hem manifestat públicament ha estat la voluntat del nostre grup i del nostre partit sobre aquest tema. Quant al punt núm. 6 vostè introdueix una transitòria, estam d'acord.

Quant a l'altre bloc - em permetrà un moment per contestar-les, Sr President -, nosaltres no hem entès mai que el discurs de l'estat de la Comunitat fos un discurs purament de dos elements. Per què? Perquè si hem d'arribar a acords, i ens alegra que hagi dit que ens diran que sí separadament, però avui nosaltres ho presentarem perquè volem fer saber a la nostra societat no sols que volem més competències, més doblers i que marcem camins per fer-ho, sinó que també ens preocupam d'uns problemes concrets i que hi ha una voluntat majoritària d'aquest Parlament de tirar-les endavant. Per això posam aquests temes, perquè, com dèiem abans, nosaltres venim a un consens que no passi sols per un acord estrany, tancat a una sèrie d'elements, sinó que creim que s'ha de desenvolupar, que s'ha d'estendre, que ha de penetrar en una osmosi potent tota l'estructura social i hem de demostrar al poble de les Illes que realment, en els temes de consolidació autonòmica, en aquest moment que parlam de Pacte Autonòmic, de competències, de més finançació, de més recursos i que volem fer feina, - s'ha de sentir que els seus problemes també van allà dins. Per això parlam d'aquests temes, parlam d'industrialització, parlam d'agricultura, parlam de turisme i, a més, perquè consideram molt greu un dels temes de turisme que he esmentat perquè en el seu moment ja en patirem les conseqüències.

Per això dic que mantendrem aquestes propostes, la nostra voluntat és que ens agradaria que, com una prova d'aquest consens i d'aquest voler treballar, creant aquest nou clima no sols entre Madrid i la nostra Comunitat o viceversa, sinó també entre la nostra Comunitat, els consells, els ajuntaments, les associacions, les institucions, i que articulassin allò de què ahir ens queixàvem clarament. Un govern que governi ha de donar força moral per governar i ha de fer el seu govern participatiu perquè, certament, nosaltres entenem que no basta que els ciutadans votin cada quatre anys, necessiten participar i hem de crear els mecanismes de participació. Si s'hi fixa, això és el que proposam des del 7 per endavant.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Obrador. Dins el torn de contrarèplica, té la paraula el Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr President. Realment, en la rèplica del portaveu del Grup SOCIALISTA, nosaltres no hem vist, en definitiva, cap aspecte que pugui dir que ens desautoritza o que ens lleva la nostra raó d'argumentar, en primer lloc, que les propostes que aquí s'han fet, que nosaltres hem fet, són propostes plenament constitucionals. Quan jo m'he referit als concerts i als convenis ho feia precisament per demostrar que el punt a) de la resolució núm. 4, "que es compleixin els principis de solidaritat, autonomia, suficiència i corresponsabilitat", quan parlam d'aquestes idees, d'autonomia per exemple, hem de veure l'autonomia de despesa que no tenim precisament entre altres qüestions, perquè els convenis sempre les condicionen.

Una part molt important dels pressuposts de les comunitats autònomes - no només de la nostra, sinó també - ve amb subvencions, amb participacions de caràcter finalista. No hi ha autonomia de despesa en gran mesura, però sobretot autonomia financera, és a dir, capacitat per dir quins recursos i com es poden recaptar a la nostra Comunitat Autònoma són funcions que en aquests moments no són permeses tal com la LOFCA ha establert la finançació.

Per cert que la LOFCA estableix un sistema de possible inconstitucionalitat, el Tribunal Constitucional encara no s'ha definit sobre aquest tema. Si els recursos de què disposa una Comunitat Autònoma no són suficients per atendre les competències que li atribueix un Estatut en les mateixes condicions que ho venia fent l'Estat abans, hi ha una limitació no admissible des d'aquestes competències. Açò és la tesi de possibles recursos d'inconstitucionalitat que es van fer oportunament i que encara estan pendents de resolució del Tribunal Constitucional. Per cert, n'hi un de nostre, n'hi ha un del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

No parlam d'idees en abstracte, parlam de mecanismes de finançació. Jo reconec que els principis que aquí es contemplen milloren la realitat actual; en principi, ja voldria que no s'aprovàs una pròrroga del sistema que no ha funcionat perfectament ni tan sols satisfactòriament, en això crec que hem d'estar d'acord. S'ha de millorar i s'ha de reformar aquest sistema, idè. Per cert, em permeti que li digui que no sé d'on s'ha tret aquesta idea que Esquerra Unida ha proposat la

pròrroga del sistema. Al contrari, Esquerra Unida ha proposat que en cap moment, dins el sistema de finançació, d'admeti la pròrroga. Jo mateix vaig ser present a unes jornades al Parlament de Catalunya, li ho puc reafirmar i aquí tenc els documents. Que quedi clar, idò, que aquesta visió no és correcta.

Finalment, també li voldria, per exemple, que l'article 61 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears parla que "es disposarà d'un percentatge de participació en el recaptament dels impostos estatals no cedits, que es negociarà d'acord amb les bases establertes a la Llei Orgànica de finançament de les comunitats autònomes, la LOFCA, i amb el major cost mitjà dels serveis socials i administratius de la Comunitat Autònoma derivats de la insularitat, l'especialització de la seva economia i les notables variacions estacionals de la seva activitat productiva". Si en aquell moment els redactors d'aquest Estatut ho van fer bé o malament, ara no hi entro, però que açò és lletra escrita i orgànica de l'Estat és indiscutible i, com vostès saben, aquests principis, aquestes variables tampoc no s'han reconegut i utilitzat degudament.

El punt g) de la seva proposta de resolució diu que s'estableixin mecanismes de coordinació pressupostària entre les comunitats autònomes i l'Estat espanyol. Clar que sí! Per què no es desenvolupa l'article 131, apartat 1, de la Constitució Espanyola en aquest aspecte? Vull dir que no discutirem aquestes qüestions; aquestes qüestions ja haurien de ser objecte de desplegament constitucional, perquè evidentment, com deia Willy Brandt, la sola existència d'una constitució escrita tampoc no es cap garantia de la constitucionalitat de l'Estat. "La locura organitzada" és el títol d'aquest llibre de Willy Brandt. Idò bé, lamentant-ho molt, nosaltres no podem donar suport a aquestes propostes de resolució, concretament a aquesta. Tampoc no la rebutjam, ens abstenem. Creim que són insuficients.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr López i Casasnovas. Dins el torn de contrarèplica, té la paraula el Sr González Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí; gracias, Sr Presidente. Lo primero de todo, con relación a la 2 y dejandonos de bromas de cámaras de congelación y de descongelación, seamos serios, Sr Obrador. Vamos a puntualizar: No hay descongelación porque ha habido una actividad permanente interrumpida solamente por un proceso electoral y por una crisis sucedida en el Consell Insular de una isla. Aquí, en noviembre del año pasado, si no me falla la memoria - lo estoy diciendo de memoria porque no lo recuerdo, pero creo que fue en noviembre del año pasado - se traspasó la competencia en materia de urbanismo y habitabilidad, independientemente; ahora voy a dejar aparte las cesiones de gestión de servicios, etc., que han venido produciéndose durante una serie de meses. A continuación de eso empieza el año 1991. ¿Cree alguien seriamente que el año 1991, con un proceso electoral en el mes de mayo, es el momento de ponernos a discutir transferencias de competencias a los consells insulares?

Pasa el proceso electoral, se forma la nueva cámara y casi a renglón seguido, prácticamente durante el verano, cuando todos estamos todavía tomando un respiro y aún no ha empezado

prácticamente la nueva legislatura, resulta que hay una crisis evidente y manifiesta en el Consell Insular de Menorca. ¿Le parece a usted también que era el momento mas adecuado para convocar la comisión y empezar a hablar de transferencias? En ese momento - hoy lo he anunciado y tengo que decir que me lo dijo quién podía decírmelo - que ya se ha convocado la Comisión interinsular de transferencias, dejémosla que se ponga en marcha, que hable de esas transferencias y que efectivamente empiece a trabajar en ese sentido. Se ha anunciado en la campaña electoral por parte del Partido Popular y de Unió Mallorca; se ha dicho por parte del Gobierno, etc., y yo comenté antes desde ahí que hay una serie de cosas de éstas que piden ustedes - no todas, pero sí algunas - que incluso estaban esos programas que se había anunciado que se pondrían en marcha de inmediato. Ahora es el momento, ni siquiera lo era el mes pasado. De manera que congelación, ninguna.

Respecto al otro tema, yo podría leer la solicitud que hace el Presidente del Gobierno que se refiere concretamente a la celebración del debate de la orientación política general del Gobierno con especial incidencia sobre el sistema de financiación, balanza fiscal i competencias, de los cuales, por cierto, casi no se ha ha blada de la balanza fiscal y sí de la financiación y competencias. Se ha referido prácticamente y con toda detalle a eso y eso es lo que hemos discutido. Entonces usted dice: Hombre, pero esta son una serie de cosas que sería bueno que pusiera el Gobierno. No lo sé y, además, le voy a ser sincero: Yo tengo estas propuestas de resolución tuyas desde esta mañana a las diez o diez y media, apenas hemos tenido tiempo de verlas y discutir las en el grupo, de discutir las con el Gobierno, lógicamente. Prácticamente hay un montón de cosas de éstas que yo he dicho - y no sé si me ha interpretado mal, por cierto - que las vamos a apoyar. Todas no, me refería concretamente a lo de Son Tugores, porque una vez que usted lo explicó en la tribuna, nos ha convencido, y efectivamente en su momento lo apoyaremos.

Las demas, no lo sé. En este momento no nos podemos pronunciar, no tengo elementos de juicio ni los puedo tener para una serie de cosas de éstas, no las he oído discutir en esa tribuna, ni yo ni ninguna de los 30 diputados restantes del Grupo POPULAR-UNIÓN MALLORQUINA. Luego, no es lógico que ahora votemos esto, y esto es también lo que trataba de decir al PSM-EEM. Ése es el planteamiento que hacemos: Ni a favor ni en contra, no nos podemos pronunciar, vayamos a debatir estas cosas que no se han debatido estos días, si es que realmente vale la pena hacerlo - efectivamente hay una serie de cosas que sin duda valen la pena - y después saquemos las conclusiones todos juntos y votemos cada cosa a favor o en contra, pero después de ese debate.

Yo creo que eso, además, es prestigiar realmente el parlamentarismo, porque llega un momento que parece que el parlamentarismo consiste en que todos lleguemos aquí con nuestras propuestas debajo del brazo y nosotros somos tantos y vosotros sois cuantos, eso va a misa y se acabó. Yo creo que no es eso, que hay que discutir las cosas, verlas y entenderlas, y a eso me refería simplemente. Por consiguiente le rechazamos en base a esta razón, no en base al fondo de la cuestión, sobre el que no entramos. Gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Sí, Sr Vidal. Efectivament vosté té la possibilitat d'un torn de fixació de posició, atès que no ha intervingut en el torn de a favor o en contra. Té cinc minuts per intervenir, però exclusivament per fixar la posició.

EL SR VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr President. Per fixar la posició, naturalment referint-me al que he sentit en aquestes propostes de resolució presentades pel Partit Socialista Obrer Espanyol, millor dit, pel Grup del PSOE. Li puc dir al seu portaveu que, si no ho entès malament, al principi deia que no acceptaven un canvi de cromos, però que si admítem les seves propostes d'una forma global ells també donarien suport a les dels altres. Si no ho ha dit això, em perdoni, però el que vull dir és que el canvi de cromos, vulguin o no, - s'haurà de fer cromos per cromos.

Per tant, el que vull dir per fixar la posició és que nosaltres estam d'acord amb algunes de les seves propostes, estam disposats a canviar el cromos, i si no donam suport a unes altres és perquè ... Bé, per exemple en aquest tema de la descongelació a nosaltres no ens importa que vengui descongelador o de la part de refrigeració, el que ens importa de veritat és que s'hagi obert el frigorífic, i com que s'ha obert el frigorífic i nosaltres tenim una proposta que és assumible des d'aquesta perspectiva, francament donarem suport a aquest punt concret, el núm. 2. També estam d'acord amb el punt 8 sobre l'Institut Balear d'Estadística, perquè veritablement el fet de tenir una bona informació quasi és tan important com manejar el poder.

Si no donam suport al punt 4 és perquè tampoc no estam d'acord amb l'execució de tots aquests temes que diu vostè. Ja en pla anecdòtic, a pesar que vostè ha dit molt bé que volem una Comunitat Autònoma de primera divisió, cosa amb la qual estam d'acord, si em permet una petita broma, ha comès un lapsus, perquè ha dit "però hem de posar dins el quadrilàter" i, francament, un equip de primera divisió ha de jugar també dins un rectangle i la quadratura del rectangle no és possible per poder abastar el que volem. Em sap greu que pareixi que no estic d'acord amb el que està perfectament ordenat, però jo ara fixo la posició respecte de vostès.

Per tant, sobretot en alguns punts com el 5, no podem estar d'acord. Una cosa no lleva l'altra, però vostès no fan cap menció a la reforma de l'Estatut, que és el que nosaltres defensam aquí. Com he dit abans, en termes generals - jo no vull ofendre ningú, però crec que és ben legítim que expressi la nostra postura, que fixi la nostra posició - no estam d'acord amb vostès. Fins i tot em sap greu que el Sr Valenciano no sigui aquí, perquè ens ha corregit coses d'estil i nosaltres, en el punt 6 de vostès, on demanen uns estudis comparatius, amb la qual cosa podríem estar d'acord com hi ha estat el representant del Grup PP-UM, tret de la qüestió del termini, nosaltres no hi estam en els termes, perquè també corregint un poc com han fet amb nosaltres, quan es parla aquí també es podria redactar amb millor estil, perquè "estudis comparatius sobre la matèria, comparativament", no sé què dir-li, però jo crec que caldria millor parlar al respecte i no repetir això. Només ho dic perquè el Sr Valenciano ha dit que avui notava a faltar aquí l'escola valenciana, perdò l'escola italiana.

Per tant, si em permeten aquesta broma i amb això acab, vull dir que en algunes coses els donarem suport perquè "no nos duelen prendas", però no al fons ni al conjunt. Lament no poder arribar a aquest consens que voldríem que fos total, però vaja, també veig un poc difícil del consens dels dos grups majoritaris. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Vidal. Li vull fer l'observació que vostè no s'ha limitat a fixar la posició, pràcticament ha entrat en debat. En conseqüència, don un torn de cinc minuts al portaveu del Grup SOCIALISTA per contradiccions.

EL SR OBRADOR I MORATINOS:

Gràcies, Sr President. És per aclarir el tema del primer punt, el tema reforma de l'Estatut. Ahir nosaltres diguérem clarament, des d'aquesta tribuna, que no ens negam en absolut a una reforma d'Estatut. Parlam d'una reforma passada que en un moment donat es fa fer amb unes motivacions i que nosaltres entenem que hem de fer un camí, un pacte autonòmic per arribar a una complexió d'aquestes reformes a nivell total i a nivell estatal dins el marc d'un pacte autonòmic, que és el que propiciam. Agradarà o no agradarà, però evidentment nosaltres no hem negat en cap moment que els estatuts s'hagin de reformar en el moment precís que s'hagi de fer, i en concret el nostre.

Els temes de finançació jo crec que no els entenem com els hem explicat, els haurem d'explicar millor a altres bandes o no ho hem sabut dir bé, però li asseguro que el que nosaltres proposam és un camí per avançar en la finançació i en cap moment per retreure finançacions d'altres tipus que permetin en certa manera anar en contra d'aquesta major autonomia. El que passa és que l'autonomia financera - s'ha d'entendre. Si totes les institucions tinguessin autonomia financera és molt probable que sobrassin tots els polítics. Jo crec que totes les institucions, del tipus que siguin, tenen falta de capacitat i d'autonomia financera perquè, entre altres coses, sempre són més les necessitats que els recursos per aplicar i això fa que la política ens obligui a tots a prioritzar, a marcar camins, a passar aquestes pedres i a saber que darrera una en ve una altra.

El que nosaltres marcam és un camí per desbloquejar el sistema anterior, la qual cosa vol dir que estam oberts a noves propostes, a altres propostes que el millorin, però que això és un camí per desbloquejar el sistema que hem tengut fins ara i que, evidentment, aquest sistema permet una major autonomia, una major suficiència financera i una major coordinació o cooperació entre les diferents comunitats, i entenem perfectament que això és un camí que hem d'anar marcant.

Quant al tema, jo no entraré en geometria, perquè potser en podrien suspendre en aquest tema, ni tampoc en futbol perquè és un esport que pot agradar-nos o no. El que jo vull dir, en aquest sentit, és que crec que una autonomia de primera és una cosa que es fa per "liguilla"; que es treballa i es lluita en dos fronts, evidentment: amb les altres administracions, però també amb la mateixa societat, i això és el que vull remarcar. Si no som capaços de tenir els nostres "fans", els nostres socis o els nostres animadors, i que juguem sempre en el nostre camp perquè ens animin, malament ho farem, i la millor forma

d'animació per ventura és a partir del punt 7 per avall, que són els flue dèiem, i el punt del Consell Econòmic i Social, i això entenem que són temes que ve a compte discutir aquí, perquè si els separam dels altres no acabam d'entendre per què moltes vegades hem d'arribar a acords i així podríem deixar que les coses anassin per si mateixes.

En el tema de finançació vull acabar dient una cosa més, una altra vegada: Que nosaltres posam un camí; insistim, un camí. A vegades és més fàcil dir el final. Durant tot aquest debat nosaltres hem proposat quantitat de coses aquí que sabem que no es contradiuen amb el final. Qui és que no vol lluitar contra la drogoaddició? Qui no vol lluitar contra la marginació? Qui no desitja que els disminuïts es puguin integrar socialment? El que demanam és que si realment això es creu i no es contradiu amb res del que s'ha dit aquí dins, hem de fer un camí per fer-ho i hem de demostrar socialment que ho feim. El que deim, tant en una cosa com en l'altra, és que no podem caminar per un costat i deixar l'altre, que això és un tren que almanco va per dues vies paral·leles i que hem d'avançar per les dues si realment volem consolidar un autogovern i que el nostre poble se senti vinculat a nosaltres perquè aquest autogovern sigui el que ell vol. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Obrador. Passam al punt següent, que són les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA.

Té la paraula el Sr González i Ortea.

Sr Secretari segon, per favor, vol fer lectura de les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari PARTIT POPULAR- UNIÓ MALLORQUINA?

EL SR SECRETARI SEGON:

"Primera.- El Parlament declara que la CAIB és la representació de l'Estat a la nostra Comunitat Autònoma i que se l'ha de dotar de les màximes competències i de capacitat política i econòmica. Així mateix, que el Govern de hi Comunitat Autònoma és el Govern principal i no subsidiari dins l'àmbit de la nostra Comunitat.

Segona.- El Parlament manifesta que és necessari que s'incrementi la inversió de l'Estat a les Balears.

Tercera.- El Parlament considera que les inversions en carreteres han d'arribar per la via d'un conveni immediat entre ambdues administracions.

Quarta.- El Parlament manté que s'ha donat solució financera al fet de les unitats administratives mitjançant conveni o altres alternatives al marge de les incloses dins la fórmula global de finançament.

Cinquena.- El Parlament declara la necessitat d'arribar a solucions per a la comptabilització de la població real utilitzadora dels servicis i infraestructures.

Sexta.- El Parlament demana la participació de l'Administració central en l'ajuda als pagaments dels deutes produïts per les pluges torrencials.

Setena.- El Parlament acorda sol.licitar ajudes a l'Administració central per a la protecció i el foment de la cultura pròpia i la recuperació de la nostra llengua, on radica, per la seva varietat, la riquesa de la nostra societat".

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Moll. Té la paraula el Sr González i Ortea.

EL SR GONZLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr Presidente. Sras y Sres Diputados.

He pedido a la Mesa que leyera las propuestas de resolución para que tengan la oportunidad de comprobar que son casi literalmente las mismas con las que concluía su discurso el Presidente el martes por la mañana. Creo que esto me ahorra completamente el hacer aquí una defensa detallada de estas propuestas. Creo que sería una presunción por mi parte pretender exponerlas mejor que el propio Presidente del Gobierno y en cualquier caso sería una reiteración de argumentos que han venido discutiéndose aquí, no solamente el martes por la mañana, cuando el discurso del Presidente, sino después, durante toda la tarde de ayer a lo largo del debate. Por consiguiente, van ustedes a disculparme que haga otra presentación. Me reservo después mi turno de réplica para aclaraciones o para la discusión de alguno de los puntos concretos de ayer. Gracias, Sr Presidente.

(L'Honorable Sr Vice-president segon substitueix el Molt Honorable Sr President en la direcció del debat).

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr González Ortea. Grups que vulguin intervenir? Pel Grup Mixt, té la paraula el Sr Peralta.

EL SR PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Com molt bé ha dit el Sr González i Ortea, pràcticament les propostes de resolució que ha presentat el Grup PP-UM són idèntiques a les que ahir va presentar com a suggerències el President de la Comunitat, quan es va dirigir a la Cambra. L'únic que s'ha fet ha estat donar-les una forma més adient com a propostes de resolució i poca cosa més, és a dir, diuen exactament el mateix. Tal com ahir vàrem dir en el debat, nosaltres en línies generals estam d'acord amb aquestes propostes de resolució, però evidentment amb una sèrie de matisacions i d'afegits que creim que són importantíssims i necessaris, cosa que ja feren oportunament els meus companys de grup quan presentaren les nostres propostes de resolució.

En aquestes propostes que presenta el Grup del PP-UM, que va presentar ahir el President del Govern de la Comunitat, nosaltres hi trobam a faltar una voluntat clara que per aconseguir més competències, més cotes d'autonomia, per atracar-nos més a aquest autogovern que avui demanen capes molt àmplies de la

nostra societat, notam a faltar que s'expliqui clarament que això no és possible sense fer la reforma de l'Estatut d'Autonomia. La reforma de l'Estatut d'Autonomia és vital i fonamental per aconseguir açò, i açò ho notam a faltar en aquestes propostes de resolució.

És evident que nosaltres estam d'absolutament d'acord que s'incrementi la inversió de l'Estat a les Balears i en aquest sentit ja hem anunciat en les anteriors intervencions que donaríem suport a aquest punt sempre que impliqui una nova proposta de finançació. Creim que és fonamental que hi hagi aquesta nova proposta i, per una altra banda, que és absolutament impresentable que ara ens diguin que es fa una pròrroga del sistema actual de finançació i que ja en parlarem més endavant perquè sembla que açò s'haurà de discutir quan es discuteixi el Pacte Autòmic. Creim que és fonamental que açò ja es faci i en aquest sentit amb les nostres propostes incidíem més en aquesta línia.

Estam absolutament d'acord amb el tema de les inversions en carreteres, votarem a favor. Quant al punt 4, referit a les unitats administratives mitjançant convenis, nosaltres creim i ja ho varem proposar anteriorment que és necessari que aquesta solució també tingui un reflex adient en la política del Govern de la Comunitat respecte de les altres illes que componen el conjunt de la mateixa Comunitat. Per tant, si bé estam d'acord amb el punt 4, creim que seria important que es pogués transaccionar o introduir-hi de qualque manera aquesta matisació.

Quant als punts 5, 6 i 7, totalment d'acord, ja ho vàrem anunciar el dia del discurs del Sr President i avui ho feim amb aquestes propostes de resolució que fa el Grup Parlamentari PP-UM. L'única cosa que notam a faltar, evidentment, són les propostes que nosaltres hem fet per part del nostre grup sobre que es valorin positivament totes les iniciatives ciutadanes. Si volem que posem "dins el marc de la Constitució", perquè crec que s'ha fet aquesta matisació, estaríem disposats a fer-ho per tal que no solament es poguessin aprovar aquestes 7 propostes que vostès presenten avui, sinó les que ja he anunciat que votaríem a favor més aquesta, amb aquesta matisació.

Crec que hi ha poca cosa més a dir quant a aquestes propostes que no es digués ahir. Per tant, desitjar que aquestes transaccions que s'han proposat es puguin dur endavant en el moment oportú i que rebin el màxim suport del conjunt de la Cambra. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM-EEM, té la paraula el Diputat Sr Morro i Marcè.

EL SR MORRO I MARCÈ:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Efectivament, aquestes propostes de resolució, com ha dit el portaveu del PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, són pràcticament idèntiques a les formulades despus-ahir; nosaltres ja ens hi vàrem referir en les intervencions d'ahir i avui hem continuat debatent-les. En qualque moment hem pensat que s'haguessin concretat més, que - s'haguessin suggerit, plantejat,

formulat propostes més concretes. Per tant, trobam que són unes propostes simples, senzilles, esquemàtiques, pobres i que, de fet, és molt difícil estar en contra. Qui pot estar en contra que s'incrementi la inversió de l'Estat a les Balears? Qui pot estar en contra que les inversions per a carreteres arribin per la via d'un conveni?, etc.

De totes maneres, hi ha hagut qualque petit canvi, i encara que sigui terminològic m'hi vull referir. La proposta primera diu: "El Parlament declara que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears és la representació de l'Estat a la nostra Comunitat". El President Cañellas, en les seves suggerències, deia "assumir el principi que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears és l'Estat a la nostra Comunitat", i que se l'ha de dotar del màxim de competències. Ho deia el President i ho deia d'acord amb el seu discurs, amb molts d'aspectes del seus plantejaments. Ho havia dit també Jordi Pujol en un discurs davant el Parlament de Catalunya amb un sentit diferent, matisat, però molt coincident: "S'ha dit que la Generalitat és estat i així és, és Estat espanyol a Catalunya. Per a la gran majoria de coses no hi ha d'haver dues maneres perquè l'Estat espanyol estigui present a Catalunya, no n'hi ha d'haver una, només una, que és la Generalitat", i continuava: "La presència de l'Administració central a Catalunya ha de ser molt petita i ha de ser substituïda políticament i administrativament per la Generalitat".

En definitiva, és evident que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears és estat, així ho diu la Constitució, així ho diu l'Estatut d'Autonomia. Si haguéssim de fer cas a algunes expressions que hem sentit avui a qualque diputat del Partit Socialista Obrer Espanyol, hi hauria dos o tres estats; realment nosaltres pensam - i així ho va dir amb rotunditat el President despus-ahir - que d'estat just n'hi ha - d'haver un. Deia el President: "El Govern de la Comunitat Autònoma exerceix o ha d'exercir la màxima acció de govern dins la Comunitat i la conseqüència immediata d'aquest enfortiment de la Comunitat Autònoma i del seu govern propi és la necessària i obligada minva de presència de l'Administració central a les Balears per una simple qüestió pràctica: perquè si l'Estat és només un i nosaltres el representam de forma principal, qualsevol duplictat encareix la presència de l'Estat". És una raó ben pràctica i ben evident, la duplictat d'administracions encareix al ciutadà, al poble, la presència de l'Estat.

Per tant, creim que hi ha hagut un retrocés terminològic. La Comunitat Autònoma és la representació i a la vegada l'expressió de l'Estat i això no hi havia per què es produís. Per tant, nosaltres creim que aquest punt és insuficient. Efectivament tampoc no recull la reforma de l'Estatut i creim que una declaració del Parlament de les Illes Balears l'hauria de recollir, així que nosaltres ens abstenem en aquest punt concret.

Els altres punts, ja ho he dit, gairebé són obvietats. Nosaltres haguéssim preferit més precisió, perquè tot això són punts que ja coneixem. Estam d'acord, fan falta inversions, qui pot estar en contra? Són declaracions d'intencions, demanam generositat i de moment el Sr Solchaga ens dóna carabasses, encara vol incrementar la pressió fiscal sobre els ciutadans que reclamen una finançació més justa. Estam d'acord, però per acabar també voldria fer referència a la proposta setena, perquè, atenció, és cert, és necessari que hi hagi ajuts de l'Administració central per a la protecció i foment de la cultura pròpia, però també hi ha

d'haver projectes, hi ha d'haver un compliment de la normativa elaborada per la Comunitat. Nosaltres ho proposàvem al punt 6, apartat g), de les nostres resolucions i creim que no era marginalment, sinó que tenia una relació ben clara amb aquest apartat. Creim que és necessari complir els nostres propis decrets, complir la nostra pròpia normativa i, de moment, no n'hem vist voluntat.

Per tant, nosaltres donarem suport des de la proposta segona fins a la setena i ens abstenem en la primera per una clara i manifesta insuficiència.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Morro. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr Alfonso i Villanueva.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

Ens trobam davant set propostes de resolució que ens pertoca analitzar i també definir la nostra posició. La primera, variant un tant la declaració, jo crec que un poc forçada i, a més, amb la calor d'un debat que va fer el President de la Comunitat Autònoma, declara que la Comunitat Autònoma de les illes Balears és la representació de l'Estat a la nostra Comunitat Autònoma i fa la petició o expressa el desig que s'ha de dotar de màximes competències.

En principi és així, estam d'acord, el que no queda tan clar i, a més, pareix que no ha de ser així, és que el Govern de la Comunitat Autònoma sigui un govern principal i no subsidiari. No és subsidiari ni ha de ser subsidiari, ni tampoc no ha de ser el principal, perquè ni el Govern de l'Estat, ni els governs dels ajuntaments, ni els governs dels consells no són subsidiaris, és a dir, són governs que tenen un camp competencial propi i dins el seu camp competencial són els primers, i dins altres camps competencials els primers són uns altres. No ni ha governs principals ni subsidiaris dins un estat d'autonomies com el nostre ni un futur consolidat. A mi m'agradaria que aquesta idea, que tampoc no diu massa cosa, es retiràs d'aquesta proposta de resolució perquè, la veritat, ni creim que el Govern de la Comunitat Autònoma sigui subsidiari ni creim que sigui el principal, crec que són governs dins els seus camps competencials.

La segona proposta de resolució parla que s'ha d'incrementar la inversió de l'Estat a les illes Balears. En principi, d'acord. Els projectes de nova inversió de l'Estat a les Illes Balears són importantíssims dins els pròxims anys: Hem de parlar del projecte del nou aeroport, hem de parlar dels possibles convenis de carreteres que s'hauran de firmar, etc., és a dir, aquests tipus d'inversió de funcions de competències estatals o de Comunitat Autònoma via conveni dins la Comunitat Autònoma crec que és bo per a tots els ciutadans d'aquesta Comunitat que s'incrementin, i en això nosaltres donarem suport al Govern perquè continuï unes negociacions obertes per arribar a aquesta solució, a aquesta millora del nivell de finançament de la Comunitat Autònoma via increment de l'Estat perquè, en definitiva, la inversió de la Comunitat Autònoma no és només la inversió que faci la Comunitat Autònoma govern, sinó que és

la inversió que fan els ajuntaments, els consells, l'Estat i la Comunitat Autònoma, això és evident.

El tercer punt està dit dins el segon, arribar a un conveni entre les dues administracions, absolutament d'acord. L'error que es va cometre l'any 1983 de no deixar qualche carretera com a d'interès general s'ha de solucionar de qualche manera i crec que el millor camí de solució - ja ho varen creure va una sèrie d'anys i es creu també ara - és un conveni entre l'Administració de l'Estat i l'Administració de la Comunitat Autònoma. No trastoca en absolut l'autonomia de la Comunitat Autònoma, ajuda a millorar el servei públic en infraestructura i carreteres de la Comunitat Autònoma, i per tant nosaltres li donarem suport. Es bastant rar, ja fan tres resolucions a les quals el Grup SOCIALISTA dona suport, això ja comença a ser bastant estrany.

Al quart punt li donarem suport, però hem de fer una precisió que crec important. Nosaltres creim que la solució a la finançació de la Comunitat Autònoma - o una de les solucions, una de les variables - que existeix dins el model actual de finançament, que són les unitats administratives, seria considerar que les Balears són tres unitats administratives. Ho deim des del 1986, el 1988 vàrem aprovar una resolució en aquest Parlament en aquest sentit, i és obvi que del 1988 al 1991 no hi ha hagut solució perquè hi havia un sistema definitiu provisional que ara és el moment de modificar o de solucionar. El que no veim tan lògic és que això s'aconsegueix mitjançant conveni. Si no queda més remei, d'acord, mitjançant conveni, però creim que la solució és que quedi reflectit dins la fórmula de finançació que la Comunitat Autònoma és constituïda per tres unitats administratives, cosa que, a més, es pot deduir perfectament del context constitucional i de la configuració estatutària de la nostra Comunitat Autònoma.

Per tant, quant a això del conveni o altres alternatives, una certa reticència, perquè crec que la batalla és que s'inclouï dins el model de finançació la concepció que les Balears són tres unitats administratives. Que no ho és només la província, sinó que l'illa - amb Consell Insular o amb cabildo en el cas de Canàries, on també n'hauran de parlar - és una unitat administrativa.

Quant al punt sisè, jo he de felicitar el Govern per aquesta proposta per una raó: Perquè per primera vegada, senyors del Grup Parlamentari, han estat precisos en la proposició del tema de la població real utilitzadora dels serveis. Són precisos, aquesta resolució és precisa, s'ha d'arribar a solucions per poder comptabilitzar la població real utilitzadora dels serveis i en funció dels serveis que s'hagin d'utilitzar. Una població comptabilitzada d'utilització de carreteres d'un milió de persones, per exemple, mitjana ponderada de tot any, etc., ja està, em pareix que el President ahir va dir 1.038.000, una cosa així, el que passa és que no podríem aplicar aquest 1.038.000, per exemple, per a educació. No es podria aplicar, perquè no és utilitzadora d'aquests serveis, i es podria aplicar per a altres serveis perquè és qüestió de matisos seriosos i s'ha recollit quan diu "utilitzadora dels serveis i de les infraestructures". Per tant, felicitar el Grup Parlamentari perquè aquesta vegada no es fa amb cançons, no es toquen violes, sinó que es va exactament a allò que realment es pot negociar, i l'important, en la finançació, és anar-hi amb els papers clars, no anar amb grans declaracions, sinó amb els papers tant clars com sigui possible.

La sexta, la veritat, ahir ja en parlàrem. El nostre portaveu ho ha dit molt clarament que d'històries d'inundacions, d'històries, n'està aquest Parlament ple i encara que és ver que dos anys hi ha hagut inundacions a la Comunitat Autònoma, la veritat és que ningú no ha demostrat que hi ha 30.000 milions per mig, ningú no ho ha demostrat, s'ha reconegut que la Comunitat Autònoma ha fet pagaments per 3.500 milions de pessetes, pagats 2.300 i busques, i la despesa de l'Estat en el tema de les inundacions, com també es va dir - no llegiré les xifres perquè s'encendria el llum vermell i, a més, els cansaria moltíssim - va ser de 2.461 milions de pessetes. Si volen les xifres els ho puc donar, no hi ha cap tipus de problema.

A part, que no sabem si s'han produït deutes amb les pluges. Danys en varen produir; deutes, crec que pocs; danys, segurament sí. Aquí diu "pagaments dels deutes produïts per les pluges torrencials". A qui, han produït deutes? A la Comunitat Autònoma? Als senyors del carrer? No queda gens clar i, a més, l'aclariment del tema de les pluges és una de les qüestions candents en aquesta Comunitat Autònoma del que havia de donar compte l'antic Sr Vice-president i que ara, com que no és vice-president, no ho pot fer. Esperem que el Conseller d'Economia, segons pareix delegat pel President del Govern pe donar compte d'això, ens aclareixi els números que nosaltres, per la nostra part, tenim clars, però no pareix que el Govern els hi tenguí molt quan diu que tot sumat són 30.000 milions de pessetes. Ningú no ha vist mai aquests 30.000 milions de pessetes, ni el mateix Govern no ha demanat crèdit per valor de 30.000 milions de pessetes per a aquestes coses. Això no s'ho creu ningú, ni el Forcades, li ho dic perquè és bon amic meu.

Al punt setè també li donarem suport, perquè sí, això és una carència i, a més, una injustícia, de vegades també ho hem de dir, jo crec que és una injustícia per mala negociació, però val. L'Administració central ha d'ajudar, protegir i fomentar la cultura pròpia d'aquestes illes. Jo crec que el Govern no ha sabut negociar, perquè el Govern català - n'ha sabut i han tengut els duros. La veritat és que quan un govern en la mateixa situació té els duros i un altre en la mateixa situació no els treu, és perquè no ha sabut dur davant l'administració amb la qual havia de negociar les situacions particulars d'aquesta negociació. Per tant, a això li donarem suport.

Només un darrer comentari: No se'ls pot escapar mai "les varietats de la llengua a les nostres illes", no se'ls pot escapar mai el solleric, el pollencí, el manacorí, el petrer, etc., o l'eivissenc, el formeterenc, el menorquí o el ciutadallenc, és igual. Nosaltres creim que la riquesa cultural i lingüística de la nostra societat no són les varietats de la nostra llengua, és la nostra llengua. Amb aquestes matisacions - que volem que quedin al Diari de Sessions, però que no invaliden el sentit general de la proposta - nosaltres també donarem suport a aquesta.

Només vull acabar amb una cosa. Haurà paregut que per primera vegada hi ha una posició important de consens entre el Grup governant del PARTIT POPULAR i el Grup SOCIALISTA Aquesta vegada hi ha hagut una posició àmplia de consens, com va demanar dimarts passat el President del Govern i el Partit Socialista ve reiterant des de fa bastant de temps. No tenim cap problema per fer feina junts, junts amb tota la cambra, junts amb tots els partits polítics per millorar la situació econòmica, de serveis públics, de la nostra Comunitat

Autònoma, però el qui ha de donar la passa sempre és el Govern; nosaltres els escoltarem i els esperarem amb molt de gust.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Té la paraula el Sr. González Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr Presidente. El Sr Peralta pedía matizaciones en nuestras propuestas. Realmente, yo le contestaría lo que ya contesté en su momento a los Sres Pascual y Vidal cuando presentarán las suyas, en las cuales se incluyen esas matizaciones: Con unas estamos de acuerdo y con otras, no. Las matizaciones digamos de tipo insularista, que efectivamente nos unamos, en su momento les dije que nos parecía una aportación interesante. Las que se refieren concretamente a la reforma de Estatuto y al tema del concierto económico, que es otra parte de la reforma de Estatuto que mandamos, creo que ya expliqué suficientemente las razones por las que a nosotros nos parecía más aconsejable no insistir ahora en este tema. Hay esa negociación, ya dije que clase de negociación y quienes eran los negociadores, y es a partir de ahí que en principio nosotros no incluimos esas matizaciones y nos vamos a abstener en las que ustedes presenten.

Falta de voluntad clara de conseguir más competencias y autonomía, ha dicho usted. Hombre, no, Sr Peralta, eso es otra cosa; ha dicho falta de voluntad clara de conseguir más competencias y autonomía. Por amor de Dios! Falta de voluntad clara para eso, no, Voluntad clara, clarísima, transparente, yo diría que luminosa, brillante en todo caso y ya llevamos muchos años detrás de eso, el Gobierno y su Presidente a la cabeza. Me parece que es una expresión hiperbólica, pera demasiado hiperbólica la que usted nos apunta. Esas pequeñas matizaciones que usted añade no me diga que transforman una voluntad clara de conseguir más competencias en una cosa maravillosa, en una voluntad decidida y clara de conseguir más competencias. En cualquier caso le agradezco, como antes había agradecido al conjunto del grupo cuando presentarán sus propuestas, por cuanto coincidían en gran parte con las que el Presidente había expuesto y, por consiguiente, lógicamente, entiendo que es de agradecer la comprensión que han puesto en el planteamiento que el Presidente nos hacía.

El Sr Morro no nos acusa de falta de voluntad clara, pero dice que nuestras propuestas son sencillas y pobres. Son pobres, pero honradas, Sr Morro. Sencillas, sí, sencillas lo son, y de cierta generalidad, efectivamente, y yo creo que ahí radica precisamente su bondad. Fíjese que usted mismo - e incluso gran parte de ellas el Grupo SOCIALISTA - dice que está dispuesto a votarlas. Gracias a eso, a su sencillez, resulta que consiguen la universalidad; resulta que gran parte de ellas van a ser votadas por toda la cámara. Cuando las cosas se complican mucho más, se quieren matizar demasiado y entrar en demasiados detalles, desgraciadamente muchas veces pasa que uno se queda solo. De manera que yo veo la grandeza de estas propuestas precisamente en su sencillez, en lo que usted de alguna forma encuentra rechazable.

El tema de la representación del Estado. Efectivamente, aquí pone la representación del Estado y he consultado un discurso

del Presidente y en el apartado concreto en que expone sus propuestas no dice representación, pero fíjese, en el párrafo que usted nos leyó - que por cierto no me dio tiempo a encontrarlo porque estaba escuchando al portavoz que habló a continuación de usted - el Presidente citaba la representación del Estado. De manera que yo creo que del contexto queda bastante claro lo que el Presidente pretendía y en definitiva yo creo que tampoco nos tenemos que perder por una cuestión tan tan tan de matiz. Vea aquí. Usted acusaba esto de sencillez y sin embargo ya lo hemos complicado muchísimo por una palabra de más o de menos que se ha puesto en el momento de dar exclusivamente forma de propuesta parlamentaria a lo que era una propuesta dentro de un discurso del Presidente. Una sola palabra cambiada y ya resulta que tenemos aquí una controversia sobre lo que queremos decir. Yo creo que lo que queremos decir está bastante claro y creo que también usted lo cree así.

Tengo que agradecerle también el apoyo que ofrece a las propuestas en su conjunto. Únicamente en el tema de la lengua hacerle observar que usted nos dice que le parece que sería mejor la suya - la nº 10, creo que dijo - pero es que yo creo que la suya no tiene nada que ver, Sr Morro. Cuando las discutimos, esta fue una de las que yo le decía - la 10 c), como las anteriores - que eras propuestas que podrían ser más menos aceptables, pero que no tenían nada que ver con el debate. Se habla de la aplicación rigurosa de un decreto que afecta al ámbito de la Administración de la Comunidad; aquí, se trata de solicitar una ayuda financiera para la protección y fomento de la cultura y de la lengua propias. Creo que ambas cosas no tienen absolutamente nada que ver. De esta propuesta habló el Presidente, creo que discutieron los demás portavoces y se citó el caso de otras comunidades como la catalana, etc., que disponen de estas ayudas mientras que la nuestra no. Ése es el meollo de la cuestión y eso es lo que está plasmado aquí, independientemente, como digo, del tema que ustedes plantean.

Finalmente, Sr Alfonso, una de cal y otra de arena. Efectivamente, yo me hubiera preocupado quizá seriamente de ver cuantas propuestas de resolución están ustedes dispuestos a apoyarnos, pero después de oírle ya no me preocupa nada, porque nos apoyan, pero nos hacen matizaciones a todo. No sé si voy a tener tiempo de entrar en todas ellas. La primera dice que no hay gobierno principal y subsidiario, sino que hay gobiernos que tienen unas competencias y otros, otras; de eso se trata, lo que queremos es que el Gobierno de la Comunidad sea el que tenga más competencias, eso es a lo que llamamos gobierno principal, usted lo ha entendido muy bien, lo ha explicado por si alguien más no lo entendía, pero lo ha entendido usted magníficamente bien. Efectivamente, lo que queremos es que sea el gobierno que tenga más competencias, eso es ser el gobierno principal. Por consiguiente, estamos de acuerdo.

La 2 y la 3, no comento más. Sobre la 4 sí quería hacer una matización respecto al tema de las unidades administrativas. Éste es un tema que el entonces Vice-presidente de la Comunidad mantuvo en la Comisión bilateral de Madrid hace ya cuatro o cinco años, y cuando vino aquí contando eso alguno se rió, alguno se lo tomó a cachondeo, le pareció que aquello era poco serio y sin embargo ya ven como ha prosperado. No diga que haya sido usted, diga que algunos otros se tomaron esto a broma y sin embargo ahora prospera y estamos todos de acuerdo.

Después, la 5, que hacen falta indicadores fiables para la contabilización de la población real utilizadora de servicios de infraestructura. Bien, eso también forma un poco parte de la sencillez de las propuestas, fíjese, si aquí empezamos a decir: "y deberán medirse los indicadores por kilómetros de carreteras o por metros cuadrados de no sé qué", liamos esto e inmediatamente, además, surgirían las matizaciones, pero completamente de acuerdo en que hay que valorar eso de alguna manera y con algunos indicadores.

En acuerdo, no están de acuerdo aparentemente por una cifra de gastos. Usted habla de 2.000 y pico de millones. Por supuesto yo me fío de las cifras que dio el Gobierno aquí, que ayer las cifraba en 32.000 millones, pero además le puedo dar un dato y créame que no le engaño. Sólo en carreteras, que es de lo que sé, se aproxima a 5.000 millones de pesetas, sólo en carreteras. De manera que la cifra de 2.000 y pico que da usted está muy lejos de la realidad, eso se lo puedo asegurar.

Respecto a la 7, muchas gracias también por el apoyo. En cuanto a la matización que también hace de donde radica su variedad, no sé si lo ha leído bien. La variedad no se refiere solamente a nuestra lengua, se refiere a la protección y fomento de la cultura propia, que claro que es variada, y claro que es rica porque es variada. Estaremos de acuerdo en eso ¿no? Lea usted las cosas con calma, léalas con calma, Sr Alfonso. Le cuesta a usted tanto trabajo apoyarnos que ya empieza por leerlas demasiado aprisa. Gracias, Sr Presidente.

(El Molt Honorable Sr President reprèn la direcció del debat)

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Dins el torn de contrarèplica, té la paraula el Diputat Sr Peralta.

EL SR PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Sr González Ortea: Si no insistim ara, en aquest tema, quan ho hem de fer? Si no insistim ara que han obert la porta, malament. És ara que hem d'insistir, no d'aquí a uns mesos, quan ens tornin a tancar la porta. Possiblement no m'he expressat molt bé quan he dit que no hi havia prou voluntat, però jo voldria insistir en un tema fonamental: Per arribar a totes les competències previstes a l'article 149 de la Constitució - i això ja és un debat que va sortir ahir - si s'ha de fer d'acord amb l'apartat 2 de l'article 148, com també es va dir ahir, si no es fa la reforma de l'Estatut difícilment. És evident que la Cambra va demanar la reforma de l'Estatut i que aquest tema és a Madrid, pendent. Evidentment jo no vull tornar a encetar un mini-debat sobre el que ja s'ha dit avui capvespre aquí de forma no massa afortunada per qualque diputat, ara bé, com a mínim ho diguin a les seves propostes de resolució, reafirmem aquesta voluntat de la necessitat d'insistir en la reforma de l'Estatut.

Jo crec que açò donaria molta més claredat a les seves propostes. Els donaria molta més claredat i no és res més que el que nosaltres demanam i el que demana un altre - grup, concretament el PSM-EEM. No tots els grups demanen exactament açò o fan matisacions tan grosses que desvirtuen el

tema. Per tant, l'únic que demanam és que reafirmin aquesta qüestió, res més, jo crec que és així de senzill. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Peralta. Té la paraula el Sr. Morro, pel Grup Parlamentari PSM-EEM.

EL SR. MORRO I MARCÈ:

Gràcies, Sr. President. Sres i Srs Diputats.

Efectivament es constata que amb aquestes propostes hi ha un ampli consens de pràcticament tots els grups. Jo faria una pregunta: i això, Sr. González Ortea, no li fa reflexionar una mica, després d'haver sentit l'estil, l'acalorament, la visceralitat, en ocasions, en certes expressions?, no és sospitós aquest consens?, aquest consens que el Sr. Alfonso ha anunciat?

Jo pens que perquè sigui possible aquest consens, consens necessari, perquè sempre és un diàleg, fa falta també mantenir uns plantejaments, fan falta uns plantejaments que no siguin anar darrera, que no siguin acceptar un paper marginal per a la nostra Comunitat Autònoma. Per a aquest viatge, cregui'm, no feien falta aquestes beaces, aquests debats acalorats, intensos, de vegades apassionats; segurament han estat en gran part innecessaris, ens agradaria saber coses més concretes, saber, per exemple, en concret, què es va plantejar ahir, qüestions concretes, qüestions que ens permetin anar endavant.

Les paraules, efectivament, de vegades ens allunyen, és cert; però també de vegades són importants, i dir que la Comunitat Autònoma, la nostra, també, a més a més de representar l'Estat, és l'Estat a les Illes Balears, és una paraula important, rigorosa, i no és inconstitucional, no ho és ni molt manco; així ho proclamen els textos bàsics de la Constitució i de l'Estatut d'Autonomia.

No va ser en un moment d'acalorament que es va dir aquesta frase, va ser argumentada en gran part del seu discurs i reflectida en un conjunt ideològic i de propostes prou important que tots vàrem debatre ahir. Som l'Estat i, si no ho som, ho hauríem de ser, com a comunitat autònoma a les Illes Balears.

Sobre el punt setè, que ha ocasionat també algunes discussions, jo just marcaria dues coses: primera, que el tema de la llengua, el tema de la situació del nostre idioma exigeix inversions, efectivament, i vostès ho proposen molt bé, proposen, i és un plantejament encertat, sol·licitar ajudes a l'Administració central per a la protecció i el foment de la cultura pròpia; però nosaltres també, en l'exercici de les nostres competències, hem de complir aquests plantejaments. N'hem parlat prou -i jo ho torn a dir-, les Conselleries del Govern balear contínuament incompleixen el Decret que marca quina ha de ser la nostra actuació enfront de la nostra llengua dins l'Administració autònoma. Això s'incompleix reiteradament i això és important, perquè si no perd tot el valor aquesta proposta. Com podem demanar ajuts a l'Administració central si nosaltres incomplim la necessària defensa per a la recuperació del nostre idioma i de la nostra cultura?

I, en segon lloc, falten projectes concrets de normalització; perquè -i acabo- amb una cosa vull discrepar també del Sr.

Alfonso: el Govern de la Generalitat ha sabut, segurament, negociar, però no està en la mateixa situació que el Govern de les Illes Balears. Desafortunadament és ben diferent, hi ha un altre Estatut, hi ha unes altres competències, hi ha una altra situació, i això no es pot ignorar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies Sr. Morro. Pel tom de rèplica té la paraula el Sr. Alfonso i Villanueva.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. No seré molt extens, només vull contestar al que m'han contradit o dit aquí.

De forma curiosa, el representant del PSM i EMM m'ha al·ludit, contradit, envestit, no sé com dir-ho. Sr. Morro, qui ha de clarificar plantejaments són vostès. Autodeterminació, independència, països catalans, autogovern, tot això en menys de quatre mesos. Clarifiquin els seus plantejaments, per favor. No demanin claredat a ningú i, a més, autosuficiència i autonomia financera, sap què proposen amb les seves resolucions? Convenis per tot, demanar doblers, això és la suficiència financera?, això és l'autonomia financera? Revisin els seus plantejaments, comença a ser hora.

Si volen la independència, demanin-la; que volen l'autodeterminació, propugnin davant la població i expliquin el que és l'autodeterminació i on du l'autodeterminació. Això és el que han de fer.

Es veu que el Govern de la Generalitat, la Generalitat té moltes més competències, però en llengua igual, exactament igual, té les d'educació, però en llengua exactament igual. El que té és més capacitat política ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alfonso, la contrarèplica és a la rèplica anterior del Portaveu del Grup PP-UM, no a la intervenció del Portaveu del PSM i EEM.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. M'ha al·ludit en dues coses, li contestaré les dues i ho deixaré anar.

La veritat és que no importa entrar-hi més, ells saben molt bé de què va el tema i ho defensen.

Respecte de pluges, Sr. González i Ortea, només li dic que el President del Govern va parlar d'una xifra de 450 milions de l'Estat, i resulta que fent els números així com toca són 2.500 milions. Si els errors van per aquí, de 30.000 milions a 5.000 milions no hi ha diferència. Només una cosa, en carreteres varen defensar d'una forma clara i ho demostraren -i ara li diré el que se'n va dir- que hi havia carreteres on no hi havia caigut una gota d'aigua i també anaven dins les pluges. I a més se'n va reconèixer, ens varen dir, què vos importa? La veritat és que inversió d'una manera o d'una altra, tanmateix no era una cosa superimportant, però dins el tema de pluges s'hi va abocar, bé, el cas de la carretera de Banyalbufar on no hi va ploure ni dues

gotes. Però és igual, no té més importància. Només perquè vegin com es fan els números a aquesta Comunitat Autònoma en aquests temes. A més, se'ns va reconèixer a la Comissió, en remet a les cintes.

Respecte de la recuperació de la llengua. Crec que sé llegir, tal vegada no tant com vostè, però crec que en sé i en català també. Miri, la seva proposta de resolució, la setena, al final, diu, "i la recuperació de la nostra llengua, on radica per la seva varietat, la riquesa de la nostra societat". No importa fer cap comentari més. Crec que sé llegir.

I no me costa, quan vostès fan propostes raonables, Sr. Portaveu, no em costa ni a mi ni a cap company del nostre Grup donar-los suport, no ens ha costat mai. El que passa és que en general -i es veurà segurament la setmana que ve- les seves propostes no són raonables, i, en aquest cas, no els donam suport.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies Sr. Diputat. Concloso els debats, suspendrem la sessió per un temps de trenta minuts i la recomençarem a les nou i mitja. Prec als membres de la Junta de Portaveus que acudeixin al Saló del Senat on tendrem una reunió.

EL SR. PRESIDENT:

Procedirem a la votació de les propostes de resolució. D'acord amb el previst a l'article 169 es farà per ordre de presentació en el Registre General de l'Oficialia Major. En conseqüència, procedeix en primer lloc la votació de les propostes de resolució del Grup Parlamentari PP-UM.

Passam a la votació de la Proposta núm. 1 del Grup Parlamentari PP-UM.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen es volen posar drets? Moltes gràcies, poden seure.

El resultat de la votació ha estat el següent: 50 a favor, en contra cap i 8 abstencions. En conseqüència, queda aprovada la proposta.

Passam a la Proposta núm. 2 del Grup Parlamentari PP-UM.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Queda aprovada per unanimitat.

Proposta núm. 3 del Grup Parlamentari PP-UM.

Sres. i Srs. Diputats que votin i favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Queda aprovada per unanimitat.

Proposta núm. 4.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Queda aprovada per unanimitat.

Proposta núm. 5.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Queda aprovada per unanimitat.

Proposta núm. 6 del Grup PP-UM.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Abstencions? No n'hi ha.

El resultat de la votació ha estat: 38 a favor, 20 en contra, cap abstenció. En conseqüència, queda aprovada la proposta núm. 6 del Grup PP-UM.

I passam a la núm. 7.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Queda aprovada per unanimitat.

Passam a les propostes del Grup Parlamentari Mixt.

La proposta núm. 1. La primera part no es vota fins a "econòmica", perquè ja ha estat votada a la proposta núm. 1 del Grup Parlamentari PP-UM; la segona part, des de "la qual cosa" fins al primer punt i seguit, se sotmet a votació.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de la segona part de la proposta núm. 1 del Grup Parlamentari Mixt, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, poden seure.

El resultat ha estat el següent: 8 a favor, 20 en contra i 30 abstencions. En conseqüència, queda rebutjada la segona part de la proposta núm. 1 del Grup Parlamentari Mixt.

La tercera part de la proposta núm. 1 del Grup Parlamentari Mixt, des del primer al segon punt i seguit, no es vota ja que ha estat votada a la proposta núm. 1 del Grup Parlamentari PP-UM.

La quarta part, des del segon punt i seguit fins al final, se sotmet a votació.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets per favor?

Queda aprovada per unanimitat.

La proposta núm. 2 del Grup Parlamentari Mixt, s'ha comunicat a aquesta Presidència que queda retirada, per tant, no se sotmet a votació.

La proposta núm. 3 no es vota perquè ja ha estat votada a la proposta núm. 3 del Grup Parlamentari PP-UM.

La proposta núm. 4 es vota a partir "d'aquesta solució" fins al final.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets per favor?

Queda aprovada per unanimitat.

Les propostes núms. 5, 6 i 7 del Grup Parlamentari Mixt han quedat subsumides en les núms. 5, 6 i 7 del Grup PP-UM.

I passam a la votació de la proposta núm. 8 del Grup Parlamentari Mixt.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets per favor?

Queda aprovada per unanimitat.

I passam a la votació de la proposta núm. 9.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, poden seure.

El resultat de la votació de la proposta núm. 9 del Grup Parlamentari Mixt ha estat el següent: 28 a favor, en contra cap i 26 abstencions. En conseqüència, queda aprovada la proposta núm. 9 del Grup Parlamentari Mixt.

Passam a la votació de les Propostes del Grup Parlamentari PSM i EEM. Passam a la votació de la proposta núm. 1.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets per favor?

Queda aprovada per unanimitat.

La proposta núm. 2 ha estat objecte de modificació transaccional. En vol fer lectura, Sr. Secretari Segon, tal com queda redactada?

EL SR. SECRETARI SEGON:

Si senyor President. "El Parlament, conscient que l'actual finançament de la nostra Comunitat és totalment insuficient,

insta el Govern de les Illes Balears a reclamar a l'Administració central:

a) Cofinançament al 50% del pla de millora d'infraestructures de les zones turístiques.

b) Cofinançament al 50% del pla de modernització i millora dels establiments turístics.

c) Cofinançament al 50% del parc tecnològic de les Illes Balears.

d) Que en els Pressuposts Generals de l'Estat per al 1992 es contempli la materialització del conveni d'extensió de l'educació física i instal·lacions esportives als centres escolars de les Illes Balears."

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moll. Sí, té la paraula el Portaveu del Grup PP-UM.

EL SR. GONZÀLEZ I ORTEA:

Gracias Sr. Presidente. Es para pedir votación separada del apartado b) de esta segunda propuesta de resolución.

EL SR. PRESIDENT:

Es a dir, s'hauria de votar per separat l'apartat b) ... Per què em demana la paraula Sr. Alfonso?

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

També per demanar votació separada de l'apartat d), del darrer.

EL SR. PRESIDENT:

Així, de la proposta núm. 2 del Grup Parlamentari PSM i EEM, votarem per una part l'apartat b), per una altra l'apartat d) i per l'altra la resta. En conseqüència, passam a la votació de l'apartat b) de la proposta núm. 2 del Grup Parlamentari PSM i EEM.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, poden seure.

El resultat de la votació ha estat: a favor 8, en contra 20 i 30 abstencions. En conseqüència, queda rebutjat l'apartat b) d'aquesta proposta núm. 2.

Passam a la votació de l'apartat d).

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Queda aprovada per unanimitat.

Passam a la votació de la resta de la proposta núm. 2, és a dir, els punts a) i e).

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

El resultat de la votació ha estat: a favor 38, en contra 20 i cap abstenció. En conseqüència, queden acceptats els punts a) i c) de la proposta núm. 2 del Grup Parlamentari PSM i EEM.

I passam a la votació de la proposta núm. 3 del Grup Parlamentari PSM i EEM.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Queda aprovada per unanimitat.

La proposta núm. 4 també ha estat objecte de modificació transaccional. Per tant, deman al Secretari Segon, Sr. Moll, que en faci lectura tal com queda redactada.

EL SR. SECRETARI SEGON:

"4a._ El Govern de la Comunitat Autònoma presentarà dins el primer trimestre del 1992, per tal que es debatín pel Parlament de les Illes Balears, les memòries que incloguin els nivells i la qualitat de les funcions i dels serveis exercits, elaborades pels Consells Insulars de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera, corresponents als anys 1990 i 1991, sobre la gestió de les competències en matèria d'urbanisme i habitabilitat atribuïdes per la Llei 9/1990, de 27 de juny".

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moll. Passam a la votació.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Queda aprovada per unanimitat.

I passam a la proposta núm. 5 ... Sí?

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, demanam votació del punt a).

EL SR. PRESIDENT:

Així, de la proposta núm. 5 es votarà per una part el punt a), i per l'altra, la resta de punts. Passam a la votació del punt a) de la proposta núm. 5 del Grup PSM i EEM.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

El resultat de la votació ha estat: a favor 8, en contra 30, abstencions 20. En conseqüència, queda rebutjat l'apartat a) de la proposta núm. 5 del Grup Parlamentari PSM i EEM.

I passam a la votació de la resta de punts de la proposta núm. 5, és a dir, els punts b), c) i d).

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquest punt, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets per favor? No n'hi ha.

El resultat de la votació ha estat: a favor 28, en contra 30, abstencions cap. En conseqüència, queden rebutjats els punts b), c) i d) de la proposta núm. 5 del Grup Parlamentari PSM i EEM.

I passam a la votació de la proposta núm. 6 d'aquest Grup Parlamentari. Sí?

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Pedimos votación separada del punto e), e de España de esta resolución núm. 6.

EL SR. PRESIDENT:

En conseqüència, procedirem a la votació de la proposta núm. 6 en dos blocs: en primer lloc els apartats a), b), c), d), t) i g).

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquests apartats, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

El resultat de la votació ha estat: vots a favor 28, vots en contra 30. En conseqüència, queden rebutjats els apartats a), b), c), d), t) i g) de la proposta núm. 6 del Grup Parlamentari PSM i EEM.

I passam a la votació de l'apartat e) d'aquesta proposta.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Queda aprovat per unanimitat.

La proposta núm. 7 del Grup Parlamentari PSM i EEM no es vota ja que s'ha aprovat la proposta núm. 9 del Grup Parlamentari Mixt.

La proposta núm. 8 la posarem a votació, atès que no s'ha aprovat la segona part de la proposta núm. 1 del Grup Parlamentari Mixt.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, poden seure.

El resultat de la votació ha estat: a favor 8, en contra 20, abstencions 30. En conseqüència, queda rebutjada la proposta núm. 8 del Grup Parlamentari PSM i EEM.

La proposta núm. 9 no es vota, atès que s'ha aprovat la proposta núm. 8 del Grup Parlamentari Mixt.

I passam a la votació de la proposta núm. 10 del Grup Parlamentari PSM i EEM.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, poden seure.

El resultat ha estat: a favor 8, en contra 20, abstencions 30. En conseqüència, queda rebutjada la proposta núm. 10 del Grup Parlamentari PSM i EEM.

I passam a la votació de les propostes del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Proposta núm. 1.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, poden seure.

El resultat de la votació ha estat: a favor 50, en contra cap, abstencions 8. En conseqüència, queda aprovada la proposta núm. 1 del Grup Parlamentari Socialista.

La proposta núm. 2 només es vota en la part relativa a l'establiment de prioritats, perquè la part anterior queda subsumida en la núm. 1 del Grup Parlamentari Mixt.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

El resultat de la votació ha estat: a favor 25, en contra 30, abstencions 3. En conseqüència, queda rebutjada.

I passam a la votació de la proposta núm. 3 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen. Gràcies, poden seure.

El resultat ha estat: a favor 25, en contra 30, abstencions 3. En conseqüència, queda rebutjada.

Passam a la proposta núm. 4, que ha estat objecte de modificació transaccional. Deman al Sr. Moll que en faci lectura tal com queda.

EL SR. SECRETARI SEGON:

"4a._ El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat a continuar les negociacions amb l'Administració de l'Estat per a la revisió del sistema de finançació. La revisió del sistema de finançació ha de permetre millorar l'aprovat l'any 1986, el nou model s'ha d'inspirar entre d'altres en els següents criteris:

a) Que compleixi els principis de solidaritat, autonomia, suficiència i corresponsabilitat.

b) Que tendeixi a la igualtat de finançació per habitant dins del mateix marc competencial.

c) Que separin dins un marc global de finançació els tres conceptes fonamentals de la LOFCA, l'equiparació dels nivells mínims de serveis, la finançació comuna i la solidaritat interregional.

d) Que el sistema incrementi la finançació incondicionada, fins aconseguir l'autonomia financera de la Comunitat Autònoma.

e) Que s'actualitzin els mecanismes financers de solidaritat.

f) Que s'estableixin a mig termini mecanismes de corresponsabilitat fiscal de les Comunitats Autònomes.

g) Que s'estableixin mecanismes de coordinació pressupostària entre les Comunitats Autònomes i l'Estat Espanyol.

h) Que es considerin les Illes Balears com a tres unitats administratives".

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moll. Passam a la votació de la proposta núm. 4 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets? Gràcies, poden seure.

El resultat de la votació ha estat el següent: a favor 50, en contra cap, abstencions 8. En conseqüència, queda aprovada.

I passam a la votació de la proposta núm. 5.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, poden seure.

El resultat de la votació ha estat el següent: a favor 50, en contra cap, abstencions 8. En conseqüència, queda aprovada aquesta proposta.

I passam a la votació de la proposta núm. 6, que ha estat objecte de modificacions transaccionals. Sr. Moll, en vol lectura, per favor, tal com queda la redacció?

EL SR. SECRETARI SEGON:

"6a._ El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a elaborar en col·laboració amb el de la Comunitat Autònoma, un mètode per establir el nivell mínim de serveis a donar per l'Administració Autònoma, amb la finalitat de poder orientar estudis comparatius sobre la matèria comparativament amb la resta de Comunitats Autònomes de l'Estat i amb la Comunitat Econòmica Europea."

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moll. Passam a la votació d'aquesta proposta. Sí, Sr. Alfonso?

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Es per una qüestió de redacció hi ha un "comparativament" que realment hi sobra, el podríem llevar, si deim "estudis comparatius amb la resta de Comunitats Autònomes", podríem llevar "comparativament" i quedaria millor redactat.

EL SR. PRESIDENT:

S'accepta aquesta modificació in extremis per part dels Srs. Portaveus?

Passam a la votació

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de la proposta núm. 6 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

El resultat ha estat: a favor 50, en contra cap, abstencions 8. En conseqüència, queda aprovada aquesta proposta.

I passam a la votació de la proposta núm. 7. Tenen inconvenient els Portaveus dels distints Grups que la resta de propostes del Grup Parlamentari SOCIALISTA, és a dir, les núm. 7, , 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 i 16, es votin conjuntament? Les votarem conjuntament.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de les propostes núm. 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 i 16, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? El resultat de la votació ha estat el següent: a favor 25, en contra 30, abstencions 3. En conseqüència, queden rebutjades les propostes núm. 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 i 16 del Grup Parlamentari SOCIALISTA

I, concloses les votacions, s'aixeca aquesta Sessió. Moltes gràcies a tots.
